

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

17 januari 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1271
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1295
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1318
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1324
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1336
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	1345
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1353
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	1364
Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden	1379
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1380
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking ..	1410
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1415
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1417
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	1418

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1421

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

**Vraag nr. 95
van 21 november 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Belbussen – Kostendekkingsgraad

In het kader van de basismobiliteit worden steeds meer belbussen ingelegd.

Tijdens de discussie met betrekking tot het decreet "basismobiliteit" werd vaak verwezen naar rapporten van de Inspectie van Financiën. Uit deze rapporten blijkt immers dat de kostendekkingsgraad in een aantal gevallen zeer laag is, naar aanleiding waarvan de Inspectie voorbehoud aantekende.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de diverse belbusprojecten in Vlaanderen, opgesplitst per provincie en met vermelding van de kostendekkingsgraad ?
2. Is er een positieve evolutie merkbaar in de kostendekkingsgraad ?

In welke mate is er een evaluatie gepland per project? Werden er reeds projecten afgevoerd vanwege een te lage kostendekkingsgraad ?

3. Wat is het minimumpercentage van de kostendekkingsgraad vooraleer een belbus wordt ingevoerd? Wat zijn anders de alternatieven om als nog te voldoen aan het decreet "basismobiliteit" ?
4. Kan de minister vice-president eveneens een overzicht geven van de adviezen die negatief waren of waarbij voorbehoud werd aangetekend door de Inspectie van Financiën? Wat was de motivatie van de minister om toch toe te wijzen ?

Antwoord

1. Het kostendekkingspercentage is geen afdoend evaluatiecriterium om de doelgerichtheid van de projecten en de realisatie van de normen inzake basismobiliteit te meten. De theoretische bezettingsgraad met het percentage uitgevoerde ritten wordt als representatief evaluatiecriterium voor de belbusprojecten vooropgesteld.

Overzicht van de belbusprojecten:

West-Vlaanderen

Belbus Ieper – Poperinge

- Poperinge-Noord
- Poperinge-Zuid
- Ieper-Zuid

Belbus Veurne – Diksmuide

- Diksmuide – Pervijze
- Veurne – Pervijze

Belbus Veurne – Roesbrugge

Belbus Tielt – Waregem

Belbus Waregem – Wielsbeke

- uitgebreid naar belbus Waregem
- Wielsbeke – Oostrozebeke – Dentergem

Belbus Tielt – Ruiselede – Aalter

Belbus Pittem – Meulebeke – Oostrozebeke – Tielt

Belbus Zedelgem / Oostkamp

- belbus Zedelgem
- belbus Oostkamp
- uitgebreid naar belbus Torhout – Oostkamp – Zedelgem

Belbus Ieper-Noord & Ieper-Oost

Belbus Ieper-Noord

Belbus Ieper-Oost

Belbus Zuienkerke – Blankenberge

Belbus Koekelare – Ichtegem

Belbus Hooglede – Staden

Belbus Kortemark

Belbus Ledegem

Belbus Wervik

Belbus Anzegem

Belbus Zwevegem – Spiere-Helkijn – Kooigem

Belbus Izegem – Ingelmunster

Belbus Damme

Oost-Vlaanderen

Belbus Geraardsbergen

Belbus Ninove

Belbus Maldegem/ Aalter/ Knesselare

Belbus Sinaai/ Lokeren

Belbus Evergem

Oostakker

Meetjesland

Zele

Oosterzele Herzele St.-Lievens-Houtem

Sint-Laureins

Kruishoutem

Oostakker (enkel tijdens spits)

Maarkedal

Wortegem-Petegem

Zingem

Horebeke

Antwerpen

Geel-Mol

Heist-op-den-Berg

Essen – Kalmthout

Bonheiden – Putte

regio Turnhout

Limburg

Alken – Wellen

Bilzen-Noord

Bilzen-Oost

Bilzen-Zuid

Bilzen – Hoeselt

Bilzen Avondlijn

Heers – Borgloon

Borgloon – Wellen

Kortesseem

Lommel-Oost (taxi)

Lommel-Zuid

Lommel-West

Veerle – Tessenderlo – Hulst

Kinrooi – Maaseik

Maaseik – Dilsen

Stokkem – Maasmechelen

Maasmechelen – Rekem

Lanaken-Noord

Lanaken-Zuid

Riemst

Landen

Gingelom

Balen – Mol

Balen

Hoeselt

Sint-Truiden

Hoeselt

Herk-de-Stad

Vlaams-Brabant

Hageland

Tremelo-Keerbergen

Aarschot / Scherpenheuvel

Diest-Tienen

Begijnendijk

2. De kostendeckingsgraad wordt niet als evaluatiecriterium gebruikt. Alle exploitatieprojecten worden elk jaar aan een grondige evaluatie onderworpen.
3. De Lijn, geadviseerd door de Openbaarvervoercommissie, realiseert de exploitatieprojecten met de meest efficiënte exploitatievorm. Afhankelijk van het potentieel wordt het aanbod verzekerd door een standaardexploitatie of door een vraagafhankelijk vervoer met belbussen.
4. Voor alle projecten werden de adviezen van de Inspectie van Financiën opgevolgd.

Vraag nr. 96

van 21 november 2002

van de heer JAN VERFAILLIE

Haven Zeebrugge – Ontsluiting

Een verbeterde verbinding met het hinterland via het spoor-, wegen-, waterwegennet is zeer belangrijk voor de verdere ontwikkeling van de Zeebrugse haven in de toekomst.

Het wegvervoer is een heel belangrijke transportmodus voor de goederentrafiek van en naar de haven van Zeebrugge. Deze trafiek zorgt voor ernstige verkeersproblemen op de N31 in Brugge en op het traject van en naar de aansluiting op de N49. De verkeersveiligheid en de leefbaarheid

komen in het gedrang, alsook de bereikbaarheid van de haven.

De bereikbaarheid van de haven van Zeebrugge is zowel via het spoor als via de binnenscheepvaart onvoldoende, waardoor er een overmatige trafiek via het wegverkeer ontstaat.

De volledige realisatie van het verdiepingsprogramma voor getij-ongebonden vaart tot 46 voet is noodzakelijk voor een verbeterde maritieme toegang voor containervaart.

De provincieraad van West-Vlaanderen heeft op 17 oktober 2002 een motie unaniem goedgekeurd over de ontsluiting van de haven van Zeebrugge.

1. Bestaat de mogelijkheid om de geplande ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de weg (wegwerken kruispunten op de N31, omvormen van de N49 tot autosnelweg, de aanleg van de geplande AX tussen de N31 en de N49, omvormen van de N44 tussen de E40 en de N49 tot een volwaardige primaire I-weg) versneld uit te voeren?
2. Zijn er al initiatieven genomen om getij-ongebonden vaart tot 46 voet diepgang mogelijk te maken?
3. Zijn er initiatieven genomen om dringend de ontsluiting via de estuaire vaart en de binnenscheepvaart infrastructureel te optimaliseren en hiervoor de nodige middelen vrij te maken?
4. Wordt er bij de federale overheid aangedrongen om op korte termijn de modernisering en de uitbreiding van het vormingsstation Zeebrugge en de aanleg van de spoorbocht aan de vertakking Ter Doest te realiseren, en om op middellange termijn voor een grotere ontsluitingscapaciteit via het spoor te zorgen?

Antwoord

De Vlaamse overheid schenkt reeds geruime tijd aandacht aan de ontsluitingsproblematiek van de haven van Brugge-Zeebrugge.

Gemeten aan de hoeveelheid studiemateriaal is het ongetwijfeld geen eenvoudige problematiek.

1. Aansluiting haven van Zeebrugge over de weg

Ombouw van de N49 tot hoofdweg

Voor de ombouw van het vak Zelzate-Westkapelle wordt momenteel een MER opgemaakt. Hieraan voorafgaand is een ontwerp-streefbeeld opgemaakt. De resultaten van de MER zijn noodzakelijk om in deze streefbeeldstudie een uiteindelijke beslissing te nemen over het al dan niet wenselijk zijn van een op- en afrittencomplex op de N456 te Kaprijke. Op basis van de verkeerskundige studie was het niet mogelijk om een eenduidige keuze te maken voor het al dan niet voorzien in een op- en afrittencomplex met de N456, vermits de belde opties voor- en nadelen hebben. De MER kan bijkomende elementen aanreiken om op dit vlak een definitieve keuze te kunnen maken. Eens hierover de beslissing gevallen is, kan er een definitief streefbeeld vastgesteld worden voor de ombouw van de N49 op het vak Zelzate-Westkapelle. Dit alles wordt wellicht afgerond in de eerste helft van 2003. Daarna kan er worden gestart met de opmaak van een Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) en met de opmaak van uitvoeringsplannen.

Ombouw van de N31 door Brugge tot een primaire weg 1

Na de uitvoering van een verkeerskundige en stedenbouwkundige studie loopt ook voor dit wegvak een MER-procedure. De resultaten hiervan worden in de eerste helft van 2003 verwacht. Daarna kan er worden gestart met de opmaak van uitvoeringsplannen en GRUP's, daar waar nodig.

Aanleg van de AX, verbinding N31 Blauwe Toren te Brugge – N49 te Westkapelle

Voor deze nieuwe verbinding is het ontwerp-streefbeeld bijna afgewerkt. Na de vaststelling van een definitief streefbeeld kunnen de hieropvolgende procedures opgestart worden, waaronder de opmaak van een MER en een GRUP. Bijkomende complicatie is de opmaak van een dossier voor Europa in verband met het aansnijden van een Vogelrichtlijngebied. Deze procedures zullen waarschijnlijk tot eind 2004 lopen, waarna gestart kan worden met de opmaak van de uitvoeringsplannen.

2. De verdiepingsbaggerwerken in de Pas van het Zand zijn in technisch opzicht een vervolg op de uitvoering van het verruimingsprogramma voor de vaart naar Antwerpen ingevolge het verdrag van 1995. Het is beleidsmatig logisch om naadloos aansluitende op deze miljardeninvestering, voor een relatief beperkte investering van circa 11 miljoen euro, de maritieme toegankelijkheid van de haven van Zeebrugge te optimaliseren.

De markante oproep van de Antwerpse havenschepen Delwaide tijdens de hoorzittingen in deze commissie over de Langetermijnvisie Schelde-estuarium, om nu de baggerwerken voor de verruiming van de Schelde voltooid zijn ook de verdieping van de Pas van het Zand te realiseren, is mij bijgebleven. De realisatie van het verdiepingsprogramma voor getij-ongebonden vaart tot 46 voet, levert een mogelijke verbeterde maritieme toegang tot de haven van Zeebrugge voor de containervaart.

De Vlaamse regering heeft op 22 november jl. (VR/2002//08.11/ DOC.1051) haar goedkeuring gehecht aan de realisatie van het verdiepingsprogramma van de vaargeul vanaf de Scheurpas tot de nieuwe zeesluis te Zeebrugge.

Ik ga ervan uit dat deze optimalisatie van de maritieme toegang een opportuniteit is die aantoonbare positieve effecten moet hebben op de bedrijfsresultaten van het havenbedrijf in Zeebrugge. De creatie van maatschappelijke meerwaarden door de havenbedrijven op basis van de geoptimaliseerde maritieme toegankelijkheid is hét belangrijkste element ter verantwoording van infrastructurele meervragen vanwege de havenbedrijven. In een havenlandschap met hoge subsidiariteit en met autonome geresponsabiliseerde havenbedrijven is dit een kernopdracht.

3. De maatschappelijke-impactstudie die in opdracht van mijn voorganger door de Vlaamse administratie uitgevoerd werd, gaf voor het eerst een inzicht en een eerste vergelijkbare indicatie van de maatschappelijke mogelijkheden en beperkingen voor diverse modi en wijzen van realiseren van verbinding over de waterweg of via de zee met het hinterland. Deze studie blijft echter nog steeds louter op basis van de actueel denkbare ontsluitingsmogelijkheden vanuit het havengebied naar het hinterland en zonder het spoor.

De verwachtingen aan de aanbodzijde, zowel qua omvang als qua aard, bleven zeer sterk uit-

eenlopen. Zonder onderbouwde inzichten in het te verwachten aanbod en in de aard van goederenstromen die de komende decennia zullen gegenereerd worden in het havengebied van Brugge-Zeebrugge, lijkt het mij onmogelijk duurzame beleidskeuzes voor de ontsluitingsproblematiek te maken. Mede wegens dit feit staat de passus over strategische planning in de havengebieden ingeschreven in het Vlaams regeerakkoord. Ik hoop dat het strategisch plan voor het havengebied Brugge-Zeebrugge hier voor een meerwaarde zal betekenen. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat in diverse fora van het strategisch planningsproces met alle relevante betrokkenen, onder deskundige leiding van de West-Vlaamse provinciegouverneur en met de constructieve inbreng van het havenbedrijf, hard gewerkt wordt om deze doelstelling te realiseren.

De problematiek van de hinterlandontsluiting raakt uiteraard ook andere maatschappelijke functies binnen en buiten het havengebied Brugge-Zeebrugge. Samen met mij heeft de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld vastgesteld dat vandaag voornamelijk de impact op de ecologische functies ter discussie staat. Ook hiervoor verwijs ik naar de strategische planning voor het havengebied Brugge-Zeebrugge, waarin de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen tracht de behartigers van diverse maatschappelijke functies tot een evenwichtige afstemming van het geheel te bewegen.

Ik denk ook dat men het hoge ro-rogehalte van de trafieken die specifiek de haven van Brugge-Zeebrugge kenmerken, zeker niet uit het oog mag verliezen. Dit haventechnische gegeven versterkt per definitie het wegvervoer. Onverminderd beleidsintenties om het potentieel van andere modi dan het wegtransport te optimaliseren, is dit een economische realiteit, eigen aan deze zeehaven, die in hoge mate bepalend is voor de modal-shift die de haven genereert.

Gedurende het planproces werd er al een belangrijk traject afgelegd om verzuchtingen van de behartigers van de ecologische functie en van de havengebonden functie beter op elkaar af te stemmen.

Een van de elementen die in het kader van het Strategisch Plan Zeebrugge moet onderzocht worden, is op welke wijze er initiatieven kunnen genomen worden om via de estuaire vaart de verbinding met het hinterland te optimaliseren, in afwachting van een eventuele verbetering

voor de traditionele binnenvaart. Op korte termijn biedt dit mogelijkwijze perspectieven. Alle andere voorstellen zijn wegens de lange realisatietermijn en de zeer grote maatschappelijke impact op diverse vlakken, op korte termijn niet haalbaar.

4. Een aandachtige lezing van het meerjareninvesteringsprogramma van de NMBS leert dat er heel wat middelen uitgetrokken zijn voor de verdere uitbouw van de spoorontsluiting van de haven van Zeebrugge. Onder meer de "Bocht van Ter Doest", de aanleg van een derde en vierde spoor tussen Brugge en Gent en de aanleg van een derde spoor tussen Brugge en Zeebrugge zijn opgenomen, evenals een rangeerstation in de haven.

Het Vlaams Gewest heeft sterk geijverd voor opname van deze projecten in het meerjarenprogramma van de NMBS, naar aanleiding van de onderhandelingen rond het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten.

Vraag nr. 97
van 21 november 2002
van de heer JAN LOONES

De Lijn NMBS – Gecombineerde abonnementen

Sinds de invoering van de nieuwe tarievenstructuur van De Lijn op 1 juli 2002 is het algemeen abonnement in Antwerpen en Gent afgeschaft. Dat is zeer jammer, omdat het om een van de weinige gevallen van echte tariefintegratie in Vlaanderen gaat. Het gevolg is dat inwoners van Antwerpen nu voor een jaarabonnement dat binnen Antwerpen zowel op de trams en bussen van De Lijn geldig is, als op de NMBS-treinen, meer dan het dubbele moeten betalen. Afhankelijk van het treintraject dat men binnen Antwerpen wil afleggen, varieert de aankoop prijs van een gecombineerde jaarkaart van 346 tot 514 euro. Ter herinnering: het algemeen abonnement kostte 245,70 euro.

De mobiliteitsproblemen in het Antwerpse nemen zienderogen toe en worden nog extra belast door de werken op de Leien en de komende herstellingswerken op de Kleine Ring. Het afschaffen van een interessant geïntegreerd vervoerbewijs lijkt ons in dit licht, maar ook in het kader van de uitgangspunten van de nieuwe tarievenstructuur van De Lijn, absoluut een verkeerd signaal te zijn. Vanzelfsprekend geldt hetzelfde voor het Gentse stadsgebied, waar het treinaanbod verhoudingsgewijs

gemakkelijker binnenstedelijke verplaatsingen toelaat.

1. Hoeveel algemene abonnementen zijn er in Antwerpen verkocht, respectievelijk in 1995, 1998, 2001 ? Zelfde vraag voor Gent?
2. Waarom is het algemeen abonnement afgeschaft?
3. Worden er alsnog nieuwe gesprekken met de NMBS opgestart met het oog op de herinvoering van het algemeen abonnement in Antwerpen en Gent?

Antwoord

In 2000 is De Lijn begonnen met de vereenvoudiging van het tariefsysteem. In dat jaar werd het gratis openbaar vervoer voor 65-plussers ingevoerd. Sinds 1 juli 2001 is de Buzzy Pazz ingevoerd, het netabonnement voor jongeren onder de 25. De laatste stap in de vereenvoudiging van de abonnementen was de invoering van de Omnipas, op 1 juli van dit jaar. Door de invoering van de Omnipas zijn alle abonnementen van De Lijn netabonnementen geworden, tegen enkel tarief.

	Buzzy Pazz (<25)	Omnipas (25-29)	Omnipas (60-64)
1 maand	€ 19,30	€ 24,50	€ 21,60
3 maanden	€ 53,20	€ 67,60	€ 59,40
1 jaar	€ 149,90	€ 190,30	€ 167,20

Sinds 1 juli 2002 bestaan er bij De Lijn bijgevoel geen abonnementen meer die beperkt zijn in reisweg of geldigheidsgebied. Deze hervorming heeft ook een invloed op de gecombineerde abonnementen NMBS-De Lijn. Bij de invoering van de Buzzy Pazz, en ook van bij het ontstaan van de plannen voor de veralgemening van de netabonnementen (begin 2001) is hierover uitvoerig overleg gepleegd tussen de beide vervoermaatschappijen.

Oorspronkelijk had De Lijn voorgesteld om alle netabonnementen geldig te maken op het stadsnet van de NMBS in Antwerpen en Gent, en in ruil hiervoor een vergoeding te betalen aan de NMBS. Voor de NMBS was dit voorstel niet haalbaar, gezien het grote aantal netabonnementen. Na verder overleg werd beslist om in combinatie met een treinkaart enkel nog netabonnementen af te leveren.

Om reizigers die een gecombineerd abonnement kopen te belonen, geven zowel de NMBS als De Lijn een korting op het supplement netabonnement De Lijn, wat resulteert in de volgende tarieven voor het supplement netabonnement wanneer het gecombineerd wordt met een treinkaart :

	Buzzy Pazz (<25)	Omnipas (25-29)	Omnipas (60-64)
1 week	€ 3,50	€ 5,40	€ 4,50
1 maand	€ 11,50	€ 17,80	€ 14,90
3 maanden	€ 31,50	€ 49,00	€ 40,50
1 jaar	€ 80,00	€ 130,00	€ 107,00

Voor de meeste reizigers betekent dit een sterke prijsdaling. Voor een beperkt aantal klanten, vooral personen die slechts een zeer kleine verplaatsing met De Lijn doen, houdt dit een prijsstijging in. Deze prijsstijging kan echter sterk gerelativeerd worden :

- in de vroegere prijzen van gecombineerde abonnementen was er een wanverhouding tussen de prijs voor een beperkt aantal km bij De Lijn en langere reiswegen bij De Lijn. Voor een korte afstand werd relatief veel minder per km betaald dan voor een langere afstand. Door het nieuwe systeem is deze situatie rechtgetrokken ;
- de Lijn heeft de afgelopen jaren de prijzen niet meer aangepast aan de index ;
- in de betrokken leeftijdscategorie gaat het vooral om werkende reizigers die slechts een beperkt gedeelte van de prijs zelf betalen; de rest (minstens 60%) wordt vergoed door de werkgever ;
- de nieuwe abonnementen zijn netabonnementen, geldig op alle bussen en trams van De Lijn. Er is geen beperking meer in reisweg of geldigheidsgebied ;
- de prijs van het vroegere stadsabonnement Gent of Antwerpen bedroeg € 245,70, de Omnipas, geldig op het volledige aanbod van De Lijn, kost € 190,30.

De afspraken met betrekking tot de aflevering van de nieuwe gecombineerde abonnementen NMBS plus net De Lijn zijn vastgelegd in een overeenkomst, ingegaan op 1 juli 2002. De Lijn staat steeds open voor nieuwe onderhandelingen.

Aantal stadsabonnementen Antwerpen en Gent 1995 – 1998 – 2001

Gegevens: aantal abonnementen in omloop

	maart 2001	maart 1998	maart 1995
Antwerpen	28.457	25.611	25.746
Gent	12.613	13.800	14.773

Er zijn geen gegevens over het gebruik van de stadsabonnementen op het NMBS-net in Antwerpen en Gent.

**Vraag nr. 98
van 21 november 2002
van de heer ERIK MATTHIJS**

Haven Zeebrugge – Ontsluiting

De provincieraad van West-Vlaanderen vraagt met betrekking tot de haven van Zeebrugge de verdieping van de maritieme toegang om getij-ongebonden vaart tot 46 voet diepgang te realiseren en de geplande ontsluiting van de haven van Zeebrugge versneld te realiseren (uit te voeren werken: wegwerken van de kruispunten op de N31 ; omvormen van de N49 tot autosnelweg; aanleg van de AX tussen de N31 en de N49; omvormen van de N44 tussen de E40 en de N49 tot een volwaardige primaire I-weg).

1. Werden reeds initiatieven genomen met het oog op de verdieping van de maritieme toegang om getij-ongebonden vaart tot 46 voet diepgang mogelijk te maken?
2. Welke timing wordt gehanteerd voor de geplande werken om de zeehaven beter te ontsluiten?

Antwoord

1. Op de vergadering van vrijdag 22 november 2002 heeft de Vlaamse regering onder punt 3 (VR/PV/2002/44) beslist haar goedkeuring te hechten aan de realisatie van de verdieping van de vaargeul vanaf de Scheurpas tot de nieuwe zeesluis te Zeebrugge ("Verdiepingsprogramma voor tij-ongebonden vaart van schepen tot 46 voet diepgang"), voor een geraamd bedrag van 11,15 miljoen euro, gespreid over de begrotingsjaren 2002 en 2003.
2. Voor de verbetering van de bestaande en de aanleg van nieuwe wegeninfrastructuur ter ont-

sluiting van de Zeebrugse haven, lopen op dit ogenblik een aantal studies.

Hierna volgen ze per weg, met de stand van zaken.

Ombouw van de N49 tot hoofdweg

Voor de ombouw van het vak Zelzate-Westkapelle wordt momenteel een MER opgemaakt. Hieraan voorafgaand is een ontwerp-streefbeeld opgemaakt. De resultaten van de MER zijn noodzakelijk om in deze streefbeeldstudie een uiteindelijke beslissing te nemen over het al dan niet wenselijk zijn van een op- en afrittencomplex op de N456 te Kaprijke.

Op basis van de verkeerskundige studie was het niet mogelijk om een eenduidige keuze te maken voor het al dan niet voorzien in een open afrittencomplex met de N456, vermits de beide opties voor- en nadelen hebben. De MER kan bijkomende elementen aanreiken om op dit vlak een definitieve keuze te kunnen maken. Eens hierover de beslissing gevallen is, kan er een definitief streefbeeld vastgesteld worden voor de ombouw van de N49 op het vak Zelzate-Westkapelle.

Dit alles wordt wellicht afgerond in de eerste helft van 2003. Daarna kan er worden gestart met de opmaak van een Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) en met de opmaak van uitvoeringsplannen.

Ombouw van de N31 door Brugge tot een primaire weg I

Na de de uitvoering van een verkeerskundige en stedenbouwkundige studie loopt ook voor dit wegvak een MER-procedure.

De resultaten hiervan worden in de eerste helft van 2003 verwacht. Daarna kan er worden gestart met de opmaak van uitvoeringsplannen en GRUP's, daar waar nodig.

Aanleg van de AX, verbinding N31 Blauwe Toren te Brugge – N49 te Westkapelle

Voor deze nieuwe verbinding is het ontwerp-streefbeeld bijna afgewerkt. Na de vaststelling van een definitief streefbeeld kunnen de hieropvolgende procedures opgestart worden, waaronder de opmaak van een MER en een GRUP. Bijkomende complicatie is de opmaak van een dossier voor Europa in ver-

band met het aansnijden van een Vogelrichtlijn-gebied.

Deze procedures zullen waarschijnlijk tot eind 2004 lopen, waarna gestart kan worden met de opmaak van de uitvoeringsplannen.

Ombouw van de N44 tot een primaire weg 1

Voor de aanpassing van het toegangscomplex met de E40 te Aalter werd inmiddels een voorontwerp opgemaakt door de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, in overleg met de gemeente. Op basis van dit voorontwerp laat de gemeente momenteel een BPA opmaken. Het bestek voor de MER-studie voor het toegangscomplex is opgemaakt, de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen verwacht de aanbesteding in januari 2003.

Uit dit alles volgt het besluit dat er nog heel wat studiewerk verricht moet worden vooraleer gestart kan worden met de uitvoering. De procedures die gevolgd dienen te worden op het vlak van milieu en ruimtelijke ordening zijn wettelijk bepaald en dienen dus strikt gevolgd te worden. De timing wordt vooral bepaald door de doorlooptijd van deze procedures, en niet door een gebrek aan budgettaire middelen. Het heeft dan ook geen zin om op zeer korte termijn budgettaire middelen voor deze projecten te reserveren zolang de procedures niet afgerond zijn.

Vraag nr. 99 van 21 november 2002 van de heer CARL DECALUWE

Personenvervoer te water – Project Schelde

Begin januari voerde de rederij NACO in opdracht van het Ministerie van Openbare Werken een proefproject "personenvervoer te water" uit op het Kanaal Brussel-Schelde. Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 360 van 21 augustus 2002 over de resultaten hiervan, blijkt dat een al te grote hoeveelheid zwerfvuil op het kanaal een veiligheidsprobleem vormt.

De opgedane ervaringen zouden benut worden voor een gelijkaardige proef op de Schelde tussen Antwerpen en Temse (Bulletin nr. 3 van 4 november 2002, blz. 531).

1. Is het proefproject inzake personenvervoer op de Schelde tussen Antwerpen en Temse reeds uitgevoerd ?

2. Zo ja, wat waren de resultaten? Wat zijn de bevindingen en de conclusies ?

Zo neen, voor wanneer is dit proefproject gepland? Wat is de kostprijs en de duur ?

3. Wat houdt/hield dit proefproject concreet in ?
4. Zijn er voor de nabije toekomst nog dergelijke projecten gepland ? Zo ja, welke en wanneer ?
5. Wat is het vooropgestelde criterium vanuit de proefbevindingen om effectief met personenvervoer te water van start te gaan ? Wat is de haalbaarheid ?

Antwoord

1. Het proefproject personenvervoer op de Schelde werd niet uitgevoerd.
2. Er is geen proefproject gepland, omdat uit de studie die De Lijn liet uitvoeren door het studiebureau Tritel blijkt dat de procentuele kostendekking ligt tussen 6% voor een vleugelboot om de twee uur met afschaffing van de huidige snelbussen, en 1 % voor een catamaran om het uur.
- De jaarlijkse exploitatiekosten liggen tussen 1,8 en 2,4 miljoen euro, afhankelijk van de frequentie en het transportmiddel. In het meest beperkte scenario zijn er 350.000 euro investeringskosten. Voor bijkomende haltes aan het Zuid of het Eilandje verhogen deze met 1.200.000 euro.
3. Het project zou bestaan uit een verbinding met een catamaran of met een draagvleugelboot tussen Temse (Wilfordkaai) en het Steen in Antwerpen om het uur of om de twee uur.
4. Gezien de lage kostendekking zijn er voorlopig geen nieuwe initiatieven in deze zin gepland.
5. Zonder voorwerp gelet op het bovenvermelde.

Vraag nr. 100 van 21 november 2002 van de heer JOS DEMEYER

Doel – Sloopvergunningen

De problematiek van de Linkerscheldeoever en de verdere ontwikkeling van de Waaslandhaven is bekend. Op 24 juli 1998 werd door de toenmalige

Vlaamse regering een beslissing genomen in verband met een strategisch plan enerzijds, en een sociaal begeleidingsplan voor de mensen van Doel anderzijds.

De huidige regering besliste op 19 mei 2000 dat men minimaal tot 2007 in Doel kan blijven wonen (woonrecht). Verscheidene meerderheidspartijen hebben benadrukt dat het voor hen zelfs langer kon of moest. Over de gewestplanwijzigingen werden een aantal juridische procedures gevoerd. De meest recente eindigde met het arrest van de Raad van State van 30 juli 2002 met de schorsing van de tweede gewestplanwijziging.

Ik verneem nu dat er twaalf aanvragen voor de sloop van woningen in Doel werden ingediend.

1. Is het juist dat er twaalf aanvragen voor een sloopvergunning voor hoeves en woningen werden ingediend ?
2. Door welke instanties werden deze aanvragen ingediend ?
3. Waar zijn deze hoeves gelegen (welke straat) ?
4. In welke zones op het gewestplan zijn deze hoeves gelegen ?
5. Zijn sommige van deze hoeves nog bewoond ?
6. Is het juist dat één van deze historische hoeves zelfs is opgenomen in de bekende publicatie "Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen", provincie Oost-Vlaanderen, en aldus behoort tot het historisch erfgoed van onze regio ?
7. Kan men bij de huidige stand van zaken wel rechtsgeldig beslissen tot sloping van de woningen ? Is dit conform de letter en de geest van de wet ?
8. Komen deze woningen in aanmerking voor het zogenaamde "woonrecht" waaraan deze regering – volgens haar verklaringen – zeer veel belang hecht ? Is deze mogelijkheid onderzocht ?
9. Komen sommige van deze hoeves in aanmerking om in het kader van werking van de Grondbank opnieuw aan landbouwers toegewezen te worden, eventueel in het kader van landbouw met verbrede doelstellingen ? Is deze mogelijkheid onderzocht ?
10. Zijn deze aanvragen tot het slopen van woningen en hoeves conform de beslissingen en inten-

ties van de Vlaamse regering inzake de toekomst van Doel in het algemeen en het woonrecht in het bijzonder ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de minister vice-president (vraag nr. 100) en aan de ministers Dua (vraag nr. 40) en Van Mechelen (vraag nr. 41).

Gecoördineerd antwoord

1. Er werden 12 aanvragen voor een vergunning tot het slopen van panden ingediend.
2. Elf aanvragen werden ingediend door de Maatschappij voor het Grond-, Haven- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied. Eén aanvraag werd ingediend door de administratie Waterwegen en Zeewezen – afdeling Maritieme Toegang.

Het betreft een aanvraag voor sloop van een hoeve gelegen Hogendijk 9 die, conform de bepalingen van het decreet voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden, in op te hogen gebied ligt. Deze woning werd reeds in 1990 onteigend.
3. De ligging van de panden is aangegeven in de tabel als **bijlage**.
4. De ligging van de panden t.o.v. het gewestplan en de omschrijvingen van het decreet voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden, zijn eveneens aangegeven in de tabel als **bijlage**.
5. Enkel de woning gelegen Hogendijk 17 is nog bewoond. De bewoners maken gebruik van de maatregelen uit het sociaal begeleidingsplan voor hervestiging. Volgens de planning zullen de bewoners hun nieuwe woning uiterlijk op 1 augustus 2003 betrekken.

De andere panden zijn niet meer bewoond.

6. Het onderzoek of er panden behoren tot het historisch erfgoed van de regio Waasland gebeurt door ROHM-Gent in het kader van de sloopvergunning.
7. Voor panden die gelegen zijn in de zones die vallen binnen het toepassingsgebied van het decreet voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden van 14 december 2001, kan een sloopvergunning worden afgeleverd.

De aanvraag tot sloop van de woningen en de hoeven in het woongebied Doel (gewestplan 1978) is ingegeven door het proces-verbaal van het "onderzoek naar de kwaliteit van de leegstaande en onteigende woningen in Doel", opgesteld na plaatsbezoeken van de afdeling ROHM-Gent op 5 juni 2001 en 14 juni 2001.

8. Aangezien de 9 eerstvermelde panden in de bijgevoegde tabel gelegen zijn in de zone omschreven in het decreet voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden, en deze zone voor de werken zal ingenomen worden, kunnen deze panden niet voor het tijdelijk woonrecht in aanmerking komen.

Het woonrecht is van toepassing in de woonkern Doel.

Drie woningen gelegen in de woonkern Doel zijn in vervallen toestand (zie punt 7 hierboven).

9. Voor deze vraag gelden dezelfde overwegingen als weergegeven onder punt 8 hierboven.
10. Voor deze vraag gelden dezelfde overwegingen als weergegeven onder punt 8 hierboven.

(Bijlage : panden waarvoor een vergunning tot slopen werd aangevraagd – red.)

	Ligging	Eigendom	Gewestplan 1978
Huis	Hogendijk 15	Maatschappij	Havengebied
Huis	Hogendijk 17	Maatschappij	Havengebied
Huis	Hogendijk 19	Maatschappij	Havengebied
Huis	Hogendijk 13	Maatschappij	Havengebied
Huis	Hogendijk 9	Vlaams Gewest	Havengebied

	Ligging	Eigendom	Gewestplan 1978
Hoeve	Verkortingsdijk 6	Maatschappij	Havenuitbreidingsgebied
Hoeve	Oostlangeweg 15	Maatschappij	Havenuitbreidingsgebied
Hoeve	Oostlangeweg 13	Maatschappij	Havenuitbreidingsgebied
Hoeve	Oostlangeweg 11	Maatschappij	Havenuitbreidingsgebied

	Ligging	Eigendom	Gewestplan 1978
Huis	Havenweg 5A	Maatschappij	Woonzone
Huis	Havenweg 14	Maatschappij	Woonzone
Huis	Liefkenshoekstraat 24	Maatschappij	Woonzone

Vraag nr. 101

van 21 november 2002

van de heer **CARL DECALUWE**

Gentseweg Desselgem – Geplandeafbraak werken

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag in het voorjaar 2002 over de twee verkrotte panden op de hoek van de Gentseweg – Waregemstraat in Desselgem (Waregem), blijkt dat deze gebouwen vermoedelijk in het vierde kwartaal van 2002 zullen worden gesloopt (vraag nr. 232 van 7 maart 2002; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1750).

Door de hevige storm van 27 oktober laatstleden en de bouwvallige staat van de panden, komen er echter delen los, die de veiligheid van de omwonenden en de straat in het gedrang brengen.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van deze onveilige situatie ?
2. Voor wanneer is de sloop van deze gebouwen effectief gepland ?
3. In welke mate kan deze sloop dringend worden uitgevoerd ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (afdeling West-Vlaanderen) heeft geen enkel signaal gegeven waaruit blijkt dat de gebouwen bouwvaldig zijn of dat er delen van loskomen.
2. De sloop van de gebouwen is gepland in het voorjaar van 2003.
3. Er moet nog een bestek opgemaakt worden (gepland in januari 2003) en een slopingsvergunning bij de afdeling ROHM-West-Vlaanderen aangevraagd worden.

Vraag nr. 102

van 21 november 2002

van de heer **CARL DECALUWE**

Verkeersveiligheid – Wegenwerken, bruggen en viaducten

In een aantal Vlaamse kranten van 6 november 2002 was te lezen dat ongevallen vaak gebeuren door of bij wegenwerken, zo blijkt uit cijfergegevens van de Federale Politie.

Daarnaast wordt uit de cijfers geconcludeerd dat bruggen en viaducten nog veel gevaarlijker zijn : eisen per jaar tot driemaal meer doden.

1. Hoeveel verkeersongevallen (opgedeeld in lichtgewonden, zwaargewonden en doden) per provincie, gebeurden er de laatste vijf jaar, en dit zowel voor bruggen en viaducten als voor wegenwerken ?

Om welke wegenwerken, bruggen en viaducten gaat het concreet ?

2. Werden er reeds concrete maatregelen uitgewerkt om het verkeer zowel bij wegenwerken als bij bruggen en viaducten veiliger te laten verlopen ?
3. Wanneer zijn/worden deze maatregelen uitgevoerd ?

Wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

Het aantal verkeersslachtoffers in de omgeving van wegenwerken bedraagt gemiddeld 15 per jaar. Zoals ik destijds al vermeld heb, is er niet noodzakelijk een oorzakelijk verband tussen wegenwerken en ongevallen in de omgeving van wegenwerken. Het aantal ongevallen ter hoogte van viaducten bedraagt ongeveer 2,5 maal het aantal ongevallen ter hoogte van wegenwerken. Dezelfde verhouding is van toepassing op het aantal verkeersslachtoffers. Een opsplitsing van het aantal ongevallen per provincie heeft geen enkele betekenis, aangezien het aantal viaducten per provincie verschillend is.

Voor de verkeersveiligheid bij wegwerkzaamheden zijn een hele reeks maatregelen getroffen. Er zijn uitgebreide informatiecampagnes opgezet bij de betrokken doelgroepen over werfsignalisatie. De werfsignalisatie op autosnelwegen wordt veel uitgebreider aangebracht dan is voorgeschreven volgens de (federale) reglementering. Er wordt gezorgd voor een minimale uitvoeringstermijn van die onderdelen welke belangrijke verkeershinder veroorzaken. Zeker bij werven op autosnelwegen wordt gezorgd voor het maximaal behoud van het aantal rijstroken om (lange) files met bijbehorend risico van aanrijding op de staart van de files te beperken. Waar nuttig, worden vluchthavens gerealiseerd. Voormelde maatregelen zijn vervat in de toelapingsprijs voor de werken. Een afzonderlijke kostprijs kan dan ook niet opgegeven worden.

Bruggen en viaducten worden regelmatig geïnspecteerd en onderhouden om de (verkeers)veiligheid voor de weggebruiker te verzekeren. Bijzondere

aandacht gaat naar de sneeuw- en ijzelbestrijding op bruggen en viaducten (bijkomende strooibeurtten).

Vraag nr. 103 van 21 november 2002 van de heer CARL DECALUWE

Snelheidsgedrag – Maatregelen

Uit een onderzoek van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid i.v.m. het snelheidsgedrag in Vlaams-Brabant blijkt dat snelheidslimieten massaal met voeten worden getreden. Op de snelwegen beging ongeveer 17 % van de bestuurders een zware overtreding, in de bebouwde kom reed ongeveer 25 % te snel en in de zones 30 overschreed ongeveer 41 % de limiet.

De bestaande snelheidsremmers blijken dus efficiëntie te missen.

1. Beschikt de minister vice-president over gelijkaardige cijfers, maar dan voor Vlaanderen ? Kan hij de evolutie van bovenvermelde problematiek weergeven voor de laatste tien jaar ?
2. Aangezien deze studie vatbaar is voor extrapolatie naar heel België, zou ik graag vernemen welke actieplannen en maatregelen terzake in Vlaanderen in het vooruitzicht worden gesteld ? Welke budgetten worden hiervoor vrijgemaakt ?

Antwoord

1. Cijfers inzake de naleving van de federale verkeersreglementering dienen opgevraagd te worden bij de Federale Politie, aangezien zij verantwoordelijk is voor deze materie en de cijfers die hierop betrekking hebben.
2. Heel wat factoren hebben invloed op de naleving van de snelheidsbeperkingen door de weggebruikers. Een aantal factoren kunnen beïnvloed worden door de federale overheid, andere factoren kunnen beïnvloed worden door de gewesten. Verkeershandhaving en (preventief) verkeersonderricht zijn cruciale hefboomen voor het verkeersveiligheidsbeleid. Verder dient er ook een afstemming te zijn tussen het wegbeeld en de verkeersreglementen, waarvan de opgelegde snelheidsbeperkingen één element zijn. In dit verband kan er onder meer verwezen worden naar de herinrichting van doortochten en schoolomgevingen, de herinrichting van weg-

vakken buiten de bebouwde kom en de aanleg van rotondes, waarvoor de gereserveerde budgetten terug te vinden zijn in het meerjarenprogramma dat jaarlijks aan het Vlaams Parlement meegedeeld wordt.

Naast een aangepast wegbeeld en snelheidsbeperkingen, zijn verkeerssensibilisering en verkeershandhaving dus belangrijke hefboomen van het verkeersveiligheidsbeleid. Ook op deze vlakken put het Vlaamse Gewest zijn bevoegdheden maximaal uit. De handhaving van de snelheidsbeperkingen is geen gewestelijke bevoegdheid, maar waar mogelijk stelt het gewest infrastructuur en apparatuur beschikbaar, zoals de onbemande camera's tegen roodrijden en snelheidsovertredingen en de weeginstallaties ter bestrijding van het overgewicht. Ook op het vlak van preventieve verkeerseducatie neemt het Vlaams Gewest initiatieven via de oprichting van provinciale verkeerseducatieparken.

Vraag nr. 104
van 21 november 2002
van de heer ELOI GLORIEUX

Woluwelaan Diegem – Verkeersveiligheid

De drukke gewestweg Woluwelaan doorkruist het centrum van Diegem (Machelen). De voertuigen rijden er met hoge snelheid en de voetgangers krijgen nauwelijks de tijd om over te steken. Oudere mensen moeten in twee keer oversteken, omdat de verkeerslichten voor de voetgangers slechts even op groen blijven staan. Hetzelfde probleem rijst op de Haachtsesteenweg en de Oude Woluwelaan, die de aansluiting verzorgt tussen de Woluwelaan en de bedrijvenzone.

Het gemeentebestuur stelde reeds voor om een snelheidsbeperking tot 50 km/u in te stellen, maar dit voorstel werd door de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer afgewezen.

1. Waarom kan er geen snelheidsbeperking op deze drukke gewestweg worden ingesteld, al was het maar voor het gedeelte waar de gewestweg de dorpskern van Diegem doorkruist ?
2. Welke initiatieven worden verder ontwikkeld om de verkeersleefbaarheid en -veiligheid langs deze drukke gewestweg te verbeteren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag inzake de verkeersveiligheid op de R22 Woluwelaan in de gemeente Machelen (deelgemeente Diegem) kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

Het opleggen van een snelheidsbeperking is afhankelijk van de aard van weg, de omgeving, de bebouwing, eventuele hindernissen, en zo meer. Op basis hiervan is het niet aangewezen om ter hoogte van de R22 Woluwelaan een snelheidsbeperking van 50 km/u in te voeren.

Wat de snelheidsbeperking en de verkeersleefbaarheid in de dorpskern van de deelgemeente Diegem betreft, zijn twee kruispunten ingericht met een driekleurige lichtsignalisatie, nl. ter hoogte van het De Cockplein en de N21 Brussel-Haacht (Haachtsesteenweg). De voetgangers kunnen er in twee fasen oversteken, aangezien de brede middenberm hun een bijkomende rustpauze aanbiedt. De na te leven snelheidsbeperking bedraagt er 70 km/u. Andere initiatieven die thans worden bestudeerd, zijn de aanpassing van het kruispunt van de R22 Woluwelaan met de Beaulieustraat. Tevens werd ter hoogte van het kruispunt van de Oude en de Nieuwe Woluwelaan, in samenspraak met de gemeente, een proefopstelling uitgevoerd, die na enkele maanden zal geëvalueerd worden.

Vraag nr. 105
van 21 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Windturbineprojecten – Procedureverloop

De minister vice-president heeft een aantal locaties langs Vlaamse wegen toegewezen voor de plaatsing van windmolens.

Er komen twaalf turbines langs de Antwerpse ring, vier langs de E40 in Oostkamp, twee langs de ring rond Kortrijk en telkens één op het kruispunt van de E17 en de E403 in Rekkem, langs de E17 in Oekene en aan de verkeerswisselaar in Walshoutem.

1. Werd er bij de toewijzing van de locaties rekening gehouden met plaatselijke besturen (gemeente, provincie, ...) en andere belanghebbenden zoals omwonenden ? In welke mate en op welke wijze ?

2. Welke procedures werden reeds doorlopen en worden nog doorlopen vooraleer men effectief aan de bouw van de turbines kan beginnen ?
 3. Welke timing wordt gehanteerd voor de bouw (begin- en einddatum van de werken) ?
 4. Wie voert de bouw van de windturbines uit en hoeveel bedraagt de totale kostprijs van elke windturbine ?
- N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (vraag nr. 43).

Antwoord

1. De selectie van de potentiële locaties gebeurde met de principes vervat in de omzendbrief EME/2000-01 van de Vlaamse regering.

De concessies werden verleend onder de opschortende voorwaarde dat de concessiehouders alle nodige vergunningen nodig voor de bouw, de inrichting, de exploitatie en het onderhoud en dergelijke voor de betrokken windturbines verkrijgen.

Aldus zullen de plaatselijke besturen (gemeente, provincie,...) en andere belanghebbenden, zoals omwonenden, betrokken worden bij de feitelijke toewijzing van de vergunning.

2. De concessies langs de Vlaamse wegen waarop de windturbines kunnen gerealiseerd worden, werden toegewezen via een algemene offerteaanvraag. Deze concessies werden, zoals vermeld, toegewezen onder de opschortende voorwaarde dat de concessiehouders alle nodige vergunningen nodig voor de bouw, de inrichting, de exploitatie en het onderhoud van de windturbines zullen verkrijgen.

De concessiehouders moeten dus hun vergunningen aanvragen en krijgen. Slechts na het verwerven van alle nodige vergunningen zullen de concessiehouders kunnen overgaan tot de effectieve bouw van de windturbine(s).

3. Voor de uitvoering van de werken van het oprichten van de windturbines bedraagt de uitvoeringstermijn 12 kalendermaanden. Deze termijn gaat in na het verwerven van alle vergunningen.
4. De bouw van de windturbines is ten laste van de concessiehouder; de totale kostprijs van elke windturbine is afhankelijk van het type (groot-

te) en andere elementen zoals leidingen, toegangswegen, onderhoud.

De geraamde kostprijs schommelt tussen ongeveer 2.040.700 euro (ashoogte 86 m – vermogen 850hW) en ongeveer 2.309.200 euro (ashoogte 100 m – vermogen 2000hW).

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 1352 – red.)

Vraag nr. 106 van 21 november 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

Spoekbruggen Varsenare – Oplossing

Eind jaren '70 werd de expresweg N377 tussen Jabbeke en De Haan in gebruik genomen. In diezelfde periode werd de E40 verbreed naar 2x3 rijstroken. Er kwamen verbindingstroken tussen de inrit Stationstraat en de geplande A17 Zeebrugge-Kortrijk. Intussen was men ook begonnen aan de bruggen voor de A17 ten noorden van Varsenare. Het zouden bruggen te ver blijken te zijn.

De maatschappelijke tendens veranderde. Terwijl in de loop van de jaren '60 de aanleg van en ontsluiting via een autosnelweg nog als belangrijke economische factor beschouwd werd, kreeg men in de loop van de laatste decennia steeds meer oog voor de ecologische en de maatschappelijke gevolgen: visuele- en geluidsoverlast, toenemend verkeer van en naar de autosnelweg, grotere tonnage,... Met de petroleumcrisis en de daaropvolgende economische recessie viel het autowegenprogramma stil.

Voor Jabbeke bleven er een reeks niet onbelangrijke gevolgen. Zo waren er een aantal achterhaalde onteigeningen, kwam er een overbodige langsweg ter hoogte van Snellegem, en is in Varsenare het landschap blijvend verstoord door twee nutteloze bruggen.

Volgens het Structuurplan Vlaanderen wordt de verbinding van de A18 richting Zeebrugge niet meer gerealiseerd.

Ondertussen wonen enkele ex-bezitters van het Lappersfortbos in Brugge onder één van deze bruggen.

1. Is een oplossing voor de bruggen in Varsenare en de overbodige langsweg in Snellegem bespreekbaar ?

2. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om deze nutteloze bruggen te laten slopen en de omgeving opnieuw in haar oorspronkelijke staat te herstellen? Zo ja, welke timing wordt daarvoor voorgesteld?
3. Welke acties worden ondernomen tegen de personen die momenteel wonen onder de brug?

Antwoord

1. a) Bruggen in Varsenare

Er zijn twee bruggen, namelijk de brug 03 over de spoorweg Brugge-Oostende en de brug 04 voor de westelijke omleiding. Wat betreft de brug 03, zijn er destijds onderhandelingen geweest met de NMBS om deze brug van het Vlaams Gewest over te nemen, teneinde de gelijkgrondse spoorovergangen t.h.v. de Westernieuwweg en de Kwetshaegestraat te kunnen afschaffen. Deze onderhandelingen hebben echter tot nu toe geen resultaat opgeleverd. In het laatste inspectieverslag luidt het advies van de afdeling Betonstructuren van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten dat de bovenbouw dringend aan herstelling toe is (waterdichtheid) of, indien de brug in de toekomst buiten gebruik blijft, de bovenbouw afgebroken moet worden. Gezien dit laatste advies, zal eerstdaags met de NMBS opnieuw contact opgenomen worden om te zien of zij nog geïnteresseerd zijn om de brug over te nemen met het oog op de afschaffing van de overwegen.

- b) Overbodige langsweg A10 te Snellegem

Momenteel wordt onderzocht om in het verlengde van de N367d (verbinding A10-N367) een nieuwe brug over de A10 te bouwen en een half complex dat via lussen aangesloten zou worden op de langsweg (richting Oostende). Hiervoor moet evenwel een RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) gemaakt worden.

2. Indien de NMBS te kennen geeft dat zij niet verder geïnteresseerd is om de bestaande brug te gebruiken in het kader van de afschaffing van de overwegen (zie 1. a), zal in elk geval al overgegaan worden tot de afbraak van de bovenbouw van de spoorbrug.
3. Mijn administratie deelt mij mee dat ze de burgemeester van Jabbeke verzocht heeft om deze personen te evacueren.

Vraag nr. 107 van 21 november 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gratis openbaar vervoer gehandicapten – Voortzetting

Eind 2002 eindigt het convenant dat afgesloten werd om personen met een handicap gratis openbaar vervoer aan te bieden met de zogenaamde VF-kaarten (VF : Vlaams Fonds).

1. Is er een evaluatieonderzoek gebeurd?
2. Met welke resultaten?
3. Komt er een nieuwe overeenkomst voor 2003? Wanneer?

Worden er aanpassingen aangebracht?

Antwoord

Het gratis openbaar vervoer voor personen met een handicap werd niet afgesloten met een convenant, maar is wel het resultaat van een van de strategische projecten van de Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken (*Stuk 164 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). Eén van de tariefmaatregelen voor 2001, goedgekeurd door de raad van bestuur van De Lijn op 15 november 2000 was het verlenen van een gratis netabonnement voor personen met een handicap, ingeschreven bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Op vraag van de regeringscommissaris voor Sociale Zekerheid werd deze maatregel eind 2001 uitgebreid naar personen met een handicap die een tegemoetkoming krijgen van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid en die woonachtig zijn in Vlaanderen. Het doel van deze maatregel is het verlagen van de drempel naar het openbaar vervoer en het aanmoedigen van het gebruik ervan.

Het gratis vervoer voor gehandicapten wordt gefinancierd uit het totaalpakket aan financiële middelen, bestemd voor tariefmaatregelen in het algemeen bij De Lijn (begrotingsartikel 31.15 – dotatie van de VVM – De Lijn ter compensatie van de ontvangstenderving en de bijkomende exploitatiekosten ingevolge de maatregelen met betrekking tot tariefvermindering en tariefhervormingen).

- 1 en 2. De Lijn doet regelmatig onderzoek bij haar klanten. Personen met een handicap vormen

één van de geplande doelgroepen. Een termijn is echter nog niet bepaald.

3. De huidige gratis netabonnementen zijn geldig tot 31 december 2002. Voor de vernieuwing ervan werd elke rechthebbende op 6 november 2002 aangeschreven, met als bijlage een voorge-drukt aanvraagformulier. Op basis van de teruggezonden aanvraagformulieren maakt De Lijn de gratis netabonnementen aan en verstuurt deze in de tweede helft van de maand december.

De nieuwe netabonnementen zijn geldig tot 31 december 2007.

**Vraag nr. 108
van 21 november 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – MIVB-lijn 55

Sedert geruime tijd wordt erover gesproken om de MIVB-lijn 55, die momenteel een eindhalte heeft in de Stillelaan in Ukkel, door te trekken tot aan het gehucht Put van Kalevoet op de grens van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en de gemeenten Drogenbos, Beersel en Linkebeek.

Tijdens de besprekingen m.b.t. dit project werd er voorgesteld om deze lijn zelfs door te trekken via de Alsebergsesteenweg tot aan de Boterberg ter hoogte van de kruising met de NMBS-lijn 26, en daarna tot aan het kerkhof van Vorst op het grondgebied van Beersel.

Bij de bespreking van de overdracht van de provinciale weg (Alsebergsesteenweg) naar het gewest of de gemeenten werd er zelfs voorgesteld om deze lijn door te trekken tot aan het station van Sint-Genesius-Rode via de Zoniënwoodlaan, ten-einde een doeltreffend openbaar vervoer te bieden aan de inwoners van een deel van Sint-Genesius-Rode, Alseberg en Linkebeek.

Werd de Vlaamse overheid reeds betrokken bij deze uitbreidingsplannen ?

Zo ja, wat is de stand van zaken van dit project en wanneer worden de verschillende voorstellen uit-gewerkt ?

Heeft de minister al een standpunt ingenomen ten opzichte van die verschillende voorstellen ?

Antwoord

Reeds in december 1999 werd door De Lijn aan de MIVB meegedeeld dat over het principe van de verlenging van de MIVB-lijn 55 buiten de grens van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest in principe geen discussie is.

Drie jaar later is dit standpunt ongewijzigd. De gemeenten Linkebeek, Drogenbos en Beersel hebben intussen wel het mobiliteitsconvenant ondertekend, maar hebben nog geen mobiliteitsplan opgesteld. Dit is een voorwaarde om over te gaan tot infrastructuurwerken op het grondgebied van het Vlaams Gewest.

De MIVB verlengt op dit ogenblik de tramlijn 55 van de huidige terminus "Stilte" tot aan de gewestgrens. Een nieuwe tijdelijke terminus wordt aangelegd op een terrein van de gemeente Ukkel.

**Vraag nr. 109
van 21 november 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Hogebrug St.-Eloois-Vijve – Herstellingswerken

Op 2 september zou de aannemer de werken aan de Hogebrug in Sint-Eloois-Vijve hervatten. Deze werken zouden twee maanden duren. Nu blijkt de aannemer Aqua Reno failliet te zijn, en dit tijdens de werken. Gevolg : een halfopen brug. Het is niet denkbeeldig dat dergelijke problematiek een aanzienlijke financiële impact heeft.

1. Hoever staat het met de nieuwe aanbesteding ?
2. Heeft dit uitstel gevolgen voor de geplande werken aan het kruispunt Posterijstraat-Gentseweg-Vijfseweg in Sint-Eloois-Vijve, die reeds aanbesteed zijn ?
3. Wanneer worden de werken aan de Hogebrug over de Leie hervat en wanneer worden ze beëindigd ?
4. Welke financiële impact heeft dit uitstel ?
5. Komt de boven beschreven problematiek dikwijls voor ?

Welke maatregelen werden of worden genomen om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden ?

Is hiervoor eventueel een budget beschikbaar ?
Zo ja, hoeveel bedraagt het ?

Antwoord

1. Zodra de falng bekend was, werd er aan vier aannemers prijs gevraagd om de nodige signalisatie te plaatsen en te onderhouden.

Er werd beslist om driekleurige lichten te plaatsen om het verkeer afwisselend in beide richtingen door te laten. Op die manier kan het nadeel voor de middenstandszaken zoveel mogelijk beperkt worden.

Gelet op het dringend karakter, voortvloeiend uit een niet te voorziene gebeurtenis, werd de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking toegepast (art. 17 van de wet van 24 december 1993). Onmiddellijk daarna werd een bestek opgemaakt om de rijstrook – richting Waregem af te werken.

Dit bestek werd op 21 november 2002 naar vijf aannemers gestuurd met het verzoek tegen 5 december hun prijs mee te delen. Ook voor die werken zal, gelet op het dringend karakter, de onderhandelingsprocedure toegepast worden. Voor de overige werken (herstellen van betonrot), waarvoor geen dringend karakter kan ingeroepen worden, zal een openbare aanbesteding uitgeschreven worden.

2. De nog uit te voeren werken aan de Hogebrug hebben geen gevolgen voor de geplande werken aan het kruispunt Posterijstraat – Gentsessteenweg die, rekening houdende met de komende winterperiode, op maandag 3 maart 2003 zullen starten.
3. Indien de weersomstandigheden het enigszins toelaten, zullen de werken om de rijstrook richting Waregem af te werken nog in december hervat worden. De geplande uitvoeringstermijn is 15 werkdagen.

Gelet op de onzekere periode wat de weersomstandigheden betreft, is het moeilijk te voorspellen wanneer ze zullen beëindigd zijn.

4. Aangezien nog niet alle prijzen ontvangen werden en er nog een openbare aanbesteding moet volgen, kan de financiële impact nog niet becijferd worden.

De meerkosten ten opzichte van de oorspronkelijke aanbesteding kunnen in elk geval afgetrokken worden van de nog te betalen facturen en van de borgtocht.

5. De beschreven problematiek komt niet zoveel voor.

Preventieve maatregelen om dergelijke toestanden te vermijden kunnen niet genomen worden. Indien de aannemer op het ogenblik van de toewijzing, wat het financiële luik betreft, de vereiste erkenning heeft, geregistreerd is en voldoet aan de voorschriften van art. 90 § 3 van het KB van 8 januari 1996 wat betreft zijn verplichtingen ten opzichte van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, heeft de aanbestedende overheid geen reden om de aannemer af te wijzen. Hiervoor is geen budget beschikbaar. De nodige kredieten worden genomen van de rubriek "diversen" op de jaarlijkse begroting.

Vraag nr. 110 van 21 november 2002 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Subregionaal overlegorgaan havengebied Gent – Opzet

Het Gentse zeehavengebied beschikt sinds kort als eerste over een subregionaal overlegorgaan. Dit orgaan zou in de toekomst allerhande havengebonden problemen in de kanaaldorpen moeten signaleren aan de Vlaamse regering en hierover ook een advies moeten formuleren.

1. Op welke manier is overleg gepleegd met alle betrokkenen met het oog op dit initiatief ?
2. Hoe werd het subregionaal overlegorgaan voor het Gentse zeehavengebied samengesteld ? Is er een evenredige vertegenwoordiging van alle partners ? Worden ook oppositiepartijen opgenomen in dit overlegorgaan ?
3. Zijn er plannen om een dergelijk overlegorgaan ook op te richten voor de zeehavengebieden in Antwerpen en in Zeebrugge ?

Hoe zal men hierbij te werk gaan ?

Antwoord

De Gentse haven beschikt sinds de installatievergadering van 8 november 2002 als eerste over een

subregionaal overlegorgaan. Daartoe heb ik op 30 oktober jl. een aanstellingsbesluit van de leden van het subregionaal overlegorgaan Gent ondertekend.

Dit overlegorgaan is een adviesorgaan. Het kan op eigen initiatief of op vraag van de Vlaamse regering advies verlenen aan de regering over de aanleg van de havenbedrijven omschreven in artikel 28 van het havendecreet.

1. Artikel 28 van het havendecreet van 2 maart 1999 (BS 8 april 1999), stelt dat in elk Vlaams havengebied een subregionaal overlegorgaan kan worden opgericht, als hiertoe een verzoek wordt gericht aan de Vlaamse regering door het havenbedrijf en minstens één van de gemeenten wier grondgebied zich uitstrekt op het betrokken havengebied of grenst aan dit havengebied.

In de Gentse Kanaalzone hebben alle betrokken gemeenten die aan deze voorwaarde voldoen en het havenbedrijf gezamenlijk hiertoe het initiatief genomen.

2. Het subregionaal overlegorgaan voor het Gentse havengebied werd samengesteld conform artikel 28 van het decreet en conform het uitvoeringsbesluit van 12 januari 2001 (BS 9.2.2001) houdende de organisatie en werking van de subregionale overlegorganen.
3. Op basis van artikel 28 van het havendecreet kan er in elk Vlaams havengebied een subregionaal overlegorgaan worden opgericht indien er een rechtsgeldig verzoek komt.

Vraag nr. 111
van 29 november 2002
van de heer JACKY MAES

N321 doortocht Westvleteren – Heraanleg

De doortocht Westvleteren langs de N321 is bijzonder onveilig onder andere wegens de afwezigheid van voorzieningen voor zwakke weggebruikers. In het indicatief driejarenprogramma 2002-2004 werd voor de provincie West-Vlaanderen het project 1404 opgenomen bij de uit te voeren werken in 2004. Het Vlaams Gewest bestemt een bedrag van 1 miljoen euro voor de doortocht Westvleteren langs de N321 (weg Poperinge-Vleteren) van km 8 tot 9,4.

1. Welke concrete werken omvat het project 1404 ?
2. Welke verdere procedure wordt er gevolgd ?

3. Kan de geplande timing behouden blijven ?

Antwoord

De werken omvatten de heraanleg van de doortocht Westvleteren tussen kmp. 8 en kmp. 9,4. De heraanleg betreft de vernieuwing van de rijweg, parkeerstroken en voetpaden en wordt gecombineerd met een vernieuwing van de bestaande rioleering.

Voor de heraanleg van de doortocht dient de gemeente de bijakte 3 te ondertekenen en moet zij over een goedgekeurd mobiliteitsplan beschikken. De gemeente Vleteren is momenteel bezig met de opmaak van haar gemeentelijk mobiliteitsplan.

De werken zijn in het driejarenprogramma 2003-2005 opgenomen voor het jaar 2005.

Vraag nr. 112
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Missing links – Stand van zaken

Door het uitblijven van de missing links en de vele wegenwerken ontstaan er steeds meer files en ze worden ook steeds maar langer. Vandaar dat ik graag volgende vragen had gesteld.

1. Kan de minister een lijst geven van de missing links in Vlaanderen, opgedeeld per provincie ?
2. Welke missing links werden reeds uitgevoerd en wat was de kostprijs daarvan ?
3. Wanneer zullen de resterende missing links uitgevoerd worden en hoeveel zullen deze werken kosten ?

Antwoord

1. Lijst van de missing links en knelpunten (hoofdwegen) in Vlaanderen per provincie, volgens het ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen :

Antwerpen

- Aanleg Oosterweelverbinding (sluiting van de R1 over noord)
- A102 (tussen A12/R1 te Merksem en de A13 te Wommelgem)

- A12 – omvorming tot snelweg tussen Antwerpen en de grens met Nederland

Limburg

- Aanpassen van de verkeerswisselaar te Lummen (A2-A13).

Oost-Vlaanderen

- Ombouw van de N49 – vak Antwerpen-Zelzate tot autosnelweg
- Ombouw van de N49 – vak Zelzate-Maldegem tot autosnelweg

West-Vlaanderen

- Omvorming van de N49 tot hoofdweg
- Aanleg van de verbinding AX : Blauwe Toren tot de N49
- Extra rijstrook op de E17 tussen Kortrijk en Waregem

Vlaams-Brabant

- Omvorming A8 te Halle tot autosnelweg
- Extra rijstrook op de Brusselse Ring tussen Wemmel en Kraainem
- E40 Brussel-Leuven op 4 rijstroken brengen.

2 en 3. Hierbij een overzicht van de missing links die reeds werden uitgevoerd (vraag 2) en de resterende missing links die nog dienen uitgevoerd te worden (vraag 3) :

Antwerpen

- Aanleg Oosterweelverbinding (sluiting van de R1 over noord)

Uitgevoerd :

1999 : Haalbaarheidsstudie word uitgevoerd (€ 695.000).

Dit wordt bestudeerd in het kader van het Masterplan Antwerpen – voorstudie en S-MER zijn bezig.

Resterend :

2004 : Uitvoeringsstudie.

2005 : Aanbesteding Oosterweelverbinding (financiering via BAM).

- A102 (tussen A12/R1 te Merksem en de A13 te Wommelgem)

Uitgevoerd :-

Resterend :

De A102 (een verbinding tussen R1 en rondpunt Wommelgem, A13) werd in de beslissing van de Vlaamse regering van 15/12/2000 niet opgenomen als een van de prioriteiten in het kader van het Masterplan Antwerpen. Aanleg A102 wordt pas overwogen na afwerking van het Masterplan Antwerpen.

- A12 omvorming tot snelweg tussen Antwerpen en de grens met Nederland

Uitgevoerd :-

Voor de A12 (vak R1-Nederlandse grens) is de streefbeeldstudie bezig. Deze studie heeft als resultaat de aard en planning van de ingrepen te duiden.

Resterend :

Het resultaat van de studie wordt verwacht in 2003.

Limburg

- Aanpassen van de verkeerswisselaar te Lummen (A2-A13)

Uitgevoerd :

Tracé-MER in opmaak,

Resterend :

Procedure RUP en project-MER te doorlopen in 2003 en aanbesteding in 2004. Op het driejarenprogramma 2003-2005 is hiervoor € 26.250.000 uitgetrokken.

Oost-Vlaanderen

- Ombouw van de N49 vak Antwerpen-Zelzate tot autosnelweg

Uitgevoerd :

Het vak Antwerpen-Zelzate is, met uitzondering van het toegangscomplex te Moerbeke

(Kruisstraat) en de ombouw van het huidige complex N49-R4 te Zelzate, omgebouwd tot autosnelweg (brug Ramonshoek te Wachtebeke is nog in uitvoering) – (€ 54.000.000).

Resterend :

2003 : Bouwen verkeerswisselaar N49-R4 (zuid) (€ 2.500.000)

2004 : Bouwen verkeerswisselaar N49-R4 (noord) (€ 8.700.000)

2005 : Bouwen toegangscomplex te Moerbeke (€ 4.000.000).

- Ombouw van de N49 vak Zelzate-Maldegem tot autosnelweg

Uitgevoerd :

In het vak Zelzate-Maldegem zijn de verkeerswisselaar N49/R43 te Eeklo en een fietsersbrug t.h.v. Aalstgoed uitgevoerd (€ 7.000.000). De verkeerswisselaar N49-R4 West te Zelzate is nog in uitvoering (€ 24.300.000).

Resterend :

2004 : Brug in N434 te Eeklo (€ 2.000.000)

2005 : Brug in N448 te Assenede (€ 2.000.000)

Voor de verdere (nog niet in de planning vervat) afwerking wordt nog een budget geraamd van 35 miljoen euro.

West-Vlaanderen

- Omvorming van de N49 tot hoofdweg

Uitgevoerd :

Streefbeeldstudie en MER zijn in opmaak.

Resterend :

2004 : 1° fase – aanleg parallelwegen (€ 6.250.000) ;

na 2005 : verdere omvorming (€ 12.500.000).

- Aanleg van de verbinding AX : Blauwe Toren tot de N49

Uitgevoerd:

1° fase – Aanleg van de verkeerswisselaar N31/Blauwe Toren (€ 4.600.000)

2° fase – Aanleg van de verkeerswisselaar N31/Blauwe Toren (€ 4.400.000)

Streefbeeldstudie lopende.

Resterend:

na 2007 : bouwen van de spoorwegbrug en brug over de afleidingskanalen, bouwen van de bruggen over de Heistlaan en Dudzelestraat, verkeerscomplex achterhaven, grond- en verhardingswerken vanaf de verkeerswisselaar Blauwe Toren tot N49 (€ 33.500.000).

- Aanleg van een derde rijstrook op de E17 – vak Waregem-Franse grens

Uitgevoerd :-

Resterend

2003 : E17 – vak Kortrijk-Waregem/aanleg 3e rijstrook (€ 3.700.000)

2005 : vak Franse grens-Kortrijk/ aanleg 3e rijstrook (€ 2.500.000)

2007 vak Kortrijk-Franse grens / aanleg 3e rijstrook (€ 2.500.000)

Vlaams-Brabant

- Omvorming A8 te Halle tot autosnelweg

Uitgevoerd :-

Resterend :

2003 : streefbeeldstudie (€ 100.000)

2006-2008 : gefaseerde ombouw in 3 fases (€ 37.500.000).

- Extra rijstrook op de Brusselse Ring tussen Wemmel en Kraainem

Uitgevoerd :

Structuurschets zone Zaventem 1999 (€ 70.000) en streefbeeldstudie 2002 (€ 58.000)

Resterend :

2004-2006 verbreding vak Wemmel-Zellik (€ 22.000.000)

2006 : verbreding vak A12-A1 (E19) en aanleg rangeerwegen op het vak A1 (E19) – A3 (E40) (€ 50.000.000).

- E40 Brussel-Leuven op 4 rijstroken brengen

Uitgevoerd : -

Resterend :

2006 : € 10.000.000.

**Vraag nr. 113
van 29 november 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Binnenvaart – Onderhoud waterwegen

Het vervoer per binnenschip heeft de jongste jaren de wind in de zeilen. Dit betekent inderdaad dat meer goederen over de waterwegen worden verscheept, wat ongetwijfeld een ontlasting vormt voor het steeds drukkere transport over de weg. Die evolutie is bemoedigend. Zij wordt het best geïllustreerd door het feit dat liefst 75 aanvragen voor de bouw van nieuwe kaaimuren werden ingediend, waarvan een deel wordt verwezenlijkt via de PPS-formule (publiek-private samenwerking).

Ook is in 2000 en 2001 iedere maand een nieuw binnenschip in dienst genomen. Belangrijk voor de binnenvaart is echter dat de bevaarbaarheid gewaarborgd blijft en dat dus de volle vrachtcapaciteit kan worden aangewend.

1. Hoeveel werd er besteed aan onderhoudsbaggerwerken, ieder jaar sedert 1996 ?
2. Hoeveel baggerschepen worden hiervoor ingezet ? Hoeveel slib hebben zij over dezelfde periode geruimd ?

3. Worden alle kanalen en waterwegen die door de binnenvaartschepen worden gebruikt, geregeld gecontroleerd op voldoende diepgang ?

Werden in de loop van voornoemde periode incidenten gemeld die te maken hebben met onvoldoende diepgang ?

Antwoord

- 1 en 2. De uitgegeven bedragen en in voorkomend geval ook de gebaggerde hoeveelheden worden hierna opgegeven. De bedragen zijn in euro.

Afdeling Waterwegen Kust

IJzer en aanpalende kanalen :

1999 : 1.090.732,- voor 79.278 m³ bergingsspecie
2000 : 1.611.308,- voor 95.607 m³
2001 : 3.222.616,- voor 186.282 m³
2002 : 800.000,- voor 43.703 m³

Kanaal Brugge-Oostende

1997 : 99.157,- voor 6.700 m³ bergingsspecie
1999 : 37.184,- voor 2.500 m³

Totaal : 6.860.997,- € voor 414.710 m³ bergingsspecie

Afdeling Bovenschelde

1996 :
1997 :
1998 : 314.825,- voor 0 m³ bergingsspecie (*)
1999 : 2.159.153,- voor 40.000 m³
2000 : 15.000.037,- voor 194.000 m³
2001 : 19.172.085,- voor 498.314 m³
2002 : 16.517.030,- voor 595.199 m³

Totaal : 53.163.130,- € voor 1.327.513 m³ bergingsspecie.

(*) het betreft kosten voor voorbereidende werken.

Afdeling Zeeschelde

1996 : 365.000
1997 : 563.900
1998 : 905.800
1999 : 1.177.800
2000 : 919.900

2001 : 1.122.200

2002 : 3.132.600

Totaal : 8.187.200,- €.

Deze afdeling beheert de tijgebonden bevaarbare waterwegen in het Scheldebekken. De onderhoudsbaggerwerken voor tijrivieren zijn in die zin specifiek dat de specie die moet verwijderd worden niet wordt uitgebaggerd maar verplaatst naar plaatsen met te veel diepgang en/of in suspensie gehouden. Deze methode noemt men agitatiebaggerwerken of slisslopen. De specie wordt als het ware geëgd. Deze methode noemt men ook wel slibslepen.

Afdeling Maas en Albertkanaal

Deze afdeling beheert de gemeenschappelijke Maas en Schelde-Rijnverbinding. Deze afdeling heeft geen onderhoudsbaggerwerken moeten uitvoeren.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

1996 : 260.001 voor 9.178 m³ bergingsspecie

1997 : 872.781 voor 70.456 m³

1998 : 878.521 voor 48.483 m³

1999 : 1.257.335 voor 32.557 m³

2000 : 2.091.355 voor 87.671 m³

2001 : 3.671.618 voor 237.378 m³

2002 : 1.456.749 voor 51.972 m³

Totaal : 10.488.360 € voor 537.695 m³ bergingsspecie.

In dit totaalbedrag is ook begrepen het slibslepen aan de sluis van Wintam.

Algemeen totaal : 78.699.686 €.

Tegenover dit bedrag kan geen totale hoeveelheid bergingsspecie geplaatst worden, omdat een deel van dit bedrag is besteed aan agitatiebaggerwerk of slibslepen.

2. *Afdeling Waterwegen Kust*

IJzer en aanpalende kanalen :

In 1999 en 2000 werden 5 slijkbakken ingezet en 1 baggerschip. In 2001 en 2002 werden 6 slijkbakken en 1 baggerschip ingezet.

Kanaal Brugge-Oostende

In 1997 werden 2 slijkbakken en 1 baggerschip ingezet. In 1999 idem.

Afdeling Bovenschelde

Het aantal ingezeten baggersets varieerde in de opgegeven periode van 1 tot 3 per jaar.

Afdeling Zeeschelde

Het agitatiebaggerwerk gebeurde per locatie telkens met één schip.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

Gemiddeld werden 2 pontons met hydraulische graafkraan als baggerschip ingezet. Verder werd er gebruikgemaakt van sleepboten en slijkbakken.

3. *Afdeling Waterbeheer Kust*

IJzer en aanpalende kanalen

Er gebeuren regelmatig controles op de diepgang. Er zijn nog volgende knelpunten : Kanaal Ieper-IJzer waar de diepgang beperkt is tot 1.10 m, dus zo goed als onbevaarbaar. De reden waarom hier niet gebaggerd wordt, is dat het slib vervuild is en dat de procedure nog niet afgerond is. Baggerwerken zijn er gepland voor 2004. Kanaal Veurne-Duinkerke : de baggerwerken starten begin 2003.

Kanaal Brugge-Oostende

Er gebeuren regelmatig controles op de diepgang. Er zijn nog volgende knelpunten : Kanaal Brugge-Oostende ter hoogte van Waggelwater : aanslibbingen. Kanaal Gent-Brugge – ingang jachthaven Flandria te Brugge : aanslibbingen waardoor de toegang naar de jachthaven moeilijk is.

Oplossingen zijn in onderzoek.

Afdeling Bovenschelde

De diepgang wordt regelmatig gecontroleerd door eigen dienstvaartuigen die uitgerust zijn met peilapparatuur. Na iedere periode van wasen, waarbij de kans op afzettingen in de waterwegen reëel is, wordt er een bijkomende contro-

le uitgevoerd. Door de afzettingen zijn er in het verleden diepgangbeperkingen moeten ingevoerd worden. De belangrijkste was de beperking van de diepgang op het Westervak van de Ringvaart van 3 meter tot 2,50 meter. Deze diepgangbeperking werd ingesteld op 12 januari 2000 en is pas op 15 november 2002 kunnen opgeheven worden.

Andere lokale diepgangbeperkingen van kortere duur zijn moeten ingesteld worden in de wachthaven van het Zuidervak van de Ringvaart om Gent en op de Toeristische Leie te Deinze.

Afdeling Zeeschelde

Peilingen en controle van de diepgang gebeuren geregeld door de afdeling Maritieme Toegang. Het scheepvaartreglement vermeldt wel dat op de waterwegen die aan het tij onderhevig zijn, dient gevaren te worden rekening gehouden met dit getij.

Dit betekent dan ook dat er in de vaargeul geen incidenten te melden zijn die te maken hebben met onvoldoende diepgang. Er dient wel rekening gehouden te worden met zandplaten buiten de vaargeul !

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

Sinds 2001 beschikt de NV Zeekanaal eveneens over gespecialiseerde peilapparatuur en wordt de waterdiepte regelmatig gecontroleerd.

Vraag nr. 114 van 29 november 2002 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Watertoerisme – Ontwikkeling

De verdere ontwikkeling van het watertoerisme biedt alternatieven aan de toeristen en vakantiegangers die de steeds maar toenemende drukte op onze wegen willen ontlopen. Het watertoerisme is ook een erg ontspannende manier om van vakantie te genieten en tegelijk op een andere, rustige wijze het landschap te bekijken dat zich voor de blikken van de eigenaars of huurders van plezierboten ontrolt.

Nederland heeft op het vlak van het watertoerisme aanzienlijke inspanningen geleverd en behoort ongetwijfeld tot de koplopers in Europa. Ook in het

zuiden van ons land hebben zich nieuwe jachthavens kunnen ontwikkelen, waarbij 9% van de uitgaven werd gefinancierd door toelagen van zowel Europa als het gewest.

Anderzijds bevordert de ontwikkeling van het watertoerisme ook de werkgelegenheid en het biedt diverse mogelijkheden aan de streken die door de plezierboten worden doorkruist.

1. Welk bedrag heeft de regering in de afgelopen jaren besteed aan de uitbouw van faciliteiten voor watertoerisme ?

Werd voor de aanleg van steigers en andere infrastructuurwerken ook Europese financiële steun verkregen ?

2. Welke plannen bestaan er om het watertoerisme nieuwe impulsen te geven ?

3. Heeft men een zicht op het aantal plezierboten dat van onze waterwegen gebruikmaakt en op de nationaliteit ervan ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Landuyt (vraag nr. 22) en aan minister vice-president Stevaert (nr. 114).

Gecoördineerd antwoord

1. Volgende bedragen zijn er in de voorbije jaren waarin Europese steun mogelijk was, besteed aan de uitbouw van de infrastructuur voor waterrecreatie op de Vlaamse waterwegen :

(voor een aantal van deze projecten zijn er nog geen definitieve afrekeningen gebeurd, zodat de getallen als richtinggevend moeten beschouwd worden)

- ten laste van mijn begroting : 11.378.244 euro, waarbij projecten voor een bedrag van ca 7.000.000 euro voor steun in aanmerking kwamen
- Europese steun (op diverse programma's) 2.430.529 euro
- ten laste van derden voor participerende gemeenten 1.205.836 euro
- begroting van Toerisme Vlaanderen 720.878 euro

Totaal : 15.735.487 euro.

Er werd steeds maximaal gebruikgemaakt van Europese steun wanneer de projecten gezien hun ligging en hun doelstelling hiervoor in aanmerking kwamen. Ook is het verheugend vast te stellen dat derden meer en meer participeren in dergelijke projecten.

2. Het belangrijkste initiatief dat in dit kader genomen is, is het opstellen van een beleidsplan waterrecreatie en watertoerisme. Dit gebeurt in samenwerking met mijn collega's bevoegd voor Toerisme en voor Sport. Voor het opstellen van dit beleidsplan werd een studieopdracht uitgeschreven, die normaliter moet voltooid zijn eind augustus 2003. Dit beleidsplan moet de toekomstige beleidslijnen uitzetten voor al de aspecten die met waterrecreatie en -toerisme te maken hebben en zal dus ook dienen voor de verdere uitbouw van de benodigde infrastructuur.

Ondertussen worden interessante projecten uiteraard wel voortgezet, zoals onder meer de projecten in het kader van Interreg III "beleef het water", waarvoor momenteel verschillende dossiers door de verschillende waterwegbeheerders worden voorbereid. Toerisme Vlaanderen ondersteunt ook het Interreg III project "beleef het water". Binnen dit project ondersteunt Toerisme Vlaanderen de waterfrontontwikkeling en het luik promotie. Het investeringsbedrag van het gehele project bedraagt 8.176.577 euro, de maximale inbreng van Toerisme Vlaanderen wordt geraamd op 929.815 euro.

Er wordt ook verder werk gemaakt van de algemene promotie van Vlaanderen als bestemming voor zeezeilers en toervaarders, ondermeer door de aanwezigheid van de waterwegbeheerders, VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen op verschillende activiteiten en beurzen, zowel in het binnen- als in het buitenland. In dit verband vermelden we de deelname van deze diensten aan Boot Düsseldorf in januari 2003 in een gezamenlijke Vlaanderen-stand.

3. Voor het maken van een schatting van het aantal plezierboten dat van onze waterwegen gebruikmaakt, kunnen we een beroep doen op twee indicatoren.
 - Het aantal waterwegenvignetten dat in 2002 verkocht werd, bedraagt in totaal 6.795 stuks. Het bezitten van zo een vignet betekent het recht om met een pleziervaartuig te varen op de Vlaamse waterwegen. De boten die niet varen en enkel een vaste ligplaats hebben op

de waterweg, moeten in principe niet over een dergelijk vignet beschikken.

- In 2001 waren er aan de sluizen op de waterwegen die voor de recreatievaart in de zomerperiode opengesteld zijn (periode van 1 mei tot 23 september), per zondag of per feestdag ca 575 verplaatsingen van plezierboten. Op basis van metingen van passages bij kunstwerken op de Kempische kanalen en het Albertkanaal werden 21.733 pleziervaartuigen geregistreerd.
- Uit een studie van WVT in 1999 bleek dat toervaarders in West-Vlaanderen voor 82 % afkomstig waren uit België, 7% uit Nederland, 8% uit Frankrijk, en 3% andere.

Er zijn tot op heden echter centraal geen statistieken bijgehouden aangaande de nationaliteit van deze plezierboten.

**Vraag nr. 115
van 29 november 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Viaduct Vilvoorde – Herstellingswerken

Nauwelijks twee jaar geleden werden door de Vlaamse Wegenadministratie werken uitgevoerd aan het viaduct van Vilvoorde op de grote Brusselse Ring.

Nu blijken nieuwe werken noodzakelijk. Het wegdek heeft immers zwaar geleden onder de grote verkeersdruk die men dagelijks kan vaststellen. Het valt ook op dat er steeds meer vrachtverkeer is. Niet alleen op het viaduct is er spoorvorming, maar ook elders op het grondgebied van de Vlaams-Brabantse gemeente Dilbeek.

Die nieuwe werken op het viaduct zullen eens te meer het verkeer gedurende enkele weken hinderen en oorzaak zijn van vele opstoppingen wanneer autobestuurders op zoek gaan naar alternatieve wegen.

Graag zou ik meer duidelijkheid verkrijgen omtrent de reden waarom er al nieuwe herstellingswerken nodig zijn, terwijl er nauwelijks een paar jaar geleden nog werken werden uitgevoerd.

1. Werd het lastenboek voor de uitvoering van de werken stipt nageleefd ?

Door welke instantie werd toezicht uitgeoefend op de werken ?

Hoelang werd de slijtagelaag van het wegdek verondersteld mee te gaan, rekening houdende met het toenemende verkeer op de Ring 0 ?

2. Welke evoluties zijn er in het verkeer – van auto's en vrachtvoertuigen – sedert de vorige werken ?
3. Worden er geregeld gewichtscontroles uitgevoerd op de vrachtwagens ?

Gebeurt dit ook voor de buitenlandse vrachtauto's ?

Waar bevinden zich de weegbruggen waar dergelijke controles voor de Ring 0 worden verricht ?

Welke vaststellingen werden daarbij de jongste maanden gedaan ?

4. Wat is de kostprijs van de aangekondigde nieuwe herstellingswerken ?

Antwoord

1. Het bijzonder bestek voor de uitvoering van de werken werd stipt nageleefd. Het toezicht werd uitgeoefend door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, hierin bijgestaan door de afdelingen Betonstructuren en Metaalstructuren, de afdeling Wegenbouwkunde en Copro.

In normale omstandigheden en met een klassieke wegopbouw gaat men ervan uit dat een wegverharding in asfalt ongeveer 20 jaar meegaat.

Gezien de specifieke omstandigheden van dit viaduct (metalen basisconstructie, langshelling, dwarshelling, geringe verhardingsdikte, ...) wordt de levensduur van een dergelijke verharding hier op 10 jaar geraamd.

2. Sedert de vorige werken (2000) is er een lichte stijging (max. 1 %) merkbaar in het totale verkeer.

Wel dient opgemerkt te worden dat op het viaduct van Vilvoorde het percentage vrachtverkeer oploopt tot 30%. In de zone waar de spoorvorming zich voordoet, wordt al dit zware verkeer op één (van de vier) rijstroken gekanaliseerd. Tevens dient al dit zware verkeer op de

eerste rijstrook een langshelling van 4% te nemen.

3. Er worden regelmatig gewichtscontroles uitgevoerd door de Federale Politie. In de maand november waren er 4 acties. Hierbij werden ook buitenlandse vrachtwagens gecontroleerd. Voor acties op de R0 wordt gebruikgemaakt van een weegbrug in Melsbroek (Federale Politie Reyers en Oudergem) en in Ruisbroek (Federale Politie Anderlecht).

Naast de overtredingen op overgewicht werden ook overtredingen op tachograaf, schouwingsbewijs en ADR-transport vastgesteld door de Federale Politie.

4. De kostprijs van de herstellingswerken werd nog niet begroot.

Vraag nr. 116 van 29 november 2002 van de heer CARL DECALUWE

Zuidoostelijke randweg Tielt – Stand van zaken

De Tieltse mobiliteitsproblematiek met de talrijke schoolgaande jeugd illustreert de duidelijke nood aan een zuidoostelijke randweg.

Zowel in het herziene gewestplan Roeselare-Tielt als in het mobiliteitsplan voor Tielt is de zuidoostelijke randweg opgenomen. De realisatie van dit project wordt niet meer in vraag gesteld.

1. Wat is de stand van zaken voor de effectieve realisatie van de zuidoostelijke randweg Tielt, met omschrijving van de nog te doorlopen procedures ?
2. Welke budgetten zijn hiervoor uitgetrokken ?
3. Wat is de vooropgestelde timing ?

Antwoord

1. Een eerste voorontwerp (tracé-algemeen concept) is opgemaakt en is opgenomen in het mobiliteitsplan van de stad Tielt.

Het tracé ervan wijkt echter (voor een gedeelte) af van dat van het gewestplan. Deze afwijking zal geregulariseerd worden met een BPA. De procedure hiervoor is lopende. Het mobiliteitsplan van Tielt is nog niet afgewerkt. Het be-

leidsplan slaat op de agenda van de vergadering van 09.12.2002 van de Provinciale Auditcommissie (PAC).

Eens dit laatste conform is verklaard, kan het project van de zuidoostelijke randweg voorgelegd worden aan de PAC, te beginnen met een startnota, later gevolgd door de eigenlijke projectnota.

Daarna kan de onteigeningsprocedure opgestart worden, gelijktijdig met het definitief ontwerp voor de wegen en de brug onder de spoorweg (gepaard gaande met het bodemonderzoek).

Ten slotte dient een bouwvergunning te worden aangevraagd. Uiteindelijk volgt de aanbestedingsprocedure. Vermits er een brug moet gebouwd worden in kruising met de spoorweg, zal er hieromtrent ook een conventie moeten afgesloten worden met de NMBS.

2 en 3. Er is in een budget voorzien van 3.000.000 euro voor de eigenlijke werken op het investeringsprogramma voor 2005. De raming van de onteigeningen is nog niet bekend.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 29
van 8 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kind en Gezin – Inhaaloperatie hepatitis B-vaccinaties

Kind en Gezin is half augustus opnieuw gestart met de gratis vaccinatie van zuigelingen tegen hepatitis B (geelzucht).

De vaccinatiecampagne lag stil omdat er problemen waren met de leverancier, Aventis Pasteur. Die heeft nu blijkbaar een grote voorraad vaccins geleverd.

Alle Vlaamse zuigelingen en adolescenten worden gratis ingeënt tegen hepatitis B. Maar sinds april 2001 kon Aventis Pasteur niet voldoende vaccins meer afleveren. Volgens Aventis was dit te wijten

aan de Amerikaanse producent Merck, die bevoorradingsproblemen had doordat er vaccins wegens kwaliteitsproblemen waren afgekeurd. De overheid besloot toen de inenting van adolescenten prioritair voort te zetten en enkel die voor baby's op te schorten.

Kind en Gezin is nu met een grote inhaaloperatie voor zuigelingen gestart.

Begin september zou men evalueren hoeveel kinderen er nog niet ingeënt zijn en de ouders oproepen. Geschat wordt dat ruim 60.000 baby's hun inenting niet op tijd hebben gekregen.

1. Hoeveel kinderen hebben volgens de bevindingen van Kind en Gezin hun vaccinatie hierdoor niet tijdig gekregen ?

Hoeveel ouders hebben zelf het initiatief genomen om het vaccin te gaan halen in de apotheek, waar het wel beschikbaar was ?

2. Werd er een berekening gemaakt van de reële en de maatschappelijke prijs van dit federale falen voor de Vlaamse Gemeenschap ?

3. Werd dit voorval besproken op interministerieel niveau over volksgezondheid ? Welke conclusies trekt men hieruit ?

Antwoord

Achtergrondinformatie

Het vroegere contract van de federale overheid via het Ministerie van Sociale Zaken met Aventis Pasteur MSD voor levering van vaccins tegen hepatitis B voor de zuigelingencohorte en de adolescenten verliep op 27 mei 2001.

Voor de volgende overheidsopdracht bleek geen enkele firma in staat om onmiddellijk de noodzakelijke hoeveelheid vaccins te leveren, nodig voor de verdere vaccinatie van de twee cohortes. Eind 2001 kon Aventis een hoeveelheid vaccins ter beschikking stellen, voldoende om de continuïteit in de vaccinatie van één cohorte te garanderen. In overleg met de verschillende overheden bevoegd voor het gezondheidsbeleid, werd beslist in eerste instantie in de continuïteit te voorzien voor de jonge adolescenten. Zij staan immers dicht bij de leeftijd waarop transmissie van hepatitis B gemakkelijker kan verlopen, namelijk via seksueel contact. Voor de zuigelingen wordt het vaccin normaal gezien aangeboden ter gelegenheid van de andere

vaccinaties in het basisvaccinatieschema, omdat dan toch al gevaccineerd wordt. Zij lopen over het algemeen echter weinig risico om de ziekte te krijgen.

Pas in de zomer van 2002 kon Aventis voldoende vaccins garanderen om de beide cohortes verder te vaccineren en te starten met een gedeeltelijke inhaaloperatie. Aangezien dit bijna anderhalf jaar na de onderbreking van de zuigelingenvaccinatie was, kon ook Kind en Gezin geen systematische inhaalvaccinatie organiseren.

Ondertussen had de concurrerende firma Glaxo SK voor zuigelingen een gedeeltelijke terugbetaling voor hun hepatitis B-vaccin verkregen van het Riziv. Hierdoor kregen ze de kans een deel vaccins te verkopen via de apotheek. Op het moment dat er een duidelijk groot tekort aan vaccins was, konden ook zij niet op tijd de nodige vaccins ter beschikking stellen om de continuïteit van de zuigelingenvaccinatie te garanderen. Wel hebben een aantal artsen voorgesteld van deze mogelijkheid gebruik te maken om zuigelingen toch te vaccineren.

Het vaccineren van de kleuters zal noodzakelijkerwijze een aandachtspunt moeten zijn de komende twee jaar. Naast de schoolartsen van de centra voor leerlingenbegeleiding zal dit ook gevraagd worden aan de huisartsen en de kinderartsen. Deze problematiek wordt ook besproken op de vergaderingen van de Vlaamse Vaccinatiekoepel.

1. Volgens de vaccinatiedatabank van Kind en Gezin zouden er in totaal ongeveer een 50.000-tal kinderen zijn die nog 1 of meer vaccins tegen hepatitis B moeten krijgen om hun basisschema te vervolledigen.

Het is onmogelijk te zeggen hoeveel ouders zelf het initiatief genomen hebben om het vaccin te halen in de apotheek.

2. Deze onderbreking van de continuïteit kan niet zomaar een federaal falen genoemd worden, aangezien er op wereldschaal een tekort was aan vaccins tegen hepatitis B door een tijdelijk productieprobleem bij de firma Merck. Het is zeer moeilijk, zo niet onmogelijk, om een berekening te maken van de reële en maatschappelijke prijs van deze situatie.

Voor de te vaccineren cohorte van jonge adolescenten, die het dichtst bij een mogelijk verhoogd risico op blootstelling aan het virus staat, kon de vaccinatie voortgezet worden met enige

vertraging. voor de zuigelingen zit er meer vertraging op, maar hun risico op infectie ligt lager. Het zal vooral een organisatorisch probleem zijn voor de artsen om de inhaalvaccinaties toe te dienen. Het behoort tot de taken van de schoolartsen van de centra voor leerlingenbegeleiding om eventuele hiaten in het basisvaccinatieschema vast te stellen en eventuele inhaalvaccinaties aan te bieden aan kleuters of ze hiervoor te verwijzen naar hun kinderarts of huisarts. In de komende jaren zal dit zeker als aandachtspunt gevraagd worden.

3. Dit voorval werd vanaf het begin op de voet gevolgd door de werkgroep die in het kader van de Interministeriële Conferentie Gezondheidszorg opgericht werd.

De basisconclusie van het voorval is in feite dat dergelijke problemen van stockonderbreking zich hoe dan ook dreigen te herhalen in de toekomst wegens de zo goed als monopoliepositie die de vaccinproducerende firma's bekleden. Wanneer zich een ernstig probleem met een bepaald vaccin van een firma voordoet, heeft dit vaak wereldwijde repercussies, waar ook België en Vlaanderen niet aan ontsnappen.

Voor eenzelfde vaccin met verschillende firma's werken, lijkt zeer moeilijk, zo niet onmogelijk, in het kader van overheidsopdrachten.

**Vraag nr. 32
van 8 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgverzekering – Rusthuisprijzen

Vanuit verschillende gemeenten hoor ik signalen dat rusthuizen hun prijzen laten stijgen, kortingen intrekken, de "samenstelling" van de rusthuisprijzen aanpassen, naar aanleiding van de inwerkingtreding van de zorgverzekering.

Men is er immers van overtuigd dat dergelijke stijging – die zeker verantwoord kan zijn gezien de hoge kostprijs voor het runnen van een rusthuis en de onvoldoende financiering ervan – niet zo erg gevoeld zal worden nu de zorgverzekering er is.

Nochtans was de eerste bedoeling van de zorgverzekering de kostprijs voor de gebruikers te verlichten, en niet de voorzieningen de mogelijkheid te geven hun prijzen te laten stijgen.

1. Heeft de minister omtrent deze materie reeds overlegd met het Ministerie van Economische Zaken of eventueel een protocolakkoord afgesloten ?
2. Kunnen rusthuizen hun prijzen verhogen, kortingen afschaffen of de "samenstelling" van de rusthuisprijzen aanpassen zonder goedkeuring van het Ministerie van Economische Zaken ?
3. Beschikt de minister over gegevens m.b.t. het aantal aanvragen tot wijziging of verhoging van de rusthuisprijzen bij Economische Zaken sinds begin 2001 ? Zo ja, graag met aanduiding van aantal, maand, regio van het rusthuis, statuut (privé-commercieel-OCMW) en stijgingsbedrag of stijgingspercentage.
4. Hoeveel aanvragen werden goedgekeurd, dan wel afgewezen ? Graag met aanduiding van regio en statuut van het rusthuis.

Antwoord

1. Op 29 november 2002 stuurde ik een brief naar de terzake bevoegde minister, de heer Charles Picqué, met daarin een omstandige vraag naar cijfermateriaal met betrekking tot de evolutie van de rusthuisprijzen en ook met een expliciet verzoek bij de behandeling van de aanvragen tot prijsverhoging rekening te houden met de invoering van de zorgverzekering.
2. De dagprijzen kunnen niet worden verhoogd en de samenstelling van de dagprijzen kan niet worden veranderd zonder goedkeuring van het Ministerie van Economische Zaken. Kortingen op de dagprijzen zijn autonome beslissingen die niet ter goedkeuring moeten voorgelegd worden.
3. Zie antwoord op vraag 1.
4. Zie antwoord op vraag 1.

Vraag nr. 33 van 8 november 2002 van mevrouw INGRID VAN KESSEL

Passief roken – Preventie

Momenteel organiseert het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) regionale informatie- en vormingssessies rond de actie "Groeien naar

een rookvrije gezondheidsinstelling". Hierbij worden ziekenhuizen en andere organisaties in de gezondheidszorg aangemoedigd een actief tabakpreventiebeleid te voeren. Dit is een positieve actie, en de belangstelling vanuit het werkveld is groot.

Even belangrijk is echter het rookgedrag in de thuisomgeving. Onderzoek toont aan dat ten gevolge van passief roken in de thuisomgeving jaarlijks een aanzienlijk aantal kinderen wordt blootgesteld aan een verhoogd risico op meningitis, astma en infecties van de luchtwegen. Ouders die roken, denken nog te veel dat hun kinderen voldoende worden beschermd door een raam open te zetten, of de kamer te verluchten na het roken. Sigarettenrook blijft echter minstens zo'n twee uur hangen in de kamer.

Het probleem van het passief roken in de thuisomgeving wordt dan ook onderschat. Onderzoek in het Verenigd Koninkrijk toont aan dat, over een periode van één jaar de kinderen van rokende ouders de nicotine van ongeveer 150 sigaretten inhaleren.

1. Wordt dit bevestigd door onderzoeksgegevens uit Vlaanderen ?
2. Welke acties heeft de minister in het verleden opgezet tegen passief rookgedrag, aangezien tabakspreventie toch een van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen is ?

Antwoord

1. In Vlaanderen zijn er recente onderzoeksgegevens ter beschikking die de ernst van het passief roken in de thuisomgeving bevestigen.

Gegevens met betrekking tot het tabaksgebruik in de thuisomgeving in Vlaanderen zijn voor eerst terug te vinden in publicaties van Kind en Gezin. Hieruit blijkt dat roken in aanwezigheid van het zeer jonge kind een beperkt, maar daarom geen minder belangrijk probleem vormt.

Uit het onderzoek (aselecte proef van 2000 gezinnen in december 2000) van Buisse en Van Kerschaver (De slaapsituatie van het jonge kind in Vlaanderen 2000) blijkt dat in 14,6% van de gevallen in de woning van het kind (eerstgeborenen onder de 10 maanden) wordt gerookt, los van het feit of het kind al dan niet aanwezig is en los van enige tijdsspanne.

Tabel : Roken in de woning

Roken in de woning	2000 (N=2000) in %
Ja	14,6
Neen	854
Totaal	1100,0

In de enquête werd ook gevraagd naar het rookgedrag tijdens de voorbije week in aanwezigheid van het kind, thuis of op plaatsen waar het kind geregeld komt : 7,5% van de ondervraagden antwoordden dat er de voorbije week thuis werd gerookt in aanwezigheid van het kind (bij 5,6% van de gevallen ging het om rokende ouders in combinatie met rokende bezoekers of anderen en bij 1,9% alleen om rokende bezoekers), en 12,3% antwoordden dat er in de voorbije week enkel op een andere plaats in aanwezigheid van het kind werd gerookt (een totaal van 20%). In totaal werd dus door 80% geantwoord dat er de voorbije week noch thuis noch op andere plaatsen werd gerookt in aanwezigheid van het kind.

Tabel : Roken in aanwezigheid van het kind de voorbije week

Roken in aanwezigheid van het kind	2000 (N=2000) in %
Neen	80,3
Ja, ouders in combinatie met bezoekers of andere op andere plaatsen	5,6
Ja, enkel door bezoekers in combinatie met andere op andere plaatsen	1,9
Ja, maar alleen andere op andere plaatsen	12,3
Totaal	100,0

Van de 20% van de gevallen waar in de voorbije week gerookt werd in aanwezigheid van het kind, ging het in 2% van de gevallen om de moeder die rookte, in 6,6% om de vader, in 2,0% om andere inwonende personen en in 9,4% om bezoekers of andere personen.

Tabel : Personen die roken in aanwezigheid van het kind de voorbije week

Roken in aanwezigheid van het kind	2000 (N=394) in %
Moeder	2,0
Vader	6,6
Andere inwonende personen	2,0
Bezoekers of andere personen in de woning	9,4
Moeder en vader	6,3
Moeder en vader en anderen	5,3
Moeder en anderen	2,3
Vader en anderen	3,8
Door anderen op andere plaats	62,2
Totaal	100,0

Het onderzoek gaf aan dat er meer gerookt werd in woningen van baby's met een moeder jonger dan 25 jaar en met een moeder met een lager opleidingsniveau (diploma lager secundair : bijna 27%, diploma hoger technisch/beroepsonderwijs : 16,3%, universitair diploma 7,7%).

(Buysse B. & Van Kerschaver E., (2000), De Slaapsituatie van het jonge kind in Vlaanderen 2000, Brussel : Kind en Gezin, pg. 14-18). Deze resultaten kon Kind en Gezin ook vaststellen in het kader van een proefproject "Stop het passief roken".

In het rapport "Het kind in Vlaanderen" (Kind en Gezin, 2001) zijn gegevens opgenomen over het rookgedrag van ouders bij kinderen jonger dan 12 jaar (gegevens van de Panelstudie Belgische Huishoudens). Hieruit blijkt dat de situatie bij kinderen tot 12 jaar minder gunstig is dan bij zeer jonge kinderen. Meer dan 20% (21,7%) van de kinderen onder de 12 jaar heeft een moeder die dagelijks rookt en bijna 40% (37,5) heeft een vader die dagelijks rookt. Ongeveer 15% van de ouders is gestopt met roken (14,9% van de moeders en 18,4% van de vaders) (Kind en Gezin, 2001, Het kind in Vlaanderen, Brussel : Kind en Gezin, pg. 122-124).

Reeds meer dan twintig jaar heeft wetenschappelijk onderzoek aangetoond dat blootstelling aan tabaksrook in de omgeving (= passief

roken) de gezondheid van de niet-rokers schaadt. In de jaren '80 en '90 werden verschillende reviews over de effecten van passief roken gepubliceerd, waaronder "The health consequences of involuntary smoking. A report of the Surgeon General", USDHHS, 1986 en "Respiratory health effects of passive smoking: Lung cancer and other diseases", The report of the US Environmental Protection Agency, 1993. Ook meer recent werden nieuwe reviews gepubliceerd, waaronder "International Consultation on Environmental Tobacco Smoke (ETS) and Child Health", WHO Tobacco Free Initiative, WHO/NCD/TFI/99.10.1999 en "Involuntary Smoking", International Agency for Research on Cancer (IARC), (Summary), 2002. Op 6 november 2002 lanceerde de British Medical Association de nieuwste publicatie "Towards smoke-free public places". Deze rapporten tonen onder meer duidelijk de effecten van passief roken bij kinderen aan :

Geboorte en jonge kind

Spontane abortus
 Laag geboortegewicht
 Vroeggeboorte
 Perinatale sterfte
 Wiegendood
 Groeiachterstand
 Tragere intellectuele ontwikkeling
 Tragere emotionele ontwikkeling

Kinderen en ziekte

Middenoorinfectie (lijmoor)
 Astma (uitlokken en verergeren)
 Bronchitis (uitlokken en verergeren)
 Longontsteking (uitlokken en verergeren)
 Vermindering van de longfunctie
 Chronische obstructieve longaandoeningen
 Cardiovasculaire aandoeningen

Passief roken tijdens de zwangerschap en borstvoeding

De effecten van passief roken zijn bijzonder duidelijk bij baby's van rokende moeders, voornamelijk wanneer ze tijdens het tweede en derde trimester van de zwangerschap rookten. Ze zijn minder uitgesproken wanneer de moeder het roken laat vanaf de eerste helft van de zwangerschap. Sommige van deze gevolgen blijken eveneens op te treden wanneer een zwan-

gere niet-rokende vrouw passief roken ondergaat.

Baby's van rokende moeders wegen gemiddeld 200 gram minder dan baby's van niet-rokende moeders en vertonen ook na de eerste kinderjaren frequenter een groeiachterstand en een vertraagde intellectuele en emotionele ontwikkeling. Bovendien verhoogt de frequentie van spontane abortus bij levensvatbare foetussen met meer dan een kwart bij zwangere vrouwen die roken, in vergelijking met niet-rokende vrouwen. Premature bevallingen zijn twee keer frequenter bij rokende dan bij niet-rokende vrouwen. Ten slotte stijgt ook de perinatale sterfte met meer dan een derde voor baby's wier moeder rookte tijdens de zwangerschap.

Wiegendood

De frequentie van wiegendood is hoger bij kinderen van rokende moeders. In het Verenigd Koninkrijk wordt een kwart van de gevallen van wiegendood toegeschreven aan het tabaksgebruik van de moeder.

Acute respiratoire effecten

Deze zijn bijzonder duidelijk bij kinderen, voornamelijk bij jonge kinderen waarvan het ademhalingsstelsel nog niet volgroeid is. Symptomen zoals hoest, fluimen, fluitende ademhaling en chronische infecties van de onderste luchtwegen (longontsteking, bronchitis), middenoorinfecties en kinderastma komen vaker voor bij kinderen die blootgesteld worden aan passief roken. Bovendien zijn de ernst en de frequentie van de astmasymptomen meer uitgesproken bij passief rokende kinderen en nemen ze af wanneer de blootstelling wordt stopgezet. Deze vroegtijdige aandoeningen kunnen effecten op lange termijn met zich meebrengen, zoals een lichte vermindering van de longfunctie en chronische obstructieve longaandoeningen. Deze aandoeningen zijn frequenter wanneer de moeder rookt, dan wanneer de vader rookt, en het frequentst wanneer beide ouders roken.

2. Zonder volledig te willen zijn, geeft volgend overzicht een idee van de reeds gevoerde acties.

Kind en Gezin

De belangrijkste actor op het vlak van passief roken bij het zeer jonge kind in de thuisomgeving is Kind en Gezin, die het voorkomen van actief en passief roken tijdens en na de zwan-

gerschap als vast aandachtspunt binnen zijn preventief zorgaanbodprogramma heeft opgenomen :

Doelgroep aanstaande ouders en ongeboren kind

Op de infoavonden "Kind op Komst" in samenwerking met de kraamklinieken in Vlaanderen wordt :

- in een lesavond door de gynaecoloog over gezonde levenswijze het thema "roken" behandeld met inbegrip van de gevolgen voor de ouder en voor het ongeboren kind ;
- in een lesavond door de regioverpleegkundige van Kind en Gezin en/of de pediater over de behoeften van de baby de relatie tussen het passief roken en wiegendood uitgelegd.

Doelgroep jonge ouders met kind 0-1 jaar passief roken binnen wiegendoodpreventie

In de periode van de geboorte tot 1 jaar wordt verdere ondersteuning gegeven met betrekking tot niet-roken in het bijzijn van het kind via de thuisbegeleiding door de regioverpleegkundige en/of op het consultatie-bureau. Nieuw sinds 2001 is de extra ondersteuning door de regioverpleegkundige van niet-rokende gezinnen met kleine kinderen om zich meer alert op te stellen naar rokende bezoekers. Dit aandachtspunt werd gekozen uit een project "Stop het passief roken" van 2000.

Doelgroep uitbestede zorg 0-1 jaar in de kinderopvang

Via de inspectie van de verschillende kinderopvangsituaties onder toezicht van Kind en Gezin wordt aandacht besteed aan passief roken, en dit in het bijzonder ten aanzien van de kribbes en de opvanggezinnen.

- Een extra ondersteunend hulpmiddel voor de ouders is de staande kaart met boodschap voor de bezoekers : "Babypret, liefst zonder sigaret."

Vlaamse Liga tegen Kanker

De Vlaamse Liga tegen Kanker beschikt over sensibiliserend materiaal en organiseerde in 1999 in het kader van Kom op tegen Kanker

een gecoördineerde campagne tegen roken met als thema passief roken.

Materiaal

- Als grote mensen roken, roken kinderen mee (1999 – Kom Op Tegen Kanker-campagne) : folder-affiche om brede publiek te informeren over gevaren van passief roken bij kinderen.
- Hoe u voorkomt dat de gezondheid van uw kind in rook opgaat (1999 – Kom Op Tegen Kanker) : folder-affiche om ouders te informeren over de risico's van passief roken voor kinderen.
- Nee, nee, wij roken niet mee (oplage 2.000) : folder voor jonge ouders die de gevaren van passief roken willen kennen.
- Wobbler "Gelieve niet te roken" (1999 – Kom Op Tegen Kanker-campagne – oplage 5.000) : beweeglijk plastic armpje om aan een deur te bevestigen (grote publiek).

De gecoördineerde actie tegen roken 1999

- Aan de tweejaarlijkse Kom op tegen Kanker-campagne hangt steeds een preventieel vast. Thema in 1999 was passief roken bij kinderen, met als slogans : "Als grote mensen roken, roken kinderen mee" en "Hou meer van kinderen, hou op met roken". Een affiche met achtergrondinformatie kwam in de brievenbus van twee miljoen Vlaamse huisgezinnen terecht. Spotjes op de VRT zorgden voor de nodige ondersteuning. De Gezondheidslijn werd bij deze campagne voor het eerst voorgesteld als Infolijn.
- De gecoördineerde actie tegen roken liep van februari tot oktober 1999. Het ging om een samenwerkingsverband van achttien organisaties om het tabaksgebruik te bestrijden. Deze organisaties namen in 1999 een nieuw initiatief tegen tabak, of ze plaatsten hun lopende werking in het teken van de nieuwe aanpak : samenwerking versterkt de boodschap en de doelgroep wordt directer aangesproken.

LOGO's en gezondheidszorgorganisaties actief op het vlak van tabakspreventie

Op loco-regionaal vlak zijn 26 lokale gezondheidsnetwerken (LOGO's) actief op vlak van de Vlaamse gezondheidsdoelstelling rond tabakspreventie. De samenwerking van de Vlaamse overheid met deze LOGO's ligt vast in een convenant, waarin de inhoudelijke opdracht van elk LOGO minimaal omschreven staat aan de hand van indicatoren.

- Het convenant van elk LOGO omvat een indicator, waarin rookstopadvies door huisartsen en gynaecologen aan zwangere vrouwen centraal staat. Deze indicator wordt als volgt geformuleerd : "aantal en percentage van huisartsen/gynaecologen binnen LOGO-bereik die een rookstopprogramma aanbieden aan zwangere vrouwen die hen raadplegen en tabak gebruiken tijdens de zwangerschap."
- In 2001 ontwikkelde een tijdelijk samenwerkingsverband van LOGO's en gezondheidszorgorganisaties actief op het vlak van tabakspreventie op initiatief van de LOGO's en met inhoudelijk advies en coördinatie van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie een folder over actief en passief roken voor het brede publiek "Roken ? Ik gebruik mijn gezond verstand". De folder wordt gebruikt ter ondersteuning van de jaarlijkse tabaksvrije werelddag op 31 mei, die trouwens in 2001 in het teken stond van passief roken, en van de lopende werkzaamheden van de betrokken organisaties.

Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG)

Het VIG stelt ter ondersteuning van intermediairen – gezondheidswerkers twee publicaties ter beschikking, waarin aandacht wordt besteed aan stoppen met roken tijdens en na de zwangerschap.

- Het rapport "*Zwangerschap en roken*", is het resultaat van een literatuuronderzoek en biedt een overzicht in verband met de problematiek van roken tijdens en na de zwangerschap : de gevolgen van het roken tijdens de zwangerschap, het tabaksgebruik tijdens de zwangerschap, de aan te bevelen interventies voor zwangere vrouwen, een lijst van bestaande initiatieven. (Hublet A., 2000, Zwan-

gerschap & roken, Brussel : Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie).

- In 1999-2000 ontwikkelde het VIG op basis van een literatuuronderzoek *richtlijnen* met betrekking tot *stoppen met roken*, ter ondersteuning van gezondheidswerkers in hun rookstopadvies en -begeleiding aan klanten en patiënten. Het boek biedt inzicht in de problematiek van het stoppen met roken, geeft een overzicht over effectieve rookstopmethoden en formuleert aanbevelingen voor specifieke doelgroepen (onder wie zwangere vrouwen) en groepen van intermediairen (huisarts, apotheker, gynaecoloog, verpleegkundige, tandarts) (Hublet A. & Lambert M., 2000, Stoppen met roken, richtlijnen voor intermediairen, effectiviteit van de diverse methoden en gebruik bij doelgroepen, Leuven / Apeldoorn : Garant).
- Ter aanvulling van de publicatie "Stoppen met roken" biedt het VIG *vorming* aan voor gezondheidswerkers met betrekking tot rookstopadvies en -begeleiding "Stoppen met roken : model, methoden en aanbevelingen" en "Motivational interviewing".
- Het VIG verleent *informatie en inhoudelijk advies* aan organisaties die initiatieven nemen met betrekking tot passief roken in de thuisomgeving (bijvoorbeeld : de Vlaamse Liga tegen Kanker – gecoördineerde campagne tegen roken ; de folder "Roken ? Ik gebruik mijn gezond verstand" voor het brede publiek).

Vraag nr. 34 van 8 november 2002 van de heer ANDRE MOREAU

Vrijwilligerswerk – Initiatieven

Er wordt veel gesproken over "vrijwilligerswerk". Een duidelijke definitie van deze term heb ik tot nu toe evenwel niet gehoord. Bovendien kom ik veel soorten vrijwilligerswerk tegen. Over "vrijwilligerswerk" is zeker het laatste woord nog niet gezegd.

1. Wanneer wordt het decreet op het "vrijwilligerswerk" geëvalueerd ?
2. Welke concrete beleidsinitiatieven heeft de minister als coördinerend minister voor "vrijwilli-

gerswerk" nog gepland voor de huidige legislatuur ?

3. Ik heb de indruk dat men in de ons omringende landen al meer gedaan heeft voor het "vrijwilligerswerk".

Hebben wij daar inderdaad een achterstand op te halen ?

Antwoord

Het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector en het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot uitvoering van vermeld decreet zijn grondig geëvalueerd, zowel wat betreft de algemene oriëntatie als de doelgroepbenadering, de procedures voor erkenning en subsidiëring en de onderlinge afstemming. Het is echter zo dat dit decreet bijna uitsluitend handelt over het autonoom vrijwilligerswerk, terwijl er voor het ingebouwd vrijwilligerswerk alleen verwezen wordt naar de sectorale regelgevingen.

Bovendien heeft het decreet alleen betrekking op de sectoren welzijn en gezondheid, wat weliswaar een belangrijk aandeel, maar niet het volledige vrijwilligersgebeuren in Vlaanderen regelt. Bovendien is vrijwilligerswerk niet op eenvoudige manier te vatten. Het betreft een zeer gediversifieerd aantal activiteiten in een bijzonder brede waaier van domeinen.

Alvorens ten gronde initiatief te nemen, leek het best de hele scope te vatten. Er zijn daarnaast immers ook de initiatieven op het federale niveau, zowel inzake statuut van de vrijwilliger als oprichting van een Hoge Raad, waardoor het aangewezen is eerst het resultaat van deze ontwikkelingen op te volgen en te evalueren.

Een louter beperkte aanpassing van het huidige decreet van 1994 zou hier weinig nuttig zijn. Bij een diepgaandere benadering moet uitgegaan worden van een gewijzigde omgeving, een gewijzigd vrijwilligersbeeld, grotere aandacht voor afstemming, samenwerking, ondersteuning en management, maar er moet vooral gelet worden op het in stand houden van de essentie zelf van het vrijwilligerswerk, dat steunt op vrijwillig initiatief, engagement, enthousiasme, vrijwillige inzet. Deze essentie mag niet te lijden hebben onder zware overheidsprocedures en bureaucratische verplichtingen. Het zou de zo typische creativiteit en dynamiek sterk hinderen.

Binnen het kader van mijn bevoegdheden heb ik echter wel initiatief genomen om de huidige subsidieregeling te vereenvoudigen, door af te stappen van de zeer omslachtige aanvraagprocedures. Dit project maakt deel uit van het dereguleringsgebeuren, waarbij vanuit de overheid slechts de noodzakelijke gegevens worden opgevraagd, aan de organisaties duidelijke en vóóringevulde formulieren worden ter beschikking gesteld, transparante criteria worden bepaald voor toekenning van subsidie, en een stringent tijdpad is opgelegd zowel voor behandeling van dossier als uitbetaling van subsidies. Ik wens dat in 2003 aan de vrijwilligersorganisaties de voorschotten minstens vier maanden vroeger worden betaald dan dit nu het geval is. Overigens kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook meedelen dat mijn administratie in samenwerking met de Steunpunten Vrijwilligerswerk in elke provincie en in Brussel een informatievergadering organiseerde ten behoeve van de vrijwilligersorganisaties.

Zoals in mijn beleidsbrief gesteld, is het promoten en stimuleren van vrijwilligerswerk een van de centrale thema's van mijn beleid. Nadat reeds naar aanleiding van het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger een aantal initiatieven inzake waardering van vrijwilligers werden genomen, zijn ook activiteiten ontwikkeld om nieuwe potentiële vrijwilligers te bereiken (jongeren, maar ook personen die de pensioenleeftijd bereiken), en zijn er naar nieuwe sectoren zoals het maatschappelijk opbouwwerk en de etnisch-culturele minderheden voorzetten gegeven om ook daar het vrijwilligerswerk te promoten en uit te bouwen.

Naar begroting toe kan gesteld worden dat voor de ondersteuning van de organisaties en het afstemmen van vraag en aanbod ernstige inspanningen zijn geleverd. Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk, de Provinciale Steunpunten Vrijwilligerswerk en het Punt (Brussel) krijgen een jaarlijkse subsidie voor promotie, sensibilisering, rekrutering, vorming.

Er is een duidelijke toename van erkende organisaties (tussen 2000 en 2002 een toename van 119 tot 155, het aantal gesubsidieerde organisaties steeg in dezelfde periode van 88 tot 130). In 2002 werd het beschikbaar krediet voor deze organisaties opgetrokken tot 781.000 euro.

Vlaanderen heeft een zeer rijk vrijwilligerswerk, bovendien gekenmerkt door een aanzienlijke kwaliteit. Cijfers uit Vrind tonen aan dat ongeveer 1 op 5 burgers actief is in het vrijwilligerswerk, een derde daarvan in de welzijns- en gezondheidssector.

Uiteraard kan het steeds beter en volg ik ook de internationale ontwikkelingen van dichtbij op. Dit geldt zowel voor de resultaten van internationale congressen, als voor de specifieke projecten. Bij elke vergelijking moet echter gekeken worden naar de specifieke kenmerken van andere landen zoals de socio-economische situatie, de regionale en lokale initiatieven, de overheidsinbreng in de vorm van directe financiële ondersteuning, de combinatie gezin-arbeid.

Ik meen te mogen stellen dat alle vergelijking in acht genomen het vrijwilligerswerk in Vlaanderen zeer goed scoort, ook in vergelijking met de direct ons omringende landen. In die zin moet ook getracht worden de doelstelling van het vrijwilligerswerk zuiver te houden.

Vrijwilligerswerk is innovatief, vult maatschappelijke tekorten in, is aanvullend op professionele zorg, werkt in partnership samen met de professionelen, maar er moet vermeden worden dat vrijwilligers en vrijwilligerswerk worden aangewend als dekmantel voor louter economische tekorten en dysfuncties.

**Vraag nr. 36
van 8 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Voorzieningen bijzondere jeugdzorg – Stand van zaken

Geregeld wordt gesteld dat de druk op de instellingen voor bijzondere jeugdzorg te groot wordt. Steeds meer jongeren melden zich en de problematieken die ermee gepaard gaan, worden zwaarder.

Vaak worden voorzieningen – ook die met moeilijke jongeren – geconfronteerd met een ernstig personeelsverloop, wat de opbouw van knowhow niet ten goede komt. Vandaar wellicht ook dat het niet gemakkelijk meer is om nieuwe initiatiefnemers te vinden om het aantal voorzieningen en plaatsen uit te breiden.

1. Heeft men zicht op de wachtlijsten van de diverse types van voorzieningen in de sector van de bijzondere jeugdzorg, hetzij op het niveau van de verwijzers, hetzij op het niveau van de instellingen ?

Registreren comités voor bijzondere jeugdzorg, dan wel jeugdrechters, hoeveel jongeren zich aanmelden, en hoeveel jongeren niet kunnen worden toegewezen ? Kan de minister daar een

overzicht van geven, uitgesplitst per arrondissement ?

Indien dit niet het geval is, worden hiertoe dan initiatieven genomen ?

2. Hoe verklaart de minister dat het heel moeilijk is om nieuwe initiatieven in de bijzondere jeugdzorg te laten opstarten ? Betreft het hier een probleem om geschikt personeel te vinden, de onzekerheid over voldoende financiële middelen, de hoge eisen die aan het personeel worden gesteld, ... ?
3. Is het mogelijk om een overzicht te krijgen van het aantal plaatsen, voor de diverse soorten voorzieningen, in de loop van de laatste vijf jaar ? Graag per arrondissement en voor heel Vlaanderen.
4. Wat is het gebruik van de verschillende soorten voorzieningen (pleeggezinplaatsing, onthaal en oriëntatie) in 2001 en 2002 (cfr. mijn vroegere vraag van 23 februari 2001 voor voorgaande jaren) ?

Wat is de bezettingsgraad van deze voorzieningen en hoe wordt die berekend ?

5. Is in alle arrondissementen een crisisopvang voor jongeren aanwezig ?

Om hoeveel plaatsen en voorzieningen gaat het ?

Hoe wordt de programmatie ervan berekend ?

Antwoord

1. Jaarlijks zijn er ongeveer 12.000 aanmeldingen bij de comités voor bijzondere jeugdzorg. Het betreft hier een zeer ruwe schatting, die met de nodige omzichtigheid benaderd moet worden. Door het ontbreken van een uniform registratiesysteem is het onmogelijk om de gegevens van de verschillende diensten met elkaar te vergelijken. Beleidsmatige conclusies zijn dan ook niet mogelijk.

Het elektronisch dossier voor de buitendiensten bijzondere jeugdbijstand, dat vanaf 2004 operationeel wordt, zal een doorzichtige en eenvormige registratie mogelijk maken waar conclusies aan gekoppeld kunnen worden.

2. In tegenstelling tot de premisse van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is het niet moeilijk om nieuwe initiatieven in de bijzondere jeugdbijstand te doen opstarten. Getuige daarvan de bijkomende erkenningen en bijkomende subsidie-overeenkomsten naar aanleiding van voorbije oproepen tot nieuw initiatief.

Deze voorbije oproepen kenden doorgaans veel meer initiatiefnemers dan het beschikbare budget toeliet om te erkennen of te subsidiëren. Dit geldt zowel voor ambulante, semi-residentiële én residentiële (voorbeeld OOOOC's) voorzieningen en voor diverse projecten.

Niettemin stellen we in het verleden vast dat voor een specifiek segment van de populatie in de bijzondere jeugdbijstand deze graad van initiatiefname lager ligt of de duurtijd om tot operationalisering van bijkomend hulpaanbod over te gaan groter wordt. Het betreft de populatie van moeilijk plaatsbare minderjarige adolescenten. Allicht speelt het beperkte maatschappelijke draagvlak om uitdrukkelijk voor deze populatie te kiezen hierbij een rol. Nochtans ook op dit vlak nemen private voorzieningen initiatief om hun toegankelijkheid voor jongeren die eerder in de gemeenschapsinstelling verbleven nog te vergroten. Dit liet mij toe om vanaf 1 juli 2002 met tien voorzieningen GKRBS-subsidieovereenkomsten af te sluiten.

Bovendien dient bij de operationalisering van bijkomend residentieel hulpaanbod om infrastructuurle redenen uiteraard rekening gehouden te worden met een zekere duurtijd.

3. Als **bijlage 1** gaan een overzicht van de evolutie van de capaciteit per soort voorziening (**bijlage 1**) en een overzicht van de totale capaciteit per werkvorm en per arrondissement (**bijlage 2**).

De gebruikte categorieën zijn : 1 : begeleidings-tehuizen, 2 : gezinstehuizen, 3 : onthaal-, oriëntatie-, en observatiecentra, 4 : dagcentra, 5 : thuis-

begeleidingsdiensten, 6 : diensten voor begeleid zelfstandig wonen.

Diensten voor pleegzorg zijn in deze tabel niet opgenomen, aangezien zij niet over een maximumcapaciteit beschikken. In 2001 werden er 2580 minderjarigen via de diensten voor pleegzorg in pleeggezinnen opgevangen.

3. De gegevens over het gebruik van de verschillende soorten voorzieningen in 2001 zullen vanaf januari 2003 beschikbaar zijn.

De bezettingsgraad wordt berekend aan de hand van de verhouding tussen betekeningen van de verwijzende instanties (comités voor bijzondere jeugdzorg en sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbank) en de totale toegekende capaciteit.

Een overzicht van de evolutie van de bezettingsgraad van de verschillende categorieën gaat als **bijlage 3**.

4. De opvang van minderjarigen in crisissituaties is in de eerste plaats de taak van OOOOC's (onthaal-, oriëntatie-, en observatiecentra). Art.6 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand bepaalt dat OOOOC's voor een gedeelte van hun capaciteit "voorlopig en voor een korte termijn, op alle uren van de dag en de nacht, uitsluitend :

1° personen beneden de leeftijd van achttien jaar dienen op te nemen die door de politio-nale overheden niet kunnen worden terugge-bracht bij de personen die hen onder hun be-waring hebben, noch onmiddellijk voor het parket kunnen worden gebracht".

Bijlage 2 toont aan dat de totale capaciteit voor OOOOC's in Vlaanderen 294 is.

Bijlage 1

Capaciteit per soort werkvorm

Begeleidings- jaren	Begeleidings- tehuis	Dagcentrum	BZW	Gezins- tehuis	OOOC	Thuisbege- leiding	Totaal
jaar 1995	2910	570	181	145	189	492	4487
jaar 1996	2869	571	194	120	201	508	4463
jaar 1997	2827	577	202	113	206	573	4498
jaar 1998	2763	587	221	111	229	816	4727
jaar 1999	2775	579	230	94	235	888	4801
jaar 2000	2792	641	336	86	294	1012	5161
jaar 2001	2795	641	336	86	294	1012	5164

Bijlage 2

Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 september 2002

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal
Antwerpen	454	18	85	80	224	96	957
Mechelen	80	10	16	50	32	16	204
Turnhout	128	22	12	40	32	16	250
Totaal provincie Antwerpen	662	50	113	170	288	128	1411
Brussel	60	0	11	20	17	0	108
Halle-Vilvoorde	65	8	11	32	83	32	231
Leuven	201	10	16	42	52	16	337
Totaal provincie Brabant	326	18	38	94	152	48	676
Hasselt	177	0	9	42	56	16	300
Maaseik	71	0	9	30	32	16	158
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145
Totaal provincie Limburg	329	0	30	92	104	48	603
Aalst	157	0	0	22	50	0	229
Dendermonde	102	0	17	10	20	0	149
Gent-Eeklo	311	5	45	63	112	48	584
Oudenaarde	129	0	10	10	32	0	181
Sint-Niklaas	71	0	0	20	32	0	123
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	770	2	72	125	246	48	1266
Brugge	194	10	29	40	68	16	357
Ieper	135	0	12	25	18	0	190
Kortrijk	141	0	0	63	40	16	260
Oostende	136	0	0	12	48	16	212
Roeselare-Tielt	76	0	0	20	24	49	136
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	24	0	68
Totaal provincie West-Vlaanderen	744	10	41	160	222	64	1241
Totaal Vlaanderen	2831	83	294	641	1012	336	5197

NB Indien een afdeling niet gelegen is in het bestuurlijk arrondissement van de voorziening, is de capaciteit van de afdeling toegekend aan het bestuurlijk arrondissement waar de afdeling gelegen is.

1. Begeleidingstehuizen
2. Gezinstehuizen
3. Onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra
4. Dagcentra
5. Thuisbegeleidingsdiensten
6. Diensten voor begeleid zelfstandig wonen

Bijlage 3

Bezettingsgraad private voorzieningen

Begeleidings- jaren	Begeleidings- tehuis	Dagcentrum	BZW	Gezins- tehuis	OOOC	Thuisbege- leiding	Totaal
jaar 1995	90,02%	86,74%	96,36%	84,34%	87,24%	92,90%	90,37%
jaar 1996	89,85%	89,32%	90,63%	89,52%	90,05%	97,30%	90,97%
jaar 1997	91,69%	89,47%	91,46%	96,46%	91,18%	93,76%	91,84%
jaar 1998	91,43%	86,83%	90,83%	92,79%	90,34%	87,07%	88,24%
jaar 1999	93,58%	90,48%	90,80%	96,51%	90,51%	90,23%	92,38%
jaar 2000	92,20%	89,90%	83,10%	95,50%	88,70%	91,10%	91,07%
jaar 2001	93,20%	92,00%	84,30%	92,00%	89,00%	93,70%	92,90%

Vraag nr. 38
van 20 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Spreiding

In het raam van de werking van de diensten voor algemeen welzijnswerk was destijds sprake van "blinde vlekken" : regio's waar de betrokken dienstverlening, in verhouding tot de populatie, niet zo sterk was uitgebouwd als in sommige andere regio's.

Dergelijke vraag rijst ook inzake de aanwezigheid van centra voor geestelijke gezondheidszorg die, vanuit hun ambulante werking, toch ook een serieuze preventieve rol spelen in het voorkomen van ergere conflicten, psychische en relatiestoornissen die kunnen leiden tot opname in een instelling van bijzondere jeugdzorg, tot het belanden in de criminaliteit,...

1. Bestaat er wetenschappelijk onderzoek dat een indicatie biedt van de prevalentie van ernstige psychische problemen die een antwoord moeten kunnen vinden in de ambulante geestelijke gezondheidszorg ?

Hoe hoog is die prevalentie in het geval van volwassenen, en hoe hoog in het geval van kinderen en jongeren ?

Wordt met deze prevalentie rekening gehouden bij de programmering van de dienstverlening in het raam van de ambulante geestelijke gezondheidszorg ?

2. Hoe ligt de verhouding tussen het aantal inwoners en het aantal gesubsidieerde dienstverleners in de centra voor geestelijke gezondheidszorg voor elk arrondissement ?
3. Hoe ligt de verhouding tussen het aantal kinderen en jongeren en het aantal gesubsidieerde dienstverleners in de kinder- en jongerenequipes per arrondissement ?
4. Beschikt elk arrondissement over crisisopvang in de geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren enerzijds en voor volwassenen anderzijds ?

Om hoeveel beschikbare plaatsen gaat het in elk arrondissement, zowel voor ambulante als residentiële crisisopvang en hoe is de verhouding ten opzichte van de bevolkingscijfers van kinderen en jongeren ?

Zijn terzake gegevens beschikbaar wat de bezetting van deze plaatsen betreft ?

Antwoord

De vraag is ingegeven vanuit een bekommernis naar blinde vlekken, naar regio's waar de hulpverlening in verhouding tot de populatie niet zo sterk is uitgebouwd als in sommige andere regio's. Dit vanuit de veronderstelling dat een voldoende aanbod aan ambulante hulpverlening een preventieve rol kan spelen in het voorkomen van een zwaardere problematiek.

1. a) Er bestaan verschillende registraties en onderzoeksprojecten die een beeld schetsen van de incidentie of prevalentie van een waaier van psychische problemen. De meest stabiele en overigens niet door het zorgaanbod vertekende registratie zijn de sterftestatistieken, die zowel naar leeftijd en geslacht als naar socio-demografische kenmerken en geografische spreiding geanalyseerd kunnen worden.

Terzake kan onder meer verwezen worden naar de publicatie Gezondheidsindicatoren van de administratie Gezondheidszorg (www.wvc.vlaanderen.be/gezondheidsindicatoren). De analyse van de sterfte toont evenwel maar het topje van de ijsberg van psychische problemen. Aanvullende informatie wordt via andere registraties zoals de Minimale Klinische Gegevens, de Minimale Psychiatrische Gegevens (1996-1998), de cliëntregistratie in de centra voor geestelijke gezondheidszorg, de huisartspeilpraktijken van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid, de Intego-registratie van de KU Leuven in een aantal geïnformateerde huisartspraktijken en de registratie van zelfmoord(pogingen) door de Eenheid Zelfmoordonderzoek (RUG).

Alhoewel deze registraties reeds een breder beeld geven van de incidentie of prevalentie van bepaalde psychische problemen, hebben ze als beperking dat ze gebaseerd zijn op de zorgverlening, m.a.w. dat ze betrekking hebben op een populatie die zich met een bepaalde problematiek aanbiedt in het zorgcircuit.

Gegevens over de hele bevolking of een specifiek deel daarvan zijn beschikbaar via een aantal enquêtes op steekproefbasis : de Gezondheidsenquête (WIV), de Panelstudie

van Belgische Huishoudens (UA), het onderzoek Jongeren en Gezondheid (RUG), de leerlingenbevraging in het kader van een drugbeleid op school (VAD), enzovoort.

- b) De hierboven aangehaalde gegevensbronnen strekken zich niet allemaal uit over het hele psychische probleemgebied, noch kan de ziekte-impact in een enkel cijfer worden uitgedrukt. Bovendien komen de verschillende registraties en enquêtes gezien hun verschillende invalshoek of methodiek soms tot uiteenlopende incidentie- of prevalentiecijfers.

Het is dus niet mogelijk om een specifiek incidentie- of prevalentiecijfer aan te halen van psychische problemen "die een antwoord moeten kunnen vinden in de ambulante geestelijke gezondheidszorg", temeer daar hiervoor, afhankelijk van het soort probleem en de ernstgraad ervan, voorafgaand ook zou moeten worden omschreven op welk zorgchelon deze ambulante zorg zich situeert (eerstelijnszorg, bv. de huisarts), tweede lijn (bv. CGGZ), ...) en om welke aspecten van de zorg het gaat (signaaldetectie, diagnosestelling, behandeling, nazorg).

Voor enkele richtinggevende cijfers kan verwezen worden naar de publicatie Gezondheidsindicatoren en de website van de verschillende registraties en projecten.

- c) De discussie inzake de programmatie in de CGG-sector moet nog gevoerd worden. Het decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg van 18 mei 1999 stelt dat de regering de parameters zal bepalen die zullen gehanteerd worden om de zorgbehoeften in elk werkgebied te bepalen, teneinde zo te komen tot een evenwichtige spreiding van het zorgaanbod. Een belangrijk instrument daarbij kunnen de zorgregio's zijn, zoals omschreven in het ontwerp van decreet betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen, dat thans ter bespreking voorligt in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement.

Dit ontwerp van decreet biedt immers een model aan waarbinnen in een eenduidig ruimtelijk kader indicatoren van zorgbehoefte (socio-demografische factoren, morbiditeitscijfers, mortaliteit, ...) geanalyseerd kunnen worden op verschillende aggregatie-

niveaus en getoetst aan indicatoren van actueel of geoptimaliseerd zorgaanbod.

Bijkomend zullen ook de standpunten van de sector bij de programmatiediscussie ingecalculeerd moeten worden. De administratie Gezondheidszorg heeft er tijdens het overleg met de koepels reeds op gewezen dat het nuttig kan zijn om binnen het bestaande budget te onderzoeken of het actuele aanbod niet moet of kan geheralloceerd worden en beter gespreid overeenkomstig de bevolking en de behoeften in de verschillende werkingsgebieden. Deze denkoefening wordt met klem door de koepels afgewezen, omdat men weigert "schaarste te verdelen". Het is duidelijk dat een globale schaarste niet kan opgelost worden zolang er geen uitbreiding van het budget wordt toegekend.

2. De gevraagde verhouding kan enkel gegeven worden per CGG-werkgebied. Deze werkgebieden dienen minimaal 400.000 inwoners te bevatten en binnen elk werkgebied kunnen twee centra erkend zijn. Door het opgelegde minimumaantal inwoners dat een CGG moet bedienen,

zijn de huidige werkgebieden meestal samengesteld uit meerdere arrondissementen of delen van arrondissementen. De huidige werkgebieden zijn niet ingegeven door bevolkingsfluxen of zorgbehoeften, maar louter door numerieke draagkracht in het licht van het zorgaanbod. Het aantal inwoners in een werkgebied is bovendien een indicator die niet noodzakelijk de werklust in termen van zorgbehoeften verwoordt.

In tabel 1 wordt de verhouding tussen het aantal inwoners per werkgebied en het aantal gesubsidieerde hulpverleners in de CGG per werkgebied weergegeven. In de hulpverleningscapaciteit is de administratieve functie niet meegerekend. Voor de provincies Limburg en Vlaams-Brabant dient daarnaast aangestipt te worden dat deze provincies opgesplitst zijn in twee werkgebieden en dat binnen elk werkgebied één centrum erkend is. De tweede erkenning binnen deze twee werkgebieden is toegekend aan een derde CGG dat de hele provincie bestrijkt. De hulpverleningscapaciteit van dit derde centrum is in de tabel evenredig verdeeld over de twee werkingsgebieden.

Tabel 1

Werkgebieden	Inwoners 1/1/2002	Hulpverlening Capaciteit in VTE	VTE/inwoners
Provincie Antwerpen			
± Arr. Antwerpen	837.966	134,24	1/6.242
± Arr. Mechelen	404.848	29,03	1/13.946
± Arr. Turnhout	409.636	19,45	1/21.061
Brussel Hoofdst. Gew. 978.384 inwoners	480.000 Nederlands- taligen	48,93	1/9.810
Provincie Vlaams-Br.			
± Arr. Halle- Vilvoorde	486.817	34,02	1/14.309
± Arr. Leuven	536.004	71,22	1/7.526
Provincie Limburg			
Arr. Hasselt – Tongeren	409.973	51,92	1/7.896
Arr. Hasselt – Maaseik	416.167	38,16	1/10.906
Provincie Oost-Vlaanderen			
± Arr. Gent – Eeklo	546.110	96,10	1/5.683
± Arr. Sint-Niklaas – Dendermonde	443.916	51,19	1/8.672
Arr. Aalst – Oudenaarde	401.809	32,30	1/12.440
Provincie West-Vlaanderen			
Arr. Brugge – Oostende	415.910	47,50	1/8.756
Arr. Diksmuide-Ieper-Kortrijk- Roeselare-Tielt-Veurne	716.365	52,73	1/13.585
Totaal			

Uit de tabel blijkt dat hulpverleningscapaciteit in verhouding tot het aantal sterk verschilt van het ene tot het andere werkgebied. In het arrondissement Turnhout (laagste cijfer) is de capaciteit maar 1/4 van de hulpverleningscapaciteit die aanwezig is in het werkgebied Gent – Eeklo.

Tabel 2

Werkgebieden	Inwoners jonger dan 18 jaar op 1/1/2001 (Rijksregister)	Hulpverleningscapaciteit in VTE voor Kinderen en Jongeren (*)	VTE/aantal inw. K en J
± Arr. Antwerpen	171.755	35,47	1/4.842
± Arr. Mechelen	82.589	12,26	1/6.736
Arr. Turnhout	84.404	5,92	1/14.257
Brussel Hoofdst. Gew. 204.110 : 2	102.055	11,19	1/9.120
± Arr. Halle-Vilvoorde	101.191	11,1	1/9.116
± Arr. Leuven	107.211	15,34	1/6.989
± Arr. Hasselt-Tongeren	82.681	14,9	1/5.549
± Arr. Hasselt-Maaseik	88.218	16,02	1/5.507
± Arr. Gent-Eeklo	107.832	18,65	1/5.782
± Arr. Sint-Niklaas-Dendermonde	90.948	15,43	1/5.894
Arr. Aalst-Oudenaarde	77.727	12,77	1/6.087
Arr. Brugge-Oostende	79.797	14,81	1/5.388
Arr. Diksmuide-Ieper-Kortrijk- Roeselare-Tielt-Veurne	150.435	20,27	1/7.422
Totaal	1.418.173		

(*) de hulpverleningscapaciteit bevat de basis-hulpverlening aan kinderen en jongeren en ook de hulpverlening inzake kindermishandeling.

Verhoudingsgewijs is ook hier de hulpverleningscapaciteit sterk verschillend : in het arrondissement Turnhout bedraagt ze 1/4 van de hulpverleningscapaciteit die aanwezig is in het werkgebied Gent-Eeklo.

4 a, b en c) Crisisopvang is een federale bevoegdheid. Mijn administratie heeft een aantal gegevens hierover opgevraagd bij het federale ministerie, maar heeft tot nu toe geen antwoord gekregen.

In principe is in elk psychiatrisch ziekenhuis crisisopvang mogelijk. Hier is 24 uur op 24 uur permanentie aanwezig. Dit in tegenstelling tot een CGG, waar dit niet georganiseerd kan worden.

3. Ook voor de verhouding tussen het aantal kinderen en jongeren en het aantal gesubsidieerde hulpverleners in de kinder- en jongerenequipes zijn de gegevens gerelateerd aan de werkingsgebieden.

Momenteel wordt binnen de Integrale Jeugd-hulpverlening wel een poging gedaan om de crisishulpverlening in kaart te brengen binnen de proefregio's. Blijkbaar wordt ervoor geopteerd om in elke proefregio's ook één team crisishulp uit te bouwen.

**Vraag nr. 43
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Social-profitsector – Extra banen

In De Standaard (15 november) liet de minister weten dat paarsgroen 6.500 mensen werk gegeven heeft in de zorgsector. Ook op haar eigen website vermeldt de minister dit. De Landelijke Bediendencentrale (LBC) reageerde – terecht – om enerzijds dit hoera-verhaal te ontcrachten en anderzijds te wijzen op hun vaderschap (acties "witte

woede") en hun herhaalde resultaten terzake (DS van 18 november 2002).

Het is ook logisch dat de positieve resultaten voor een groot deel door de sociale partners opgeëist worden. In het parlement bevestigde de minister trouwens herhaaldelijk de impact van de sociale partners in dit verhaal : telkens er moeilijkheden waren bij de uitvoering verklaarde ze dat dit niet haar probleem was, maar wel een dossier van de sociale partners. Positieve resultaten mogen dus ook aan de sociale partners toegeschreven worden.

Dat er betwisting is over de geciteerde cijfers is duidelijk. Het persbericht van de minister verwijst zelf naar cijfergegevens van de Vlaamse administratie en anderzijds naar hun eigen berekening waarop haar persbericht dus gebaseerd is. Het lijkt me niet meer dan logisch dat een dossier waarin de Vlaamse regering partner is, ook door haar nauwkeurig opgevolgd wordt om een concrete uitvoering te bewaken.

In haar persbericht vermeldt de minister bovendien nog dat er buiten haar nog heel wat jobs tot stand zijn gekomen. Bij vroegere vraagstellingen hield de minister zich steeds op de vlakte en beweerde ze niet over deze gegevens te beschikken. Allicht is daarom mijn schriftelijke vraag nr. 172 van 16 mei 2002 over de nieuwe reguliere jobs in de socialprofit nog steeds niet beantwoord.

Vandaar volgende vragen om meer verduidelijking over de cijfers die de minister vermeldt : zowel over het VIA-akkoord 1998-2002 als over het social-profitakkoord 2000 en de nieuwe reguliere tewerkstelling (VIA : Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social-profitsector).

1. Hoeveel voltijdse equivalenten (VTE) moesten in het kader van het VIA-akkoord 1998-2002 nog ingevuld worden na het aantreden van de regering op 12 juli 1999 ?

Hoeveel werden hiervan ingevuld (in VTE en in personen) in 1999, in 2000, in 2001, in 2002, en dit in de verschillende sectoren waarvoor de minister bevoegd is ?

2. Hoeveel nep-jobs (in VTE en in personen) werden effectief ingevuld als geregulariseerde jobs in elke sector waarvoor de minister bevoegd is ?

Hoeveel nep-jobs (in VTE en in personen) moeten nog geregulariseerd worden tegen 2002 ? In welke sectoren ?

3. Hoeveel jobs werden ter vervanging van de extra vakantiedagen van de +45-jarigen effectief gecreëerd in VTE/in personen in elke sector ?

Waar is geen vervangende tewerkstelling gebeurd ? Om welke redenen ?

4. Hoeveel nieuwe jobs (in VTE en personen) kwamen er in elke sector bij buiten het sociaal akkoord 1998-2002 en het social-profitakkoord ? Ten gevolge van welke maatregel ?
5. Welke specifieke omkaderende maatregelen kregen de verschillende voorzieningen in de sectoren ter ondersteuning van dit extra personeel op het gebied van opleiding, bijscholing, infrastructuur, werkomstandigheden, wetgeving welzijn op het werk, participatie bij beleid, verplaatsingen al dan niet in dienstverband, ... ?

Antwoord

1. In diensten voor *gezinszorg* werd de norm van het begeleidend personeel gewijzigd van 1 VTE op 150 geholpen gezinnen naar 1 VTE op 130 geholpen gezinnen op 1 juli 1998. Dit gaf aanleiding tot de creatie van 57 bijkomende VTE begeleidend personeel. Daarnaast werd het urencontingent uitgebreid voor een bedrag van 73,75 duizend euro (2,975 miljoen BEF) in 1998 op halfjaarbasis. Dit komt overeen met een uitbreiding van 4.952 uren of 3 VTE aan bijkomend verzorgend personeel. In 1999 werd het urencontingent uitgebreid met 322.137 uren. Dit komt overeen met de creatie van 210 bijkomende jobs verzorgenden (VTE). Hierbij moeten nog een 20-tal voltijdse equivalenten aan begeleidend, leidinggevend en administratief personeel gevoegd worden. De invulling van deze bijkomende jobs na aantreding van de regering op 12 juli 1999 is niet meetbaar. In 2000 werd 4.958 duizend euro (200 miljoen BEF) gebruikt voor de uitbreiding van het urencontingent met 250.732 uren. Dit komt overeen met de creatie van 163 bijkomende jobs (VTE) verzorgend personeel (+ omkadering).

Op 1 januari 1999 trad het nieuwe thuiszorgdecreet in werking en werden er nieuwe thuiszorgvoorzieningen erkend met bijkomende werkgelegenheid tot gevolg. In 1999 en 2000 werd er in de *thuiszorg* telkens 1.239 duizend euro (50 miljoen BEF) voorzien in het kader van het VIA-akkoord 1998-2002. In 1999 werden er 125,25 bijkomende jobs (VTE) gecreëerd. Een deel hiervan werd gesubsidieerd door de kredieten

afkomstig van het VIA-akkoord 1998-2002. In 2000 werden met de VIA-kredieten 24 bijkomende VTE jobs gecreëerd in de dagverzorgingscentra, de diensten voor oppashulp en de centra voor kortverblijf. De bijkomende jobs in de centra voor kortverblijf werden maximaal berekend, vermits de woongelegenheden kortverblijf bovenop de woongelegenheden die onder de regelgeving van de rustoorden vallen, dienen genomen te worden.

Wat de *gehandicaptensector* betreft, werd de personeelsbezetting van de residentiële voorzieningen opgetrokken tot 72,5 %. Dit ging gepaard met 76 VTE aan bijkomende jobs. De aanpassing van de norm weekendbezetting in de internaten en de OBC's heeft 120 VTE aan bijkomende jobs met zich meegebracht. Met betrekking tot de norm licentiaten en maatschappelijke assistenten in de OBC's (categorie 14) werden 40 VTE aan bijkomende jobs gecreëerd. De aanpassing van de norm thuiszitters (tehuiswerkenden) en zelfstandig wonen stemt overeen met respectievelijk 40 en 3 bijkomende VTE. Daarnaast werden er nog eens 12 VTE directiemedewerkers voorzien en 20 VTE coördinatoren begeleid wonen. De invulling van deze bijkomende jobs na de aantreding van de regering op 12 juli 1999 is niet afzonderlijk meetbaar.

In het *algemeen welzijnswerk* werd er voor de versterking kinderwerking in de opvangtehui-

zen voor vrouwen 22 VTE aan bijkomende jobs gecreëerd. In het kader van de slachtoffers van misdrijven en daders werden er bijkomend 13,5 VTE voor slachtofferhulp voorzien en 12,5 VTE voor daderhulp justitieel welzijnswerk. De invulling van de slachtofferhulp en het justitieel welzijnswerk is gerealiseerd in 1998.

In de *bijzondere jeugdbijstand* werd op 1 juli 1998 het kader uitgebreid met 150 VTE (195 personen). Door bijkomende investering in 2000 werden er 80 bijkomende jobs (60 VTE) gecreëerd.

In de *kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen* werden er 153 VTE bijkomende jobs (219 personen) gecreëerd (dotatie 2 x 2,231 + 0,744 MIO euro). Hiervan dienden na het aantreden van de regering op 12 juli 1999 nog 105,75 VTE jobs ingevuld te worden.

De *vertrouwenscentra kindermishandeling* hebben in 1999 en 2000 een subsidieverhoging van 49,58 duizend euro (2 miljoen BEF) gekregen. Hierdoor konden 13,9 bijkomende VTE (16 personen) tewerkgesteld worden. Na aantreding van de regering op 12 juli 1999 dienden hiervan nog 9,6 VTE jobs ingevuld worden.

Hoeveel werden hiervan ingevuld (in VTE en in personen) in 1999, in 2000, in 2001, en dit in de verschillende sectoren waarvoor ik bevoegd ben ?

Sector	1999		2000		2001		2002		Toelichting
	VTE	Pers.	VTE	Pers.	VTE	Pers.	VTE	Pers.	
Gezinszorg-VTE verzorgend personeel	881,81	1079	341	434					invloed van maatregelen buiten VIA-1998-2002
Gezinszorg-VTE begeleidend personeel	-0,46	7	73,8	116					invloed van maatregelen buiten VIA-1998-2002
Gehandicaptenzorg	60		10		6		0		72,50 %
Gehandicaptenzorg	90		20		10		0		weekend-norm
Gehandicaptenzorg	20		16		2		2		norm categorie 14
Gehandicaptenzorg	30		6		4		0		thuiszitters
Gehandicaptenzorg	10		2		0		0		directiemedewerkers
AWW	22								versterking kinderwerking in de opvangtehuizen voor vrouwen

Sector	1999		2000		2001		2002		Toelichting
	VTE	Pers.	VTE	Pers.	VTE	Pers.	VTE	Pers.	
Bijzondere jeugdbijstand			60	80					bijkomende investering (2000)
Bijzondere jeugdbijstand	150	195							uitbreiding kader (1/7/98)
Kinderdagverblijven + diensten voor opvanggezinnen	58,5	95	17,25	25	21,25	27	10,5	13	bijkomende tewerkstelling
Vertrouwenscentra kindermishandeling	4,58	6	2,55	1	2,48	4			maatschappelijke evolutie

2. Op 1 januari 2001 werden 2.093,18 VTE met een IBF-statuuut geregulariseerd en 4.080,3 VTE met een DAC-statuuut. Op 1 januari 2002 werden er nog eens 27 VTE DAC'ers geregulariseerd.

Huidige situatie i.v.m. DAC- en IBF-regularisatie

Sector	DAC-VTE	DAC-pers.	IBF-VTE	IBF-pers.
Bijzondere jeugdbijstand	81	120	42	60
Gezinszorg	NVT		1.166,18	1.517
Centra Integrale Gezinszorg	11			
Logistieke Hulp	2.393,6			
Kraamcentra	49			
Kinderopvang	237,3	334	95	120
Centra Algemeen Welzijn	113,5		108	
Gehandicaptenzorg	288	315	682	852
Centra Geestelijke Gezondheidszorg	14,5			
Opbouwwerk	34,5			
CKG + adoptie	87	110		
Integratie-armoede	20			
RVT-ROB	496,3	833		
Gelijke Kansen	12,5			
rest Kind en Gezin (meerlingen, adoptie, etc)	101	134		
Gezondheidszorg	123,1	150		
Totaal	4.062,3		2.093,18	

Hoeveel nep-jobs (in VTE en in personen) moeten nog geregulariseerd worden tegen 2002? In welke sectoren?

Alle DAC-projecten die ondergebracht konden worden binnen de sectoren onder mijn bevoegdheid werden geregulariseerd. Bijkomende DAC-projecten waarvan later zou blijken dat ze ondergebracht kunnen worden binnen een sec-

tor onder mijn bevoegdheid, zullen alsnog geregulariseerd worden.

3. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het budget dat tot nu toe aan de verschillende sectoren werd toegekend in het kader van de maatregel "arbeidsduurvermindering vanaf 45 jaar voor zware beroepen", alsook het aantal VTE dat daar tegenover staat :

Sector	Arbeidsduurvermindering vanaf 45 jaar – zware beroepen Budget – duizend euro	Aantal VTE
Bijzondere Jeugdbijstand	787,80	35
Centra Integrale Gezinszorg	28,79	0,4
Centra Algemeen Welzijn	187,11	4,4
Gehandicaptenzorg	3.730,29	80
CKG	199,11	5,6
Totaal	4.933,10	125

Na 2002 zijn er nog bijkomende budgetten gereserveerd voor de maatregel "arbeidsduurvermindering vanaf 45 jaar voor zware beroepen", waardoor er nog bijkomende jobs kunnen gecreëerd worden.

Voor de uitbreiding van de maatregel "arbeidsduurvermindering vanaf 45 jaar" naar alle personeel hebben de sociale partners zich geëngageerd om bijkomende middelen uit de Sociale Maribel IV in te brengen. Voor informatie over

de creatie van deze bijkomende jobs kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger enkel doorverwijzen naar de sociale partners.

Waar is geen vervangende tewerkstelling gebeurd? Om welke redenen?

De vervangende tewerkstelling is een interne aangelegenheid van de diensten en wordt niet specifiek opgevolgd door de administratie.

4.	Jobcreatie (VTE)	Toelichting
Bijzondere jeugdbijstand-private sector	355	Nieuw initiatief - periode 1998-2002
Bijzondere jeugdbijstand-gemeenschapsinstellingen + buitendiensten	141	Nieuw initiatief - periode 2001-2002
Gezinszorg ¹	72	Nieuw initiatief - uitbreiding van het urencontingent met 111.250 uren in 1998
Gezinszorg	88	Verhoging van de vermindering van de werkgeversbijdragen (Sociale Maribel IV) – omzetting naar 135.000 uren in 1998
Gezinszorg	15	Overname en integratie van IBF-Brussel Hoofdstad – 1998-1999
Gezinszorg	171	Nieuw initiatief – uitbreiding van urencontingent met 263.268 uren in 2000
Gezinszorg	291	Nieuw initiatief – uitbreiding van het urencontingent met 447.148 uren in periode 2001-2002
Thuiszorgvoorzieningen	53	Nieuw initiatief in periode 2001-2002
Algemeen Welzijnswerk	50	Nieuw beleid 1998
Algemeen Welzijnswerk	10,5	Begeleiding seksuele delinquenten – 1998 tot 1999
Algemeen Welzijnswerk	22	Uitbreiding vrouwen met kinderen in 1999
Algemeen Welzijnswerk	18,75	Uitbreiding crisisopvang minderjarigen in 1999

	Jobcreatie (VTE)	Toelichting
Algemeen Welzijnswerk	36	Jeugdhulpverlening – 2000
Algemeen Welzijnswerk	11,5	Justitieel welzijnswerk – 2000
Algemeen Welzijnswerk	11,5	Slachtofferhulp 2000
Algemeen Welzijnswerk	11,5	Onderbezette regio's – 2000
Algemeen Welzijnswerk	9	Zorgwonen – 2001
Algemeen Welzijnswerk	6,5	Begeleid wonen – 2002
Algemeen Welzijnswerk	17,2	ICAW – 2002
Algemeen Welzijnswerk	43	Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden – 2002
Algemeen Welzijnswerk	6	Slachtofferhulp 2002
Algemeen Welzijnswerk	7,2	Project herstelgerichte detentie en kruispuntinitiatieven 2002
Gezondheidszorg	15	Aanwerving van medisch-milieudeskundigen – 2002
Kinderopvang	186	Bijkomende dotaties en principiële akkoorden vanaf juli 1999
Gehandicaptenzorg - Residentiële voorzieningen	150	Programmatie 1998
Gehandicaptenzorg- Residentiële voorzieningen	41,5	VESOC middelen 1998
Gehandicaptenzorg- Residentiële voorzieningen	604	Uitbreiding vnl. in dagcentra en tehuizen – 1999-2002
Gehandicaptenzorg- Ambulante sector	254	Een uitbreiding die een bijkomende begeleidingscapaciteit creëert voor 2000 personen met een handicap
Gehandicaptenzorg- Bescherpte werkplaatsen	359	Kredieten uit het constant beleid vanaf 1999
Gehandicaptenzorg- Diensten arbeidstrajectbegeleiding	30	Bijkomende kredieten
Gehandicaptenzorg-Centra Ontwikkelingsstoornissen	8	Bijkomende kredieten
Gehandicaptenzorg - Centra beroepsopleiding	84	Toekenning van 50 bijkomende opleidingspakketten
Persoonlijk Assistentiebudget	340	
Centra Geestelijke Gezondheids- zorg	90	4 convenants : drughulpverlening, kindermishandeling, daderhulp en zelfmoordpreventie – 1998
Centra Geestelijke Gezondheids- zorg	20	Directiefuncties in het nieuwe decreet geestelijke gezondheidszorg – 1/1/2000
Opbouwwerk	8,75	Nieuw initiatief – juli 1999-2002

	Jobcreatie (VTE)	Toelichting
Vertrouwenscentra Kindermishandeling	9,62	Bijkomende dotaties
Centra Kinderzorg en Gezinsondersteuning	54,65	Bijkomende dotaties vanaf 1999
Minderheden	20	Integratiediensten en cellen vluchtelingen en woonwag- genwerk – vanaf 1999
Inburgering	80	Vanaf 1999

¹ De uitbreiding van het urencontingent zorgt naast de jobcreatie voor verzorgenden ook voor bijkomende omkadering. Deze bijkomende omkadering is niet inbegrepen.

5. Alle bijkomende personeelsleden kunnen de ondersteunende maatregelen genieten die reeds bestaan.

Op 1 januari 2000 werd de opleiding tot polyvalente verzorgende herzien omwille van onder andere de toegenomen zorgvraag en de bijkomende nood aan verzorgenden als gevolg van de uitbreidingen. Er werd in bijkomende kre-

dieten voorzien om het aantal opleidingscycli te verhogen van 32 in 1998 naar 45 in 2000.

In het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social-profitsector 2000-2005 wordt er in kredieten voorzien voor de uitbreiding van de managementondersteuning, voor bijkomende omkadering in de kinderopvang en de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg, alsook voor vorming vanaf 2002.

	Budget- duizend euro	Management	Aantal VTE
Bijzondere Jeugdbijstand	208,50		6,3
Gezinszorg	603,10		19
Centra Integrale Gezinszorg	6,33		0,47
Logistieke Hulp	172,04		7,5
Kraamcentra	3,10		0,1
Kinderopvang	184,12		5,1
Centra Algemeen Welzijn	86,75		2
Gehandicaptenzorg	926,94		24,9
Centra Geestelijke Gezondheidszorg	39,51		1,2
Opbouwwerk	8,11		0,3
CKG	58,19		1,6
Integratie-armoede	10,13		0,2
Totaal	2.306,82		68,67

Na 2002 zijn er nog bijkomende budgetten voor de maatregel management, waardoor er nog bijkomende jobs kunnen gecreëerd worden.

Vanaf 1 januari 2001 was er voor de diensten voor *logistieke hulp en aanvullende thuiszorg* een budget van 4.710 duizend euro beschikbaar voor bijkomende omkadering. Hiermee kan de omkadering uitgebreid worden met 15 VTE administratief personeel, 78 VTE begeleidend personeel en 21 VTE leidinggevend personeel.

In de *kinderopvang* wordt vanaf 1 januari 2003 per organiserend bestuur in een 0,50 VTE directiefunctie voor een capaciteit van 50-99 plaatsen voorzien en in een 1 VTE directiefunctie voor een capaciteit vanaf 100 plaatsen. Dit leidt tot 66,5 VTE bijkomende directiefuncties. Er wordt ook voorzien in bijkomende begeleidende functies. Vanaf 1 januari 2003 wordt er per vestigingsplaats in 1 begeleidende functie per 6,8 plaatsen voorzien in plaats van per 7 plaatsen, en per 1 januari 2005 wordt dit verlaagd naar 1 begeleidende functie per 6,5 plaatsen.

Vanaf 1 januari 2002 werd er bijkomend 4.214 duizend euro (170 miljoen BEF) in het VIA-akkoord 2000-2005 gereserveerd voor vorming in de sectoren onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 44
van 29 november 2002
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Griep epidemie – Preventie

Reeds op 18 december 2001 stelde ik de bevoegde minister een vraag om uitleg over fundamenteel onderzoek naar preventie van pokken en het aanmaken van een pokkenvaccin (Handelingen Commissievergadering nr. 100 van 24 januari 2002, blz. 1-3). In tegenstelling tot Nederland, met het Rijksinstituut voor Virologie beschikt België en ook Vlaanderen niet over de nodige instrumenten om gepast preventief op te treden. Zo beschikte Nederland over 1,3 miljoen pokkenvaccins en werd opdracht gegeven om tegen 30 juni 2002 over 16,1 miljoen vaccins te beschikken, zoveel als er inwoners zijn. België en Vlaanderen beschikten op dat ogenblik over zo goed als geen vaccins om een eventuele pokkenepidemie – al dan niet veroorzaakt door terroristen – tegen te gaan.

Nu staan we volgens medische deskundigen (met inbegrip van deze van de Wereldgezondheidsorganisatie) voor een in aantocht zijnde zeer gevaarlij-

ke griep epidemie, veroorzaakt door een nieuw griepvirus, waartegen nog geen vaccin voorhanden is. Dit betekent dat de bestaande inenting (vooral van de zwakkere bevolkingsgroepen) daartegen geen enkel effect kunnen sorteren. Daarenboven lieten de deskundigen via de media weten dat hier wel degelijk sprake is van een dodelijk griepvirus. Precieze gegevens hieromtrent kunnen of mogen evenwel blijkbaar nog niet worden verstrekt.

Gelet op de ernst van de toestand, de adviezen van de medische experts en het acute gevaar voor de volksgezondheid, rijzen dan ook ten aanzien van de Vlaamse (fundamenteel onderzoek, preventie en overleg met het federale niveau) en Belgische (bevoegdheid ten gronde inzake volksgezondheid) beleidsniveaus enkele pertinente vragen.

Op het Vlaams niveau kan ik langs deze parlementaire weg enkel de nodige vragen richten tot de Vlaamse minister van Gezondheid.

1. Heeft de Vlaamse regering kennis van de hierboven geschetste feiten en voorspellingen m.b.t. een door de wetenschap aangekondigde gevaarlijke griep epidemie ?
2. Heeft de minister kennis van de dreiging van een dodelijke griep epidemie met een nieuw griepvirus ? Zo ja, heeft zij hieromtrent reeds overleg gepleegd met haar federale ambtgenoot ?
3. Kunnen de diensten van de minister instaan voor de nodige preventie ten aanzien van de bevolking ?
4. Heeft de minister kennis van onderzoeken terzake in Vlaamse universitaire instellingen, onderzoekscentra en/of op fundamenteel onderzoek ingestelde Vlaamse openbare instellingen ?

Antwoord

1. Een door de wetenschap aangekondigde gevaarlijke griep epidemie

De epidemiologische evolutie van infectieziekten wordt op de voet gevolgd door de Gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Van de griepvirussen is bekend dat ze jaarlijks kleine veranderingen ondergaan, drift genoemd. De vaccins worden jaarlijks aangepast aan deze kleine wijzigingen.

Ook is al jaren bekend dat een griepvirus plots een veel grotere verandering kan vertonen ; dan spreekt men over een shift. Wanneer zich dit zal voordoen, is niet bekend. Vroeg of laat zal dit gebeuren. Dit virus zal zich zo goed als over de hele wereld verspreiden en dan wordt over een wereldwijde epidemie of pandemie gesproken. Dan zullen de vaccins in de eerste weken en maanden niet aangepast zijn en zodra ze aangepast zijn aan deze verandering, zullen ze ook in onvoldoende mate aanwezig zijn.

De Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) heeft recent een discussiedocument gepubliceerd over de voorbereiding op en de aanpak van dergelijke pandemie ten gevolge van een grote verandering van het griepvirus. In dit document wordt geschetst dat de maximale hoeveelheid vaccins die op termijn ter beschikking zal komen niet groter zal zijn dan 5 % van de wereldbevolking. Het document stelt een aantal strategieën voor qua aanpak, zowel voor vaccinatie als voor eventuele profylactische behandeling met antivirale geneesmiddelen. De WGO vraagt de lidstaten in de loop van de volgende twee jaar een scenario over de aanpak in geval van dergelijke pandemie op te maken.

2. De dreiging van een dodelijke griepepidemie met een nieuw griepvirus – overleg met de federale ambtgenoot

Momenteel zijn er nog geen wetenschappelijke gegevens die op een ernstige wijziging van het griepvirus wijzen. Niemand weet wanneer die er zal komen. Aangezien beschikbaarheid en registratie van antivirale geneesmiddelen en vaccins tot de bevoegdheden van de federale ministers behoren, is het duidelijk dat overleg aangewezen is om tot een strategie te komen, in het kader van wat door de WGO gevraagd wordt. Momenteel is de tekst van de WGO nog een voorlopige tekst. Wanneer de definitieve tekst gepubliceerd zal zijn, zal zeker overleg gepleegd worden met alle betrokken ministeries en diensten.

3. Preventie ten aanzien van de bevolking

Bij een pandemie zal geen enkel land in staat zijn om snel in te staan voor de bescherming van de bevolking. Alles zal afhangen van de hoeveelheid beschikbare geneesmiddelen en vaccins. Hierbij is iedereen afhankelijk van de snelheid waarmee de farmaceutische bedrijven in staat zullen zijn deze producten in voldoende mate te produceren. Er wordt geschat dat er

maximaal voor 5% van de wereldbevolking een vaccin ter beschikking zou komen. Er zullen dan ook strategische keuzes gemaakt moeten worden wat prioritaire doelgroepen voor vaccinatie en behandeling betreft.

4. Onderzoeken terzake in Vlaamse instellingen

Aan de Rijksuniversiteit van Gent werd de laatste jaren onderzoek verricht naar een nieuw universeel vaccin tegen het griepvirus, dat voor alle griep types zou werkzaam zijn, meer bepaald ook in geval van een grote wijziging van het griepvirus. Het onderzoek situeert zich momenteel op het niveau van onderzoek op muizen.

Aan de Katholieke Universiteit van Leuven wordt de evolutie van griepvirussen van nabij gevolgd (moleculaire epidemiologie) Aan het Rega-instituut te Leuven wordt onderzoek verricht naar antivirale middelen tegen het griepvirus.

Verder wordt de epidemiologie van griep in België van nabij gevolgd door het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid, zowel via het netwerk van huisartsenpeilpraktijken als via het netwerk van peillaboratoria. Deze projecten worden mee ondersteund door de vlaamse overheid.

**Vraag nr. 57
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Kan de minister een overzicht geven van de hoogste leidinggevende functies van de verschillende openbare instellingen onder zijn/haar bevoegdheid waarvan de titularissen sedert het begin van de legislatuur voortijdig werden bedankt voor hun diensten ?

Is het tevens mogelijk daarbij telkens melding te maken van de opzegvergoedingen die daarvoor werden uitbetaald ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 6, Stevaert nr. 145, Vogels nr. 57, Vanderpoorten nr. 32, Landuyt nr. 24, Dua nr. 63, Van Mechelen nr. 48, Van Grembergen nr. 38, Gabriels nr. 31, Vanhengel nr. 7).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 19
van 8 november 2002
van de heer JOS DE MEYER

Stichting Vlaamse Schoolsport – Gesco's

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 65 van 21 februari 2002 betreffende CAO VI en gescoconventies, wordt de Stichting Vlaamse Schoolsport genoemd (gesco : gesubsidieerde contractueel). Voor de gesco's van een aanverwante conventie die niet aan een bepaald onderwijsniveau kunnen worden toegewezen, zal een "geëigende oplossing" worden uitgewerkt.

De Stichting voldoet volledig aan de criteria. "Voor de gesco's van de Stichting Vlaamse Schoolsport wordt overwogen om naar aanleiding van de begrotingscontrole de middelen van de gesubsidieerde contractuelen op een aparte allocatie voor de Stichting Vlaamse Schoolsport in te schrijven, zodat de geëigende oplossing – waarvan sprake in CAO VI – kan worden ingevuld. In de tussentijd behouden deze personeelsleden het gesco-statuu" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1716).

Welke initiatieven of beslissingen heeft de minister ondertussen genomen om ook de personeelsleden van de Stichting Vlaamse Schoolsport statutair te maken ?

Welke gevolgen hebben deze initiatieven of beslissingen voor de personeelsleden ?

Vanaf welke datum zijn de initiatieven van kracht of zullen ze van kracht worden ?

Antwoord

De Stichting Vlaamse Schoolsport is een gericht initiatief van de overheid om de schoolsport finan-

cieel te ondersteunen. Het is mijn inziens niet opportuun om de werking van deze stichting te laten steunen op een normenstelsel en statutaire aanstellingen vanuit onderwijs. Dit impliceert dat de stichting zelf moet voorzien in een reguliere tewerkstelling van haar personeelsleden. Ze is daartoe onder bepaalde voorwaarden reeds bevoegd, overeenkomstig het decreet van 01.12.1993 houdende de erkenning en de subsidiëring van de Stichting voor de Vlaamse Schoolsport.

Het is evenwel de bedoeling om de initiatieven voor de gesubsidieerde contractuelen over te laten aan de Stichting zelf. Zij is het best geschikt om een aanstellingsregeling uit te werken.

Vraag nr. 21
van 8 november 2002
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Basisonderwijs – Administratieve medewerkers

Kinderverzorgsters tewerkgesteld in het basisonderwijs, genieten een weddenschaal 143, terwijl de administratieve medewerkers in datzelfde onderwijs worden betaald volgens het barema 202. Toch beschikken de meeste administratieve medewerkers in de regel over een ASO-getuigscrift dat gelijkwaardig is aan de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen voor kinderverzorgsters.

De anciënniteit van kinderverzorgsters stopt na 29 jaar, die van de administratieve medewerkers na 23 jaar. Bovendien werken kinderverzorgsters wekelijks vier uur minder.

In tegenstelling tot de kinderverzorgsters blijven de administratieve medewerkers, die overigens reeds zo'n twintig jaar voor een normaal statuut en vaste benoeming ijveren, tijdelijk en betalen zo onder meer ook RSZ-bijdragen op hun eindejaarspremie. Administratieve medewerkers hebben ook geen recht op ziektedagen.

Gelet op de gelijkwaardigheid van diploma's en het gelijkheidsbeginsel, dat overigens door sommige lokale besturen reeds wordt toegepast, verdienen de administratieve medewerkers in het basisonderwijs duidelijk een financieel gelijke behandeling met de kinderverzorgsters.

Op welke wijze wordt deze discrepantie weggevoerd ?

Antwoord

Het ambt van kinderverzorgster bestaat al lang in het buitengewoon basisonderwijs en werd nu ook in het gewoon basisonderwijs ingevoerd. De weddenschaal voor de vereiste en voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen is 143. Het administratief personeel, als administratieve hulp in het basisonderwijs in de functie van opsteller, heeft een weddenschaal 202. Het klopt inderdaad dat de anciënniteit van een kinderverzorger stopt na 29 jaar en deze van het administratief personeel, in dienst als opsteller, reeds na 23 jaar. De minimumwedde van beide categorieën is ongeveer gelijk, maar de maximumwedde ligt hoger voor de kinderverzorger.

Een weddenschaal is echter afhankelijk van het diploma, maar is ook gekoppeld aan het ambt en de taakinfilling ervan.

Ten gevolge van CAO VI zitten de administratieve gesubsidieerde contractuelen uit de onderwijsconventie 8285 momenteel in de eerste fase van de regularisatie van een nepstatuut naar een volwaardig statuut. Zij zijn momenteel contractuelen met een contract van onbepaalde duur ten laste van het departement Onderwijs.

De hertekening van het onderwijslandschap in het basisonderwijs voorziet in nieuwe ondersteunende functies. In de nieuwe personeelscategorie van het ondersteunend personeel zit een luik administratief ambt dat kan ingevuld worden door een administratief medewerker.

Vanaf 01.09.2003 wordt, op basis van een puntenstelsel, in een statutair kader voorzien voor administratief personeel in het basisonderwijs (tweede fase van de regularisatie). Vanaf die datum kunnen administratieve medewerkers als statutaire tijdelijken worden aangesteld en wordt voorzien in een versnelde procedure van vacantieverklaring en kandidaatstelling voor een vaste benoeming op 1 januari 2004.

Er wordt hierbij zowel rekening gehouden met de personeelsleden die nu fungeren als contractuelen ten laste van het departement, als met degenen die aangesteld zijn op basis van de eigen middelen van de school.

Als deze groep onder het decreet "rechtspositie" ressorteert, kan worden aangenomen dat dit voor de meeste personeelsleden van de eerste groep een verhoging van de geldelijke anciënniteit en jaarwedde tot gevolg heeft.

Vraag nr. 26
van 21 november 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Onderwijs en arbeidsmarkt – Evaluatie

In het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 29 maart 2002, lees ik op bladzijde 115 onder punt 9.5.1 onder meer het volgende :

"Maatregelen voor 2002 : vanaf 2002 kunnen ook sectorconvenanten worden afgesloten tussen de Vlaamse regering en de sectorfondsen. Hiermee engageren de sociale partners zich o.a. tot het stimuleren van overeenkomsten met scholen en inrichtende machten, tot het aanbieden van meer en/of betere stageplaatsen voor het voltijds onderwijs en/of werkervaringsplaatsen in het kader van alternerend leren, tot het ondersteunen van alternerende opleiding en tot het realiseren van meer en betere arbeidsplaatsen".

1. Hoe is de relatie of de samenwerking tussen de onderwijssector en de arbeidsmarkt (ondernemerswereld) de voorbije jaren geëvolueerd ? Kan er al dan niet een significante verbetering worden vastgesteld ?
2. Welke concrete maatregelen worden er getroffen om deze relatie of samenwerking (nog) te verbeteren ?
3. Zijn de stageplaatsen al dan niet toegenomen voor het voltijds onderwijs ? Wat zijn de perspectieven ?
4. Zijn de werkervaringsplaatsen in het kader van alternerend leren beduidend toegenomen ? Zijn er al dan niet maatregelen noodzakelijk voor de toekomst ?

Antwoord

1 en 2. De samenwerking is de laatste jaren zeker geïntensifieerd.

Naast de sectorconvenants werden en worden eveneens onderwijsconvenants met de onderscheiden sectoren afgesloten. Recent nog werden in dit kader convenants afgesloten met de bouw, de voedingssector, de orthopedische sector, de Hoge Raad voor Diamant en de kappers. Andere convenants zijn ook nog in voorbereiding, waaronder een convenant met de transportsector. In het kader van deze convenants

worden zeer specifieke regelingen getroffen inzake stages en de engagementen van de sector, de scholen en het departement Onderwijs.

Naast deze samenwerking in het kader van de convenants meen ik ook te mogen wijzen op de samenwerking die tot stand komt in het kader van projecten waarbij de regionale technologische centra (momenteel 7 in Vlaanderen) optreden als schakel tussen onderwijs en bedrijfsleven.

De nieuwe omzendbrief inzake stages schept bovendien duidelijkheid inzake het wetgevend kader waarbinnen een samenwerking op dit vlak kan.

Tot slot wens ik ook nog te wijzen op de stagedatabank die een afstemming tussen vraag en aanbod inzake stages verwezenlijkt. Eind november stelden reeds 852 bedrijven via deze databank stageplaatsen ter beschikking.

Ook in het kader van alternerend leren voor deeltijds leerplichtigen werken we met meer dan 1000 bedrijven samen. In het project voor Buso OV3 jongeren, die na het behalen van hun kwalificatie een ABO-jaar (alternerende beroepsopleiding) kunnen volgen, werken 700 bedrijven mee voor het aanbieden van een stageplaats gedurende 3 dagen/week.

3. Het is moeilijk te beoordelen of het aantal stageplaatsen voor het voltijds al dan niet is genomen. Erg veel scholen maken gebruik van hun lokale netwerk van stagebedrijven, waarop we vanuit de overheid geen zicht hebben. Gegevens

over het totale aanbod van stageplaatsen in Vlaanderen zijn dan ook niet voorhanden.

Indien ik evenwel de in de stagedatabank geregistreerde bedrijven als trendaanduiding mag beschouwen, kan ik stellen dat het goed gaat : terwijl op het moment van overname (door het departement vanuit de Kamer van Koophandel) 316 bedrijven geregistreerd waren, zijn dat er momenteel, zoals reeds vermeld, 852 ! Uiteraard dient hierbij de kanttekening te worden gemaakt dat op het moment van overname het systeem voor heel Vlaanderen nog niet beschikbaar was.

4. De voorbije jaren nam de belangstelling voor alternerend leren toe, ook het aantal werkervaringsplaatsen is gestegen. Deze tendens werd zeker ondersteund door de arbeidsmarktsituatie (bijkomend wervingskanaal in tijden van krapte). De sociale partners hebben zich geëngageerd om hun stimulerende rol inzake tewerkstelling van deeltijds leerplichtigen voort te zetten, in de eerste plaats door via de sectoren bedrijven te stimuleren om voldoende werkplekopleidingen voor deze doelgroep aan te bieden.

Ondanks dat, moeten er inspanningen geleverd worden om het alternerend leren een volwaardige status te geven, namelijk werkplekleren moet evenwaardig zijn aan schoolbankleren. Jongeren moeten, mits voldaan aan dezelfde eindtermen, een gelijkwaardige certificering kunnen verwerven.

Momenteel wordt het alternerend leren nog te vaak geassocieerd met moeilijke jongeren, laatste halte in cascadesysteem.

Tewerkstelling situatie 1 februari 2002

Tewerkstellingscategorie	1 februari 2002		1 februari 2001		1 februari 2000	
Werknemerscontract	1000	1,6 %	945	15,8 %	820	14,3 %
IBO-contract	124	2 %	-	-	-	-
Arbeidscontract	1161	18,6 %	1490	24,8 %	1388	24,3 %
Interimcontract	128	2,1 %	-	-	-	-
Contract thuis helper	221	3,5 %	211	3,5 %	262	4,6 %
Brugproject	520	8,3 %	499	8,3 %	588	10,3 %
Ander contract	371	5,9 %	440	7,3 %	267	4,7 %
Niet beschikbaar	506	8,1 %	432	7,2 %	512	8,9 %
Officieel niet werkend	2207	35,4 %	1983	33,1 %	1886	33 %
	6238		6000		5723	

Vraag nr. 27
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pesten op school – Ombudsdienst

In haar antwoord op de schriftelijke vraag nr. 98 van 30 mei 2002 van collega Bart De Smet aangaande het pesten op school, stelt de minister dat de inrichtende machten verantwoordelijk zijn voor het personeelsbeleid, inclusief het welzijn op het werk.

De minister stelt dat wanneer zij de klacht van een personeelslid niet au sérieux nemen, de vakbonden het voor de werknemer kunnen opnemen. Zij voegt er evenwel ook aan toe dat, in geval van het gemeenschapsonderwijs, het personeelslid ook bij de Ombudsdienst kan aankloppen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 1977).

De ombudsdienst daarentegen heeft mij laten weten dat dit niet klopt.

Waarop baseert de minister haar stelling ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik refereren aan het antwoord dat ik gegeven heb op een recente vraag om uitleg van Vlaams volksvertegenwoordiger Dirk De Cock in verband met de instantie waar personeelsleden van het onderwijs terecht kunnen met het oog op klachten inzake grensoverschrijdend gedrag. Zijn vraag was onder meer of er naast de VZW Limits aparte instanties zijn voor personeelsleden die tot het gemeenschapsonderwijs, het gemeentelijk, het provinciaal of het vrij onderwijs behoren (*Handelingen Commissievergadering nr. 63 van 28 november 2002, blz. 3-5 – red.*).

In antwoord op betrokken vraag verwees ik opnieuw naar de autonomie die de scholen hebben op het vlak van personeelszaken, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds aanhaalde in zijn vraag. Deze autonomie houdt in dat elke school, scholengroep of inrichtende macht zelf haar beleid inzake personeelsaangelegenheden kan voeren binnen het kader dat arbeidsrechtelijk wordt gesteld. Dit impliceert tevens dat elke school, scholengroep, inrichtende macht of net nog andere instanties of personen kan of wettelijk moet aanwijzen voor de behandeling van klachten over ongewenst seksueel gedrag, pesterijen, mobbing, ... op

het werk, naast de VZW Limits. Zo legt de wet betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk van 4 augustus 1996 aan elke werkgever de verplichting op een interne dienst voor preventie en bescherming op te richten.

Daarenboven bepaalt de nieuwe wet van 11 juni 2002 over bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk dat elke school vanaf 1 januari 2003 een beleidsplan moet hebben waarmee de aanpak omtrent pesten, ongewenst seksueel gedrag en geweld op school geëxpliciteerd wordt. Daarnaast moet een school beschikken over een interne preventieadviseur of een beroep kunnen doen op een externe preventieadviseur. Een vertrouwenspersoon, die de preventieadviseur ondersteunt, moet binnen het schoolteam aangewezen zijn. In het licht van de nieuwe wetgeving zal de opdracht van de VZW Limits herbekeken worden.

Wat nu de ombudsdiensten betreft, zowel op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap als op het niveau van de steden en gemeenten, zij hebben in het kader van deze problematiek een zeer belangrijke doorverwijsfunctie. De Ombudsdienst van de Vlaamse Gemeenschap is op zich inderdaad niet bevoegd voor het behandelen van klachten inzake grensoverschrijdend gedrag van personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs. Maar dit neemt niet weg dat ze de facto vaak als eerste instantie gecontacteerd worden voor klachten van deze aard en dat ze in die zin een belangrijke rol hebben als informatieverstrekker en doorverwijzer naar de VZW Limits of een andere instantie die door de school, inrichtende macht of scholengroep wordt aangesteld.

Vraag nr. 28
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenschapsonderwijs – Administratieve rechtszaken

1. Hoeveel personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs maakten in 2000 en 2001 een administratieve rechtszaak bij de Raad van State aanhangig ?
2. Hoeveel arresten in verband met dossiers van personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs velde de Raad van State in de loop van die twee jaar ?

3. In hoeveel van deze arresten werd het gemeenschapsonderwijs veroordeeld ?

Antwoord

Door het bijzonder decreet van 14 juli 1998 is het personeelsbeleid van het gemeenschapsonderwijs (dus het onderwijsveld) een toegewezen bevoegdheid van de scholengroep (raad van bestuur, artikel 23 § 1, 3° BDGO – college van directeurs, artikel 27 § 4 BDGO).

Voorzover de scholengroepen de behandeling van de administratieve rechtsgedingen met de ondersteuning van de sector Wetgeving van de afdeling Juridische Dienstverlening en Documentatie in de centrale administratieve diensten van het gemeenschapsonderwijs hebben opgevolgd, kan de volgende informatie worden verstrekt :

1. 45.
2. 56.
3. 12.

(BDGO : bijzonder decreet betreffende het gemeenschapsonderwijs – red.)

Vraag nr. 29 van 29 november 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrikareis – Pers

Een aantal weken geleden bracht de minister een bezoek aan Zuid-Afrika en zij liet zich daarbij vergezellen door een aantal persmensen.

Welke persorganen waren vertegenwoordigd en hoeveel bedroegen de kosten die met de uitnodiging gepaard gingen ?

Antwoord

Bij het bezoek aan Zuid-Afrika van 4 t/m 13 oktober 2002 was ik onder meer vergezeld door :

van 4 tot 13 oktober : Hamerlijncq Erlend, journalist Dag Allemaal.

De reis- en verblijfkosten bedroegen in totaal € 4.446.

Vraag nr. 30 van 6 december 2002 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Nederlandstalig onderwijs Brussel en Rand – Overleg

Tijdens de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van het Vlaams Parlement, kondigde de minister twee data aan waarop zij in dialoog zal treden met de directies van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en in de Vlaamse Rand inzake de verschillende knelpunten op het terrein.

Op 10 december zou de minister de directies van de Nederlandstalige scholen uit Brussel ontvangen en op 11 december zijn hun collega's uit de Vlaamse Rand aan de beurt.

De directies in Brussel blijken tot op heden niet op de hoogte te zijn van deze ontmoetingen.

1. Gaan deze ontmoetingen door zoals aangekondigd ?
2. Worden alle Brusselse directies uitgenodigd ? Van alle onderwijsniveaus en alle netten (lager, secundair, gewoon en buitengewoon onderwijs) ?
3. Indien dat niet zo is en de minister een delegatie zal ontvangen, hoeveel directeurs zal die dan omvatten ? Volgens welke logica wordt die dan samengesteld ?
4. Kunnen directeurs die hun verhaal wensen te doen alvast hun naam aan het kabinet doorgeven ?
5. Waar vindt deze ontmoeting plaats ?

Antwoord

Het overleg met de directies van de scholen uit Brussel en de rand- en taalgrensgemeenten ging zoals gepland door op 10 en 11 december. Alle directies uit het gewoon en het buitengewoon basis- én secundair onderwijs werden hiertoe uitgenodigd. Aanleiding tot het gesprek was :

- enerzijds de verschillende discussies en besprekingen bij de totstandkoming van het gelijkheidsdecreet, waaruit bleek dat de "Brusselproblematiek" een andere benadering vereist dan deze waarin het GOK-decreet voorziet en

- anderzijds de "Ronde van Vlaanderen", waar ik tijdens de gesprekken die ik had met een aantal schoolbesturen uit Brussel en de Rand heb voorgesteld om over de algehele specifieke situatie in Brussel eens apart van gedachten te wisselen.

Het was vooral de bedoeling om de directies tijdens dit overleg zélf aan het woord te laten.

Hoewel de problematiek in Brussel en de rand- en taalgrensgemeenten niet helemaal kan worden gelijkgeschakeld, heb ik toch wel een aantal gelijklopende knelpunten gehoord.

Ik som de belangrijkste even op :

1. Een eerste probleem dat werd aangekaart, is het zeer groot percentage niet-Nederlandstalige leerlingen in de scholen. Een groot gedeelte daarvan betreft "kansrijke Franstalige kinderen", met andere woorden, kinderen van Frans-talige ouders die opteren voor een tweetalige opvoeding.

Voor deze kinderen, die een taalachterstand vertonen, is in het GOK-decreet niet voorzien in een specifieke ondersteuning. GOK-1 is immers steeds bedoeld als een "gelijkekansendecreet" en is op zich niet gericht op taalproblemen. (*GOK : gelijke onderwijskansen – red.*)

2. Daarmee samenhangend, werd verwezen naar de verplichte lessen Frans : in Brussel en de rand- en taalgrensgemeenten moet in de lagere scholen al vanaf de tweede graad Frans worden gegeven. Tijdens het overleg kon ik hieromtrent echter twee tegenstrijdige signalen opvangen :

- sommige scholen zeggen dat de lessen Frans een extra belasting zijn voor de leerkrachten. Met het groot aantal Franssprekende kinderen kunnen deze lessen beter met Nederlandse lessen worden ingevuld ;
- andere scholen vragen dan weer een mogelijkheid om méér uren Frans te geven in het kader van een volledige tweetalige opvoeding.

3. Nog over "taal" gaat het volgende punt, namelijk het communicatieprobleem – zowel mondeling als schriftelijk – met de ouders. De meeste ouders zijn anderstalig.

De gesprekken die de leerkrachten en de directies hebben met die ouders verlopen bijzonder moeizaam. Bijgevolg voelen de ouders zich ook weinig betrokken bij de school.

4. Die gebrekkige betrokkenheid van de ouders bij de schoolwerking leidt dan weer tot een ander probleem, namelijk het vrij groot spijbelgedrag dat vooral allochtone leerlingen vertonen.

De ouders zijn hieromtrent vaak moeilijk aanspreekbaar.

5. Ten slotte signaleerde men mij dat er, zowel in Brussel als in de Rand, een enorm lerarentekort heerst. Jonge leerkrachten, ook uit de vervangingspool, kunnen nog moeilijk worden overtuigd om te werken in of rond Brussel.

Van deze knelpunten wordt thans door mijn administratie een inventaris opgemaakt. Voor elk van de aangekaarte problemen zal dan worden gezocht naar mogelijke oplossingen, die dan weer moeten worden getoetst op hun haalbaarheid. Bedoeling is om uiteindelijk tot een ontwerp van een "Brussel-decreet" te komen. Ik probeer daar – naast de andere decreten die ik nog wens te realiseren – zo snel als mogelijk werk van te maken.

Vraag nr. 32
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 57
 van 6 december 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1317

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 11
van 21 november 2002
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Campings – Omvorming tot weekendverblijf

Op 25 oktober 2002 drukten we onze bezorgdheid uit in verband met de evolutie van kampeerterrainen die worden opgekocht en omgevormd tot weekendverblijfparken. Vaak worden deze huisjes permanent bewoond.

Landschappelijk en stedelijk zijn dergelijke vaste constructies, waarvan sommige bestaan uit blokken met twee reeksen appartementjes, een grotere aantasting van de open ruimte dan kampeerterrainen. Als ze bovendien nog tussen een bebouwde kom en een natuurgebied liggen, kan dit leiden tot een verdere dichtslibbing van de open ruimte. Door deze evolutie zijn er ook minder kampeerplaatsen ter beschikking.

In zijn antwoord stelde de minister dat hij in de daaropvolgende maand een rondetafelconferentie zou organiseren met de minister van Ruimtelijke Ordening, de provincie West-Vlaanderen, de sector en de bevoegde administraties om bepaalde opties te bekijken.

1. Wat is het resultaat van deze rondetafelconferentie ?
2. Welke kampeerterrainen kunnen nu nog in aanmerking komen voor dergelijke omvorming ?
3. Heeft men duidelijke opties genomen, zodat binnen het recreatiegebied wordt gespecificeerd hoeveel ruimte er is voor camping en hoeveel voor vaste bewoning ?

Antwoord

1. In overleg met de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening werd er omtrent deze aangelegenheid op 13 november 2001 een rondetafelconferentie gehouden waaraan afgevaardigden van mijn kabinet, de provincie West-Vlaanderen, de administratie Toerisme Vlaanderen, de administratie Ruimtelijke Ordening en de sector participeerden. Op deze vergadering werden de verscheidene opties besproken welke kun-

nen ondernomen worden om deze omvorming tegen te gaan. Gezien de complexiteit van het probleem werd tevens een extern juridisch advies ingewonnen.

Op 25 februari 2002 werd ik in kennis gesteld van het standpunt van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening. De aangehaalde problematiek werd besproken in het overlegcollege van de stedenbouwkundige ambtenaren, waar bepaald werd dat deze grootschalige initiatieven sterk moeten worden afgeremd en vaak zonder meer dienen geweigerd te worden. Voor grootschalige projecten is immers een ordeningsplan nodig dat aangeeft hoe men recreatiegrond zal gebruiken. Gelet op de schaarste aan recreatiegebied aan de kust moet dit zoveel mogelijk voorbehouden blijven voor "echte recreatie". Eventueel kan de provincie in het kader van haar structuurplan andere initiatieven nemen.

Tevens stelde de minister van Ruimtelijke Ordening in zijn schrijven dat aan Arohm gevraagd werd voorstellen te doen voor de opheffing van de koninklijke besluiten van '73 en '75 op de weekendverblijfparken.

Door dezelfde minister werd omtrent de problematiek van de weekendverblijven op 27 juni 2002 een beleidsplan ingediend voor het Vlaams Parlement. Dit beleidsplan bevat als bijlage een voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een algemene stedenbouwkundige verordening inzake stedenbouwkundige voorschriften voor openlucht-recreatieve verblijven en de inrichting van gebieden voor dergelijke verblijven. Met dit besluit worden de voornoemde KB's van '73 en '75 opgeheven. Over dit voorstel heb ik aan de minister van Ruimtelijke Ordening gevraagd verder overleg te organiseren.

2. Het realiseren van weekendverblijfparken is in essentie niet strijdig met het bestemmingsvoorschrift "verblijfsrecreatie".

De vergunningverlenende overheden kunnen wel bij de behandeling van de aanvraag van een verkavelings- of een stedenbouwkundige vergunning oordelen dat de omvorming van een kampeerterrain naar een weekendverblijfpark, om stedenbouwkundige redenen, al dan niet gewenst is.

Tevens kunnen zowel de gemeenten als de provincies op deze trend inspelen. De provincies kunnen, in het kader van het provinciaal ruim-

telijk structuurplan en de uitbouw van toeristische netwerken van provinciaal niveau, een visie uitwerken en deze in ruimtelijke uitvoeringsplannen vertalen. Ook de gemeenten kunnen, naar aanleiding van hun gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, en in overleg met de hogere overheden, hierover een visie ontwikkelen en indien nodig in gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen vastleggen.

Zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 (tot aanwijzing van de gewestelijke administraties en instellingen die advies uitbrengen over een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan), is Toerisme Vlaanderen één van de instellingen die over het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan een advies dient uit te brengen bij de bevoegde adviescommissie. Tevens dient Toerisme Vlaanderen, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 2001, te adviseren over voorontwerpen van eventuele ruimtelijke uitvoeringsplannen.

3. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt dat de recreatiegebieden bestemd zijn voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie, al dan niet met inbegrip van verblijfsrecreatie.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt uitdrukkelijk dat permanente bewoning in infrastructuur voor tijdelijke en recreatieve verblijven niet gewenst is. Een zone voor verblijfsrecreatie kan niet beschouwd worden als een woonzone. Dezelfde bepaling komt voor in het kampeerdecreet.

Vraag nr. 12
van 21 november 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Werkwinkels – Resultaten

In een commentaar van 29 oktober 2002 van Guy Tegenbos in De Standaard lees ik onder meer :

"Op het hoogtepunt van de voorbije hoogconjunctuur is de arbeidsparticipatie in België en in Vlaanderen maar met enkele tienden van een procentpunt omhoog gegaan. Daarna is de zaak weer stilgevallen. Dat is te wijten aan onvoldoende aansporingen aan uitkeringstrekkers om werk aan te nemen, aan een onvoldoende verbetering van het

investerings- en ondernemingsklimaat, aan een onvoldoende ombuiging van de neiging mensen vroegtijdig uit het arbeidsproces te stoten, aan onvoldoende vormingsinspanningen. En het is ook te wijten aan de verdere ontsporing van de loonkosten de afgelopen jaren. Die waren al lang hoger dan in de buurlanden, en het verschil is de jongste jaren nog vergroot. Dat de loonkosten onvoldoende in toom zijn gehouden, heeft tot gevolg dat hier veel minder jobs zijn bijgecreëerd dan mogelijk was toen het goed ging. En dat we, nu het slecht gaat, meer jobs zullen verliezen".

1. Is het juist dat de arbeidsparticipatie in België en in Vlaanderen slechts met enkele tienden van een procentpunt naar omhoog is gegaan ?

2. Onlangs opende de minister de zeventigste werkwinkel in Koksijde.

Hebben deze werkwinkels tot nu toe een significante rol kunnen spelen in de verhoging van de activiteitsgraad in Vlaanderen ?

3. Hoeveel personen werden er totnogtoe door deze werkwinkels aan werk geholpen ? Wat was het aandeel (procentueel) van de laaggeschoolde, langdurig werklozen en de leefloontrekkers in dit aantal ?

Antwoord

1. In de krantencommentaar waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst (De Standaard 29/10/02) wordt gesteld : "Op het hoogtepunt van de voorbije hoogconjunctuur is de arbeidsparticipatie in België en Vlaanderen slechts met enkele tienden van een procentpunt naar omhoog gegaan".

Deze stelling wordt echter niet bevestigd in de cijfers. In het "topjaar" 2000 (hoogtepunt van de voorbije gunstige conjuncturele periode) is de Vlaamse werkzaamheidsgraad (synoniem voor arbeidsparticipatie) immers fors toegenomen van 62,1% in 1999 naar 63,5% in 2000 (+1,4 procentpunt = niet minder dan 14 "tienden van een procentpunt"). Ook in 1999 was er een sterke werkzaamheidsgroei (met 0,9 procentpunt = 9 "tienden van een procentpunt") (cijfers Steunpunt WAV).

De gunstige conjunctuur in 1999 en 2000 heeft zich dus wel degelijk vertaald in meer jobs voor meer mensen. Dezelfde trend is overigens merkbaar in de cijfers voor België : +0,8 pro-

centpunt arbeidsparticipatie in 1999 ; +1,2 procentpunt in 2000 (cijfers Belgisch Nationaal Actieplan Europese richtsnoeren).

Pas in de loop van 2001 is een trendbreuk merkbaar op de Vlaamse en Belgische arbeidsmarkt, die tot uiting komt in een stagnerende werkzaamheidsgraad en een nieuwe toename van de Vlaamse werkloosheid (sinds de zomer van 2001).

2. Ondertussen zijn er al 74 werkwinkels opgestart.

In de werkwinkel zijn alle actoren die actief zijn op het gebied van begeleiding van werkzoekenden aanwezig.

Eind volgend jaar zullen er 140 werkwinkels zijn.

Bedoeling van deze verdere decentralisatie is om de dienstverlening zo dicht mogelijk bij de burger te brengen. Alles wat met werk zoeken te maken heeft, zal dan geconcentreerd zijn op één plaats, één adres dat de werkzoekende moet onthouden.

Anderzijds zijn we erin geslaagd maar 1 dossier per werkzoekende meer te hebben in Vlaanderen, daardoor worden dubbellopende begeleidingen in de toekomst uitgesloten.

De bestaande werkwinkels dragen bij tot de doorzichtigheid van de arbeidsmarkt.

– Werkzoekenden kunnen alle Vlaamse vacatures raadplegen in de werkwinkels en kunnen hun CV verspreiden, dat kan geconsulteerd worden door de 15.000 werkgevers aangesloten op KISS.

– Werkgevers kunnen hun vacatures doorgeven aan de werkwinkel en vragen om werkzoekenden te selecteren en te verwijzen.

Door zijn éénloketfunctie draagt de werkwinkel zeker bij tot de verhoging van de activiteitsgraad in Vlaanderen.

3. Werkgevers en werkzoekenden worden steeds zelfredzamer. Werkgevers kunnen zelf hun vacatures ingeven en beheren via jobmanager. Vindt de werkgever zelf een werknemer, dan wordt de consulent niet ingeschakeld. Enkel als de werkgever hulp vraagt, worden werkzoekenden geselecteerd en verwezen. De werkzoekenden kunnen alle vacatures zelf raadplegen op de WIS-kiosken en de pc's, die aanwezig zijn in de werkwinkel. Vinden zij hun keuzejob, dan kunnen ze zonder tussenkomst van de consulent naar de werkgever gaan om te solliciteren.

Door de inschakeling van bovenstaande instrumenten is het onmogelijk om bij benadering te bepalen hoeveel personen via de werkwinkel aan werk geholpen werden.

Wel kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger enkele cijfers meedelen m.b.t. de verwijzingen en plaatsingen (van 1 januari tot eind oktober) van werkzoekenden uit het zorggebied van de werkwinkels opgestart voor eind oktober 2002.

	Totaal aantal verwijzingen *1	Aantal mededelingen *2	Aantal plaatsingen door VDAB-consulenten
	144.532	182.916	37.462
Laaggeschoolde langdurig werklozen *3	20.853	18.734	4.034
	of 14,4%	of 10,25%	of 10,7%
Leefloontrekkers	2.103	870	512
	of 1,45%	of 0,48%	of 1,37%

- *1 : aantal verwijzingen : totaal aantal verwezen werkzoekenden na selectie en persoonlijk gesprek door de VDAB-consulent
- *2 : aantal mededelingen : aantal vacaturemededelingen aan werkzoekenden door de VDAB-consulent via een brief, e-mail of sms
- *3 : langdurige laaggeschoolde werklozen : werklozen die meer dan 1 jaar werkzoekend zijn en geen diploma van hoger secundair onderwijs bezitten

Vraag nr. 13
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – VDAB

Het is nu bijna twee jaar geleden dat de Vlaamse regering haar inburgeringscursussen opstartte. Het volgen van deze inburgeringstrajecten is niet alleen belangrijk voor de hele maatschappij en de doelgroep, maar ook voor de regering.

1. Werden de nieuwkomers apart geregistreerd bij VDAB om de effecten van het traject op te volgen ?
2. Hoe verloopt de doorstroming naar reguliere jobs en het behoud ervan bij de personen die een secundair inburgeringstraject bij VDAB doorliepen, "de migranten" en bij degenen die dit niet deden ?

Antwoord

Het is nu bijna twee jaar geleden dat de Vlaamse regering haar inburgeringscursussen opstartte. Het volgen van deze inburgeringstrajecten is niet alleen belangrijk voor de hele maatschappij en de doelgroep, maar ook voor de regering.

1. Binnen de databank van de VDAB worden deze nieuwkomers inderdaad speciaal aangeduid als behorende tot de doelgroep inburgering.
2. VDAB maakt in zijn resultaatmeting een onderscheid tussen uitgebreide en beperkte trajecten.

Een beperkt traject bevat een intake en trajectopvolging. Dit wordt een uitgebreid traject

vanaf het moment dat een van volgende modules toegevoegd wordt :

module 3 : Sollicitatietraining

module 4 : Beroepsspecifieke opleiding

module 5 : Persoonsgerichte vorming

module 6 : Opleiding/begeleiding op de werkvloer.

Modules met een aandeel NT2 (Nederlands Tweede Taal) zijn dus steeds uitgebreide modules.

Het resultaat van een traject wordt gemeten 6 maanden na de laatste geregistreerde actie in het traject. Er wordt op dat ogenblik gemeten of de persoon nog als niet werkende werkzoekende ingeschreven staat. Momenteel zijn er geen gegevens beschikbaar in verband met het behoud van de (zelfde) job of de effectieve duurtijd van de tewerkstelling.

De meting van de in 2001 beëindigde trajecten geeft voor Vlaanderen voor de allochtone doelgroep (geen EU-nationaliteit) die in trajectbegeleiding werden opgenomen volgende resultaten : aan het werk na beperkt traject : 52,7 %, aan het werk na uitgebreid traject : 71 %.

Hieruit blijkt het positief effect van een uitgebreid traject.

Vraag nr. 14
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – VDAB (2)

In uitvoering van de "afsprakennota inburgeringsbeleid" van 21 juni 2000 heeft de minister middelen aan VDAB toegekend om de professionele integratie van nieuwkomers door middel van secundaire trajecten vorm te geven. Er werd sindsdien in de screening extra aandacht besteed aan verworven competenties en valorisatie van buitenlandse diploma's.

1. Welke concrete stappen werden door VDAB ondernomen in 2000, 2001 en 2002 om deze opdracht in te vullen en welke middelen werden voor elk van deze stappen uitgetrokken in 2000, 2001 en 2002 :

- in personeelsformatie en opleiding ;
 - in arbeidsmarktoriënterende activiteiten ;
 - in vervolgopleidingen taal in combinatie met opleidingen en werksituatie ;
 - op andere terreinen ?
2. Welke Vlaamse en federale partners zijn bij de valorisatie betrokken ?
3. Verloopt de samenwerking vlot ? Welke bijsturingen zijn eventueel aangewezen voor de toekomst ?

Antwoord

Voor de valorisatie van buitenlandse diploma's begeleiden de onthaalbureaus de nieuwkomers reeds binnen het primaire traject. De concrete werking voor de valorisatie valt onder de bevoegdheid van Onderwijs. De inbreng van VDAB beperkt zich tot het doorverwijzen en eventueel ondersteunen van de nieuwkomers bij hun aanvraag.

Voor de elders verworven competenties lopen volgende projecten :

a) arbeidsmarktoriënterende activiteiten

De inburgeringsconsulenten van de VDAB participeren tijdens het primair traject aan de activiteiten binnen het luik loopbaanoriëntatie dat de onthaalbureaus aan de nieuwkomers aanbieden. Het inburgeringsproject kan immers maar een goed resultaat kennen, als de dienstverlening vanuit onthaalbureau en VDAB niet naast elkaar verloopt maar als er samengewerkt wordt en de dienstverlening op elkaar afgestemd is.

Vanuit deze filosofie participeert de VDAB aan de acties en dienstverlening die door het onthaalbureau aan de doelgroep geboden worden. Hierdoor is een betere afstemming van de acties uit het secundaire arbeidsmarkttraject mogelijk.

- Gemeenschappelijke intake + opstellen voorlopig trajectplan : de trajectbegeleider van het onthaalbureau verwittigt de inburgeringsconsulent in een vroeg stadium van het primaire inburgeringstraject bij deze nieuwkomers die interesse vertonen in tewerkstelling. Samen hebben ze een oriënterend gesprek met de nieuwkomer. Op basis van deze informatie bepaalt de inburgeringsconsulent in overleg met de trajectbege-

leider van het onthaalbureau een voorlopig trajectplan voor het secundair inburgeringstraject. De inburgeringsconsulent schrijft de nieuwkomer in of begeleidt de nieuwkomer bij zijn/haar inschrijving.

- Portfoliomap : het voorlopige trajectplan vormt de basis van een portfoliomap die de klant ontvangt van de inburgeringsconsulent en waarin hij/zij gedurende het volledige traject alle gegevens en opgedane vaardigheden kan bundelen die belangrijk kunnen zijn bij het zoeken naar werk. De portfoliomap biedt een overzicht van werkervaringen, kennis en vaardigheden van de klant. Aan de hand van deze map kunnen later de sollicitatietroeven bepaald worden.

- Plannen van overlegmomenten en aanpassen trajectplan : de trajectbegeleider van het onthaalbureau plant een overlegmoment met de inburgeringsconsulent en de nieuwkomer om de vorderingen in het leerproces van de nieuwkomer te bespreken. Deze vorderingen kunnen mogelijk duiden op nieuwe gegevens (i.v.m. vaardigheden, wensen van de nieuwkomer, ...) op basis waarvan het voorlopig trajectplan aangepast dient te worden.

- Loopbaanoriëntatie : een loopbaanoriëntatie wordt ontwikkeld aan de hand waarvan de nieuwkomer zijn eerste verwachtingen in verband met de arbeidsmarkt kan toetsen. Op basis hiervan kan de nieuwkomer een vrij realistisch beeld krijgen over onze arbeidsmarkt, dat verder richting kan geven aan het voorlopig trajectplan.

Om de werking verder te optimaliseren loopt op dit moment het Saida-project (Succesvol Anderstaligen Integreeren via Duurzame Arbeid). Met het Saida-project zal de introductie van de portfolio-methodiek en loopbaanoriëntatie voor allochtonen in de VDAB gerealiseerd worden. Anderstalige nieuwkomers die hun eerste stappen willen doen op de Vlaamse arbeidsmarkt krijgen allereerst een basiscursus NT2 (Nederlands Tweede Taal) in het onthaalbureau die hen minimum zelfredzaam maakt. Het Saida-project zal ervoor zorgen dat ze dan reeds kennismaken met de portfolio (weliswaar nog in hun moedertaal) en een begin wordt gemaakt van hun eigen portfolio. Wanneer de nieuwkomers een definitieve keuze hebben gemaakt tussen een traject naar professionele, educatieve of sociale redzaamheid nemen diegenen die kiezen voor een traject naar werk alle info die reeds is opgenomen in hun portfolio mee naar de

VDAB. Deze werkwijze zal zeker bijdragen tot het vlotter verlopen van de warme overdracht.

De inburgeringsconsulenten van de VDAB zullen dan op een interactieve manier in het Nederlands verder werken rond :

- leer – en werkervaringen ;
- competenties en vaardigheden ;
- randvoorwaarden waarmee rekening moet gehouden worden (gezondheid, waarden, kinderopvang, mobiliteit,...) ;
- mogelijkheden voor de nieuwkomer en welke inspanningen dit vraagt van de nieuwkomer om deze te realiseren.

Al deze informatie wordt verzameld in de eerste maand na de warme overdracht en opgenomen in de portfolio. Er wordt ook aandacht besteed aan het stimuleren van de zelfredzaamheid : de nieuwkomers moeten hun loopbaan zelf in handen nemen !

Na deze 4 weken moeten ze in staat zijn om bewust te kiezen voor de secundaire sector, de tertiaire sector of de social profit.

Tijdens de vervolgcursus NT2 wordt er in een verdere begeleiding voorzien om het beroep dat ze willen uitoefenen realistisch in te schatten. Er wordt dus ook tijdens die periode in loopbaanoriëntatie voorzien.

De output van het project moet een zelfredzame anderstalige werkzoekende zijn die een voldoende taalvaardigheidsniveau Nederlands heeft bereikt, een bewuste opleidings – en/of beroepskeuze heeft gemaakt en dus zijn traject succesvol afsluit omdat hij zijn mogelijkheden realistisch heeft ingeschat. Uiteindelijk is het de bedoeling dat de anderstalige uitstroomt naar een duurzame tewerkstelling.

Start van het project :

september 2001

Duur proeffase :

november 2002 – augustus 2003

b) vervolgopleidingen taal in combinatie met opleidingen en werksituatie

- Werkstages met taalondersteuning (sedert april 2002)
- Individuele Beroepsopleiding (IBO) met taalondersteuning (najaar 2002)
- Vervolgopleidingen NT2 (schakelpakketten)

Werkstages met taalondersteuning

In een drietal regio's werd in 2002 een proefproject opgestart waarbij anderstaligen / allochtonen met werkervaring zes weken op stage gaan in een bedrijf. De stagairs krijgen 1 dag per week taalondersteuning in het VDAB-opleidingscentrum. De bedoeling is om te kijken of hun werkervaring volstaat om dadelijk aan de slag te kunnen op de Vlaamse arbeidsmarkt en om Nederlands te oefenen in de praktijk, en technische termen te leren op de werkvloer.

Stand van zaken : LCK Antwerpen screende 75 mensen waarvan 28 cursisten begonnen en 4 cursisten werken ; LKC Kortrijk screende 34 mensen waarvan 12 cursisten begonnen en 6 werken ; LKC Turnhout screende 14 mensen waarvan 3 cursisten begonnen en 1 cursist werkt.

Individuele Beroepsopleiding met taalondersteuning

Om de slaagkansen van allochtonen, met een beperkte kennis van het Nederlands, in een IBO te verhogen wordt onderzocht of een aangepaste NT2-opleiding aan IBO kan worden gekoppeld.

Dit project werd opgestart in het najaar van 2002 en wordt in het voorjaar van 2003 geëvalueerd.

Vervolgopleidingen NT2 (schakelpakketten)

De VDAB heeft een eigen NT2-aanbod samengesteld vanuit de visie dat NT2 een middel is om een opleiding / training met succes te kunnen volgen en/of om een job te vinden en te houden. NT2 wordt aangeboden op basis van de noden van anderstalige werkzoekenden en wordt geïntegreerd in andere begeleidings- en opleidingsactiviteiten. Het gaat dus enerzijds om NT2 als taalopleiding als onderdeel van het traject, anderzijds om de noodzaak om rekening te houden met de specifieke vereisten van NT2 als omgangstaal in een begeleidings- of opleidingsituatie.

VDAB realiseert deze opleidingen zowel met middelen uit de reguliere dotatie (in eigen beheer of in samenwerking met derden) als met middelen uit de extra dotatie.

De extra dotatie voor het inburgeringsbeleid voorziet in middelen voor 2 activiteiten :

- trajectbegeleiding (module 2 en 7) ;
- NT2.

De instructeurs NT2 op het budget inburgering begeleiden 648 cursisten in 2001.

Dit levert volgend overzicht op :

	1999	2000	2001
VDAB-dotatie	1.604	3.144	4.363
Eigen beheer	949	1.866	2.968
Derden	655	1.276	1.395
Inburgering	–	-	648
Totaal	1.604	3.144	5.011

Verdeling voor 2002 kan pas begin 2003 worden opgemaakt.

Om de nieuwkomers toe te leiden naar werk zijn er meestal nog andere acties nodig (vb. beroepsspeci-

fieke opleiding, sollicitatietraining, begeleiding op de werkvloer). Deze acties worden gefinancierd met middelen uit de reguliere VDAB-dotatie.

Een traject bestaat minstens uit module 2 (kwalificerende intake) en 7 (trajectbegeleiding).

Dit wordt aangeduid als een "beperkt traject". Het traject kan verder aangevuld worden met één of meerdere modules (3 : sollicitatietraining, 4 : beroepsspecifieke opleiding, 5 : persoonsgerichte vorming, 6 : opleiding en begeleiding op de werkvloer). Op dat moment is er sprake van een uitgebreid traject.

De trajectbegeleiding start na het afronden van de kwalificerende intake en het afsluiten van een trajectovereenkomst met de werkzoekende. Een traject is altijd maatwerk, dit geldt ook voor de trajectbegeleiding. De trajectbegeleider bepaalt samen met de klant de frequentie en intensiteit van de opvolgingscontacten op basis van het trajectplan en het verloop van het traject. De trajectbegeleider maakt hierover vóór de start van module 7 duidelijke afspraken met de werkzoekende.

In de tabel hieronder is een overzicht opgenomen van de deelname van de totale doelgroep aan de trajectwerking.

Deelname van de totale doelgroep in de VDAB-trajectwerking

	1999	2000	2001	nov 2002*	Prognose 2002
module 2 (kwalificerende intake)	1.614	3.125	7.336	4.712**	5.065
module 3 (sollicitatietraining)	55	93	268	427	459
module 4 (beroepsspecifieke opleiding)	260	493	1.378	2.023	2.174
module 5 (persoonsgerichte vorming)	546	1.119	3.289	4.250	4.568
module 6 (opleiding en begeleiding op de werkvloer)	91	346	849	1.236	1.328
module 7 (trajectbegeleiding)	1.269	2.743	6.225	9.256	9.950

* Ter vergelijking wordt de deelname van de doelgroep gemeten eind november 2002.

** In 2002 werd het accent in de trajectbegeleiding verschoven van de kwalificerende intake (module 2) naar de trajectbegeleiding (module 7)

De aantallen werkzoekenden uit de doelgroep die deelnemen aan de VDAB-trajectwerking zijn sterk toegenomen de afgelopen jaren, ook in de modules die niet gefinancierd worden met de extra middelen voor het project inburgering. Deze trend zet zich voort in 2002 (evaluatie hiervan gebeurt begin 2003).

**Vraag nr. 15
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Inburgeringsbeleid – VDAB (3)

De doelgroep van de secundaire trajecten voor nieuwkomers bij VDAB was traditioneel ruimer dan de categorieën die in de afsprakennota van juni 2000 werden bepaald door de Vlaamse regering. Vluchtelingen, ontvankelijk verklaarde asielzoekers en volgmigranten die voor het eerst de arbeidsmarkt willen betreden, en hier reeds enige jaren zijn, net zoals personen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend en willen werken, hadden en hebben evenveel nood aan een begeleid traject naar de arbeidsmarkt.

Wordt ook nu nog in de secundaire trajecten inburgering van de VDAB, de doelgroep nieuwkomers breder geïnterpreteerd dan bedoeld in de afsprakennota van juni 2000 ?

Zo ja, kan de minister een opsplitsing maken van de resultaten van de trajecten en de middelen in 2000, 2001 en 2002 voor de doelgroep nieuwkomers in enge zin en voor de bredere groep die via VDAB een secundair traject volgt ?

Antwoord

1. De doelgroep werd als volgt bepaald :

Prioritaire doelgroep

De prioritaire doelgroep van de inburgering in het jaar 2002 wordt door het onthaalbureau in het primair inburgeringstraject begeleid. Deze prioritaire doelgroep van de inburgering omvat de volgende subgroepen.

- Volgmigranten (nieuwkomers die via huwelijk of gezinshereniging naar België komen) voorzover ze na 31/08/2001 in ons land zijn aangekomen.
- Geregulariseerden.
- Vluchtelingen van wie de asielaanvraag werd erkend na 31/08/2001.
- Asielzoekers van wie de aanvraag ontvankelijk werd verklaard na 31/08/2001.

Personen behorend tot deze doelgroep worden "nieuwkomers" genoemd. Voor het werkingsjaar 2002 is ingeschat dat de onthaalbureaus voor ongeveer 2.600 nieuwkomers een primair inburgeringstraject zullen verzorgen (2.200 in Vlaanderen en 400 in Brussel).

Uitbreiding van de prioritaire doelgroep

Het kabinet Werkgelegenheid besliste over een eerste uitbreiding van de doelgroep die door de VDAB in het secundaire inburgeringstraject begeleid moet worden.

Volgmigranten (nieuwkomers die via huwelijk of gezinshereniging naar België komen) :

- na 31/08/ 2001 in ons land aangekomen ;
- voor 31/08/ 2001 in ons land aangekomen, mits zij nu voor het eerst de arbeidsmarkt betreden.

Geregulariseerden of personen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend (en wachten op een beslissing) en willen werken.

Vluchtelingen van wie de asielaanvraag werd erkend :

- na 31/08/ 2001 ;
- voor 31/08/ 2001, mits zij nu voor het eerst de arbeidsmarkt betreden.

Asielzoekers van wie de aanvraag ontvankelijk werd verklaard :

- na 31/08/ 2001 ;
- voor 31/08/ 2001, mits zij nu voor het eerst de arbeidsmarkt betreden.

2. Voor het werkingsjaar 2002 werd het aantal nieuw op te starten trajecten met de middelen

uit de extra dotatie voor de VDAB op 1.959 vastgelegd, voor het werkingsjaar 2001 bedroeg dit 1.500.

Deze trajecten worden prioritair ingevuld door de nieuwkomers die doorstromen vanuit de ont-haalbureaus (in onderstaande tabel "trajecten met warme overdracht" genoemd). Omdat uiteraard niet op voorhand kan bepaald worden hoeveel nieuwkomers zullen kiezen voor een professioneel vervoltraject worden de traject-

ten die niet kunnen gerealiseerd worden via de warme overdrachten ingevuld met personen die behoren tot de meer uitgebreide doelgroep van de VDAB.

Naast deze doelgroepen besteedt VDAB in het kader van de trajectwerking ook via middelen uit de reguliere dotatie aandacht aan werkzoekenden die behoefte hebben aan NT2 binnen hun traject naar werk. Ook hier wordt een doelstelling aan gekoppeld :

	doelstelling alle doelgroepen	gerealiseerde trajecten met warme overdracht	andere trajecten met NT2	totaal	% behaald
2001	4172	868	3525	43 93	105,3 %
2002	4633	1140	3115	42 55	91,8 %

* in de tabel zijn de cijfers opgenomen tot eind oktober, de vermelde doelstelling is een jaar-doelstelling, eind oktober is dus reeds 91,8 % van de jaardoelstelling bereikt.

Het resultaat van een traject wordt gemeten 6 maanden na de laatste geregistreerde actie in het traject. Er wordt op dat ogenblik gemeten of de persoon nog als niet werkende werkzoekende ingeschreven staat. Momenteel zijn er geen gegevens beschikbaar in verband met het behoud van de job.

Wat de resultaten betreft, geeft de recentste meting (eind oktober 2002) op Vlaams niveau een positieve uitstroom aan van 62% voor trajecten met warme overdracht en 61,4% voor de overige trajecten met NT2 (waarin dus ook de bredere doelgroep is opgenomen).

Vraag nr. 16
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – VDAB (4)

VDAB is niet de enige partner die een aanbod heeft van tewerkstellingsopleidingen. Zo zijn er ook centra waarmee VDAB samenwerkingsakkoorden afgesloten heeft. In Limburg zijn dit onder andere Agora, BLM, Route, het Europees Centrum voor Restauratietechnieken, ...

1. Met welke instellingen heeft VDAB in 2001 en 2002 afspraken gemaakt in verband met tewerkstellingsopleidingen ?
2. Welke van deze initiatieven kregen in het kader van de inburgeringstrajecten de opdracht voor begeleiding van nieuwkomers toegewezen ?

Antwoord

1. VDAB besteedt in het kader van de lokale projectprogrammatie heel wat modules uit. De uitbesteding van basiscursussen en schakelpakketten Nederlands binnen dit budget valt niet onder de samenwerkingsakkoorden voor de tewerkstellingsopleidingen.

Voor het inburgeringsproject werden tot eind oktober 2002 afspraken gemaakt voor het uitbesteden van volgende activiteiten :

Antwerpen	Ufsia : 5 schakelpakketten tertiaire sector
Sint-Niklaas	Vokans solliciteren (1 sessie hogeschoolden, 1 sessie laaggeschoolden)
Sint-Niklaas	Centrum basiseducatie Leerpunt basiscursus Nederlands
Brussel	Taallessen Nederlands Jonge Migranten vooropleiding NT2 (Nederlands Tweede Taal) i.f.v. pc-technicus
Brussel	Vokans vooropleiding NT2 metaal i.f.v. basisopleiding
Brussel	Vokans Nederlands op de opleidingsvloer voor basisopleiding metaal
Brussel	Vokans vooropleiding NT2 bij Iristech voor opleiding koeltechnieken
Sint-Niklaas	Vokans basis
Aalst	Leerpunt Ninove-Geraardsbergen basiscursus
Aalst	Leerpunt Ninove-Geraardsbergen brugpakket
Aalst	KOPA Ronse basiscursus
Aalst	KOPA Ronse basis uitbreiding uren lopende groepen
Aalst	Leerpunt Aalst basiscursus Nederlands 's avonds
Gent	Startbaan Gent schakelpakket technisch Nederlands

2. VDAB heeft de trajectbegeleiding van nieuwkomers in het kader van het inburgeringsproject niet uitbesteed.

2. Wijkt dit resultaat af van de prognoses ?

**Vraag nr. 17
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Aanmoedigingspremies loopbaanonderbreking – Social-profitsector

Het besluit van de Vlaamse regering "tot instelling van de aanmoedigingspremies in de Vlaamse private sociale profitsector" dat reeds op 3 mei 2002 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, werd op 27 juli 2002 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

Dit besluit ging met terugwerkende kracht in en beoogde de indeling van de aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking, in het geval van zorgkrediet, loopbaankrediet en landingsbanen te regelen.

1. Hoeveel aanmoedigingspremies werden uitbetaald in de zorgsector voor zorgkrediet, loopbaanonderbreking en landingsbanen in 2002 ? Graag een opsplitsing per provincie, volgens geslacht en leeftijdsgroep.

Antwoord

1. Het regelgevend kader met betrekking tot de aanmoedigingspremies in de Vlaamse social-profitsector werd vastgelegd in het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005 (VIA) van 29 maart 2000. Het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 tot instelling van de aanmoedigingspremies in de social-profitsector, zoals aangepast en gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2002, vormt sinds 1 januari 2001 de basisregelgeving voor de toekenning van aanmoedigingspremies in de betrokken (deel)sectoren.

Van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2001 voorzag de reglementering in 3 types van aanmoedigingspremie, met name het zorgkrediet, het loopbaankrediet en de landingsbanen. Met het besluit van 3 mei 2002 werden daar – met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2002 – het opleidingskrediet aan toegevoegd en de tegemoetkoming voor werknemers uit bedrijven in moeilijkheden of in herstructurering.

Een analyse van de databank toont aan dat op 25 november 2002 in totaal 5.557 aanvragen tot

het verkrijgen van een aanmoedigingspremie in de social-profitsector waren verwerkt. Het betreft aanvragen van beide werkingsjaren 2001 en 2002. Van deze dossiers heeft 6,5% de status openstaand, 13,5% is geweigerd en 80% is gunstig en wordt bijgevolg ook betaald.

Door de momenteel nog beperkte mogelijkheden tot rapportering was het niet mogelijk om enkel voor de dossiers die in 2002 waren betaald een opsplitsing te geven naar type krediet, geslacht, leeftijdscategorie en provincie. De bijgevoegde tabel geeft de opsplitsing weer naar type krediet, geslacht en leeftijdscategorie voor alle aanvragen die sinds de start van het stelsel zijn behandeld.

Uit de analyse blijkt dat de aanvragen als volgt zijn verdeeld :

- 58% heeft betrekking op een zorgkrediet,
- 25% heeft betrekking op een loopbaankrediet,
- 16% heeft betrekking op een landingsbaan,
- 1% heeft betrekking op opleidingskrediet.

Voor bedrijven in moeilijkheden of in herstructurering werden nog geen aanvragen ingediend binnen de Vlaamse social-profitsector.

Naar profielgegevens blijkt dat – net als in het stelsel voor de privé-sector – de vrouwen tussen 26 en 35 jaar het meest gebruikmaken van de geboden mogelijkheden. Zij doen vooral een beroep op de aanmoedigingspremie zorgkrediet en loopbaankrediet.

Het aandeel mannelijke indieners is met 13,5 % van de aanvragen nog steeds erg laag. Verhoudingsgewijs maken zij het meest gebruik van de premie landingsbaan. Van de 892 dossiers landingsbaan is 35% afkomstig van een man. Voor het opleidingskrediet is dit 14%, voor het loop-

baankrediet 10% en voor het zorgkrediet 9%. Het lagere percentage loopbaankrediet kan te wijten zijn aan het feit dat deze premie enkel kan worden toegekend in geval van een volledige schorsing van de arbeidsprestaties. De lage score van het zorgkrediet is enigszins verbazend, maar zoals bekend is het in gezinssituaties nog steeds de vrouw die het meest instaat voor de zorgverstrekking.

Een gedetailleerd overzicht met de opdeling naar leeftijdscategorie en geslacht per type krediet is toegevoegd als **bijlage**.

2. In het opstartjaar 2001 werden 1.970 aanvragen ingediend. In 2002 zijn tot en met de maand november ongeveer 3.900 aanvragen ingediend. Bij de begrotingsbesprekingen voor het jaar 2002 werd uitgegaan van 4.000 dossiers op jaarbasis. Aangezien er maandelijks tussen de 300 en de 350 aanvragen gebeuren, werd bij het opstellen van de begroting een realistische inschatting gemaakt. Het vooropgesteld aantal indieners zal lichtjes hoger liggen dan de verwachte 4.000 dossiers.

In het VIA-akkoord dat aan de basis ligt van de reglementering worden geen prognoses gedaan met betrekking tot het aantal dossiers per jaar. Uit de vrijgemaakte budgetten blijkt echter wel dat men aanvankelijk een aanzienlijk hoger aantal begunstigden vooropstelde. Zo werd voor het jaar 2002 ruim 14 mio euro voorzien, terwijl met de huidige behandelingsstroom een budget van slechts ca. 5,8 mio euro zal volstaan.

De prognoses die gemaakt werden naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen bleken aan te sluiten bij de realiteit, in die zin dat in het jaar 2002 een verdubbeling werd genoteerd van het aantal vragen ten opzichte van het startjaar 2001. Voor de volgende jaren is wellicht nog een verdere stijging te verwachten, maar deze zal niet de omvang bereiken die in het VIA-akkoord werd beoogd.

Bijlage

Leeftijd	AWP		Aanvragen		Social Profit		2001 + 2002		25-11-02		Alg. tot.
	Opleiding m	vr	Loopbaankrediet m	vr	Zorg m	vr	Landing m	vr	Totaal m	vr	
21-25	1	2	2	12	2	128	0	0	5	142	147
26-30	2	12	6	170	33	804	0	0	41	986	1.027
31-35	2	7	22	322	93	925	0	0	117	1.254	1.371
36-40	3	16	42	334	77	489	0	0	122	839	961
41-45	0	9	30	217	53	266	0	0	83	492	575
46-50	0	1	30	110	16	229	12	47	58	387	445
51-55	0	1	7	46	7	59	188	414	202	520	722
56-60	0	1	3	34	4	24	98	105	105	164	269
61-65	0	0	0	1	3	8	12	16	15	25	40
Totaal	8	49	142	1.246	288	2.932	310	582	748	4.809	5.557

Vraag nr. 18
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik bedrijfsleven – Brochure

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 61 van 19 april 2002 aangaande het taalgebruik in het bedrijfsleven, kondigt de minister aan dat hij, samen met zijn administratie, zal nagaan hoe het voorstel tot de opmaak van een brochure aangaande het taalgebruik in het bedrijfsleven, in verschillende talen ter beschikking van de bedrijven gesteld zou kunnen worden. Ongeacht de vorm (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 1983).

Heeft de minister deze oefening reeds gemaakt en zo ja, tot welk besluit is hij gekomen ?

Antwoord

Recentelijk is de brochure van de Taalwetwijzer omtrent de taalwetgeving opgesteld en verspreid. Deze werd opgesteld in samenspraak met de diverse betrokken administraties. Hierin is het onderdeel taalwetgeving in het bedrijfsleven opgenomen.

Deze brochure bestaat momenteel zowel in het Nederlands als in het Frans en wordt verspreid via de Vlaamse Infolijn en Steunpunt Taalwetwijzer.

Bij het totstandkomen van deze brochure werd de taalwetgeving in het bedrijfsleven uitvoerig uitgewerkt. Momenteel wordt door de administratie Werkgelegenheid, in samenspraak met Steunpunt Taalwetwijzer, de vormgeving en publicatie van de aparte brochure omtrent de taalwetgeving in het bedrijfsleven onderzocht.

Er wordt tevens nagegaan in welke talen deze ter beschikking zal worden gesteld van bedrijven.

Vraag nr. 20
van 29 november 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Kringloopcentra Westkust-Westhoek – Sociale werkplaatsen

Het kringloopcentrum Westkust-Westhoek kondigde enkele weken geleden aan dat tien mensen in de sociale werkplaatsen van de kringloopcentra aan het werk zouden kunnen. Ze zouden er materieel kunnen herstellen.

Het dossier werd al goedgekeurd door het subregionaal tewerkstellingscomité, maar nog niet door de minister. De minister wil eerst onderhandelen met minister Dua of er een budget kan worden vrijgemaakt voor de sociale werkplaatsen.

1. Heeft de minister ondertussen overleg gepleegd met minister Dua ?

Zo ja, wat heeft het opgeleverd ?

Zo neen, voor wanneer is het gepland ?

2. Heeft de minister er een idee van hoeveel sociale werkplaatsen in de kringloopcentra Westkust-Westhoek er effectief kunnen bijkomen rekening houdende met het budget ?
3. Is er een mogelijkheid om te voorkomen dat de centra in landelijke gebieden uit de boot vallen ?

Antwoord

1. Tot op heden werd er nog geen overleg gepleegd met minister Dua. Eerst heb ik op hun verzoek een contact met vertegenwoordigers van de sector.
2. Tot op heden heb ik geen idee hoeveel sociale werkplaatsen er in de kringloopcentra Westkust zouden kunnen bijkomen.
3. De derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is niet helemaal duidelijk. Indien hij het heeft over sociale werkplaatsen, wil ik benadrukken dat daarin ook in landelijke gebieden voorzien wordt. Indien hij het heeft over kringloopcentra, wil ik verwijzen naar mijn bevoegde collega binnen de Vlaamse regering.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 40
van 21 november 2002
van de heer JOS DE MEYER

Doel – Sloopvergunningen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr.100

van 21 november 2002

van de heer Jos De Meyer

Blz. 1278

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 42
van 21 november 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Afbakening VEN-gebieden – Visputten Niel

Het openbaar onderzoek voor de eerste afbakening van de gebieden van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) loopt nog tot 20 november. Ondertussen is er wel al in enkele gemeenten onrust ontstaan over de geselecteerde gebieden.

Zo ook in Niel over de indeling van de visputten bij het VEN-gebied. De sportvissers die er reeds jaren hun activiteiten uitoefenen, vrezen dat daarvoor een einde zal komen aan hun recreatiesport.

1. Werd er bij de indeling van de gebieden rekening gehouden met de huidige activiteiten in de geselecteerde gebieden ?
2. Werd er vooraf met betrokkenen overleg gepleegd om na te gaan welke de gevolgen zouden kunnen zijn van de indeling bij het VEN-gebied ?
3. Betekent de indeling bij het VEN-gebied ook het einde van de sportactiviteiten in het betrokken gebied, zoals voor de visputten in Niel ?

Antwoord

1. De eerste fase van de afbakening is gebaseerd op een consensus tussen de gebieden die belangrijk zijn voor landbouw en opgenomen werden in de gewenste agrarische structuur en de gebieden die belangrijk zijn voor het natuurbehoud en die opgenomen werden in het gewenste VEN.

De voornaamste criteria om een gebied op te nemen in het gewenste VEN zijn de aanwezige natuurwaarden, de mogelijkheid om een functioneel Vlaams Ecologisch Netwerk en om aaneengesloten gehelen te vormen. Aangezien de afbakening in eerste fase plaatsvindt binnen groene gewestplanbestemmingen is er normaal

gezien geen conflict met de huidige activiteiten, tenzij het om zonevreemde activiteiten gaat. Woonkavels aan de rand van de VEN-gebieden werden uitgedigitaliseerd.

- Op 7 december 2001 heeft de Vlaamse regering beslist om de ontwerpkaarten te overleggen met de doelgroepen uit natuurbehoud en bosbouw.

Dit gebeurde door middel van de Klankbordgroep. De leden van deze klankbordgroep zijn Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat, Vlaams Agrarisch Centrum, Natuurpunt, Koninklijke Belgische Bosbouwmaatschappij, Vlaamse Landeigendom en Vereniging voor Bos in Vlaanderen.

Tevens werd het maatregelenkader in VEN en IVON de klankbordgroep om hen een volledig zicht te geven op de betekenis van de afbakeningsvoorstellen. Dat maatregelenkader mondt uit in het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid. Dit werd voorgelegd aan de hoge raden waaronder de Vlaamse Hoge raad voor de riviervisserij.

- Bestemming als VEN-gebied betekent niet het einde van sportactiviteiten, in zoverre die activiteiten geen betekenisvolle verstoring betekenen voor de aanwezige natuurwaarden. De concrete afspraken worden gemaakt in het natuurrichtplan dat in samenspraak met de eigenaars en gebruikers opgesteld wordt.

Indien de sportactiviteiten in overeenstemming of verenigbaar zijn met de gewestplanbestemming levert dit geen problemen op. Meer bepaald voor de lijnvisserij is er niet a priori een tegenspraak tussen de doelstellingen van het VEN en de hobby van het vissen. Er bestaat dus geen algemeen visverbod in het VEN. Wel is het mogelijk om in het kader van een natuurrichtplan de visserij op openbare en private waters te regelen.

In de stuurgroep, die de opmaak van dit natuurrichtplan begeleidt, is een vertegenwoordiger van de provinciale visserijcommissies opgenomen. Voor het natuurrichtplan van kracht wordt volgt er een openbaar onderzoek.

Vraag nr. 43
van 21 november 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Wateroverlast Veurne – Oorzaken en maatregelen

Ook al was er in vele Vlaamse gemeenten wateroverlast ten gevolge van de overvloedige regenval, toch stellen de bewoners van een aantal Veurnese woonwijken rond de Brugse Steenweg dat ook de riolering niet voldoet.

Het Veurnese stadsbestuur meent dat Aquafin hiervoor verantwoordelijk is, omdat het reeds jaren het pompstation aan de Proostdijkstraat buiten werking stelt zolang een aantal bedrijven in de omgeving geen eigen waterzuiveringssysteem hebben.

Ook de afwezigheid van bufferbekkens veroorzaakt wateroverlast.

- Klopt het dat het pompstation aan de Proostdijkstraat door Aquafin buiten werking is gesteld ?
- Kan Aquafin een pompstation buiten werking stellen zonder hiervoor in de nodige alternatieven te voorzien ?
- Wie is verantwoordelijk voor de wateroverlast die deze Veurnese wijken treft ?

Welke oplossing wordt terzake uitgewerkt ?

Antwoord

- Met het Aquafin-project 97.621R – "Renovatie RWA-pompstation Proostdijkvaart", wordt het bestaande RWA-pompstation aan de Proostdijkstraat met een capaciteit van 600 l/s vervangen door een nieuw RWA-pompstation met een capaciteit van 1000 l/s. Daarnaast wordt met het Aquafin-project 95.543 – "Verlenging kollektor Proostdijkvaart" een gescheiden stelsel gerealiseerd in de Albert 1-laan.

De RWA van dit gescheiden stelsel wordt aangesloten op het nieuwe RWA-pompstation. Het nieuwe RWA-pompstation zou na beëindiging van deze werken kunnen opgestart worden. Wegens een aantal foutieve aansluitingen, waarvan de voornaamste Raisio, kon dit echter niet ge-

beuren. De toen nog gemengde aansluiting van Raisio, werd, in samenspraak met de stad Veurne en Raisio, wegens de diepteligging voorlopig aangesloten op de RWA-leiding. Evenwel werden in het Aquafin-project in de nodige wacht-aansluitingen voorzien, zodat Raisio, na het uitvoeren van afkoppelingsprojecten waarvoor zij concrete plannen hadden, correct kon aansluiten. Bij het beëindigen van de Aquafinwerken bleek deze afkoppeling nog niet gerealiseerd te zijn. Zowel door Aquafin als door de stad Veurne werden verscheidene malen aangedrongen bij Raisio om deze afkoppeling te realiseren. Pas in juni 2002 heeft Aquafin van de stad Veurne de bevestiging gekregen dat Raisio correct was aangesloten.

Bij controle bleek evenwel nog steeds afvalwater op het RWA-stelsel aangesloten te zijn. Na onderzoek bleek de oorzaak gesitueerd te zijn ter hoogte van Crocky (vroeger Westimex). Het bedrijf had zonder medeweten van Aquafin het elleboogstuk in de inspectieput waarop Westimex was aangesloten verwijderd, waardoor bij het in werking treden van de opwaartse pompstations een deel van het afvalwater in het RWA-stelsel terecht komt.

Het nieuwe RWA-pompstation dus werd wegens het feit dat nog deels afvalwater op het RWA-stelsel is aangesloten nog niet in gebruik genomen.

2. Het nieuwe RWA-pompstation aan de Proostdijkstraat dient naast de RWA van het gescheiden stelsel in de Albert 1-laan ook de RWA van het gescheiden stelsel in de industriezone en het overstortdebiet van de overstorten ter hoogte van de Brugsesteenweg en de Proostdijkstraat op te pompen naar de Proostdijkstraat.

Bij de normale waterpeilen in de Proostdijkvaart is er steeds een gravitaire afvoermogelijkheid van het RWA-stelsel en de overstortdebieten naar de Proostdijkvaart.

In bijkomende RWA-pompcapaciteit van 1000 l/s werd voorzien om het hydraulisch peil in het RWA-stelsel voor buien met een terugkeerperiode van 2 jaar onafhankelijk te maken van het waterpeil in de Proostdijkvaart. Daarnaast werden nog controleberekeningen uitgevoerd bij een combinatie van hoge waterpeilen in de Proostdijkvaart en het uitvallen van het RWA-pompstation.

Hieruit is gebleken dat :

- bij normale waterpeilen in de Proostdijkvaart en het niet in werking zijn van het RWA-pompstation buien met een terugkeerperiode van 5 jaar geen wateroverlast veroorzaken ;
- bij waterpeilen tot 2,60 m TAW in de Proostdijkvaart en het niet in werking zijn van het RWA-pompstation buien met een terugkeerperiode van 2 jaar geen wateroverlast veroorzaken.

Het is bijgevolg niet correct te stellen dat het RWA-pompstation nog niet in werking is gesteld zonder in de nodige alternatieven te voorzien. Naast het RWA-pompstation is er immers nog een gravitaire afvoer van het RWA-stelsel naar de Proostdijkvaart mogelijk.

Door het niet in werking stellen van het RWA-pompstation wordt evenwel vermeden dat, ten gevolge van het deels aangesloten zijn van afvalwater op het RWA-stelsel, bij droogweeromstandigheden onverdund afvalwater wordt opgepompt naar de Proostdijkvaart in plaats van gesaneerd te worden op de RWZI van Wulpen.

3. Voor het in werking stellen van het RWA-pompstation dient vooreerst het afvalwater afgekoppeld te zijn van het RWA-stelsel. Het enige knelpunt dat momenteel nog rest is de problematiek ter hoogte van Crocky (Westimex). De oplossing bestaat erin een terugslagklep te plaatsen in de uitstroomkamer van de persleidingen ter hoogte van de aansluiting van Westimex waardoor vermeden wordt dat het afvalwater terugstuwt in de aansluiting van Westimex en vervolgens het terugplaatsen van het elleboogstuk om te vermijden dat afvalwater in het RWA-stelsel terecht komt.

Er wordt verwacht dat deze werken nog in december 2002 kunnen gerealiseerd worden. Vervolgens dient het RWA-stelsel gereinigd te worden waarna het RWA-pompstation in januari 2003 in dienst kan gesteld worden.

Vraag nr. 44
van 21 november 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Bekkenbeheersplan regio Kontich – Stand van zaken

Bouwvergunningen worden meermaals afgeleverd zonder de nodige aandacht te schenken aan de kwaliteit van de bodem, de bodemstructuur, de draagkracht van de te bebouwen oppervlakte.

Het ontwerp van decreet integraal waterbeleid dat binnen afzienbare tijd wordt besproken, bepaalt eveneens dat er rekening moet worden gehouden met de bestaande bekkenbeheersplannen.

Momenteel wordt er een bouwvergunning aangevraagd voor zo'n 4 ha in het zeer waterrijke of waterzieke gebied in Kontich, gelegen tussen de Ooststatiestraat, de Duffelsesteenweg, en de Herenlei, beter bekend als BPA1.

1. Bestaat er momenteel een bekkenbeheersplan voor deze zone ?

Zo neen, wat is de stand van zaken daaromtrent ?

2. Maakt het gemeentebestuur deel uit van het bekkencomité ?

3. Heeft het gemeentebestuur bij grote verkavelingen, die invloed zouden kunnen hebben op de waterhuishouding, een meldingsplicht aan het bekkencomité ?

Antwoord

1. Het grondgebied van de gemeente Kontich maakt deel uit van twee verschillende bekkens : het bekken van de Nete en het bekken van de Beneden-Schelde.

Voor het bekken van de Nete zal het bekkenbeheersplan eind 2003 afgewerkt zijn. Voor het bekken van de Beneden-Schelde voorziet men dat eind 2006 het bekkenbeheersplan er zal zijn. De zone tussen de Ooststatiestraat, de Duffelsesteenweg en de Herenlei behoort tot het Netebekken.

2. In de meeste Vlaamse bekkens is sinds 1998 de "plenaire vergadering", waarin o.m. alle gemeenten zitting hadden, niet meer actief. De werkzaamheden concentreren zich nu in de ambtenarenwerkgroep. Via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten werden enkele gemeenten aangewezen om al de gemeenten van het bekken te vertegenwoordigen in de ambtenarenwerkgroep. Voor het Netebekken zijn dit Lier, Turnhout, Begijnendijk en Ranst.

Bij elke fase van de opmaak van het bekkenbeheersplan wordt de medewerking van de gemeenten gevraagd. Bijkomend werden zij actief bevraagd bij de opmaak van de sectorale analyse van het bekkenbeheersplan van het Netebekken. Hierover wordt voor eind januari 2003 een ruim overlegmoment gepland. De studie rond de knelpuntenanalyse en visievorming, ontwikkeling methodologie en toepassing in het Netebekken, is opgestart.

3. Het gemeentebestuur heeft geen meldingsplicht, vermits bekkencomités nog geen wettelijke basis hebben. In het voorontwerp van decreet "integraal waterbeleid" is wel voorzien in een watertoets, waarin moet nagegaan worden wat de invloed is van een vergunningplichtige activiteit op de waterhuishouding.

Vraag nr. 45 van 21 november 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Luchthaven Zaventem – Geluidsmmeetpunten

Op 11 februari 2000 werd een eerste luchthavenakkoord gesloten. Hierin wordt vermindering van het nachtlawaai beloofd tussen 23 u en 6 u met 12 % vanaf 2001 en 30 % tegen 2003. Dit gebeurt op grond van quota per beweging en per seizoen.

In 2001 werden systematisch alle opstijgprocedures die resulteerden in luchtverkeer boven Brussel, afgeschaft.

Op 22 februari 2002 kwam er een tweede akkoord, afgesloten tussen de federale en de Vlaamse regeringspartijen. Daarin staat :

- afschaffing van de route-Chabert : geen weekendvluchten boven Brussel ;
- afschaffing van de nachtvluchten over Brussel ;
- concentratie van alle vluchten boven de noordrand.

Als randvoorwaarden worden vermeld :

- dat minder mensen worden gehinderd ;
- dat er geen nieuwe mensen worden gehinderd ;
- dat er een tijdelijke bijkomende belasting is, namelijk tot 1 januari 2003.

Om de geluidshinder te meten, is het van belang over objectieve meetpunten te beschikken. Enerzijds gebeuren er metingen door BIAC, die door velen als rechter en partij beschouwd wordt, anderzijds door Aminimal.

1. Waar gebeuren er metingen door BIAC ?

Hoe en door wie worden de meetpunten bepaald ?

Hoe en aan wie worden de resultaten van deze metingen bekendgemaakt ?

2. Waar gebeuren er metingen door Aminimal ?

Hoe en door wie worden de meetpunten bepaald ?

Hoe en aan wie worden de resultaten van deze metingen bekendgemaakt ?

3. Bestaan er verschillen tussen deze metingen ?
Vanwaar deze verschillen ?

4. Op grond van welke metingen wordt de naleving van het luchthavenakkoord geëvalueerd ?

5. Is er een soort breedtemarge op de vliegroutes, zodat het mogelijk is dat vliegtuigen – rekening houdende met de plaats van een meetpunt – net tussen of op enige afstand van bestaande meetpunten kunnen vliegen, zonder echt van hun route af te wijken ? Zo ja, hoe wordt hiermee dan rekening gehouden bij de interpretatie van gegevens ?

Antwoord

Voorafgaandelijk dient gesteld te worden dat de afschaffing van de route-Chabert voor de weekend-

vluchten tijdens de dag geen deel uitmaakt van het akkoord met de federale regering, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in haar vraagstelling suggereert.

1. Uit gegevens die ons werden verstrekt door BIAC blijkt het volgende. Het meetnet rond de luchthaven Zaventem wordt door BIAC uitgeroepen op vrijwillige basis. De meetpunten werden gekozen in 1990/1991 op basis van de vliegroutes en rekening houdende met meetomstandigheden en beschikbare plaatsen voor het installeren van meetapparatuur op lange termijn. De keuze is gebeurd door de toenmalige Regie der Luchtwezen. De Regie werd hierbij geadviseerd door een erkend geluidsdeskundige (KU Leuven, ATF).

De ligging van de zestien meetpunten is weergegeven in de AIP (Aeronautical Information Publication), zowel op kaart als via een lijst van geografische coördinaten. De resultaten van deze metingen worden ter inzage gegeven aan de leden van de overlegcommissie, zoals werd opgelegd in de milieuvergunning en waarvan vertegenwoordigers van gemeentebesturen en omwonenden deel uitmaken.

2. Aminimal (afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid) heeft in het verleden metingen uitgevoerd op een aantal meetplaatsen die zijn weergegeven in onderstaande tabel. De meetplaatsen werden gekozen door mijn administratie op basis van de gevlogene routes, de informatie verstrekt door de lokale overheid en de beschikbaarheid van locaties waar de apparatuur veilig kan functioneren. De resultaten van de meetcampagnes werden verwerkt in rapporten (zie tabel) die aan alle belanghebbenden werden bezorgd, zoals ministeriële kabinetten, gemeentebesturen, milieuorganisaties, omwonersverenigingen, enzovoort.

Meetplaats	Adres	Onderwerp Rapport	Datum rapport
Diegem	Zaventemsestwg 20	Geluidimmissie nachtvluchten	14.09.2000
Grimbergen	Tweelindendreef 15	Geluidimmissie nachtvluchten	14.09.2000
Sterrebeek	Kleine Geeststraat 19	Geluidimmissie nachtvluchten	14.09.2000
Tervuren	Const. de Reymaekerlaan	Geluidimmissie nachtvluchten	14.09.2000
Meise	Nationale Plantentuin	Geluidimmissie nachtvluchten	14.09.2000
Vilvoorde- Koningslo	Streekbaan 189A	Oriënterend onderzoek	14.11.2001
Vilvoorde- Koningslo	Streekbaan 189A	Tussentijdse rapportage	11.12.2001
Meise	Nationale Plantentuin	Verslag metingen	11.12.2001
Vilvoorde- Koningslo	Streekbaan 189A	Termijnrapportage winter 2001-2002	08.04.2002
Vilvoorde- Koningslo	Streekbaan 189A	Termijnrapportage zomer 2002	In voorbereiding
Tervuren	Leuvensesteenweg 21	Termijnrapportage zomer 2002	In voorbereiding

3. Aangezien de metingen nooit op exact dezelfde meetplaatsen worden uitgevoerd, zijn de resultaten uiteraard verschillend. Mijn administratie heeft evenwel nog geen systematische ongerijmdheden kunnen vaststellen tussen de meetresultaten van beide meetnetten.

Ook de geluidscontouren die uit hoofde van de milieuvergunning jaarlijks moeten worden berekend en betrekking hebben op de reëel gevlogen bewegingen van het voorbije jaar vertonen een goede overeenstemming met de meetresultaten van Aminal.

4. De voorwaarde van het luchthavenakkoord die betrekking heeft op de gefaseerde omschakeling "mits de tussenstap geen nieuwe gehinderden en geen zwaardere belasting voor de actueel gehinderden ten opzichte van de reële contour 2001 (veroorzaakt)", werd getoetst via een

impactstudie in augustus 2002, die uiteraard slechts kon uitgaan van prognoses aangezien op dat ogenblik de nieuwe vliegprocedures nog niet werden gevlogen. Voor de referentiesituatie 2001 werd de LAeq,nacht-contour van 55 dBA (berekening op basis van de reëel gevlogen bewegingen in 2001) gehanteerd.

Intussen is gebleken dat er een hemelsbreed verschil bestaat tussen de theoretische definitie van "gehinderden", zoals beschreven in het federaal akkoord of minstens zoals geïnterpreteerd door de auteurs van de impactstudie, en de perceptie van de mensen over wat nachtelijke hinder of slaapverstoring is. Om die reden heb ik aan de federale regering gevraagd deze definitie te herbekijken.

5. De reëel gevlogen routes vertonen in hun projectie op de grond inderdaad een zekere breed-

te. Exacte gegevens hierover heeft mijn administratie niet. De breedte is afhankelijk van meerdere factoren, vooral van de afgelegde weg. Hoe verder van de luchthaven hoe breder de corridor. Op basis van radartrack-analyse werd in het verleden op voldoende afstand van de luchthaven voor modelberekeningen met INM uitgegaan van een globale breedte van de INM hoofd- en subroutes voor vertrekken van 25R van ca. 2 NM (3.7 km). Deze zou met de nieuwe procedure teruggebracht worden tot een indicatieve breedte van ca. 1,4 NM (2.6 km).

De afstand waarop een geluidsmmeetpunt overvlogen wordt verschilt van vlucht tot vlucht, net zoals de afstand waarmee een woning overvlogen wordt ook verschilt van vlucht tot vlucht, en de meetgegevens weerspiegelen inderdaad de geluidssituatie op één punt, namelijk het meetpunt. Indien een vliegtuig systematisch een bepaald meetpunt zou trachten te vermijden, is dit enerzijds te achterhalen via de radargegevens, anderzijds moet men er rekening mee houden dat een aantal verschillende meetposten verspreid staan opgesteld en het vermijden van één meetpost resulteert dan in een hoger geluidsniveau op een andere meetpost.

Vraag nr. 46
van 21 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Luchthaven Zaventem – Aantal gehinderden

Op 11 februari 2000 werd een eerste luchthavenakkoord gesloten. Hierin wordt vermindering van het nachtlawaai beloofd tussen 23 u en 6 u met 12 % vanaf 2001 en 30 % tegen 2003. Dit gebeurt op grond van quota per beweging en per seizoen.

In 2001 werden systematisch alle opstijgprocedures die resulteerden in luchtverkeer boven Brussel, afgeschaft.

Op 22 februari 2002 kwam er een tweede akkoord, afgesloten tussen de federale en de Vlaamse regeringspartijen. Daarin staat :

- afschaffing van de route-Chabert : geen weekendvluchten boven Brussel
- afschaffing van de nachtvluchten over Brussel ;
- concentratie van alle vluchten boven de noordrand.

Als randvoorwaarden worden vermeld :

- dat minder mensen worden gehinderd ;
- dat er geen nieuwe mensen worden gehinderd,
- dat er een tijdelijke bijkomende belasting is, namelijk tot 1 januari 2003.

1. Wat was het aantal gehinderden dat als referentie genoemd werd voor het akkoord van 11 februari 2000 ?

Hoe hoog was deze hinder (in pieken en gemiddelden) ?

Waar en door wie werd deze hinder opgemeten ?

2. Wat was het aantal gehinderden dat als referentie genomen wordt voor het akkoord van 22 februari 2002 ?

Hoe hoog was deze hinder (in pieken en gemiddelden) ?

Waar en door wie werd de hinder opgemeten ?

3. Waarom werden verschillende normen gehanteerd ?

4. Wat is het huidige (begin november 2002) aantal gehinderden ?

Hoe hoog is deze hinder (in pieken en gemiddelden) ?

Waar en door wie wordt deze hinder opgemeten ?

5. Hoe hoog mag de "bijkomende belasting" zijn die tot 1 januari 2003 zou worden ingevoerd ?

6. Welke garanties zijn er dat er inderdaad vanaf 1 januari 2003 minder hinder zal zijn ? Wat de Boeing 727 betreft, is er immers naar verluidt geen akkoord met de Europese overheid.

Antwoord

De politieke akkoorden van februari 2000, februari 2002 en juli 2002, hebben allemaal in eerste instantie tot doel de (slaap)verstoring door de nachtvluchten te beperken. Het is daarom correcter om te spreken van "slaapgestoorden" dan over "gehinderden" in deze context. "Hinder" heeft technisch

gezien betrekking op alle vluchten, zowel dag- als nachtvluchten, en kan best met andere akoestische grootheden worden begroot dan hier aan de orde.

1. In het federaal akkoord van februari 2000 werd als doelstelling gesteld het aantal inwoners binnen de $L_{Aeq,nacht-contour}$ van 55 dBA te halveren tegen de zomer 2003, met als referentie de situatie van 1998 (33.339 inwoners in de $L_{Aeq,nacht-contour}$ van 55 dBA in het jaar 1998, d.w.z. ongeveer 17.000 in 2003). Men ging toen evenwel nog uit van een verdeling voor de startprocedures over baan 25R (noordrand) en baan 20 (Tervuren) en voor de landingsprocedures over baan 25R en 25L.

De bepaling van geluidscontouren wordt niet gerealiseerd met geluidsmetingen. Het gebied rond een luchthaven dat invloed ondervindt van vliegtuiglawaai is zo uitgestrekt dat dit moeilijk via een net van meetpunten kan worden bemonsterd. In plaats daarvan wordt gebruikgemaakt van geluidssimulaties op computer. Hierbij wordt voor een zeer groot aantal punten rond de luchthaven de gemiddelde geluidsbelasting berekend. De punten met eenzelfde geluidsbelasting worden met elkaar verbonden, om zo een contour te vormen. Op deze wijze worden, conform de regelgeving, contourlijnen bepaald voor de geluidsniveaus van 55, 60, 65, 70 en 75 dBA.

De berekeningen op basis van de reëel gevlogen bewegingen voor 1998 zijn gepubliceerd in mei 1999 en zijn voor de nachtperiode gebeurd voor L_{Aeq} -niveaus, d.w.z. energetisch gemiddelde niveaus. Gegevens over piekniveaus waren niet voorhanden. $L_{Aeq,nacht-contour} = 55$ dBA is de meest excentrische contour (met de laagste dBA-waarde) die werd gepubliceerd; gegevens over bijvoorbeeld contouren met $L_{Aeq,nacht} = 55$ dBA of 45 dBA zijn niet voorhanden.

Aminal doet sedert het jaar 2000 metingen op een beperkt aantal punten. In de meeste gevallen zijn de meetresultaten vrij goed in overeenstemming met de berekende contouren.

2. In het principeakkoord tussen de federale regering, de Vlaamse regering en de regering van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van februari 2002 werd uiteindelijk geopteerd voor wat betreft de vliegprocedures voor het "stable concentrated model", d.w.z. dat principieel de vertrekken via baan 25R gebeuren en de landingen op baan 25L. Berekeningen toonden aan dat

tegen de zomer 2003 hiermee het aantal inwoners binnen de $L_{Aeq,nacht} = 55$ dBA zou worden gereduceerd tot 10.827. Dit wordt gekoppeld aan het uitvoeren van een isolatieproject.

Het principeakkoord van 2002 preciseert daarnaast ook dat een gefaseerde overgang naar het "stable concentrated scenario" reeds kan worden doorgevoerd (vóór de uitvoering van het isolatieproject) indien er geen nieuwe gehinderden zijn en geen zwaardere belasting voor de actueel gehinderden ten opzichte van de situatie op het ogenblik van de ondertekening van het akkoord. Hiervoor werd de situatie 2001 als referentie in het akkoord ingeschreven. In 2001 omvatte de $L_{Aeq,nacht-contour} = 55$ dBA contour 17.005 inwoners in Vlaanderen.

Een impactstudie moest in augustus 2002 via berekening bepalen of aan de voorwaarden i.v.m. toename van hinder was voldaan. Evaluatie via metingen was uitgesloten aangezien de nieuwe procedures toen nog niet werden gevolgen.

De evaluatie in de impactstudie gebeurde op basis van de vergelijking van de $L_{Aeq,nacht} = 55$ dBA contouren. Er werden geen vergelijkingen gemaakt op basis van piekniveaus omdat geen vergelijkingsgegevens voorhanden waren voor het betreffende jaar en/of voor de in acht te nemen nachtperiode. Intussen is gebleken dat er een hemelsbreed verschil bestaat tussen de theoretische definitie van gehinderden, zoals beschreven in het federaal akkoord of minstens zoals geïnterpreteerd door de auteurs van de impactstudie, en de perceptie van de mensen over wat nachtelijke hinder of slaapverstoring is. Om die reden heb ik aan de federale regering gevraagd deze definitie te herbekijken.

3. In augustus 2002 werd besloten de vergelijking te maken met het voorbije jaar, d.w.z. het jaar 2001. In 2001 is het totaal aantal nachtbewegingen bovendien lager dan in 2000 (algemene economische crisis, Sabena, 11 september).

Het totaal aantal Vlaamse inwoners binnen de $L_{Aeq,nacht-contour}$ van 55 dBA is in 2001 lager dan in 2000 (17.005 t.o.v. 22.325).

4. Zoals reeds aangehaald hierboven wordt als criterium voor het aantal slaapgestoorden in de diverse evaluaties het aantal inwoners binnen de $L_{Aeq,nacht-contour} = 55$ dBA-contour gehanteerd.

Tenzij het om prognoses gaat, is deze grootheid een berekende, gemiddelde waarde over het (volledige) voorbije jaar. Aangezien het jaar 2002 nog niet ten einde is, kan men op dit ogenblik geen vergelijkende gegevens produceren voor het jaar 2002.

5. Hierover werden geen voorafgaande afspraken gemaakt.
6. Het akkoord over de luchthaven Zaventem staat los van de juridische procedures die bij de Europese Commissie lopen i.v.m. "hushkitted" vliegtuigen.

Met de maatschappijen (o.a. DHL) werd een afbouwschema overeengekomen dat er moet toe leiden dat alle B727 uit de vloot worden genomen.

**Vraag nr. 49
van 29 november 2002
van de heer KRIS VAN DIJCK**

*Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen –
Stand van zaken*

Volgens het "ontwerp uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen" van Ovam komen er in Vlaanderen vijf zogenaamde voorbehandelingsinstallaties, waarbij gekozen wordt voor het systeem scheiden/vergisten in Antwerpen en Brecht en voor drogen/scheiden in Evergem en Geel en waarschijnlijk ook in Limburg.

In deze installaties zal per jaar 600.000 ton restafval verwerkt worden, waarvan ongeveer de helft hoogcalorische RDF-fractie verbrand moet worden in een wervelbedverbrandingsoven (RDF : Refuse Derived Fuel).

Ik las dat de dioxine-uitstoot van een scheiden/vergisten-installatie 40 nanogram per ton afval is en voor een drogen/scheiden-installatie 6 nanogram. Voor een roosteroven met rookgasreiniging zou de uitstoot 104 nanogram zijn en voor een wervelbedoven slechts 0,38 nanogram.

1. Aangezien er in Vlaanderen nog geen wervelbedinstallatie is, rijst de vraag waar al het afval ondertussen naartoe gaat.

Gaat het naar de cementindustrie of een gewone roosteroven, met alle gevolgen inzake dioxine-uitstoot ?

2. Is het juist dat Indaver een wervelbedverbrandingsoven wil bouwen in Antwerpen ?
3. Waar moet de 75.000 ton van het Limburgs recyclagepark naartoe, naar de cementfabriek van Lixhe of naar de centrale van Langerloo ?
4. Hoe hoog is de dioxine-uitstoot van voorbehandelingsinstallaties ? Zijn er terzake normen vastgelegd ?

Antwoord

1. De afvalstoffen die in de toekomst in de voorbehandelingsinstallaties verwerkt zullen worden, worden op dit ogenblik verbrand in de bestaande roosterovens of worden nog gestort. Deze roosterovens voldoen reeds vele jaren aan de wettelijk verplichte dioxinenorm van 0,1 ng TEQ/m³. Deze norm is nu ook in de Europese richtlijn inzake verbranden opgenomen. De norm wordt overeenkomstig de richtlijn van kracht vanaf 28 december 2002 voor nieuwe installaties en vanaf 28 december 2005 voor bestaande installaties.

In Vlaanderen is die norm al van kracht. Vlaanderen loopt dus ver vooruit op de Europese wetgeving. Er is in het Vlaamse gewest een stortverbod van kracht voor brandbare afvalstoffen, maar de verbrandingscapaciteit is op dit ogenblik nog te laag, zodat nog stortafwijkingen moeten verleend worden. De hoeveelheid brandbare afvalstoffen waarvoor een afwijking verleend wordt, neemt echter jaarlijks af en zal drastisch dalen wanneer de voorbehandelingsinstallaties in gebruik genomen worden.

2. Indaver en Sita willen op de terreinen van Indaver in Beveren een wervelbedverbrandingsinstallatie bouwen. De installatie is vergund voor de verwerking van 233.000 ton hoogcalorisch afval en 233.000 ton slib.

De installatie is een gezamenlijk initiatief van Indaver en Sita, die ieder een belang van 50 % hebben.

3. Er is op dit ogenblik nog geen bestemming bepaald voor de reststoffen van het geplande recyclagepark in Limburg. Het restafval zal in ieder geval in een daartoe vergunde installatie moeten verwerkt worden. De centrale van Langerloo beschikt op dit ogenblik niet over een vergunning voor de verwerking van deze reststoffen.

De cementfabriek van Lixhe valt onder de bevoegdheid van het Waals Gewest.

4. In een voorbehandelingsinstallatie vindt geen thermisch proces plaats en worden er dus ook geen dioxines geproduceerd. Er is terzake ook geen specifieke normering vastgelegd.

Vraag nr. 51
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Vlaams Ecologisch Netwerk

Afgaande op de plannen van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) die ik heb kunnen inkijken, zou het Zuidelijk Eiland in Bornem deel uitmaken van het VEN.

Nochtans werden in de loop van de maand oktober werken aangevat voor de aanleg van een kaaiveld op het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland.

1. Is de minister daarvan op de hoogte ?
2. Is dit niet in tegenstrijd met de plannen om het Zuidelijk Eiland in het VEN te integreren ?

Antwoord

1. Wat informatie betreft over bouwvergunningen die noodzakelijk zijn voor dergelijke constructie kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich best wenden tot het gemeentebestuur of de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.
2. Aangezien de aanleg van de kaai op het zuidelijke deel van het Noordelijk Eiland gebeurt, zijn deze werken niet noodzakelijk in tegenstrijd met de plannen om het Zuidelijk Eiland in het VEN te integreren.

Het gebied waar de kaai is aangelegd ligt tussen twee speciale beschermingszones overeenkomstig de Habitatrichtlijn. Het is niet opgenomen in de afbakening VEN eerste fase, omdat het de gewestplanbestemming "industriegebied" heeft. Dergelijke gebieden kunnen niet afgebakend worden via de procedures van het decreet inzake natuurbehoud.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
 INNOVATIE, MEDIA
 EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 37
van 8 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlntresten – Contradicties

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 167 van 21 augustus 2002 over de stand van zaken van de verwijlntresten strookt niet met het antwoord op de gelijkaardige vraag nr. 84 van 21 februari 2002 (vraag nr. 84 : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1902).

Zo zijn er een aantal contradicties tussen beide antwoorden voor de gegevens van net jaar 2001. Een paar voorbeelden : waar in het laatste antwoord zijn de verwijlntresten van Buitenlands Beleid gebleven ; binnen LIN zijn de cijfers van beide antwoorden van de gewone begroting en van het VIF niet gelijk ; waar in het laatste antwoord zijn de verwijlntresten van Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden gebleven, ...

M.b.t. het antwoord op vraag nr. 67 kan bovendien opgemerkt worden dat de verwijlntresten voor de 12 maanden van 2001 (tabel 1) evenveel bedragen als de verwijlntresten voor de eerste 8 maanden van 2001 (tabel 2).

Met het oog op een juiste beoordeling van de evolutie inzake verwijlntresten, zijn correcte en recente gegevens noodzakelijk.

1. Wat zijn de oorzaken van deze contradicties ?
2. Kan de minister de correcte en meest recente cijfers meedelen inzake verwijlntresten voor het jaar 2000 en 2001 en de stand van zaken voor 2002, opgesplitst per departement, die niet vatbaar zijn voor meerdere interpretaties ?

Antwoord

De antwoorden op de schriftelijke vragen van 21 februari 2002 (nr. 84) en van 21 augustus 2002 (nr. 167) bevatten inderdaad verschillen.

Deze verschillen vloeien in de eerste plaats voort uit de verschillende vraagstelling : opvraging per Vlaams minister (bevoegdheidsdomeinen) of per departement :

- de bevraging per Vlaams minister beslaat niet alleen de algemene uitgavenbegroting, maar ook deze van de DAB's en van de VOI's (type A) ;
- bevoegdheidsdomeinen van sommige ministers zijn verspreid over verschillende departementen ;

In de tweede plaats zijn de rapporteringen momentopnamen en kunnen de cijfergegevens variëren :

- ten gevolge van bevoegdheidsherschikkingen tussen de leden van de Vlaamse regering ;
- wegens correcties van aanrekeningen, in principe tot de goedkeuring van de algemene reke-

ning over een bepaald begrotingsjaar door het Vlaams parlement.

In het antwoord op vraag 167 van 21 augustus 2002 sloop een vergissing : de verwijlintresten 2001 voor het VIF (1.073.850,95 euro) slaan op 12 maanden i.p.v. op 8 maanden. Het vorige financieel systeem kan geen retroactieve toestand rapporteren, zodat ten onrechte in tabel 2 het bedrag voor 12 maanden werd opgenomen.

Vanaf 2002 kan door het Orafin-boekhoudsysteem op elk moment een toestandsopgave worden gerapporteerd per departement en per DAB. Duiding bij de cijfers en eventuele acties behoren in de eerste plaats tot de bevoegdheid van de respectieve Vlaamse ministers.

De hiernavolgende tabel geeft per departement en voor de grote DAB's MINA en VIF de cijfers weer voor de begrotingsjaren 2000, 2001 en 2002. Deze cijfers werden door de departementen nagezien en correct bevonden.

Commerciële verwijntresten : rekening 656100 (bedragen in euro)

	2000	2001	2002 (20-09-02)	2002 (18-11-02)
COO	9.507	0	9.925	9.925
AZF	23.580	14.480	3.245	3.245
OND	0	940	0	0
WVC	44.444	515	1.526	1.526
EWBL	0	5.434	29	29
LIN	240.382	321.507	487.479	487.479
MINA	5.214	75.571	181.997	181.997
VIF	1.514.486	1.476.496	3.722.430	3.722.430
WIM	0	0	0	50
Totaal	1.837.613	1.894.943	4.406.631	4.406.681

De cijfermatige evolutie geeft inderdaad een stijging aan in absolute cijfers, maar geen stijgende trend :

- de belangrijkste stijging vloeit voort uit een vonnis n.a.v. een oud betwist dossier (2.035.377 euro) ;
- de blokkering van het financieel systeem in september 2001 wegens de overschakeling naar Orafin, en de blokkering van Orafin zelf in december 2001 – januari 2002 wegens de euroconversie, heeft ook verwijntresten veroor-

zaakt. Een deel van deze verwijntresten werden daardoor verschoven van 2001 naar 2002 ;

- om bijkomende verwijntresten te voorkomen, werden begin 2002 prioritair facturen betaald en daarna pas verwijntresten.

Wat de cijfers voor 2002 betreft, dient er mee rekening te worden gehouden dat nog correcties mogelijk zijn ten gevolge van eventuele rechtzettingen van foutieve boekingen (bv. gebruik van foute economische rekeningen) die worden ontdekt bij de a

posteriori controles door de departementen of door de afdeling Accounting.

Vraag nr. 40
van 21 november 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Onroerende voorheffing – Faciliteitengemeenten

Ik verneem dat sommige inwoners van de faciliteitengemeenten verwijlinteresten moeten betalen aan de Belastingdienst voor Vlaanderen in verband met te laat betaalde onroerende voorheffing. Deze personen ontvingen echter hun Franstalige kopie pas toen de betalingstermijn op het Nederlands aanslagbiljet bijna of helemaal was verstreken.

Mijn inziens respecteert de Belastingdienst voor Vlaanderen hiermee de rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht niet, die stelt dat : "de kopie in het Frans moet worden beschouwd als een origineel exemplaar". Bijgevolg moet de dienst de reglementaire termijn respecteren.

Welke maatregelen worden genomen om deze situatie in de toekomst te verhelpen ?

Antwoord

De wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken legt vast in welke taal/talen de overheid moet communiceren met haar burgers. In de faciliteitengemeenten gelden bijzondere voorschriften : betrekkingen met de inwoners van de faciliteitengemeenten gebeuren principieel in het Nederlands. Indien de inwoner erom verzoekt krijgt hij een vertaald document in het Frans. Administratieve documenten van Vlaamse overheden, zoals aanslagbiljetten, worden niet automatisch in het Frans gestuurd naar Franstalige inwoners van een van de faciliteitengemeenten : alleen als deze er uitdrukkelijk om verzoeken, krijgen ze een Franstalig exemplaar.

Voor de onroerende voorheffing geldt volgende concrete regeling : de aanslagbiljetten worden steeds in het Nederlands verstuurd. Enkel op aanvraag wordt een Franse vertaling gestuurd. Deze vertaling moet voor elk verschillend aanslagbiljet opnieuw gevraagd worden.

Het betreft hier enkel een vertaling waarbij de oorspronkelijke datum voor uiterste betaling in principe behouden blijft. Hiervan wordt enkel afgeweken indien blijkt dat aan het verzoek om een Franstalig exemplaar niet binnen een periode van

enkele dagen na ontvangst van de aanvraag gevolg kan worden gegeven.

Wanneer de aanvraag voor het Franstalig exemplaar gedaan wordt nadat de oorspronkelijke uiterste betaaldatum reeds verstreken is of wanneer deze op het punt staat te verstrijken, is het uiteraard mogelijk dat verwijlinteresten verschuldigd zijn. Dit is dan te wijten aan de laattijdige aanvraag van de belastingplichtige.

Wanneer de aanvraag echter onmiddellijk of kort na ontvangst van het Nederlandstalig aanslagbiljet wordt gedaan, zal de Franse vertaling normaal gezien binnen enkele dagen naar de belastingplichtige verstuurd worden, met behoud van de uiterste betaaldatum. Dit geeft de belastingplichtige dan nog voldoende mogelijkheid om de onroerende voorheffing tijdig (d.i. voor het verstrijken van de oorspronkelijke betaaltermijn) te betalen, dus zonder dat nalatigheidsinteresten verschuldigd worden. Indien de Belastingdienst voor Vlaanderen niet binnen korte termijn aan de toezending van een Franstalig aanslagbiljet kan voldoen, wordt wel een nieuwe betaaldatum toegekend.

Wanneer een Franstalige vertaling van het aanslagbiljet voor de faciliteitengemeenten aangevraagd is, worden de eventuele herinnering, aanmaning en de verdere correspondentie aangaande dit aanslagbiljet ook in het Frans verzonden.

Wat de adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht betreft, wil ik nog opmerken dat deze niet juridisch bindend zijn.

Vraag nr. 41
van 21 november 2002
van de heer JOS DE MEYER

Doel – Sloopvergunningen

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 100
 van 21 november 2002
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1278

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-presi-

dent van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 42
van 21 november 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting – Impliciete schuld

Het SERV-rapport van juli 2002 over de Vlaamse begroting geeft aan dat de impliciete schuld, als gevolg van een sterkere groei van de beleidskredieten dan van de betalingskredieten, is opgelopen met 918 miljoen euro (pagina 90). Uit de meerjarenbegroting van april 2002 (Stuk 17 (2001-2002) – Nr. 1 B) is maar een toename met 330 miljoen euro af te leiden (pagina 68).

Hoe kan dit verschil worden verklaard ?

Antwoord

De SERV publiceerde in zijn verslag van juli 2002 een toename van de impliciete schuld van 918 miljoen euro voor de periode 2000-2001. In de meerjarenbegroting werden andere cijfers opgenomen omtrent de impliciete schuld. De verschillen in de cijfers zijn te verklaren door een verschillende definitie die gehanteerd wordt voor impliciete schuld. Daarnaast blijkt uit de eerste cijfers van de SERV dat de basiscijfers niet volledig dezelfde zijn.

Hiervoor een verklaring geven is onmogelijk, daar wij niet over de exacte raming van de SERV beschikken. Toch wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger onze be- en herrekening van de impliciete schuld, evenals een eerste indicatie van de verschillen met de SERV niet onthouden.

1. Impliciete schuld in de meerjarenbegroting

In de meerjarenbegroting die ingediend werd met de algemene toelichting bij de begrotings-

controle 2002 werd een raming gemaakt van het encours. Deze raming werd omschreven als de impliciete schuld. Als impliciete schuld werd volgende formule gebruikt :

$$IS_j = E_{j-1} - AE_j + VK_j - OK_j$$

Met :

IS_j : Impliciete schuldjaar j

E_{j-1} : Encours op 31/12/j-1

AE_j : Geannuleerd encours j

VK_j : Totaal gesplitst vastleggingskredietjaar j (inclusief overdrachten)

OK_j : Totaal gesplitst ordonnanceringskrediet jaar j (inclusief overdrachten)

Tot en met 2001 worden de gecumuleerde kredieten gebruikt, het staat immers vast welke kredieten overgedragen werden. Vanaf 2002 worden enkel de kredieten genomen die in de begroting zijn opgenomen. Over de overdrachten is immers nog niets bekend, wat maakt dat het gecumuleerd VK niet berekenbaar is. Dit zal voor 2002 ten vroegste na het afsluiten van de rekening 2002 kunnen gebeuren.

Voor de afgesloten boekjaren werd bovendien niet gerekend met de begrootte kredieten, maar wel met de gerealiseerde kredieten. Door te werken met de realisaties wordt het mogelijk om het encours exact te berekenen. Wanneer met de begrotingskredieten gewerkt wordt, is het slechts mogelijk om het maximale encours te ramen. Tabel 1 geeft de basisberekening weer die gebruikt werd voor de meerjarenbegroting. Tabel 1bis geeft dan dezelfde berekening weer, evenwel uitgevoerd met de gegevens zoals we ze vandaag kennen.

Tabel 1 Impliciete schuld, meerjarenraming april 2002 (in mln euro)

	VK	OK	E	AE	IS	ΔIS
1999	912	845	1.207	45	1.230	22
2000	1.150	880	1.227	55	1.443	216
2001	1.295	1.178	1.443		1.560	117
2002	1.409	1.385	1.560		1.584	24
2003	1.331	1.400	1.584		1.515	-69

Voor de jaren 2001 en volgende moet men de definitieve afboeking van encours uiteraard ramen ; verwacht wordt dat deze in dezelfde grootte-orde liggen als voorheen. Dat de verbintenissen niet ten volle benut worden, hoeft overigens niet te verwonderen : verbintenissen-vastleggingen zijn immers een maximum. Het is dan ook logisch dat zij nooit ten volle worden benut.

Tabel 1bis Impliciete schuld, meerjarenraming november 2002 (in mln euro)

	VK	OK	E	AE	AE-extra verwacht	IS	ΔIS
1999	912	845	1.207	45		1.229	22
2000	1.150	880	1.227	55		1.442	215
2001	1.256	1.012	1.443	6	40	1.641	198
2002	1.429	1.353	1.681		45	1.712	31
2003	2.902	2.841	1.757		45	1.773	16

Bij de vergelijking tussen de twee bovenstaande tabellen vallen meteen enkele verschillen op. Het eerste verschil betreft 2001. Bij de meerjarenbegroting werd voor 2001 nog gerekend met de begrotingskredieten, de definitief gerealiseerde kredieten waren immers nog niet bekend. Vandaag kennen we ze wel, wat maakt dat we met de vastgelegde en geordonnanceerde gesplitste kredieten kunnen werken, evenals met het bekende geannuleerd encours. Voor 2002 wordt nu gerekend met de kredieten zoals ze werden opgenomen in het decreet betreffende de derde aanpassing van de uitgavenbegroting. Ondertussen werd de begroting 2003 voorgelegd aan het Vlaams Parlement, zodat ook voor dat jaar recentere kredieten konden opgenomen worden.

Uit de formule blijkt ook duidelijk dat impliciete schuldopbouw niet noodzakelijk moedwillig gebeurt. Integendeel zelfs, meestal gebeurt dit buiten de wil van de overheid om. Impliciete schuldafbouw daarentegen wel, aangezien dit

enkel mogelijk is door meer betalingskredieten in te schrijven dan vastleggingskredieten. Impliciete schuldopbouw daarentegen kan evengoed zelfgenererend zijn wanneer bepaalde vastgelegde opdrachten en projecten moeilijkheden ondervinden bij de realisatie of de uitvoering, of wanneer er betwistingen ontstaan naar aanleiding van de aanvaarding van de geleverde prestatie of inzake de facturatie.

2. Impliciete schuld in SERV-rapport

De SERV stelt in zijn juli-rapport dat de impliciete schuld toegenomen is met 918 miljoen euro in de periode 2000-2001. Alvorens dit cijfer te vergelijken met het cijfer dat in de meerjarenbegroting werd opgenomen of met het hierboven verkregen "geconsolideerd" cijfer, moet gekeken worden naar de definitie van impliciete schuld, zoals de SERV ze gebruikt. In een voetnoot schrijft de SERV : "Op de gesplitste kredieten is de impliciete schuld (of in de begrotingsdocumenten aangestipt als encours) toege-

nomen met 255,2 mln euro, in 2001 is de aangroei wat lager (243,3 mln euro). Rekening houdend met ontvangen dotaties en de gerealiseerde saldi op een aantal fondsen kan de aangroei van de impliciete schuld op de VM geraamd worden op 177,7 mln euro in 2000 en nog eens 242,3 mln euro in 2001. Een deel zal daarvan wel kunnen geannuleerd worden."

Uit deze omschrijving blijkt al dat de SERV een andere (meer uitgebreide) definitie hanteert dan die welke in de meerjarenbegroting 2002 werd gebruikt.

Vooreerst gaat de SERV in zijn rapport uit van een impliciete schuld die tevens rekening houdt met de VOI's en DAB's. Dit maakt dat de impliciete schuld een stuk hoger ligt dan deze zoals ze werd opgenomen in de meerjarenbegroting. In praktijk betekent dit dat rekening gehouden wordt met het verschil tussen vastleggingsmachtigingen en de daartegenover staande vereffeningskredieten. De constructie met de vastleggingsmachtigingen en de vereffeningskredieten is immers vergelijkbaar met de gesplitste kredieten in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de DAB Vlaams Infrastructuurfonds wordt sinds de begroting 2000 geen vastleggingsmachtiging in de algemene uitgavenvergroting opgenomen. Daarom wordt voor deze DAB gerekend met het totaal GVK dat VIF op haar begroting heeft.

Wanneer nu gekeken wordt naar de toename van de impliciete schuld, rekening houdende met de DAB's en de VOI's, dan wordt volgende formule verkregen :

$$\Delta ISvd_j = MAC_j - VE_j$$

Met :

$\Delta ISvd_j$ = Wijziging van de impliciete schuld door consolidatie met VOI's en DAB's van het jaar j

MAC_j = Totaal vastleggingsmachtigingen van het jaar j

VE_j = Totaal vereffeningskredieten van het jaar j

Het is belangrijk te noteren dat dit de maximale impliciete schuld is. In de praktijk blijkt immers elk jaar opnieuw dat de genomen vastleggingen niet ten volle worden benut : het niet effectief benutte percentage van de gemiddelde vastlegging op deze machtigingen belooft ca. 2,5 4 %. Dat is ook de reden waarom de encours regelmatig wordt uitgezuiverd.

Bij de berekening van de concrete cijfers, werd voor de afgesloten boekjaren niet gerekend met de begrootte kredieten, maar wel met de gerealiseerde kredieten. Door te werken met de realisaties, waarop een niet-benutting van 3,0 % wordt aangenomen, wordt het mogelijk om het verschil tussen vastleggingsmachtigingen en vereffeningskredieten exacter te berekenen. Wanneer met de begrotingskredieten gewerkt wordt, is het slechts mogelijk om het maximale verschil te ramen.

Tabel 2 geeft de resultaten weer van de wijzigingen in impliciete schuld, veroorzaakt door de integratie van de VOI's en DAB's.

Tabel 2 (in duizend euro)

	MAC	VE	$\Delta ISvd$	effectief $\Delta ISvd$
1999	2.191.410	1.480.124	711.286	689.947
2000	2.253.098	1.484.937	768.162	745.117
2001	2.308.252	1.656.964	651.288	631.749
2002	2.356.812	1.412.305	944.507	916.172
2003	2.127.927	1.350.842	777.085	753.772

Wanneer nu naar de toename van de totale impliciete schuld gekeken wordt, dan dienen de resultaten van de tabel 1bis en tabel 2 bij elkaar geteld te worden. In een formule uitgedrukt verkrijgt men :

$$\Delta IST_j = \Delta IS_j + \Delta ISvd_j$$

Met : ΔIST_j = Wijzigingen in de totale impliciete schuld van het jaar j

De resultaten van deze formule zijn weergegeven in tabel 3.

Tabel 3 (in miljoen euro)

	ΔIS	effectief Δ Isvd	ΔIST
1999	22	690	712
2000	216	745	961
2001	198	631	829
2002	31	916	947
2003	16	754	770

Uit ingewonnen informatie blijkt echter dat de SERV bij de berekening van de impliciete schuld geen rekening houdt met MINA, VLIF en VIF. Dit maakt dat de resultaten uit tabel 3 gecorrigeerd dienen te worden met de bedragen die in tabel 4 opgenomen zijn. Het is mij onduidelijk waarom de SERV -als zij dan toch een bredere definitie neemt deze drie entiteiten niet mee opneemt voor de bepaling van de impliciete schuld.

Tabel 4 correctie voor MINA, VLIF en VIF (in duizend euro)

	MAC MINA	MAC VLIF	MAC VIF	VE MINA	VE VLIF	VE VIF	Correctie
1999	527.547	46.741	534.635	164.227	283.838	503.526	- 157.332
2000	586.252	32.857	561.082	225.906	32.226	528.990	- 393.068
2001	694.449	57.607	626.382	293.346	19.551	593.732	- 471.808
2002	607.675	55.370	653.217	149.440	28.766	543.623	- 594.433
2003	603.541	56.201	596.558	162.711	32.000	475.354	- 586.235

Wanneer de correctie voor MINA, VLIF en VIF doorgevoerd wordt, dan wordt de toename van de impliciete schuld bepaald zoals opgenomen in tabel 5.

Tabel 5 gecorrigeerde toename impliciete schuld (in miljoen euro)

	ΔIS	$\Delta ISvd$	ΔIST (1)	Correctie (2)	ΔIST (3) = (1) + (2)
1999	22	690	712	- 157	555
2000	216	745	961	- 393	568
2001	198	631	829	- 472	357
2002	31	916	947	- 594	353
2003	16	754	770	- 586	184

Uit het SERV-rapport blijkt voorts dat de SERV zijn resultaat corrigeert voor de saldi van sommige instellingen. Gezien het mij ontbreekt aan voldoende gedetailleerde informatie, kan ik noch achterhalen waarom de SERV met deze saldi rekening houdt, noch welke saldi mee in rekening gebracht worden. Een volledige vergelijking met de cijfers van de SERV is dan ook onmogelijk.

Uit tabel 5 valt af te leiden dat de toename in impliciete schuld 925 miljoen euro bedraagt voor de jaren 2000 en 2001.

Op eerste gezicht lijkt dit een hoog cijfer, maar als dit cijfer moet worden vergeleken met de jaarlijkse groei van de begroting. Bij de gemiddelde trendgroei van de Vlaamse economie, stijgen de middelen met ca. 500 – 600 mln. euro per jaar. Vermits de impliciete schuld renteloos is en vermits de verbintenissen, die aanleiding gaven tot deze impliciete schuld, betaald worden over een periode van 3 à 5 jaar, is de betaling ervan zonder meer opvangbaar binnen de trendgroei van de middelen.

Als de groei lager ligt, zoals in 2002 moet men uiteraard voorzichtiger zijn. Dit blijkt trouwens uit tabel 5 : de Vlaamse regering heeft in haar begrotingsvoorstel 2003 de stijging van de impliciete schuld gehalveerd.

Vraag nr. 43
van 21 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Windturbineprojecten – RSV-toetsing

De minister vice-president heeft een tiental locaties aangewezen voor de bouw van 23 windmolens langs Vlaamse autosnelwegen.

Er worden twaalf turbines langs de Antwerpse ring gebouwd, vier langs de E40 in Oostkamp, twee langs de ring rond Kortrijk, twee aan de Rupeltunnel in Boom, en telkens één op het kruispunt van de E17 en de E403 in Rekkem, langs de E17 in Oekene en aan de verkeerswisselaar in Walshoutem.

1. Is de plaatsing van windturbines op de betrokken locaties conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) ?
2. Hoe zijn deze zones waar de windmolens komen, ingekleurd in het RSV ?

3. Werd er bij de toewijzing van de locaties rekening gehouden met plaatselijke besturen (gemeente, provincie, ...) en andere belanghebbenden zoals omwonenden ? In welke mate en op welke wijze ?
4. Welke procedures, wat ruimtelijke ordening betreft, werden reeds doorlopen en worden nog doorlopen vooraleer men effectief aan de bouw van de turbines kan beginnen ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 105).

Antwoord

1. De diverse locaties zijn eigendom van de beheerder van de naastliggende lijninfrastructuur, met name van de administratie Wegen en Verkeer die onder de bevoegdheid valt van mijn collega Stevaert.

Het ruimtelijk principe van gedeconcentreerde bundeling uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verfijnd in het principe van de plaatsdeling. Door de windturbines zoveel mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd. Vanuit deze principes is de keuze voor locaties langs hoofdwegen (en andere lijninfrastructuren) en aansluitend bij de stedelijke gebieden, grootchalige industrieterreinen of minstens bij kernen van het buitengebied een logisch gevolg. De beoordeling voor inplanting van windturbines op de diverse locaties zal gebeuren op basis van het juridisch kader en de bepalingen van de ministeriële omzendbrief EME/2000.01 waarin het afwegingskader en de randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines worden vastgelegd.

2. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen legt op basis van algemene ruimtelijke principes het ruimtelijk beleid vast op het niveau Vlaanderen. De bestemming van de verschillende locaties in het gewestplan is slechts één aspect bij de beoordeling van de aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning.

Het is maar op het moment dat de exacte inplantingsplaatsen bekend zijn (aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning) dat een antwoord op deze vraag kan worden geformuleerd.

3. De toewijzing van de concessies voor de verschillende locaties behoort niet tot mijn bevoegdheid.
4. Tot op heden werd nog geen aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning ontvangen voor de locaties gekoppeld aan de door de administratie Wegen en Verkeer toegewezen concessies.

De procedure die dient te worden doorlopen is deze van een aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig artikel 127 in te dienen bij de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Vraag nr. 45
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

LAR II Kortrijk – Ruimtelijke ordening

In het voorstel van afbakening regionaal-stedelijk gebied Kortrijk is 30 ha bestemd voor een bijkomende zone voor transport en logistiek.

Op basis van een studie heeft Rebak, het streekplatform arrondissement Kortrijk, eind 2001 aan het Vlaams Gewest voorgesteld om de locatie te bestemmen via het ruimtelijk uitvoeringsplan. De stadsbesturen van Kortrijk en Menen hebben, na een nieuwe consultatie, bevestigd dat zij opteren voor de uitbreiding ten zuiden van de autoweg E17.

Welke stappen moeten nog worden ondernomen op het vlak van ruimtelijke ordening voor de aanleg van de LAR II-transportzone ?

Antwoord

In het voorstel van afbakening is een globale ruimtelijke visie uitgewerkt voor het regionaalstedelijk gebied Kortrijk. Daarin is ook een aanbodbeleid voor economische ontwikkeling uitgewerkt. Daardoor kan men in het stedelijk gebied Kortrijk ruim 200 ha in ontwikkeling brengen. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht aangeeft is daarbij onder meer ook 30 ha voorbehouden voor logistieke activiteiten.

Een concrete locatie logistieke activiteiten is in het eindrapport van het afbakeningsproces niet vastgelegd. Enerzijds omdat er toen op Vlaams niveau geen volwaardig ruimtelijk afwegingskader voor logistieke activiteiten bestond. Anderzijds omdat er in het licht van een nieuwe ontwikkeling ten zui-

den van de snelweg bijkomende overwegingen noodzakelijk zijn (o.a. op basis van de open-ruimte corridor).

Op basis van de studie "ruimtelijk-economische aspecten van de ontwikkelingen in transport, distributie en logistiek in Vlaanderen" kunnen we vandaag wel stellen dat het aangewezen is de logistieke functie van het Kortrijkse verder te versterken en daarvoor een locatie te bestemmen. In overeenstemming met het voorstel van afbakening kan een locatie van ongeveer 30 ha in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan worden vastgelegd. Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk kan trouwens binnenkort aan een plenaire vergadering worden voorgelegd.

Naast de reeds vastgelegde mogelijkheden zoals in Gullegem en de Luipaardstraat (KHZ-terrein) worden in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bijkomende mogelijkheden aangegeven voor ontwikkeling van bedrijvigheid. Er zijn onder meer uitbreidingen gepland van Wevelgem-Zuid, Heule-Kuurne en het KHZ-terrein.

Uitgaande van een afweging van de mogelijke alternatieve locaties in het stedelijk gebied zal bijkomend ook een locatie voor logistieke activiteiten worden vastgelegd. Een uitbreiding van de LAR ten zuiden van de E17 is een mogelijke optie, maar vergt een verdere ruimtelijke afweging en dient tevens ten aanzien van andere alternatieve locaties bekeken te worden.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 CULTUUR, JEUGD EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 23
van 21 november 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Nederlandse Taalunie – Woordenboek Hollands-Deens

Over enkele maanden verschijnt in Kopenhagen een nieuw woordenboek Nederlands-Deens, het eerste in dertig jaar. Het initiatief komt er met de steun van de Nederlandse Taalunie en dus van de Vlaamse overheid. Op zich prachtig, alleen blijkt er iets serieus mis te lopen. Volgens recente berichtge-

ving (De Standaard van 31 oktober 2002) zullen de Denen het immers moeten stellen met een "Hollandse" versie van het woordenboek. Dit in tegenstelling tot de Nederlandstalige markt, waar wel een "Nederlandse" versie te koop is.

Volgens de woordvoerder van uitgeverij Gyldendal werd de titel "Hollands-Deens/Deens-Hollands" gekozen in overleg met de makers. Onbegrijpelijk, omdat de woordenboeken uitgaan van de commissie Woordenboeken van de Taalunie. En het is precies de opdracht van de Taalunie om de belangen te behartigen van het Nederlands als gemeenschappelijke taal. De commissie pleitte eerder zelf voor de term "Nederlands".

In een Europese Unie die voor een grondige gedaanteverwisseling staat, is het van cruciaal belang de belangen van de kleine en middelgrote talen, waaronder het Nederlands, veilig te stellen. Het gebruik van de term "Hollands" in het woordenboek voor de Deense markt is daarmee in tegenspraak. Dat dit incident zich net voordoet op het ogenblik dat Denemarken voorzitter is van de Europese Unie, maakt het des te pijnlijker.

1. Was de minister op de hoogte van het probleem met het vertaalwoordenboek Nederlands-Deens? Zo ja, welke stappen heeft hij gezet of zal hij nog zetten om het probleem op te lossen?
2. Gaat het om een alleenstaand geval of heeft de minister kennis van soortgelijke "uitschuivers" door de Nederlandse Taalunie?

Welke conclusies trekt de minister hieruit indien hier sprake is van recidive?

3. Welke stappen zet de minister opdat de Nederlandse Taalunie, overeenkomstig de eigen voorschriften, in de toekomst actief werk maakt van het gebruik van de term "Nederlands" in de publicaties waaraan ze meewerkt?

Antwoord

In tegenstelling tot hetgeen in het artikel van Dirk Evers d.d. 31 oktober 2002 in de Standaard wordt gesuggereerd, heeft de Taalunie geen rol gehad bij het bepalen van de titel van het "Hollands-Deens woordenboek" en draagt de Taalunie daarvoor ook geen verantwoordelijkheid.

De beslissing over de titel werd genomen door de Commissie Lexicografische Vertaalvoorzieningen.

Deze Commissie werd in 1993 door de toenmalige Ministers van Onderwijs voor Nederland en Vlaanderen (Ritzen en Vandenbossche) ingesteld met de opdracht het beleid t.a.v. bilinguale woordenboeken met Nederlands als bron- of doeltaal zowel inhoudelijk als financieel te regelen. Hoewel de Commissie juridisch onder de Taalunie ressorteert, bepaalt zij autonoom haar beleid. Niet de Taalunie maar de CLVV is dus de instantie die verantwoordelijk is voor het gevoerde beleid.

De Taalunie deelt uw zorg voor het uitdragen van onze gemeenschappelijke taal als één taal. De voorzitter van de CLVV heeft laten weten dat ook de CLVV deze zorg deelt. De voorzitter heeft in een reactie in De Standaard op donderdag 14 november de overwegingen van de CLVV uiteengezet. De Commissie heeft na zorgvuldige afweging besloten de Nederlandse taal in de Deense titel met "Hollandsk" te benoemen, omdat dat in Denemarken de gangbare benaming van onze gemeenschappelijke taal zou zijn.

(In het woordenboek zelf zou de naam "Hollandsk" overigens vertaald worden als "Nederlands", waaruit zou blijken dat met "Hollandsk" wel degelijk aan onze gemeenschappelijke taal wordt gerefereerd. Bovendien zou middels een kaartje in het woordenboek worden aangegeven in welke delen van de wereld het Nederlands wordt gesproken (België, Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen en Aruba).)

Bij het volgende comité van ministers zal ik voorstellen aan de NTU, om te onderzoeken wat er kan gebeuren binnen het CLVV om in de toekomst op een éénduidige manier de taal te benoemen die door Vlamingen en Nederlanders gesproken wordt.

Vraag nr. 24 van 21 november 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Lokale adviescommissies – Presentiegeld

In het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 betreffende de bezoldiging van de voorzitters en het presentiegeld van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn wordt de wijze van toekenning van presentiegeld limitatief bepaald.

Voor de vergaderingen van de lokale adviescommissie (LAC) en andere, kan dus geen presentiegeld worden toegekend. Het aantal vergaderingen

– en de behandelde dossiers – van deze LAC's gaat in stijgende lijn. Zo zou, voor één concrete situatie, het aantal behandelde dossiers van 55 (1999) naar 288 (2002) gestegen zijn.

Bovendien legt de regelgeving op dat de vertegenwoordiger van de raad voor maatschappelijk welzijn in het LAC een lid moet zijn van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst, waaruit kan worden afgeleid dat het betrokken raadslid zetelt in het LAC als afgevaardigde van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst.

Raadsleden die deel uitmaken van voormelde commissie, signaleren het intense werk dat dit voor hen meebrengt en stellen zich de vraag waarom er voor hen geen presentiegeld is. Daarenboven kan worden gevreesd dat vertegenwoordigers van het OCMW in het LAC zich gaan terugtrekken en dat er problemen zullen ontstaan om voortaan kandidaten te vinden.

Werd een actualisatie van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 betreffende de bezoldiging van de voorzitters en het presentiegeld van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn reeds overwogen? Waarom wel of waarom niet?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, gezien zij bevoegd is voor de organieke regelgeving inzake OCMW's waaronder het door u vermeld besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998.

Vraag nr. 25 van 21 november 2002 van de heer DIRK HOLEMANS

Stedelijk beleid – Armoedecijfers

In 2003 zal het Stedenfonds de plaats innemen van het huidig Sociaal Impulsfonds (SIF). Om de controletaak van het Vlaams Parlement adequaat te kunnen uitvoeren, is het essentieel bij deze over-

gang van SIF naar Stedenfonds, kennis te hebben van de actuele situatie in de Vlaamse steden. Op die wijze kan men later adequaat de effecten van het beleidsinstrument Stedenfonds controleren.

Wat dit betreft, bevat de Beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid – Beleidsprioriteiten 2002-2003, een belangrijke zin: "De evolutie van de armoedecijfers en de financiële situatie van de gezinnen in de steden geven trouwens aan dat er op deze gebieden allesbehalve een kentering valt waar te nemen" (Stuk 1398 (2002-2003) – Nr. 1).

Zonder een kwantitatieve neerslag van deze evolutie is het niet mogelijk de reële impact ervan in te schatten.

1. Wat zijn de concrete cijfers inzake armoede (de 10 SIF-criteria) en inzake de financiële situatie van gezinnen in de dertien Vlaamse steden die vallen onder het nieuwe Stedenfonds? Graag cijfers, indien beschikbaar, voor de verschillende jaren van deze legislatuur.
2. Wat zijn deze cijfers voor deze steden voor het startjaar van het SIF?

Antwoord

Volgende geactualiseerde cijfers inzake armoede, die gehanteerd werden in het kader van het Sociaal Impulsfonds, zijn beschikbaar: kinderen geboren in kansarme gezinnen, uitkeringsgerechtigde volledige werklozen jonger dan 25 jaar, uitkeringsgerechtigde volledige werklozen langer dan 1 jaar, bestaansminimumtrekkers of leefloners, SIF-vreemdelingen, bewoners sociale huurappartementen en wigw's. De andere reeksen zijn grotendeels gebaseerd op de resultaten van de volkstelling 1991 en kunnen voorlopig niet geactualiseerd worden.

Voor de beschikbare reeksen wordt de evolutie aangegeven. Daarbij worden – zoals gevraagd – telkens de resultaten van de steden, opgenomen in het Stedenfonds, vergeleken met de resultaten voor het ganse Vlaamse Gewest. Bij de interpretatie is het belangrijk erop te wijzen dat ca. een kwart van de Vlaamse bevolking in de betrokken steden woont.

1. Kinderen geboren in kansarme gezinnen

Bron : Kind&Gezin

Stad	1-1-97	1-1-98	1-1-99	1-1-00
Antwerpen	500	501	541	662
Gent	271	301	334	329
Mechelen	146	135	140	116
Turnhout	23	24	29	23
Leuven	17	39	70	51
Brugge	41	50	66	53
Kortrijk	32	41	34	42
Oostende	42	39	69	88
Roeselare	28	40	43	39
Aalst	37	61	47	51
Sint-Niklaas	14	13	37	26
Genk	85	47	38	21
Hasselt	27	17	23	21
Totaal	2.603	2.742	3.001	2.919
Steden	1.263	1.308	1.471	1.522
Aandeel steden (%)	48,5	47,7	49,0	52,1

Vaststelling : de jongste jaren is het aantal kinderen, geboren in kansarme gezinnen nog toegenomen. Deze toename is in de steden veel meer uitgesproken dan in de rest van Vlaanderen. Meer dan vijftig procent van deze kinderen wordt geboren in Antwerpen, Gent of een van de elf centrumsteden.

2. Uitkeringsgerechtigde volledig werklozen jonger dan 25 jaar.

Stad	30-6-96	30-6-97	30-6-98	30-6-99	30-6-00	30-6-01	30-6-02
Antwerpen	3.733	3.760	3.328	3.085	2.542	2.628	3.104
Gent	2.340	2.373	2.016	1.771	1.486	1.491	1.656
Mechelen	489	508	469	370	287	337	428
Turnhout	290	289	239	207	146	157	218
Leuven	519	460	370	320	256	265	332
Brugge	686	636	484	469	323	335	385
Kortrijk	390	342	266	284	200	233	288
Oostende	506	491	370	363	335	338	367
Roeselare	248	203	171	178	120	154	182
Aalst	494	506	461	424	332	300	442
Sint-Niklaas	478	402	335	319	282	228	322
Genk	817	820	627	639	487	502	579
Hasselt	435	400	319	323	263	259	367
Totaal	33.635	32.072	25.997	23.824	18.309	17.929	22.680
Steden	11.425	11.190	9.455	8.752	7.059	7.227	8.670
Aandeel steden (%)	34,0	34,9	36,4	36,7	38,6	40,3	38,2

Bron : VDAB

Vaststelling : Het aantal jonge werklozen kende de voorbije jaren een forse daling maar is het jongste jaar terug fors toegenomen. Het aantal jonge werklozen ligt in de steden proportioneel hoger dan in de rest van Vlaanderen. Hun aandeel in de steden is de jongste jaren nog toegenomen.

3. Uitkeringsgerechtigde volledig werklozen langer dan 1 jaar.

Stad	30-6-96	30-6-97	30-6-98	30-6-99	30-6-00	30-6-01	30-6-02
Antwerpen	15.117	14.465	13.426	11.512	9.631	7.997	8.395
Gent	7.971	7.752	7.489	6.445	5.306	4.578	4.810
Mechelen	1.704	1.639	1.506	1.246	978	911	982
Turnhout	1.175	1.143	1.058	866	733	547	542
Leuven	1.413	1.334	1.196	1.024	787	656	665
Brugge	1.647	1.788	1.650	1.307	1.046	790	768
Kortrijk	1.238	1.160	947	799	697	630	664
Oostende	1.459	1.505	1.366	1.185	1.074	1.028	1.019
Roeselare	707	650	507	380	314	291	314
Aalst	1.928	1.783	1.704	1.358	1.129	901	904
Sint-Niklaas	1.258	1.263	1.164	972	828	615	641
Genk	2.601	2.467	2.213	1.795	1.473	1.123	1.173
Hasselt	1.649	1.550	1.379	1.111	922	728	776
Totaal	119.498	111.657	98.803	81.329	65.959	53.757	54.195
Steden	39.867	38.499	35.605	30.000	24.918	20.795	21.653
Aandeel steden (%)	33,4	34,5	36,0	36,9	37,8	38,7	40,0

Bron : VDAB

Vaststelling : zoals bij de jonge werklozen is ook het aantal langdurig werklozen de jongste jaren fors gedaald. Een recente toename, zoals bij de jonge werklozen, is nog niet vastgesteld. Wel neemt proportioneel het aandeel van de langdurig werklozen in de steden verder toe.

4. Bestaansminimumtrekkers of leefloners

Stad	1-1-96	1-1-97	1-1-98	1-1-99	1-1-00	1-1-01	1-1-02
Antwerpen	5.902	6.199	6.386	6.634	6.169	5.060	3.512
Gent	3.281	3.384	3.589	3.488	3.473	2.598	2.881
Mechelen	844	781	799	852	784	715	769
Turnhout	286	271	307	308	272	257	249
Leuven	972	987	950	900	841	720	699
Brugge	848	938	929	852	748	699	565
Kortrijk	688	697	683	662	665	526	483
Oostende	1.104	1.125	1.126	1.113	1.012	734	831
Roeselare	236	248	220	223	198	160	206
Aalst	435	443	419	424	430	342	268
Sint-Niklaas	429	412	427	460	432	401	359
Genk	235	218	206	197	194	153	168
Hasselt	378	406	377	375	380	372	10
Totaal	27.987	29.178	29.373	29.394	27.659	23.513	21.081
Steden	15.638	16.109	16.418	16.488	15.598	12.737	11.000
Aandeel steden (%)	55,9	55,2	55,9	56,1	56,4	54,2	52,2

Bron : Ministerie van Volksgezondheid

Vaststelling : de jongste jaren is het aantal leefloners gedaald. Meer dan de helft van deze leefloners vinden we terug in de steden.

5. Aantal huurappartementen in sociale huisvesting

Stad	1999	2000	2001
Antwerpen	18.518	18.577	18.774
Mechelen	1.940	1.915	1.884
Turnhout	259	257	270
Leuven	2.283	2.294	2.233
Brugge	1.209	1.218	1.273
Kortrijk	609	619	631
Oostende	1.353	1.353	1.423
Roeselare	210	239	161
Aalst	530	611	595
Gent	8.534	8.500	8.565
Sint-Niklaas	925	947	951
Genk	1.747	1.804	1.793
Hasselt	472	474	500
Totaal	59.202	59.796	60.937
Steden	38.589	38.808	39.053
Aandeel steden	65,2	64,9	64,1

Bron : VHM

Vaststelling : het aantal verhuurde appartementen in de sociale huisvesting en het aandeel daarvan in de steden bleef de jongste jaren vrijwel constant.

6. Aantal SIF-vreemdelingen

Stad	1998	2001
Antwerpen	43.427	39.973
Gent	13.686	12.541
Mechelen	5.661	4.363
Turnhout	843	850
Leuven	4.189	4.538
Brugge	872	1.007
Kortrijk	1.431	1.430
Oostende	691	884
Roeselare	296	346
Aalst	1.183	1.045
Sint-Niklaas	2.387	1.587
Genk	12.186	10.500
Hasselt	1.635	1.637
Totaal	158.252	146.525
Steden	88.487	80.701
Aandeel steden	55,9	55,1

Bron : NIS

Vaststelling : de dalende trend van het aantal SIF-vreemdelingen zet zich verder door. Tussen 1995 en 1998 was hun aantal reeds met 6 procentpunten gedaald. Tussen 1998 en 2001 heeft deze daling zich verder doorgezet. Dit heeft te maken met het toegenomen aantal naturalisaties. Het aandeel van de steden blijft over de ganse periode vrijwel constant.

7. Aantal weduwen, invaliden, gepensioneerden

Stad	1998	1999	2000	2001	2002
Antwerpen	41.471	35.649	42.078	41.046	40.053
Gent	21.676	19.777	22.322	21.749	21.865
Mechelen	6.800	5.977	6.796	6.590	6.554
Turnhout	3.065	2.834	3.365	3.262	3.324
Leuven	7.114	6.017	6.604	6.640	6.689
Brugge	10.804	9.509	10.677	10.460	10.368
Kortrijk	7.765	6.857	7.752	7.640	7.664
Oostende	7.818	7.163	7.962	7.897	7.819
Roeselare	5.858	5.274	5.883	5.801	5.796
Aalst	7.292	6.291	6.946	6.842	6.798
Sint-Niklaas	6.255	5.689	6.005	6.305	6.385
Genk	5.601	4.533	4.925	5.270	5.211
Hasselt	5.050	4.694	5.374	5.492	5.120
Totaal	505.748	450.287	503.633	499.992	495.223
Steden	136.569	120.264	136.689	134.994	133.646
Aandeel steden	27,0	26,7	27,1	27,0	27,0

Bron : ministerie van Volksgezondheid

Vaststelling : het aantal WIGW's vertoont over een langere periode bekeken nogal wat schommelingen. Het aandeel dat in de steden woont blijft vrijwel constant en ligt slechts iets hoger dan de globale verhouding tussen de bevolking van de steden en deze van het Vlaamse gewest.

Vraag nr. 26
van 21 november 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

Stedelijk beleid – Stadsvlucht

In de recente Beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid – Beleidsprioriteiten 2002-2003, wordt gesteld dat de stadsvlucht het jongste decennium niet is gestopt en men enkel van een afremming van de stadsvlucht kan spreken. Volgens de beleidsbrief zouden de gestabiliseerde migratiecijfers en zelfs de lichte stijging van de stedelijke populatie wel eens meer te maken kunnen hebben met buitenlandse instroom, veeleer dan met het aantrekken of houden van gegoede tweeverdieners met kinderen (Stuk 1398 (2002-2003) – Nr. 1).

Vanuit het parlementaire controlerecht is het belangrijk zicht te verwerven op de concrete cijfers die deze stelling ondersteunen. Zonder een kwantitatieve neerslag van deze evolutie is het niet mogelijk de reële impact ervan in te schatten.

1. Wat zijn de meest recente cijfers inzake stadsvlucht in de dertien grootste Vlaamse steden ? Kan de minister ook cijfers meedelen over de uitstroom van stadsbewoners, en over de instroom van mensen uit respectievelijk het binnen- en buitenland ?
2. Beschikt men over cijfers die deze uitstroom, respectievelijk instroom van stadsbewoners vertalen in een gemiddeld inkomensniveau van deze twee groepen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelde twee vragen. Een eerste over de recentste cijfers inzake stadsvlucht en een tweede over de relatie tussen in- en uitstroom van stadsbewoners naar inkomensniveau.

Wat de stadsvlucht betreft stellen we vast dat de jongste decennia het aantal inwoners van de steden fors is gedaald. Wel doet zich de jongste jaren een kentering voor. Of het hier echt om een trendbreuk gaat valt nog maar af te wachten.

Tabel 1 : evolutie van de bevolking in de steden

	2001	1999	1989	1979	Evolutie
Antwerpen	447.140	447.079	473.082	516.927	- 13,5
Gent	225.453	224.127	230.822	243.523	- 7,4
Brugge	116.698	116.119	117.653	118.524	- 1,5
Leuven	88.867	88.130	85.947	86.468	2,8
Aalst	76.426	76.268	76.441	79.972	- 4,4
Mechelen	75.753	75.428	75.514	77.989	- 2,9
Kortrijk	74.551	74.945	76.279	76.774	- 2,9
Hasselt	68.572	67.918	65.861	64.110	7,0
Sint-Niklaas	68.419	68.205	67.941	67.987	0,6
Oostende	67.454	67.292	68.370	70.428	- 4,2
Genk	62.905	62.748	61.217	61.243	2,7
Roeselare	54.532	54.101	52.450	51.541	2,8
Turnhout	38.866	38.557	37.584	37.780	2,9
Totaal	1.465.632	1.460.913	1.489.161	1.553.266	- 5,6

Bron : NIS

Naast de globale bevolkingsevolutie worden meer gegevens gevraagd over de in- en uitstroom in de steden. In het kader van de taks force Stedenbeleid heeft prof. Ron Lesthaeghe, vakgroep Sociaal Onderzoek – steunpunt Demografie, VUB twee studies uitgevoerd waarbij naast historische reeksen ook projecties worden gemaakt voor de komende decennia. Naast globale projecties voor de migratiebekkens en hun zones in Vlaanderen en Brussel, 2000-2020 werden tevens projecties uitgevoerd voor de 13 grote en regionale steden van Vlaanderen, en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, 2000-2020. Deze documenten kunnen geconsulteerd worden op www.thuisindestad.be onder de rubriek witboek/workshops/demografie. In deze analyses wordt zowel rekening gehouden met zowel de migratiebewegingen als met de natuurlijke groei van de bevolking.

Hieronder geven we de in- en uitwijkbewegingen in de steden weer voor de jongste jaren.

Tabel 2 : interne en externe migratie in de steden

	2001			2000			1999			1997		
	Intern	Extern	Saldo	Intern	Extern	Saldo	Intern	Extern	Saldo	Intern	Extern	Saldo
Antwerpen	- 3,3	7,9	4,7	- 4,5	1,1	- 3,4	- 6,2	3,0	- 3,2	- 8,2	0,3	- 8,0
Gent	0,7	3,1	3,8	- 2,3	4,0	1,8	- 3,0	1,7	- 1,3	- 6,8	1,8	- 5,0
Brugge	1,5	0,4	2,0	1,6	1,6	3,3	1,8	0,9	2,7	- 0,3	0,1	- 0,2
Leuven	- 3,2	5,1	1,9	- 5,1	7,5	2,4	- 6,6	0,6	- 6,0	- 4,3	1,1	- 3,2
Aalst	- 1,9	1,0	- 0,9	2,0	0,7	2,7	0,1	0,7	0,8	1,3	0,6	1,9
Mechelen	0,1	1,6	1,6	- 0,3	- 0,1	- 0,3	- 2,1	0,6	- 1,6	0,4	- 0,5	- 0,1
Kortrijk	- 2,5	1,8	- 0,7	- 4,4	1,4	- 2,9	- 4,0	0,9	- 3,1	- 3,2	- 0,4	- 3,5
Hasselt	3,1	1,1	4,3	1,6	2,0	3,6	- 0,9	2,0	1,2	0,8	0,5	1,2
Sint-Niklaas	- 0,4	1,6	1,2	0,0	1,4	1,4	0,6	1,7	2,3	- 1,7	0,6	- 1,0
Oostende	7,6	- 1,3	6,3	7,1	- 1,0	6,2	4,2	0,1	4,3	- 2,0	- 0,9	- 2,9
Genk	- 4,6	2,4	- 2,3	- 5,0	2,6	- 2,5	- 3,2	2,3	- 0,9	- 4,2	1,3	- 2,8
Roeselare	3,1	0,0	3,1	3,3	- 0,1	3,2	1,9	0,2	2,2	2,2	0,3	2,5
Turnhout	2,5	2,2	4,8	0,9	- 0,9	0,1	0,1	0,1	0,1	- 0,9	1,7	0,9

Noot.

"Intern saldo" verwijst naar het saldo van de interne migratie, of het saldo van de inwijkingen en uitwijkingen van en naar andere gemeenten in België, uitgedrukt per 1000 eenheden van de bevolking (volgens middenpopulatie) ;

"Extern saldo" verwijst naar het saldo van de externe migratie, of het saldo van de immigratie en de emigratie van en naar het buitenland. Het betreft het verschil tussen de (externe inwijkingen + herinschrijvingen) en de (externe uitwijkingen + ambtshalve schrappingen), uitgedrukt per 1000 eenheden van de bevolking (volgens middenpopulatie) ;

"Totaal saldo" is het saldo van alle migratiestromen, zowel interne als externe, eveneens uitgedrukt per 1000 eenheden van de bevolking (volgens middenpopulatie).

Bron : NIS, APS

Vaststellingen :

- Terwijl in 1997 nog 9 steden op 13 gemeenten een totaal negatief saldo vertoonden is dit in 2001 teruggevallen op 3 steden (Genk, Kortrijk, Aalst).
- In Antwerpen is het totale saldo in 2001 voor de eerste maal positief, maar niettemin blijkt de stad per saldo weinig aantrekkelijk voor de in België verblijvende bevolking want het interne saldo, afgeleid uit de migratiebewegingen tussen Belgische steden en gemeenten, is negatief. In die zin kan men gewagen van een "interne stadsvlucht". De aangroei van de bevolking uit migratie komt dus geheel op rekening van de externe migratie.

- In Gent daarentegen is in 2001 zowel het interne als externe migratiesaldo positief. Wel moet opgemerkt worden dat het interne saldo eerder zwak is.
- In Brugge overtreft het positieve saldo uit interne migratie dat uit externe migratie.
- Oostende trekt vele nieuwe inwoners uit het binnenland aan.
- Kennen eveneens negatieve interne saldi : Leuven, Aalst, Kortrijk, Sint-Niklaas en Genk.

Op de vraag of de migratiebewegingen kunnen gekoppeld worden aan de inkomens kan op korte termijn geen antwoord worden gegeven. In principe moet het mogelijk zijn dit te onderzoeken. Dit veronderstelt echter een koppeling van de bevolkingsstatistiek aan deze van fiscale inkomsten. Bij de administratie Planning en Statistiek zal aangedrongen worden om hierrond de nodige initiatieven te nemen.

Vraag nr. 27
van 21 november 2002
van de heer PAUL VAN MALDEREN

Gemeenteraadsvergaderingen – Audiovisuele middelen

Artikel 91 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat de gemeenteraad zijn werking nader dient te regelen in een reglement van orde. De Nieuwe Gemeentewet geeft ook aan welke aangelegenheden in dit reglement dienen te worden geregeld. Daarnaast staat het de gemeenteraad vrij om ook andere aangelegenheden in dit reglement te regelen.

Dat neemt evenwel niet weg dat er zich nog altijd bepaalde situaties kunnen voordoen waarbij het reglement geen antwoord biedt en waarbij ook de overige op de gemeentelijke organisatie van toepassing zijnde wetgevende teksten niet onmiddellijk een duidelijk antwoord bieden.

Wat dit laatste betreft, kan bijvoorbeeld worden verwezen naar het gebruik van audiovisuele middelen (o.a. een bandrecorder om de besprekingen te registreren) door gemeenteraadsleden tijdens de zitting van de gemeenteraad. Het gebruik van dergelijke middelen vindt meer en meer ingang bij vergaderingen en bijeenkomsten. De vergadering van de gemeenteraad vormt daar geen uitzondering op.

Het is totaal onduidelijk of het gebruik daarvan al dan niet toegelaten is en op welke gronden de burgemeester (in zijn rol van voorzitter van de gemeenteraad) het gebruik ervan door een gemeenteraadslid al dan niet kan verbieden.

1. Welke richtlijnen heeft de minister reeds uitgevaardigd om het gebruik van audiovisuele middelen door gemeenteraadsleden tijdens de zittingen van de gemeenteraad te regelen ?

Of is het gebruik van dergelijke middelen een aangelegenheid die volledig autonoom door de gemeente kan worden geregeld in het reglement van orde ?

2. Werd de minister reeds geconfronteerd met problemen of met vragen van gemeenteraadsleden omtrent het gebruik van audiovisuele middelen tijdens de zittingen van de gemeenteraad ?

Antwoord

In principe is er niets op tegen dat de zittingen van de gemeenteraad worden opgenomen, onder meer om het latere opstellen van de notulen door de gemeentesecretaris te vergemakkelijken.

In toepassing van artikel 91 van de nieuwe gemeentewet neemt de gemeenteraad een reglement van orde aan.

Behalve de bepalingen die er op basis van deze wet in opgenomen moeten worden, kan dit reglement bijkomende maatregelen bevatten in verband met de werking van de raad, zoals de modaliteiten en beperkingen van het gebruik van bandopnamen.

Indien het reglement van orde geen verbodsbepalingen inhoudt, kan, zoals hiervoor is gezegd, in principe iedereen die de debatten bijwoont gebruik maken van beeld- en klankopnametoestellen voor zover evenwel het verloop van de vergadering er niet wordt door geschaad en de orde er niet wordt door verstoord.

De wettelijkheid van een algemeen en onbeperkt verbod lijkt mij betwistbaar, ook wanneer het van de raad uitgaat.

Indien de bandopnemer zelfstandig functioneert en niet het minste ongemak in de vergadering veroorzaakt, zie ik niet goed in op welke grond het gebruik ervan zou kunnen verboden worden. In zulk geval kan bezwaarlijk enig onderscheid worden gemaakt met het maken van schriftelijke aantekeningen. Het gaat enkel maar om een andere manier van aantekeningen maken.

Het algemeen en onvoorwaardelijk verbod een bandopnemer te gebruiken lijkt dan ook, evenzeer als het verbod nota's te nemen, bezwaarlijk verenigbaar met het beginsel van de openbaarheid.

In zijn hoedanigheid van voorzitter van de gemeenteraadszittingen heeft de burgemeester de plicht voor de naleving van de bepalingen van het reglement van orde te zorgen.

In geen geval mag de opname van de zitting de notulen vervangen.

Overigens mag een opname, die immers kan worden gemanipuleerd, niet worden gebruikt als bewijs dat bepaalde uitspraken werden gedaan of dat bepaalde interventies gebeurd zijn.

Het reglement van orde moet in geschikte bepalingen voorzien om elk misbruik van opnamen te voorkomen, alsook elk risico op schending van het geheim van de beraadslagingen, wanneer de behandeling in besloten vergadering krachtens de wet is bevolen.

Ik ben nog niet met parlementaire vragen in verband met het gebruik van audiovisuele middelen tijdens de zittingen van de gemeenteraad geconfronteerd geweest.

Wel zijn er in het Federale Parlement vragen hieromtrent gesteld geweest (als voorbeeld kan hierbij geciteerd worden : P.V. nr. 172 van mevrouw Maes-Vanrobaeys d.d. 14 september 1987, Bull. Vr. en Antw., Senaat, nr. 52, d.d. 6 oktober 1987, blz. 3150-3151 ; P.V. nr. 471 van de heer Knoops van 11 april 1990, Bull. Vr. en Antw., Kamer, nr. 114 d.d. 12 juni 1990, blz. 9269-9270).

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 18
van 21 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verkoop sociale huurwoningen – Evaluatie

Recentelijk nam de Vlaamse regering de beslissing om de verkoop van sociale huurwoningen aantrekkelijk te maken.

De huidige regeling bevat een aantal obstakels, wellicht terecht, om niet in een situatie van afbouw van het sociaal huurpatrimonium terecht te komen. Ook konden erkende vennootschappen (EV) worden vrijgesteld van een verkoopverplichting, na akkoord van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

1. Welke EV's kunnen tot op vandaag vrijgesteld worden van verkoopverplichting, en dit opgesplitst per provincie ? Wat was telkens de motivatie ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de voorbije vijf jaar van het aantal huurwoningen dat aan zittende huurders werd verkocht, en dit opgesplitst per EV en per provincie ? Op welke manier werd de prijs bepaald ?
3. Kan de minister eveneens een overzicht geven van de verkregen opbrengsten per EV ?

Hoeveel nieuwe woningen werden met deze middelen aangeschaft, en dit per EV en per provincie ?

4. Welke invloed kan de massale verkoop van sociale huurwoningen hebben op de huurinkomsten van een EV ?

Antwoord

1. Sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) kunnen volgens geldend recht niet vrijgesteld worden van een verkoopverplichting m.b.t. sociale huurwoningen, *omdat die verplichting niet bestaat*. De huidige regeling bepaalt m.a.w. dat alle SHM's zijn vrijgesteld van een verkoopverplichting.

Afgezien van artikel 45, § 4 van het decreet houdende de Vlaamse Wooncode (15 juli 1997 – BS : 19 augustus 1997 – zoals daarna gewijzigd), artikel dat stelt dat sociale huurwoningen maar verkocht mogen worden nadat ze 15 jaar als sociale huurwoning beschikbaar werden gesteld, stipuleert bijlage III bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 betreffende de voorwaarden en modaliteiten van overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de sociale huisvestingsmaatschappijen in uitvoering van de Vlaamse Wooncode ("overdrachtenbesluit" verschenen in het BS van 9 oktober 1999) bijkomend in artikel 8 dat elke SHM precies haar eigen verkoopbeleid bepaalt op basis van de specifieke omstandigheden waarin zij moet werken. Bij concrete aanvragen tot aankoop moet uiteraard wel (in het kader van behoorlijk bestuur) gemotiveerd worden waarop die "specifieke omstandigheden" betrekking hebben. Het geciteerde besluit verwijst in dat kader naar : 1) de verzekering dat er een huurpatrimonium beschikbaar blijft dat qua aard, omvang en samenstelling volstaat om het recht op menswaardig wonen te realiseren ten aanzien van de meest behoeftige gezinnen en alleenstaanden ; 2) de leefbaarheid en de statutaire doelstellingen van de SHM ; 3) de noodzaak dat het verkoopbeleid dient afgestemd te worden op maatschappelijke factoren van sociaal-economische, financiële of andere aard.

2. Het overzicht van het aantal sociale huurwoningen dat de laatste vijf jaar aan de zittende huurders werd verkocht (opgesplitst per SHM en provincie) vindt men hier als **bijlage I**. Op te merken valt dat deze gegevens wel ook de cijfers m.b.t. de (weliswaar kwantitatief beperkte¹) verkoop (onderhands of openbaar) van (normaliter : leegstaande) onverhuurbare sociale huurwoningen bevatten.

¹ In het jaar 2000 bijvoorbeeld 10 % van de verkochte sociale huurwoningen, in 2001 ongeveer 12 %

De prijs van een aan de zittende huurder te verkopen sociale huurwoning wordt normaliter² op volgende wijze bepaald :

men houdt rekening met de geactualiseerde waarde³ en met de raming van de ontvanger der registratie of van de commissaris van het comité tot aankoop. De schattingen door voornoemde ontvanger of commissaris blijven hoogstens één jaar geldig. Alle belastingen, taksen, erelonen en kosten met betrekking tot de verkoopakte, de schatting, de afpaling en de opmeting komen ten laste van de koper.

De verkoopprijs mag in principe nooit lager zijn dan het hoogste van beide hierna genoemde bedragen : hetzij voormelde geactualiseerde waarde, hetzij voormelde raming. De verkoopprijs moet evenwel niet noodzakelijk overeenstemmen met dit hoogste bedrag (hij kan dus hoger zijn). Het verschil tussen bovengenoemd hoogst bedrag en de verkoopprijs mag echter nooit hoger zijn dan 15 % van dat hoogste bedrag, behoudens omstandig gemotiveerde uitzondering.

3. Een gedetailleerd overzicht van de verkregen opbrengsten per sociale huisvestingsmaatschappij is op dit ogenblik niet voorhanden. Wel wordt in **bijlage II** een overzicht geboden van de verkregen opbrengsten (verkoop sociale huurwoningen) per provincie en wel voor de laatste 5 jaar. Wat betreft de herinvesteringsactiviteiten beschikt de VHM thans slechts over een

² In zeer uitzonderlijke en grondig te motiveren gevallen is het mogelijk dat geen rekening gehouden wordt met de "geactualiseerde waarde" (cfr. voetnoot 3) omdat die in die gevallen een louter theoretische waarde zou hebben (bijvoorbeeld bij totale verwaarlozing van het te verkopen pand). Maar ook dan kan er nooit onder de schattingswaarde verkocht worden. Het geheel van de prijsbepalingsregels is in combinatie van bijlage III bij het overdrachtenbesluit en een aantal aanvullende regels goedgekeurd door de raad van bestuur van de VHM.

³ De "geactualiseerde waarde (of kostprijs)" is de som van alle uitgaven die door de SHM werden betaald voor de oprichting van de woning of de verwerving ervan, in voorkomend geval te vermeerderen met de prijs voor alle uitgevoerde renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, en te vermenigvuldigen met de actualisatiecoëfficiënt die door de minister bevoegd voor huisvesting wordt vastgesteld voor 1 juli en dat op voorstel van de VHM. Cfr. genoemde bijlage III, artikel 5.

aantal gedetailleerde voorbeelden van herinvestering ; men vindt die als **bijlage III**.

Het mag duidelijk zijn dat het concrete opsporen van elke herinvesteringsactiviteit bij de diverse maatschappijen (indien al mogelijk) een gigantisch en zeer complex werk zou inhouden (cfr. combinatie van diverse financierings- en subsidiemechanismen, diversiteit van de activiteiten waarin men herinvesteert, ...).

4. Invloed van de verkoop van sociale huurwoningen op de huurinkomsten van een sociale huisvestingsmaatschappij.

Het stimuleren van het verkopen van sociale huurwoningen, mogelijkerwijze tengevolge van artikel 24, § 3 van het sociale huurbesluit van 20 oktober 2000, eventueel in combinatie met een aanpassing van de inkomensplafonds ingeschreven in het overdrachtenbesluit van 11 mei 1999, kan tot gevolg hebben dat vooral de "sociale" huurders met een hoger inkomen hun sociale woning zullen aankopen (zij beschikken daarvoor trouwens over meer middelen). Gezien de te betalen huurprijs in een evenredige relatie staat tot het inkomen van de huurder, zou dit betekenen dat de huurders die de hogere huurprijzen betalen eigenaar worden (en dus geen huurinkomsten meer genereren). De SHM's zullen bijgevolg bij dezelfde basishuurprijs (gebaseerd op de geactualiseerde kostprijs van een woning) een lagere gemiddelde huurprijs per woning ontvangen, en daarenboven ook in globo lagere inkomsten uit huur binnen krijgen. Daarnaast kan de verkoop van sociale huurwoningen ook o.a. een invloed hebben op het patrimonium van de SHM (kleiner aanbod, de opbrengst van één verkochte huurwoning dekt de kost van een te bouwen sociale huurwoning niet) en op de lijsten van de kandidaat-huurders.

Zowel de invulling van de uitvoeringsbesluiten in het kader van het stimuleren van het verkopen van sociale huurwoningen, alsook de invulling van het uniforme sociale huurbesluit, zullen bepalend zijn voor hogervermelde invloed.

Bijlage I

	1997	1998	1999	2000	2001
Provincie Antwerpen					
Ideale Woning (101)	6	2	3	5	8
Goede Woning (102)	2	–	–	–	–
Huisvesting (103)	–	1	–	1	1
Onze Woning (105)	–	–	1	–	–
ABC (106/5)	–	–	–	–	–
Boom (111)	3	3	7	10	2
Deurne (114)	–	1	2	6	1
Hoboken (118)	1	–	–	2	–
Schelle (126)	3	1	1	–	–
Wuustwezel (131)	1	1	–	1	5
Zwijndrecht (132)	–	–	–	–	–
Bornem (112)	–	2	1	–	1
Duffel (115)	2	–	–	–	–
Heist op de Berg (116)	5	1	–	–	–
Lier (120)	–	–	–	–	–
Mechelse GW (121)	6	6	10	6	5
Vrije Woonst (122)	–	–	in vereffening	–	–
Puurs (125/6)	4	2	1	–	–
Willebroek (130)	–	–	–	–	–
Geel (115/5)	7	8	13	6	6
Herentals (117)	–	1	3	2	–
Mol (123)	1	–	–	–	–
Olen (123/5)	2	–	–	–	–
Merksplas (125)	1	–	–	–	–
Turnhout (129)	2	–	–	–	–
Westerlo (129/5)	–	–	–	–	–
Totaal	46	29	42	39	29

	1997 (*) fusie 242	1998	1999 (*) fusie 263	2000	2001
Provincie Vlaams-Brabant					
Asse (222/8)	4	1	2	–	1
St.-Pieters-Leeuw (229)	4	–	1	–	1
Halle (235)	4	2	8	4	6
Machelen (249)	3	1	3 (*)	–	–
Vilvoorde (263)	5	2	5	14	13
Aarschot (201)	–	–	–	–	–
Diest (225)	–	–	–	–	–
Herent (235/1)	–	–	–	–	–
Heverlee (236)	–	–	–	–	–
Kessel-Lo (242)	–	–	–	–	–
Landen (245/5)	1	3	2	–	1
Leuven (247)	1 (*)	–	–	–	–
Tervuren (260)	–	–	–	–	–
Tienen (261)	–	–	–	2	–
Totaal	22	9	21	20	22

	1997 (* fusie 992 (**) fusie 325	1998 (*)	1999 fusie	2000	2001 992
Provincie West-Vlaanderen					
Blankenberge (306)	2	–	1	1	1
Brugse Maatschappij (307)	4	4	6	4	–
Interbrugse (310)	15	6	10	5	9
Knokke-Heist (315)	2	1	1	3	–
Heist Kijkdorp VHM (315)	–	–	–	1	–
St. Andries (335)	–	–	–	–	–
Ieper (320)	8	2	5	5	–
Wervik (342/1)	–	2	1	1	–
Bissegem (305)	–	–	– (*)	–	–
Harelbeke (314)	–	–	–	–	–
Heule (319)	– (*)	–	–	–	–
Kortrijk (323)	2	2	–	–	–
Kuurne (324)	–	1	–	–	–
Lauwe (325)	–	1	–	–	–
Marke (327/5)	2 (**)	–	–	–	–
Menen (328)	2	3	8	4	–
Waregem (341)	5	4	14	8	4
Wevelgem (343/1)	–	–	–	–	–
Zwevegem (344)	–	–	–	–	–
Gistel (312)	–	–	1	–	9
Gelukkige Haard (331/5)	–	–	–	–	–
Oostendse Haard (332)	–	6	5	5	–
Ingelmunster (321)	2	–	2	3	–
Izegem (322)	–	–	3	–	3
Roeselare (333)	29	10	21	16	18
Tielt (338)	1	1	5	2	3
Nieuwpoort (331)	3	1	1	–	–
Veurne (339)	1	1	3	–	1
Totaal	78	45	87	58	48

	1997	1998	1999 (*) wordt 427	2000 (*) fusie 429	2001
Provincie Oost-Vlaanderen					
Aalst SMV HGA (401)	–	1	–	1	–
Aalst-Dewaco (401/5)	–	–	–	–	–
Veilig Wonen Aalst (420)	–	–	–	11	5
Ninove (424)	–	–	–	–	–
Baasrode (402)	–	–	–	– (*)	–
Dendermonde (407)	4	3	3	3	–
Hamme (419)	–	–	–	–	–
Overmere (426)	–	–	–	–	–
St.-Gillis-Dendermonde (429)	3	1	1	3	1
Wetteren (434)	–	–	–	–	–
Zele (435)	2	2	1	1	2
Eeklo (409)	1	–	1	1	–
Zelzate (436)	–	–	–	–	–
Zelzate VHM (436)	–	–	–	–	–
Deinze (408)	4	2	1	–	–
Goede werkm. won. (411)	–	–	–	–	–
Gentse Haard (414)	–	–	–	–	–
Gentse Mij. Huisv. (415)	–	–	–	–	2
Volkshaard (416)	4	4	6	3	5
Wachtebeke VHM (416)	3	1	–	3	1
Gentbrugge (418)	–	–	–	–	–
Merelbeke (423)	–	–	1	–	–
Zomergem (437)	1	–	–	–	–
Elk Gezin een Dak (425)	–	–	– (*)	–	–
Vl. Ardennen (425/5)	–	–	– (*)	–	1
Ronse (428)	2	1	1	1	2
Beveren-Waas (404)	–	2	1	1	1
Lokeren (422)	3	2	5	2	3
St.-Gillis-Waas (430)	–	–	–	–	–
St.-Niklaas (431)	–	1	–	–	–
Temse (432)	2	1	–	7	–
Totaal	29	21	21	10	23

	1997	1998	1999	2000	2001
Provincie Limburg					
Beringen (700)	30	32	47	53	18
Genk (703)	38	20	29	17	11
Hasseltse HM (705)	–	–	–	–	–
Limburgs Tehuis (705/5)	3	3	–	3	1
St.-Truiden (709)	4	–	2	3	5
Houthalen-Helchteren (706/4)	11	15	10	20	12
Maaseik (707)	6	8	6	12	2
Maasmechelen (701/5)	1	–	–	–	–
Tongeren (711)	2	3	2	–	2
Totaal	95	81	96	108	51

Bijlage II : verkoopopbrengsten verkoop sociale huurwoningen in euro (*)

	1997	1998	1999	2000	2001
Antwerpen	2.852.149	1.579.208	2.148.939	2.153.870	2.022.487
Limburg	1.312.228	465.884	1.024.616	6.298.246	3.030.047
Oost-Vlaanderen	4.193.847	2.297.656	4.892.679	2.490.838	1.538.859
Vlaams-Brabant	1.482.407	1.144.797	1.064.703	1.340.603	1.282.140
West-Vlaanderen	5.192.611	4.410.487	5.233.381	3.276.327	2.515.034
Totaal	15.033.242	9.898.032	14.364.318	15.559.884	10.388.567

(*) Deze totaalbedragen bevatten ook de opbrengsten van de verkoop van vóór 1946 gebouwde onverhuurbare sociale huurwoningen

Bijlage III : enkele voorbeelden van herinvesteringsactiviteiten

Op basis van de bij de VHM ingediende projecten en gerelateerd aan de op dat moment beschikbare verkoopopbrengsten (verkooprijzen - beheersvergoeding van 0,5 % t.v.v. de VHM) werden deze middelen, al dan niet in combinatie met andere financierings- en subsidiemogelijkheden, geherinvesteerd in de bouw van nieuwe woningen en voornamelijk in de verwerving van onroerende goederen of de renovatie van het eigen patrimonium.

Ter illustratie worden hierna voorbeelden van herinvestering vermeld.

De CV Gew. Mij. tot het bouwen van sociale woningen te Boom en Terhagen verkocht tussen begin 1997 en 31/12/2001 voor 1.012.122,61 EUR (40.828.925 BEF) huizen en herinvesteerde hier-

van 963.215,08 EUR (38.856.000 BEF) in de renovatie van 17 woningen aan de Noeverselaan-Kruiskenslei te Boom.

De CV Huisvesting Zennevallei - Halle verkocht tussen begin 1997 en 31/12/2001 voor 1.441.002,58 EUR (58.129.900 BEF) huizen en voor 1.378.288,00 EUR (55.600.000 BEF) niet-residentiële ruimten (winkels) en herinvesteerde hiervan voor de bouw van 37 appartementen en 48 garages, project Molenborre 3de fase 224.349,84 EUR (9.050.250 BEF) en de renovatie van 96 appartementen te Halle, Rodenemwijk 1.478.117,20 EUR (59.627.100 BEF), of totaal 1.702.467,04 EUR (68.677.350 BEF).

De CV Ons Dak te Maaseik verwierf tussen begin 1997 en 31/12/2001 door de verkoop van huizen 2.202.912,00 EUR (88.865.250 BEF) beschikbare middelen waarvan in dezelfde periode 1.360.674,15

EUR (54.889.459 BEF) werd gebruikt voor de financiering van 14 aankoopdossiers. Het saldo werd als aanvullende financiering ingebracht in 2 bouw-dossiers: de opbouw van 15 woningen en 8 garages te Kinrooi-Kessenich "De Borg" en de opbouw van 2 woningen en 3 appartementen te Maaseik, Marktstraat.

Vraag nr. 19
van 21 november 2002
van de heer JACKY MAES

SHM De Mandelbeek Kortrijk – Bouwproject

Door de socialehuisvestingsmaatschappij De Mandelbeek werd bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en Arohm Brugge, een uitbreiding aangevraagd van de bestaande woonwijk met vijftig woningen, uit te voeren in verschillende fases. De eerste fase omvat het oprichten van tweeëntwintig huurwoningen. In de volgende fases zullen er eveneens koopwoningen worden aangeboden. Na het beëindigen van dit project zullen alle grondreserves van De Mandelbeek in Kortemark opgebruikt zijn.

Het project omvat ook de aanleg van de nodige weginfrastructuur. Men kan echter met de eerste fase niet van start gaan zolang de wegen niet zijn aangelegd. Voor de uitbreiding ontbreekt nog een nieuwe zijstraat.

1. Welke timing wordt er gehanteerd voor de aanleg van de nodige weginfrastructuur ?
2. Wanneer kan worden gestart met de eerste fase van de uitbreiding van het bouwprogramma van De Mandelbeek in Kortemark ?
3. Wat is de stand van zaken en welke verdere procedure wordt er gevolgd ?

Antwoord

Voor het dossier Kortemark, Firmin Deprezstraat, werd door de SHM "de Mandelbeek cvba" een formulier "0" ingediend op 27 augustus 2002 voor de eerste fase van 22 woningen.

AROHM Brugge heeft bijkomende inlichtingen gevraagd omtrent de volgende fases. De SHM

heeft op 26 september jl. geantwoord (17 koopwoningen en 11 huurwoningen).

Het vervolg van de procedure ziet er in grote lijnen als volgt uit.

- Zodra het dossier volledig is, maakt de provinciale cel huisvesting een preliminair advies op en stuurt dit naar de afdeling Woonbeleid en de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur met een afschrift naar de VHM.
- Als het project infrastructuurwerken omvat, start de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur de procedure voor het aanstellen van een ontwerper en treedt deze afdeling op als bouwheer voor deze werken.
- De afdeling Woonbeleid maakt een eindadvies op en legt het project voor erkenning voor aan de Minister bevoegd voor huisvesting.
- Pas als de minister het project erkend heeft als vatbaar voor programmering en voor zover de nodige studies en voorontwerpen klaar zijn, belegt de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur op vraag van de initiatiefnemer een plenaire vergadering waar de studies en voorontwerpen besproken worden.
- Als de plenaire vergadering de studies en voorontwerpen goedkeurt, maakt de initiatiefnemer een ontwerp-dossier op voor de bouw of renovatie van de woningen. Voor infrastructuurwerken gebeurt dit door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur.
- Na goedkeuring door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur start de initiatiefnemer de gunningprocedure voor de bouwwerken en dient vervolgens een gemotiveerd voorstel tot toewijzing van de opdracht in.
- Op advies van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur keurt de minister het gunningdossier goed, en dat geldt als belofte van subsidie. Pas daarna kan de opdracht gegund worden.

Omdat er in dit dossier nog geen preliminair advies is uitgebracht, heeft de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur nog geen dossier geopend. Een timing voor de infrastructuur is dus op dit ogenblik onmogelijk.

Vraag nr. 21
van 21 november 2002
van de heer DIDIER RAMOUDT

Vormingsinstituten voor KMO – Voedingsvergunning

In de Vormingsinstituten voor KMO (Syntra) is het tot op heden mogelijk een opleiding te krijgen in verband met het slagersberoep. In de toekomst zal het voor deze centra niet meer mogelijk zijn om dergelijke opleiding te blijven geven indien ze niet beschikken over een machtiging om karkassen uit te benen. Nu kunnen ze deze machtiging niet verkrijgen, omdat ze niet beschikken over een voedingsvergunning.

Een uitzonderingsmaatregel om te kunnen voldoen aan de Europese regelgeving terzake zou een oplossing betekenen.

Is deze problematiek de minister bekend en zo ja, werd er reeds onderzocht op welke manier de Vormingsinstituten voor KMO die nu een slagersopleiding inrichten, in de toekomst kunnen beantwoorden aan de regelgeving terzake ?

Antwoord

Ja, deze problematiek is mij recentelijk gemeld.

Tijdens de laatste Beroepscommissie Slagerij, georganiseerd in het VIZO dd. 23 september 2002, werd deze problematiek aangebracht door één van de leden. Er werd op gewezen dat de nieuwe Europese richtlijnen voor de Vormingsinstituten voor de KMO (het huidige Syntra West-Vlaanderen), gevolgen kunnen hebben voor de inrichting van de slagerij-opleidingen. De problemen die zich zouden kunnen voordoen zijn te situeren op het vlak van de beschikbaarheid van een voedingsvergunning, het verkrijgen van een machtiging tot uitbenen van karkassen en het aantonen van traceerbaarheid.

Naar aanleiding van deze probleemstelling werd een vergadering georganiseerd i.s.m. VIZO en Syntra West, daar deze de problematiek als eersten aangekaart hadden, om de mogelijke te ondernemen stappen te bespreken. De aanpak resulteert momenteel in een brief aan de gedelegeerd bestuurder van het Federaal Voedselagentschap voor de veiligheid van de voedselketen, waarin de problematiek voor de Syntra algemeen wordt uiteengezet. Daarnaast wordt ook gepland een werk-

groep te organiseren bestaande uit vertegenwoordigers van de beroepscommissie, het VIZO, de Syntra, een afvaardiging vanuit het Federaal Voedselagentschap en het eigen kabinet en een expert terzake.

Vraag nr. 22
van 21 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gesprekken met ambassadeurs – Stand van zaken

De voorganger van de minister had de gewoonte ontwikkeld om op geregelde tijdstippen een coherente groep ambassadeurs uit te nodigen voor een diplomatiek onderhoud. Hij maakte van dergelijke gesprekken gebruik om de informatie en kennis van deze gezanten over het Vlaams buitenlands beleid en de instrumenten daarvan aan te vullen, terwijl zij van hun zijde de gelegenheid hadden hun aandachtspunten inzake de betrekkingen tussen Vlaanderen en hun landen aan te kaarten.

Deze gesprekken vormden een aanvulling op de bilaterale gesprekken, die hij met steeds meer ambassadeurs ontwikkelde (schriftelijke vraag nr. 93 van 19 april 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 2059).

1. Worden eerstgenoemde initiatieven voortgezet ?
2. Hoeveel dergelijke gesprekken met groepen van ambassadeurs heeft hij reeds gehad sedert hij belast werd met het buitenlands beleid ?
3. Is er nog altijd sprake van een groeiend aantal bilaterale gesprekken met buitenlandse ambassadeurs in Vlaanderen ?

Antwoord

1. In navolging van mijn voorganger zal ik, als Vlaams minister van Buitenlands Beleid, de diplomatieke ontmoetingen met een coherente groep ambassadeurs voortzetten.
2. Sinds ik bevoegd ben voor het Vlaams Buitenlands Beleid heb ik reeds eenmaal een dergelijke ontmoeting georganiseerd. Op 14 november 2002 heb ik namelijk de ambassadeurs van de landen uit Centraal- en Oost-Europa ontvangen.

3. Er is nog steeds sprake van een groeiend aantal bilaterale gesprekken met buitenlandse ambassadeurs.

Sinds ik bevoegd ben voor het Vlaams Buitenlands Beleid, heb ik reeds bilaterale gesprekken gehad met 10 buitenlandse ambassadeurs.

**Vraag nr. 23
van 21 november 2002
van de heer JAN LOONES**

Sociale huisvesting – Doelgroep

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) heeft tot doel de minst gegoede gezinnen aan een voldoende uitgeruste woning te helpen.

Uit cijfers blijkt echter dat een niet onbelangrijk segment van de sociale huurders bestaat uit gezinnen die, op basis van hun inkomen, duidelijk geen sociale woning behoeven (Studie- & Jaarrapport 2001-2002 van de Vlaamse Confederatie Bouw).

Alhoewel dit fenomeen ongetwijfeld leidt tot een gezondere financiële situatie voor de VHM en haar socialehuisvestingsmaatschappijen, kan toch niet voorbijgegaan worden aan het feit dat op die manier een groot aantal goedkope woningen niet verhuurd wordt aan gezinnen die daar echt nood aan hebben.

Recente cijfers tonen aan dat de socialehuisvestingsmaatschappijen ongeveer 130.000 woningen aanbieden, waarvan echter slechts de helft bewoond wordt door mensen met een lager inkomen (minder dan 435.000 frank). Dat betekent dat het vangnet van sociale woningen slechts een oplossing biedt voor 15 % van de armste gezinnen in Vlaanderen, en dat bijgevolg zo'n 440.000 gezinnen met lage inkomens zich noodgedwongen moeten richten op de meestal duurdere private huurmarkt.

Hoewel de toewijzingspolitiek opnieuw in de goede richting blijkt te evolueren, neemt dit niet weg dat de wachtlijsten voor een sociale woning nog steeds ellenlang zijn.

Welk antwoord biedt de minister op het probleem dat nog steeds een onaanvaardbaar aantal arme gezinnen uit de boot valt voor een sociale woning ?

En op het probleem dat sociale woningen worden toegekend aan meer gegoede gezinnen, die een be-

roep zouden kunnen doen op de private huurmarkt ?

Welke maatregelen neemt de minister opdat sociale woningen toekomen aan degenen die er recht op hebben : de kansarme en minder gegoede gezinnen ?

Antwoord

Uit de meest recente woonbehoeftenstudie op Vlaams niveau uitgevoerd door Ufsia in opdracht van de afdeling Woonbeleid bij Arohm blijkt dat er ruim 200.000 prioritair behoeftige gezinnen die op basis van hun inkomensituatie en/of de slechte kwaliteit van hun huidige woning terecht zouden moeten kunnen in de sociale huursector. Ik weet niet op basis waarvan het parlementslid spreekt over 440.000 gezinnen met lage inkomens.

Uit de discussie van de voorbije weken en maanden blijkt dat de sociale huursector voor tal van uitdagingen staat :

- het aanbod uitbreiden ;
- ten dienste staan van de woonbehoefte gezinnen ;
- de leefbaarheid in de sociale woonwijken verzekeren ;
- de leefbaarheid van de sociale huisvestingsmaatschappijen verzekeren ;

Deze doelstellingen vergen een strategische opstelling van de sector in het algemeen en van de maatschappijen in het bijzonder.

1. Het aanbod uitbreiden

De toelatingsvoorwaarden en voorrangregels in de sociale huursector zorgen er meer en meer voor dat de sociale huurder behoort tot de allerlaagste inkomenscategorieën. Het enige mogelijke antwoord op het feit dat er aan heel wat gezinnen uit deze laagste inkomensgroepen geen sociale huurwoning kan worden toegewezen is het verhogen van het aanbod.

De regering heeft hiervoor het programma van de 15.000 bijkomende sociale huurwoningen opgezet. Er is bepaald dat de inspanningen van de huisvestingsmaatschappijen zullen worden aangevuld met een specifiek programma in samenwerking met private partners.

2. Ten dienste staan van de woonbehoefte gezinnen

De Vlaamse wooncode richt zich op de woonbehoefte gezinnen. Hiermee wordt niet bedoeld dat enkel de laagste inkomensgroepen de begunstigden zijn van het Vlaams sociaal woonbeleid. In feite beoogt de wooncode het recht van wonen te garanderen voor alle gezinnen die om diverse redenen een woning behoeven. Uiteraard zijn er inkomensvoorwaarden voorzien, doch deze moeten een ruim deel van de bevolking omvatten, aangezien er ook bij de lage en modale inkomensgroepen woonbehoefte gezinnen voorkomen.

Historisch is de sector trouwens tot stand gekomen met als doelstelling het aanbieden van kwaliteitsvolle, betaalbare woningen voor modale werkende gezinnen. Het is dus maar de vraag wat verstaan wordt onder "meer goeude gezinnen". Door de inkomens- en eigendomsvoorwaarden komen de hogere inkomensgroepen niet in aanmerking voor sociale huurwoningen.

Er zijn inderdaad gezinnen die – hoewel ze voldeden aan de voorwaarden bij de toewijzing – na een zekere periode hun inkomen zien toenemen tot boven die voorwaarden. Het sociaal huurbesluit bepaalt dat deze gezinnen in specifieke omstandigheden worden opgezegd, met het oogmerk op de snellere doorstroming van de wachtlijsten. Ik wil dit sociaal huurbesluit echter verder aanpassen, omdat blijkt dat het in heel wat gevallen gaat om gezinnen die de pensioengerechtigde leeftijd naderen, en die na enkele jaren "verbanning" opnieuw toegang zouden krijgen tot de sociale huursector op basis van hun pensioen. Aangezien sociale woningen naast een betaalbare kwaliteit ook meer woonzekerheid moeten bieden wil ik deze gevallen wat van dichterbij bekijken en zien of zich daar geen meer soepele opstelling opdringt.

Ik wil er in elk geval ook voor zorgen dat de sociale huurder van wie het inkomen in de loop van de jaren is toegenomen het recht krijgt om eigenaar van die woning te worden. Hierdoor komen middelen vrij die opnieuw in de sociale huursector kunnen worden geïnvesteerd.

3. De leefbaarheid in de sociale woonwijken verzekeren

De leefbaarheid van de sociale woonwijken is niet gebaat bij een concentratie van de aller-

laagste inkomensgroepen. De criteria voor de sociale woonprojecten bevat al meerdere jaren bepalingen met het oog op de realisatie van de sociale vermenging.

Uit de hoorzitting die we in de commissie hierover hadden op 26 november jl. blijkt dat dit begrip genuanceerd moet worden bekeken, maar alleszins is duidelijk dat het niet betekent dat de sociale huursector uitsluitend aan de allerlaagste inkomensgroepen moet voorbehouden worden. Het betekent daarentegen wel dat een gezonde menging van diverse inkomensgroepen de draagkracht van de wijken verbetert, en de verpaupering van wijken en buurten tegengaat.

4. De leefbaarheid van de wijken en van de maatschappijen verzekeren

Een aantal maatschappijen, vooral stedelijke, worden geconfronteerd met dalende huurinkomsten door de instroom van de laagste inkomensgroepen. Hierdoor raakt de balans van sommige sociale huisvestingsmaatschappijen uit evenwicht of verslechtert verder.

Om hieraan tegemoet te komen heb ik in de begroting 2003 extra middelen ingeschreven, in de eerste plaats voor de stedelijke maatschappijen in Gent en Antwerpen. Het toekennen van verhuursubsidies aan een aantal sociale huisvestingsmaatschappijen zou een basisinkomen per woning of wooncomplex moeten kunnen garanderen.

**Vraag nr. 27
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Wetenschapsparken – Stand van zaken

Het researchpark Kortrijk werd na afloop van de juridische problematiek hernomen en goedgekeurd in de gewestplanwijziging van 2001. Blijkbaar zijn er ondertussen nieuwe juridische betwistingen. Er dient bovendien nog een bijzonder plan van aanleg (BPA) te worden opgemaakt vooraleer de uitvoering kan starten. Eind 2000 werden het Innovatie- en Incubatiecentrum. Kortrijk (IICK) en het Vlaams Kunststoffencentrum opgestart op de terreinen van de Kulak.

Niettegenstaande de juridische problematiek van het researchpark werd de filosofie achter dit project (stimuleren research, innovatie, spin-offs in eigen regio) verder ontwikkeld via de oprichting en

werking van het IICK en via de oprichting van het informeel netwerk Kortrijk.Innovatie (Kortrijk.IN).

Naar aanleiding van zijn bezoek aan Rebak, het streekplatform arrondissement Kortrijk, en aan het IICK, verwees de minister naar een verhoging van de contingenten wetenschapsparken voor de universiteiten. Dit opent perspectieven voor een bijkomende zone, door een beroep te doen op een deel van het pakket dat zal worden toegewezen aan de KUL.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de verhoging van de contingenten wetenschapsparken voor de universiteiten ?

2. Is er reeds een uitbreiding ? Zo ja, waar en volgens welke criteria ?

Wat is de concrete invulling ?

Wat zijn de budgettaire consequenties ?

3. In welke mate wordt er ook aan een bijkomende zone in Kortrijk gedacht ?

Antwoord

1. De verhoging van de contingenten werd opgenomen in het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen. Tijdens zijn eerstvolgende vergadering zal de Vlaamse Interuniversitaire Raad hierover zijn advies uitbrengen.

Zodra het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid is goedgekeurd zal de procedure tot goedkeuring van het ontwerp besluit van de Vlaamse regering gestart worden.

2. Voormeld ontwerp van besluit voorziet de volgende contingenten :

– VUB : 50 ha : geen verhoging ; was ook geen vragende partij ;

– UCG : 100 ha = verdubbeling ;

– KUL : 100 ha = verdubbeling, waarvan 10 ha voor de campus Kortrijk, met een eventuele aanvullende optie van maximaal 10 ha voor Kortrijk ;

– Transnationale Universiteit Limburg Campus Diepenbeek : 23 ha

– UA : 32 ha = verhoging met 12 ha.

Deze contingenten zullen met ingang van de datum van dit besluit vierjaarlijks geëvalueerd worden waarna ze na advies van de Vlaamse Interuniversitaire Raad door de Vlaamse regering aangepast kunnen worden.

De locaties voor deze bijkomende contingenten, staan niet opgenomen in dit ontwerp vermits dit tot de bevoegdheid van de sector ruimtelijke ordening behoort. Sommige universiteiten hebben echter al een concrete vestiging op het oog of hebben reeds een bestemming via BPA of andere bestemmingsregel bekomen.

De grootte van de bijkomende contingenten werd bepaald op basis van de behoeften die mede door de universiteiten werden vastgesteld. Hiervoor golden als criteria : de bezetting van de huidige wetenschapsparken, de bezetting van de incubatie- en innovatiecentra, de verwachte doorgroeibedrijven van deze centra, de nog te verwachten wetenschappelijke ontwikkelingen en de spin-offs van de universiteiten.

De concrete invulling van deze contingenten zal afhangen van de mate waarin deze verwachtingen ingevuld worden en zal verschillen van universiteit tot universiteit. De invulling kan ook gefaseerd verlopen en de vierjaarlijkse evaluatie maakt bijstellingen steeds mogelijk.

De kosten voor de aanleg van de openbare infrastructuur kan volgens het ontwerp van subsidiebesluit nog steeds aan 85 % van de subsidiebele kosten gefinancierd worden.

Ervan uitgaande dat de gemiddelde subsidiekost voor wetenschapsparken 77.000 euro per ha bedraagt, mag de budgettaire impact geschat worden op 8.739.500 euro.

Aan een gemiddelde van ongeveer 20 ha per jaar zou dit een jaarlijkse weerslag hebben van 1.543.000 euro.

3. Voor de zone Kortrijk ligt voor het huidig wetenschapspark grenzend aan de campus van de universiteit nog steeds een bedrag van 668.834 euro vast.

Zoals vermeld onder 1 bestaat er een kans op uitbreiding in overleg met de universiteit Leuven.

Vraag nr. 28
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

LAR II Kortrijk – Subsidiëring

In het voorstel van afbakening regionaal-stedelijk gebied Kortrijk is 30 ha bestemd voor een bijkomende zone voor transport en logistiek.

Op basis van een studie heeft Rebak, het streekplatform arrondissement Kortrijk, eind 2001 aan het Vlaams Gewest voorgesteld om de locatie te bestemmen via het ruimtelijk uitvoeringsplan. De stadsbesturen van Kortrijk en Menen hebben, na een nieuwe consultatie, bevestigd dat zij opteren voor de uitbreiding ten zuiden van de autoweg E17.

Het studieproject "vernieuwende ruimtelijke concepten voor transportlogistieke vestiging" werd goedgekeurd als streekcharterproject. Via deze subsidiëring zou de minister de verdere transport-logistieke ontwikkeling van de regio ondersteunen.

1. Welke ondersteuning voor de studies en vestigingsplaatsen werd reeds uitbetaald door het Vlaams Gewest in het kader van de zoektocht naar geschikte locaties voor transport-logistieke knooppunten ?
2. Welke subsidiëring trekt de minister voor dit project uit ?
3. Welke voorwaarden dienen nog vervuld te worden om LAR II operationeel te maken ?

Antwoord

1. Een aantal studies werden in opdracht van het Vlaams Gewest gemaakt rond het thema transport en logistiek.

In januari 1998 werd in opdracht van Arohm het onderzoek "*Inplanting van een transport- en distributiezone in het gewestplan Kortrijk*" opgeleverd. Het onderzoek onderzocht in het Kortrijkse een vijftiental locaties waar een transport- en logistieke zone zou kunnen ingeplant worden, uitgaande van de ruimtevraag van het bedrijf Van Marcke Logistics. Vier locaties werden in het kader van dit onderzoek naar voren geschoven als een mogelijke locatie voor het bedrijf

De zoekcriteria van dit onderzoek waren iets anders dan de vraag die nu in het kader van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk gesteld wordt. De voorgestelde zones zijn dus niet per definitie de zones die op dit ogenblik in aanmerking komen voor inplanting van een transport- en distributiezone.

Eveneens in opdracht van Arohm maakte Idea Consult het onderzoek '*Ruimtelijk-economische aspecten van de ontwikkelingen in transport, distributie en logistiek in Vlaanderen*'. De studie werd opgeleverd in april 2001 en behandelt vooral de ruimtelijke aspecten van transport, distributie en logistiek. Aangaande Kortrijk blijkt uit de studie :

- 1) dat Kortrijk in overeenstemming met het RSV een van de concentratiepunten is inzake vestigingspatroon van ondernemingen in transport, distributie en logistiek
- 2) dat Kortrijk een groeias is op de verbinding Antwerpen-Gent-Rijsel (E17)
- 3) dat Kortrijk in aanmerking komt voor een groot, modern gemengd, minstens bimodaal ontsloten bedrijventerrein

Een derde studie is getiteld "*Europese Distributiecentra en Value Added Activities in Vlaanderen : Economische betekenis en concurrentiepositie*". Uit deze studie blijkt de kwaliteit van Vlaanderen op vlak van en de mogelijkheden die transport, distributie en logistiek bieden voor Vlaanderen. Vlaanderen blijkt de ideale locatie binnen Europa voor de vestiging van EDC's, transportbedrijven, Value Added Logistics enz.

2. De subsidiëring voor de bijkomende zone voor transport en logistiek (LAR II) is tweedelig :

- 1) Het streekcharterproject LAR 11 "vernieuwende ruimtelijke concepten voor transport-logistieke vestiging", dat door de heer De Caluwé vermeld wordt in zijn vraag is een eerste deel. Als minister van Economie ondersteun ik dit project voor 45 procent van de kosten met een maximumbedrag van 33.728 euro. Het bedrag en percentage komen overeen met wat Leiedal vroeg in haar projectfiche. De overige financiering gebeurt door Leiedal zelf (40 %) en door de cv Bitlar (15 %), het beheersorgaan van het transportcentrum LAR, met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, de intercommunale Leiedal en de stadsbesturen van Menen

en Kortrijk. Een eerste schijf van 40 procent van de toegekende subsidie werd reeds uitbetaald.

De bedoeling van het hefboomproject is tweedelig. In een eerste fase wordt, via een extern bureau, onderzocht aan welk concept de inrichting van een transport-logistiek centrum vandaag moet beantwoorden. Daarbij komen de economisch-functionele en infrastructurele noden van het transport-logistieke bedrijfsleven aan bod en de gevolgen daarvan voor de te plannen basisinfrastructuur op de transportzone (wegen, parkings, gebouwen, spoor, overslag, afwatering). Deze eerste fase ging recent van start met de zoektocht naar een extern onderzoeksbureau. Eén offerte bereikte de intercommunale Leiedal, maar er werd aan een onderzoeksbureau tot dusver nog geen opdracht gegeven.

In een tweede fase wordt de studie vertaald naar een concreet concept van ruimtelijke lay-out voor het logistiek centrum. Uiteraard kan de tweede fase pas van start gaan op het ogenblik dat de locatie van de LAR 11 definitief bepaald werd.

- 2) Naast het streekcharterproject dat het concept van transport- en logistieke zone onderzoekt, komt het nieuwe bedrijventerrein uiteraard in aanmerking voor de reguliere subsidie. Binnen de voorwaarden van het subsidiebesluit kan de ontwikkelaar, de intercommunale Leiedal dus, subsidies aanvragen voor de aanleg en uitrusting van het bedrijventerrein.
3. In de eerste plaats dient LAR 11 in het Ruimtelijk Uitvoeringsplan horende bij de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk een locatie te krijgen (de bestemming). Het RUP dient dan de reguliere procedure voor een RUP te doorlopen, te beginnen met een plenaire vergadering, voorlopige vaststelling door de Vlaamse regering, een openbaar onderzoek en de definitieve bekrachtiging door de Vlaamse regering.

Eens op deze wijze als industriegebied bestemd, kan de zone aangelegd en uitgerust worden door de intercommunale Leiedal of een andere ontwikkelaar.

**Vraag nr. 30
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VIZO – Engelstalige uitnodigingen

Op 7 november werd een tentoonstelling onder de titel "International composites design competition" geopend. Dit evenement werd door het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) georganiseerd en handelt over designvoorwerpen vervaardigd uit composietmaterialen.

Ik moet vaststellen dat de uitnodigingen voor dit evenement uitsluitend in het Engels werden rondgestuurd.

1. Dienen dergelijke uitnodigingen niet op zijn minst, ten behoeve van het binnenlands publiek, volgens de taalwetgeving in het Nederlands te worden opgemaakt ?
2. Wordt het VIZO daarop gewezen ?

Antwoord

- Het VIZO handelt volledig volgens de voorschriften van de taalwetgeving.
- de Dienst Vormgeving zorgt voor de promotie van haar activiteiten steeds voor Nederlandstalig drukwerk voor de verspreiding in Vlaanderen. De Nederlandstalige folder van de dienst en de Nederlandstalige uitnodigingen voor de tentoonstellingen in de Galerie van het laatste jaar zullen u rechtstreeks worden gestuurd. Hiervan worden telkens 5.500 ex gedrukt, steeds door een drukker in Vlaanderen en steeds vormgegeven door een Vlaams grafisch ontwerper.
- Vermits de Dienst ook zorgt voor een internationale bekendmaking van de vormgeving in Vlaanderen is Engelstalig drukwerk noodzakelijk. Hiervan worden telkens 1000 ex. gedrukt.
- Steeds rekening houdend met de taalwetgeving drukt de Dienst Vormgeving nooit 2-talige folders of uitnodigingen. Ze zijn uitsluitend Nederlandstalig (voor verspreiding in Vlaanderen en Nederland) of Engelstalig (voor de verspreiding in het buitenland).

- Dat enkele personen in Vlaanderen een Engelstalige uitnodiging zouden ontvangen hebben kan enkel toe te schrijven zijn aan het louter toevallig verzenden van een Engelstalige folder aan een Vlaams adres.

Ondertussen vernamen we dat uw vraag geïnspireerd is door de Vlaamse Volksbeweging, gevestigd in Gent.

Wij staan achter hun opzet om de Anglicanisering tegen te gaan en activiteiten die dit bewerkstelligen aan te klagen. Wij betreuren het echter dat deze gesignaleerde "wantoestanden" niet eerst onderzocht worden door de vereniging zelf.

Wij stuurden hen reeds enkele voorbeelden van het drukwerk om hen te overtuigen van het misverstand.

**Vraag nr. 44
van 10 januari 2003
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

Handelsrelaties – Irak

1. Kan de minister een overzicht geven van de export naar en import uit Irak ?
2. Op welke wijze ondervindt het Vlaamse bedrijfsleven hinder van het bestaande handelsembargo ?
3. Kunnen Vlaamse bedrijven die in Irak actief willen zijn, rekenen op begeleiding vanuit Export Vlaanderen ?

Antwoord

1. Overzicht van de export naar en import uit Irak

De Vlaamse uitvoer naar Irak maakte in 2001 een spectaculaire sprong van maar liefst 270 % naar een bedrag van meer dan 57 miljoen euro. Daarmee komt Irak op de 75ste plaats als exportmarkt van Vlaanderen, met een aandeel van 0,04 % van de totale Vlaamse uitvoer. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Irak is overigens gestegen tot 58,20 %.

Import uit Vlaanderen (2001) : 57,42 miljoen euro (75ste exportmarkt)

Aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Irak

1997	59,93%
1998	50,72%
1999	74,48%
2000	37,53%
2001	58,20%

De eerste zes maanden van dit jaar werden gekenmerkt door een verdere - zij het minder spectaculaire - groei van de Vlaamse uitvoer naar Irak (+ 26,88 %), dat daarmee naar de 73ste plaats klimt als exportbestemming van Vlaanderen. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Irak stijgt verder tot 63,55 %.

Bilaterale handelsbalans

De invoer uit Irak is zo goed als onbestaande. Het handelsoverschot is dan ook gelijk aan de uitvoer.

in € mio	Export	Var in %	Import	Var in %	Handelsbalans
1997	22		0		22
1998	50	127,27	0		50
1999	35	-30,00	0		35
2000	57	61,57	0		57
2001	101	78,28	0		101

De Belgische uitvoer naar Irak kende vorig jaar een forse groei (+ 78,28 %) en steeg naar 101 miljoen euro. Daarmee was Irak goed voor de 71ste plaats als exportbestemming, met een aandeel van 0,05 % in de totale Belgische uitvoer. Onze belangrijkste exportproducten naar Irak waren (2001) :

- machines en mechanische werktuigen (71,70 %)
- optische- en precisie-instrumenten (6,86 %)
- houtpulp, papier, karton en publicaties (6,48 %)
- diverse goederen en producten (6,42 %)
- onedele metalen (6,17 %)

De invoer uit Irak was nihil in 2001.

De cijfers voor de eerste negen maanden van dit jaar tonen een verdere stijging (+ 32,1 %) van de Belgische export naar Irak.

2. Het embargo hindert de handelscontacten met Irak op een aanzienlijke wijze. Exportproducten moeten immers voldoen aan de voorwaarden van het Oil for Food-programma van de VN. Informatie over het programma zie: www.un.org/Depts/oip.

Door het embargo is de marktpenetratie veel ingewikkelder geworden. Vlaamse bedrijven hebben het dus heel moeilijk op deze niet evidente exportmarkt. De oorlogsdreiging doet de rest.

In 2001 haalde Vlaanderen een exportcijfer van 57 miljoen euro.

De geringe inkomsten verkregen dankzij het Oil for Food-programma en de beperkte toegang tot producten en technologieën beletten Irak om de nodige infrastructuurwerken uit te voeren en de economie er opnieuw bovenop te helpen.

Welke en hoeveel importproducten er vanuit de buurlanden naar Irak gezonden worden, kan men vrijwel niet omschrijven en specialisten kunnen hier dan ook geen cijfers van geven.

3. Vlaamse bedrijfsleiders of exportmanagers kunnen met al hun vragen over buitenlandse mark-

ten, waaronder Irak, terecht bij de exportcentra van Export Vlaanderen.

In elke Vlaamse provincie is zo'n exportcentrum actief. Deze centra zijn stevig verankerd in het industrieel-economische weefsel van hun regio en onderhouden goede contacten met iedereen die er bij export en internationaal ondernemen betrokken is. Jaarlijks helpen onze exportadviseurs in deze centra honderden Vlaamse bedrijven die met export willen starten, of die steun of advies nodig hebben bij hun bestaande export.

De exportadviseurs verschaffen alle informatie die een bedrijf nodig heeft om daadwerkelijk tot export over te gaan. Ze geven een gepersonaliseerd advies en stellen samen met het bedrijf een exportstrategie op punt. Is export nieuw voor het bedrijf, dan kan men in het exportcentrum eerst een "exportmeter" afnemen. Dat is een audit die, via een zeventigtal vragen, de "exportvaardigheid" van een bedrijf meet. Die audit leidt tot een rapport met scores en adviezen, zodat het bedrijf te weten komt welke zaken eventueel dienen te worden geredigeerd. In bepaalde gevallen kan de exportadviseur een intensieve begeleiding door een exportbegeleider aanbevelen. De exportbegeleiders zijn gewezen exportmanagers met een ruime ervaring in de privé-sector. Ze nemen "in house" de werking van een bedrijf onder de loep en kijken waar bijsturing nodig is. Daarna helpen ze ook bij de eerste stappen op een nieuwe exportmarkt.

De provinciale exportcentra beschikken ook over adressenlijsten van mogelijke importeurs of partners wereldwijd. Adressen uit elektronische gegevensbestanden krijgt het bedrijf meteen mee. Daarnaast is het ook mogelijk om op maat geselecteerde adressen te verkrijgen. Hiervoor legt de exportadviseur de vraag voor aan de Vlaamse economische vertegenwoordiger(s) in het betrokken land. Export Vlaanderen beschikt over een wereldwijd netwerk van ongeveer tachtig economische vertegenwoordigers. Ze zijn de ambassadeurs van exporterend Vlaanderen in het buitenland. Deze economische vertegenwoordigers kunnen voor de Vlaamse bedrijven ook een beperkt marktonderzoek uitvoeren of een afsprakenprogramma vastleggen voor een individuele prospectie van het bedrijf. Ze keren jaarlijks terug naar Vlaanderen voor spreekdagen, waarop de Vlaamse bedrijven gratis de mogelijkheid krijgen om de stand van zaken van hun exportdossiers met hen te bespreken. De economische

vertegenwoordigers ondernemen ter plaatse ook actieve prospectie en verlenen hun medewerking aan de organisatie van promotionele acties, zoals economische missies of sectorale contactdagen.

Export Vlaanderen verstrekt ook financiële steun voor exportgerichte initiatieven van Vlaamse ondernemingen. De voorwaarden en regels inzake de toekenning van subsidies werden vastgelegd door het besluit van de Vlaamse regering van 20 april 2001. Conform artikel 2 van dit besluit kunnen de subsidies niet worden toegekend voor activiteiten in landen als uit een beslissing of handeling van de overheid blijkt dat de betrekkingen met het land waarop de activiteit gericht is, verbroken, geschorst of ernstig in het gedrang zijn gekomen. In dit verband worden aanvragen tot financiële steun voor Irak en Noord-Korea door Export Vlaanderen voor advies voorgelegd aan de minister bevoegd voor de buitenlandse handel

De heer Pierart, economische vertegenwoordiger van AWEX (Agence Wallonne à l'Exportation), is bevoegd voor Irak. In het kader van de intergewestelijke samenwerkingsakkoorden kunnen ook Vlaamse bedrijven op hem een beroep doen voor dienstverlening op maat, zoals hierboven omschreven.

De contactgegevens van dhr. Laurent Pierart zijn :

Embassy of Belgium
Economic and Commercial Section
Hay Babil, District 929
Street 27, house 25
Bagdad
Tel +964/11719.47.14
Fax +964/1/717.01.89
e-mail. awex.bagdad@mail.be

GUY VANHENGEL

VLAAMS MINISTER
VAN SPORT EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 6
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale culturele instellingen – Gezamenlijk beheer

Tijdens de besprekingen van de begroting 2002 en de Beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden, Beleidsprioriteiten 2001-2002, kondigde de toenmalige minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden aan dat het taboe van de federale culturele instellingen diende te worden aangepakt.

Het lag in zijn bedoeling dat in 2003 te doen, in voorbereiding van het begin van een nieuwe zittingsperiode op het federaal niveau (Stuk 15 (2001-2002) – Nr. 7-B).

1. Nam de minister die intentie van zijn voorganger over ?
2. Hoe wordt deze problematiek concreet aangepakt ?

Antwoord

Mijn voorganger sprak bij de bespreking van de beleidsbrief 2002 (begrotingsbesprekingen november 2001) inderdaad over de problematiek van de federale culturele instellingen. Naast de bevoegdheid van Brusselse Aangelegenheden was hij echter ook bevoegd voor Cultuur. Het komt mij voor dat hij deze uitspraken vooral deed vanuit deze bevoegdheid.

Ik ben trouwens niet op de hoogte van de plannen of visie die de vorige minister van cultuur had met deze instellingen. Ik kan me dus moeilijk uitspreken over zijn intentie noch over zijn beleidsplannen om deze problematiek verder aan te kaarten.

Vraag nr. 7
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Voortijdig ontslagen topfunctionarissen

Kan de minister een overzicht geven van de hoogste leidinggevende functies van de verschillende openbare instellingen onder zijn/haar bevoegdheid waarvan de titularissen sedert het begin van de Ie-gislatuur voortijdig werden bedankt voor hun diensten ?

Is het tevens mogelijk daarbij telkens melding te maken van de opzegvergoedingen die daarvoor werden uitbetaald ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 6, Stevaert nr.

145, Vogels nr. 57, Vanderpoorten nr. 32, Landuyt nr. 24, Dua nr. 63, Van Mechelen nr. 48, Van Grembergen nr. 38, Gabriels nr. 31, Vanhengel nr. 7).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAEEL

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 5 van 8 november 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State

Ontwerpen van decreet en reglementaire uitvoeringsbesluiten worden verplicht onderworpen aan de controle van de Raad van State. Ondanks het feit dat de reglementering terzake exclusief door de Kamer (en de Senaat) wordt vastgelegd, is dit een materie die ook het Vlaams Parlement aangaat. Ook het aantal en de wijze van adviesaanvraag vanuit het Vlaams Parlement speelt hierin een rol.

Graag ontving ik per minister en per beleidsdomein een overzicht van de adviezen (en de termijnen van de Raad van State.

1. Hoeveel ontwerpen van decreet werden per jaar, per minister en per beleidsdomein ingediend tijdens deze legislatuur ?

Voor hoeveel van deze ontwerpen van decreet werd dringend advies gevraagd respectievelijk binnen drie dagen, binnen één maand en zonder termijn, en binnen welke termijn werden deze adviezen overgezonden aan de regering ?

Hoeveel tijd verliep er per jaar, per minister en per beleidsdomein tussen het verzenden van het dringend advies enerzijds op drie dagen, anderzijds op één maand en het moment van in-

diening in het Vlaams Parlement enerzijds en de termijn tussen de stemming in het parlement en de publicatie in het Belgisch Staatsblad anderzijds ?

Hoeveel keer werden redenen voor dringend advies niet aanvaard ?

2. Hoeveel reglementaire besluiten van de Vlaamse regering werden per jaar, per minister en per beleidsdomein ingediend tijdens deze legislatuur ?

Voor hoeveel van deze besluiten werd dringend advies of de termijn van één maand ingeroepen ?

Zijn er verschillende redenen (per jaar, per minister en per beleidsdomein) waarom het dringende karakter wordt ingeroepen, en zo ja, welke ? Graag ook vermelding van de redenen waarom de dringende adviezen door de Raad van State werden aanvaard.

Welke reden wordt het meest ingeroepen ?

Hoeveel tijd verliep er tussen de goedkeuring in de Vlaamse regering en de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad van voormelde "zeer dringende" besluiten ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael vraag nr. 5, Stevaert nr. 94, Vogels nr. 35, Vanderpoorten nr. 20, Landuyt nr. 10, Dua nr. 38, Van Mechelen nr. 36, Van Grembergen nr. 21, Gabriels nr. 16, Vanhengel nr. 4).

Minister-president Patrick Dewael

Decreten

- beleidsdomein "minister-president" : 4
- dringend advies : nihil
- advies op 1 maand : 3
- advies zonder termijn : 1
- termijn verlopen na inwinnen advies en indiening/aanneming in Parlement en publicatie BS : niet van toepassing
- redenen niet aanvaarding dringend advies : niet van toepassing

Besluiten

- beleidsdomein "minister-president" : 5
- adviesvraag op 3 dagen : nihil
- adviesvraag op 1 maand : 5
- reden dringende adviesaanvraag : niet van toepassing
- meest verworpen reden : niet van toepassing

– termijn tussen goedkeuring en publicatie : niet van toepassing !

Hierna volgt de volledige lijst van de besluiten en decreten inzake aangelegenheden, die volgens het bevoegdheidsbesluit van de Vlaamse regering van 3 juli 2002 behoren tot de bevoegdheid van Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, die aan de Vlaamse regering werden voorgelegd, en waaromtrent een advies aan de Raad van State werd gevraagd.

Opvolgingvoorontwerpen van besluit en ontwerpbesluiten

Besluit opschrift	Indienende minister Bevoegde minister *	Datum princiële goedkeuring	Onderhandelings- en/of adviesorgaan + termijn	Datum definitieve goedkeuring Datum B.S.
Besluit van de Vlaamse regering betreffende de oprichting en de werking van de entiteit Interne Audit in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	Dewael Sauwens Van Grembergen Dewael	28.04.2000	Raad van State (een maand)	08.09.2000 BS 25.10.2000
Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993, wat de loopbanen bij de entiteit Interne Audit betreft, en aan de bijhorende bijlagen (organogram)	Dewael Sauwens Van Grembergen Dewael	28.04.2000	Raad van State (een maand)	08.09.2000 BS 25.10.2000
Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juni 1996 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar aanleiding van de oprichting van de entiteit Interne Audit, en aan de bijgevoegde artikelsgewijze toelichtingen	Dewael Sauwens Van Grembergen Dewael	28.04.2000	Raad van State (een maand)	08.09.2000 BS 25.10.2000
Besluit van de Vlaamse regering tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse regering	Dewael Dewael	06.07.2001	Raad van State (een maand)	14.09.2001 BS 27.09.2001
Besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de Vlaamse ministers die de rechtsgedingen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest voeren	Dewael Dewael	26.04.2002	Raad van State (een maand)	

* volgens bevoegdheidsbesluit van 3 juli 2002

Opvolging decreten

(opvolging voorontwerpen van decreet)

Opschrift decreet	Bevoegde minister *	Principiële goedkeuring + onderhandelings- en/of adviesorgaan + termijn	Datum goedkeuring	Datum aanneming VP Datum bekrachtiging Datum BS
Decreet betreffende het facilitair kader voor publiek-private samenwerking (PPS)	Dewael & Stevaert & Van Mechelen	22.02.2002 – SERV – MINA-raad 19.07.2002 – Raad van State (een maand)		
Kaderdecreet Bestuurlijk Beleid	Dewael & Van Grembergen	08.03.2002 – SERV 19.07.2002 – Raad van State (een maand)		
Decreet tot regeling van strategische adviezen	Dewael	29.03.2002 – SERV – MINA-raad – Raad van State (een maand) 21.06.2002 – Raad van State (een maand)		
Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur	Dewael & Dua &	07.06.2002 – SERV – MINA-raad 19.07.2002 – Raad van State		

Minister vice-president Steve Stevaert**Decreten**

- Decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen (BS 13 januari 2001) Aanvraag : 27 juni 2000 Advies RvS : 29 en 30 juni 2000 – L.30.352/1/3.
- Decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden (BS 20 december 2001). Geen advies van de RvS.
- Decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 – erratum, artikel 38 (BS 29.12.2001).
BVR : aanvankelijke aanvraag 14 november 2001, binnen termijn van ten hoogste drie dagen advies RvS 32.538/3, gegeven 23 november 2001
advies RvS 32.281/13 gegeven 27 september 2001 en 1 oktober 2001
advies RvS 32.366/1 gegeven 16 oktober 2001
(Toelichting : werkwijze van BVR werd niet goedgekeurd door RvS vandaar euro aanpassing in decreet).
- Ontwerp van decreet van X betreffende de oprichting van een eigen vermogen "Flanders Hydraulics" aanvraag : 26 september 2001 advies RvS 32.283/3, gegeven 3 mei 2002. De procedure wordt nog verder doorlopen.
- Decreet van 26 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (BS 21.08.2001). Advies Raad van State op 4.7.2000. Overgemaakt door de Vlaamse regering aan de Raad van State op 20.3.2000 (na beraadslaging in de Vlaamse regering op 3.3.2000) met toepassing van art. 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (termijn van één maand).

Besluiten**1999**

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de Vlaamse regionale luchthavens van 17.12.1999 (BS 07.03.2000).

Advies Raad van State op 05.10.1999 (na beraadslaging van de Vlaamse regering op 8 juni 1999) met toepassing van art. 84, eerste lid, 1°

van de gecoördineerde wetten op Raad van State.

2000

- BVR van 8 december 2000 tot regeling van de eigendoms- en beheersoverdracht door de Vlaamse Gemeenschap aan het Vlaamse gewest van goederen van de aan de kust gelegen jachthavens (BS 8 februari 2001)
aanvraag : na 30 juni 2000 (advies op één maand)
advies RvS : 20 november 2000.

2001

- BVR van 12 januari 2001 houdende de organisatie en de werking van de subregionale overlegorganen (BS 09.02.2001)
aanvraag 28 juli 2000 (binnen de maand)
advies RvS 30.528/3 gegeven 31 oktober 2000 : art. 84, eerste lid, 1°.
- BVR van 12 januari 2001 betreffende de bevoegdheid, de samenstelling en de werking van de Vlaamse Havencommissie (BS 15 maart 2001)
aanvraag 28 juli 2000 (1 maand)
advies RvS 30.529/3 gegeven 31 oktober 2000.
- BVR van 27 april 2001 betreffende het voorkeurecht van de havenbedrijven (BS 29.05.2001. erratum 09.06.2001)
aanvraag 27 juli 2000
advies RvS 30.524/3, gegeven 27 februari 2001 : art. 84, eerste lid, 1°.
- BVR van 13 juli 2001 houdende de aanduiding van de voorlopige begrenzing van de havengebieden (BS 01.11.2001)
aanvraag 10 januari 2001
advies RvS 31.141/3, gegeven 29 mei 2001 : art. 84, eerste lid, 1°.
- BVR van 13 juli 2001 houdende de aanduiding van de maritieme toegangswegen en de bestanddelen van de haveninfrastructuur (BS 31.10.2001)
aanvraag : 10 januari 2001
advies RvS 31.13 9/3, gegeven 29 mei 2001 : art. 84, eerste lid, 1°.
- BVR van 13 juli 2001 betreffende de voorwaarden voor en de procedures tot toekenning, wijziging en intrekking van projectgebonden subsidies en medefinanciering aan de havenbedrij-

ven, alsmede betreffende de subsidie- en medefinancieringspercentages (BS 30.08.2001)

aanvraag 10 januari 2001

advies RvS 31.140/3, gegeven 29 mei 2001 : art. 84, eerste lid, 1°.

- BVR van 13 juli 2001 betreffende de medefinanciering van de instandhouding, met inbegrip van het verwerken van de specie, en het onderhoud van het gedeelte van de maritieme toegangsweg waaraan aanmeerinstallaties voor zee- en binnenschepen gelegen zijn met het oog op de overslag van goederen of het vervoer van personen (BS 09.10.2001) aanvraag 10 januari 2001 advies RvS 31.142/3 gegeven 29 mei 2001 : art. 84, eerste lid, 1°.

- BVR van 13 juli 2001 betreffende de bepalingen inzake het toekennen van subsidies aan de havenbedrijven ten behoeve van de havenkapiteinsdiensten die expliciet kunnen worden toegewezen aan de verkeersafwikkeling, de veiligheid en de vrijwaring van het milieu (BS 13.10.2001)

aanvraag 10 januari 2001

advies RvS 31.13/3 gegeven 29 mei 2001 : art. 84, eerste lid, 1°.

- BVR van 7 december 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 oktober 1935 houdende algemeen reglement der scheepvaartwegen van het Koninkrijk (BS 01.02.2002) aanvraag 14 november 2001 (binnen een termijn van ten hoogste drie dagen) advies RvS 32.539/3, gegeven 20 november 2001 : art. 84, eerste lid, 2°.

motivering : gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat met het oog op de invoering van de euro op 1 januari 2002 de bestaande regelgeving tijdig moet worden aangepast om een vlotte overgang mogelijk te maken.

- BVR van 7 december 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 7 april 1993 tot verlening van een vaarvergunning in de vorm van een waterwegenvignet (BS 6 februari 2001) aanvraag 14 november 2001 (binnen een termijn van ten hoogste drie dagen) advies RvS 32.540/3 gegeven 20 november 2001

gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat met het oog op de invoering van de euro op 1 januari 2002 de bestaande regelgeving tijdig moet worden aangepast om een vlotte overgang mogelijk te maken.

- BVR van 19 december 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaatieve gebruik van het domein van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken, wat betreft de invoering van de euro (BS. 8 februari 2002)

aanvraag : 10 december 2001

advies RvS 32.678/3 gegeven 14 december 2001 : art. 84, eerste lid, 2° (binnen een termijn van ten hoogste drie dagen).

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat er een nieuw ontwerp van besluit van de Vlaamse regering werd opgesteld ter vervanging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994, waarbij tot één gecoördineerd besluit voor de administraties Wegen en Waterwegen en Zeewezen van het departement LIN, die openbaar domein in beheer hebben, wordt gekomen. Het was de bedoeling dat dit ontwerp van besluit in werking zou treden op 1 januari 2002. Deze datum is echter niet haalbaar gebleken daar besloten werd dit ontwerp van besluit voor te leggen aan een overleg tussen de federale en de Vlaamse regering. Bijgevolg zal na 1 januari 2002 nog beroep moeten gedaan worden op het besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaatieve gebruik van het domein van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken. Met het oog op de invoering van de euro op 1 januari 2002 zal de bestaande regelgeving tijdig moet worden aangepast om een vlotte overgang mogelijk te maken.

- Besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 februari 1996 betreffende de vergoeding verschuldigd door de gebruikers van het verkeersbegeleidingssysteem voor vaartuigen (BS.19.01.2002).

Advies RVS aangevraagd op 13.11.2001 (termijn 3 dagen) en advies nr. 32.542/3 door RVS gegeven op 20/11/2001.

- Besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 betreffende het financiële en materiële beheer van de Dienst met Afzonderlijk Beheer Loodswezen en wat de invoering betreft van de euro (BS. 07.02.2002).

Advies RVS aangevraagd op 27 november 2001 (termijn 3 dagen) en advies nr. 32.610/3 door RVS gegeven op 29/11/2001.

- Besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 juli 1986 houdende reglement-tarief van de sleepdienst te Oostende (BS. 18.01.2002).
Advies RVS aangevraagd op 13.11.2001 (termijn 3 dagen) en advies nr. 32.543/3 door RVS gegeven op 20/11/2001.
- Besluit van de Vlaamse regering van 7 december 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 betreffende de inning van loodsgelden en andere vergoedingen (BS. 18.01.2002).
Advies RVS aangevraagd op 13.11.2001 (termijn 3 dagen) en advies nr. 32.541/3 door RVS gegeven op 20/11/2001.

2002

- BVR van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeekering en de dijken (BS 30.05.2002)
aanvraag na 13 juli 2001 (één maand)
advies RvS 32.059/3 gegeven 19 september 2001.
- Besluit van de Vlaamse regering van 6 september 2002 betreffende de invoering van de vergoeding voor het inzetten van een helikopter voor het beloodsen en het afhalen van een loods van vaartuigen (BS. 07.02.2002).
Advies RVS aangevraagd op 18.07.2002 (termijn 3 dagen) en advies nr. 33.849/1/V door RVS gegeven op 22/07/2002.
- Besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeekering en de dijken (BS 30.05.2002).
Advies Raad van State op 19.09.2001 (na beraadslaging van de regering op 13 juli 2001) met toepassing van art. 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.
- Besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende het geregeld vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer, het vervoer voor eigen rekening en het ongeregeld vervoer (BS 31.08.2002).
Advies Raad van State op 4 juni 2002 (na beraadslaging van de regering op 15.03.02) met toepassing van art. 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.
- Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de basismobiliteit in het Vlaamse gewest" (nog niet definitief goedgekeurd).
Advies aan de Raad van State gevraagd op 26.6.2002 (na beraadslaging van de Vlaamse regering op 19 juni 2002).
Advies Raad van State 12.11.2002 met toepassing van art. 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.
- Besluit van de Vlaamse regering tot bestrijding van de schade aan het wegdek door gewichtsoverschrijding.
Nog niet definitief goedgekeurd.
Principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 3 mei 2002.
Ingeschreven bij de Raad van State op 7 juni 2002.
Advies nog niet ontvangen.
- Besluit van de Vlaamse regering van 22 november 2002 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1994 betreffende het financiële en materiële beheer van diensten met afzonderlijk beheer luchthaven Antwerpen en luchthaven Oostende – nog niet gepubliceerd. Advies aan de Raad van State gevraagd op 22/07/2002 (na beraadslaging van de regering op 19 juli 2002).
Advies Raad van State op 24 september 2002 met toepassing van art. 84, eerste lid 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Voor het beleidsdomein Energie werden er tijdens deze legislatuur reeds 2 decreten ingediend en goedgekeurd. Voor beide decreten werd aan de Raad van State een advies gevraagd binnen een termijn van 1 maand. Deze adviezen werden overgezonden aan het Vlaamse regering na 2 maanden. Gemiddeld verliep er 2 maanden tussen het overzenden van het advies en het moment van indiening.

Minister Mieke Vogels

Vraag 1 : Ontwerpen van decreet : per jaar en per beleidsdomein

Welzijn : ingediende ontwerpen van decreet

Jaar	Totaal	met adviesvraag binnen 3 dagen			met adviesvraag binnen 1 maand			Adviesvraag zonder termijn
1999	-							
2000	1				1			
		Termijn verzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzenden Vlaamse regering
					50 dagen	342 dagen	-	
2001	3				1			1
		Termijn verzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzenden Vlaamse regering
					106 dagen	113 dagen	49 dagen	146 dagen
					1			
		Termijn verzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzenden Vlaamse regering
					90 dagen	260 dagen	55 dagen	
2002	5	1			1			1
		Termijn verzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzenden Vlaamse regering
		10 dagen	10 dagen	41 dagen	104 dagen	30 dagen	-	39 dagen
		1*						
		Termijn verzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzenden Vlaamse regering
		10 dagen	11 dagen	-				
					1			
		Termijn verzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn verzenden Vlaamse regering
					38 dagen	83 dagen	-	

* advies was eerst gevraagd voor 1 maand, maar werd herzien tot 3 dagen

Gezondheid : ingediende ontwerpen van decreet

Jaar	Totaal	Adviesvraag binnen 3 dagen			Adviesvraag binnen 1 maand			Adviesvraag zonder termijn
1999	-							
2000	1				1			
		Termijn overzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn overzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn overzenden Vlaamse regering
					56 dagen	214 dagen	30 dagen	
2001	-							
2002	1				1			
		Termijn overzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn overzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn overzenden Vlaamse regering
					-	-	-	

Welzijn en Gezondheid : ingediende ontwerpen van decreet

Jaar	Totaal	Adviesvraag binnen 3 dagen			Adviesvraag binnen 1 maand			Adviesvraag zonder termijn
1999	-							
2000	-							
2001	-							
2002	2	1			1			
		Termijn overzenden Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn overzending Vlaamse regering	Termijn indiening Vlaams Parlement	Termijn publicatie Belgisch Staatsblad	Termijn overzenden Vlaamse regering
		1 dag	54 dagen	-	-	-	-	

Verklaring :

Termijn overzenden Vlaamse regering : wordt berekend op basis van de data die zijn opgenomen in het Advies van de Raad van State.

Termijn indiening Vlaams Parlement : wordt berekend vanaf de datum van het advies van de Raad van State tot de datum van indiening die vermeld staat in het wetgevingsdossier van de databank van het Vlaams Parlement.

Termijn publicatie Belgisch Staatsblad : wordt berekend vanaf de goedkeuring van het decreet in de plenaire vergadering tot de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De redenen voor dringend advies werden altijd door de Raad van State aanvaard.

Vraag 2 : ontwerpen van besluit : per jaar en per beleidsdomein

Welzijn : ingediende ontwerpen van besluit

Totaal aantal ingediende besluiten per jaar	Advies gevraagd binnen		Termijn tussen goedkeuring Vl. reg. en publicatie BS voor adviezen (3 dagen)		
	3 dagen	1 maand			
1999	2	0	2	99 dagen	43 dagen
2000	8	0	8	21 dagen	36 dagen
2001	16	5	11	173 dagen	42 dagen
2002	4	2	2	13 dagen	

Redenen waarom het dringend karakter wordt ingeroepen.

Besluit Vlaamse regering van 13 juli 2001 houdende invoering van de verplichting tot opmaak van een kindeffectrapport voor alle Vlaamse bevoegdheden : handleiding en methodiek, BS 20 okt. 2001 :

"Door de omstandigheid dat de Vlaamse regering voor 30 november 1998 dient te bepalen voor welke bevoegdheden van elk van haar leden de verplichting tot opmaak van een kindeffectrapport voor het jaar 1999 zal gelden, overeenkomstig art. 11 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind en het door de Vlaamse regering op 21 april goedgekeurde beleidsplan tot realisatie van de kindeffectrapportage en tot toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind."

Besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2002 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 2001 houdende de voorwaarden van de vaststelling, de uitbetaling en de terugvordering van de subsidies van de zorgkassen in het kader van de zorgverzekering voor de Jaren 2001 en 2002 : werkingssubsidies erkende zorgkassen, BS 27 juli 2002 :

"Gelet op de omstandigheid dat art. 8 van het besluit van 19 oktober 2001 voor interpretatie vatbaar is wat betreft de verdelingsmethode van de werkingssubsidie voor het jaar 2002, en derhalve, met het oog op een correcte verdeling van de werkingssubsidie onder alle erkende zorgkassen, onverwijld gewijzigd dient te worden om te verduide-

lijken dat het in art. 8, § 1, 1°, ingeschreven bedrag voor 1 juli 2002 verdeeld wordt op basis van het effectief aantal leden op 31 maart 2002, zonder toepassing van de sokkel, bedoeld in art. 7, § 2."

Besluit van de Vlaamse regering van 12 okt. 2001 tot uitvoering van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk, BS 17 nov. 2001 :

"Door de omstandigheid dat de regels betreffende de voorwaarden en de procedure voor de erkenning van de centra voor algemeen welzijnswerk die genomen zijn ter uitvoering van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, uiterlijk 1 november 2001 in werking moeten treden om, in navolging van andere welzijnssectoren, in de sector van het algemeen welzijnswerk zo spoedig mogelijk te voldoen aan het vereiste van art. 7, § 1, tweede lid, van voormeld decreet ; dat oorspronkelijk bepaald was dat de regels reeds in werking zouden treden op 1 januari 2001, maar dat, volgens het advies van de Raad van State nr. 31.344/3 van 19 juni 2001, regels die aan de centra voor algemeen welzijnswerk nieuwe verplichtingen in verband met kwaliteitszorg opleggen bezwaarlijk met terugwerkende kracht kunnen worden opgelegd ; dat niettemin de ontworpen regeling uiterlijk 1 november 2001 in werking moet kunnen treden."

De Raad van State neemt deze redenen steeds over in haar advies.

Het is moeilijk te stellen welke reden het meest wordt ingeroepen, daar dit afhankelijk is van de inhoud van het besluit.

Vraag 2 : Ontwerpen van besluit : per jaar en per beleidsdomein

Gezondheid : ingediende ontwerpen van besluit

Totaal aantal ingediende besluiten per jaar	Advies gevraagd binnen		Termijn tussen goedkeuring Vl. reg. en publicatie BS voor adviezen (3 dagen)
	3 dagen	1 maand	
1999	5	2	3 219 dagen 98 dagen
2000	9	2	4 61 dagen 69 dagen
2001	4	1	1 68 dagen
2002	2	0	2

Redenen waarom het dringend karakter wordt ingeroepen

Besluit van de Vlaamse regering van 10 nov. 1999 tot vaststelling van de nadere regels voor het bepalen van de werkgebieden voor de centra voor leerlingenbegeleiding, BS 17 juni 2000 :

"door de omstandigheid dat de inrichtende machten met voldoende zekerheid de voorbereidingen voor de oprichting van CLB moeten kunnen afronden tegen 1 september 1999 inzake de werkgebieden en van de werking van de bemiddelingscommissie, waardoor de oprichting van de centra en het afsluiten van alle beleidscontracten kan worden afgerond uiterlijk 31 december 1999."

Besluit van de Vlaamse regering van 28 aug. 2000 tot vaststelling van de operationele doelstellingen m.b.t. het schoolverzuim van de centra voor leerlingenbegeleiding, BS 28 okt. 2000 :

"door de omstandigheid dat de centra voor leerlingenbegeleiding en de ermee verbonden scholen op de hoogte moeten worden gebracht van de door de regering bepaalde begeleidingscentra die de centra in de loop van het schooljaar 2000-2001 dienen uit te werken en aan te bieden."

Besluit van de Vlaamse regering van 28 aug. 2000 tot vaststelling van de operationele doelstellingen van de centra voor leerlingenbegeleiding, BS 4 nov. 2000 :

"de dringende noodzakelijkheid kan worden gemotiveerd op basis van het feit dat voorliggend ontwerpbesluit de reglementaire verankering Omvat van een aantal elementen die noodzakelijk zijn voor de operationalisatie van de begeleiding van jongeren met leerplichtproblemen door een CLB. Elk uitsluitel van beslissing inzake de samenwerking met de betrokken school, de integra-

tie van de gegevens verworven gedurende de begeleiding in het multidisciplinair dossier en de melding van specifieke gegevens aan de voor leerplichtcontrole bevoegde instanties zou de conceptuele voorbereiding gedurende het schooljaar 1999-2000 in de PMS-centra teniet doen en de goede werking van de op te starten centra voor leerlingenbegeleiding in het gedrang brengen."

Besluit van de Vlaamse regering van 11 sept. 2001 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de personeelsleden van de centra voor leerlingenbegeleiding, BS 18 dec. 2001 :

"de personeelsleden van de CLB dringend zekerheid moeten krijgen over de voorwaarden die kunnen leiden tot een vaste benoeming op 1 januari 2001, aangezien de mogelijkheid tot vaste benoeming decretaal was voorzien in toepassing van art. 190 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de CLB."

Besluit van de Vlaamse regering van 12 jan. 2001 betreffende het tijdelijk project voor informatisering van de centra voor leerlingenbegeleiding, B.S. 22 maart 2001 :

"dat het uitwerken en implementeren van het informatiseringsproject onmiddellijk moet kunnen starten teneinde de centra toe te laten om vanaf het schooljaar 2001-2002 op een uniforme wijze te registreren. Om dit te kunnen realiseren moeten de centra, rekening houdend met de voorwaarden gesteld in het ontwerpbesluit, met ingang van 1 januari 2001 dringend de nodige software ontwikkelen en de benodigde hardware aankopen, zodat ze uiterlijk op 1 september 2001 voldoende zijn uitgerust om effectief te starten met de registratie van hun activiteiten."

De Raad van State neemt deze redenen steeds over in haar advies.

Het is moeilijk te stellen welke reden het meest wordt ingeroepen, daar dit afhankelijk is van de inhoud van het besluit.

Minister Marleen Vanderpoorten

Tijdens deze legislatuur werden inzake onderwijs en vorming :

- Een 14-tal ontwerpen van decreet (gemiddeld 5 per jaar) gestemd in het Vlaams Parlement ;
- circa 110 ontwerpen van besluit (gemiddeld 36 per jaar) goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Aanvragen adviezen Raad van State

Ontwerpen van decreet :

- in 60 % van de gevallen advies gevraagd binnen de 3 dagen ;
- in 20% van de gevallen advies gevraagd binnen 1 maand ;
- in 20% van de gevallen geen advies gevraagd of zonder termijn.

Ontwerpen van besluit :

- in 34% van de gevallen advies gevraagd binnen de 3 dagen ;
- in 60% van de gevallen advies gevraagd binnen 1 maand ;
- in 6% van de gevallen geen advies gevraagd of zonder termijn.

De redenen voor hoogdringend advies zijn steeds aanvaard door de Raad van State. In de meeste gevallen werd de hoogdringendheid ingeroepen voor de implementatie van nieuwe of gewijzigde regelgeving vanaf het komende school- of academiejaar.

De adviezen binnen de termijn van één maand moeten niet gemotiveerd worden.

De adviezen van de Raad van State bereiken de minister en het departement evenwel gemiddeld een week later dan de datum van het officiële advies. Ze dienen bij de Raad van State immers nog uitgetikt en nagelezen te worden vooraleer ze definitief naar de minister / de departementen kunnen worden gestuurd. Na ontvangst van de adviezen keurt de Vlaamse regering het ontwerp van de-

creet definitief goed voor indiening bij het Vlaams Parlement. De termijn tussen de ontvangst van de adviezen en de indiening van het ontwerp bij het Vlaams Parlement bedroeg gemiddeld een 14-tal dagen (van circa 5 dagen tot 1 maand).

De termijnen tussen de stemming in het Vlaams Parlement /goedkeuring door de Vlaamse regering en de publicatie in het Belgisch Staatsblad waren sterk verschillend en bedroegen, naargelang het geval, 1 tot verschillende maanden.

Minister Renaat Landuyt

Werkgelegenheid

Decreten

Advies gevraagd binnen termijn van drie dagen voor :

Het decreet van 08.11.2002 houdende de oprichting van de VZW ESF-Agentschap, advies gevraagd op 07.02.2002, gegeven op 12.02.2002, indiening VP op 26.04.2002, stemming VP op 16.10.2002, nog geen publicatie in BS.

Advies gevraagd binnen termijn van één maand voor :

Het decreet van 28.06.2002 betreffende de oprichting van de naamloze vennootschappen T-Groep en Werkholding, advies gevraagd op 12.12.2001, gegeven op 14.03.2002, publicatie BS op 11.07.2002

Advies gevraagd zonder termijn (normale procedure) voor :

Voorontwerp van decreet betreffende toezicht en controle op de naleving van de reglementering betreffende het werkgelegenheidsbeleid en houdende het opleggen van administratieve geldboeten, verkort genoemd 'Toezichtsdecreet Werkgelegenheid' principieel goedgekeurd door VR op 05.07.2002, advies gevraagd op 09.07.2002, inmiddels nog geen advies ontvangen.

Reglementaire besluiten

Advies gevraagd binnen termijn van drie dagen voor :

Besluit van de Vlaamse regering van 08.02.2002 tot wijziging van het besluit van 08.06.2000 tot uitvoering van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het

Vlaamse gewest, advies gevraagd op 16.01.2002, gegeven op 22.01.2002, publicatie BS 03.04.2002

Advies gevraagd binnen termijn van één maand voor :

Het besluit van de Vlaamse regering van 5.10.1999 houdende wijziging van het BVR van 21.12.1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, advies gevraagd op 24.04.1999, gegeven op 10.06.1999, publicatie BS 30.10.1999.

Het besluit van de Vlaamse regering 26.05.2000 tot uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds, advies gevraagd op 27.03.2000, gegeven op 27.04.2000, publicatie BS op 19.07.2000.

Het besluit van de Vlaamse regering van 08.06.2000 tot uitvoering van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest, advies gevraagd op 29.03.2000, gegeven op 27.04.2000 publicatie op 11. 11.2000.

Het besluit van de Vlaamse regering van 1.06.2001 houdende wijziging van het BVR van 21.12.1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, advies gevraagd op 05.04.2001, gegeven op 15.05.2001, publicatie BS op 19.07.2001.

Het besluit van 28.09.2001 tot vaststelling van de nadere voorwaarden en regels volgens welke subsidies worden verleend voor permanente vorming en opleiding voor werkenden en bedrijven, luik "hefboomkrediet – opleidingen".

Idem, luik "hefboomkrediet -flankerend beleid".

Idem, luik "hefboomkrediet – vernieuwende arbeidsorganisatie".

Voor bovenstaande drie hefboombesluiten advies gevraagd op 14.05.2001, advies gegeven op 05.07.2001, publicatie BS 15.02.2002.

Het besluit van 26.10.2001 tot vaststelling van de nadere voorwaarden en regels volgens welke subsidies worden verleend voor permanente vorming en opleiding voor werkenden en bedrijven, luik "hefboomkrediet loopbaanadviesing".

Advies gevraagd op 14.05.2001, advies gegeven op 20.09.2001, publicatie BS 05.05.2002.

Het besluit van 27.09.2002 tot vaststelling van de nadere voorwaarden en regels volgens welke subsidies worden verleend voor permanente vorming en opleiding voor werkende en bedrijven, luik "hefboomkrediet – opleidingen".

Advies gevraagd op 22.04.2002, advies gekregen op 8 augustus 2002.

Toerisme

Decreten

Adviezen Raad van State

Er werden tijdens deze legislatuur voor de sector reisbureaus 2 decreten ingediend nl. het decreet van 19 juli 2002 tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en het decreet van 19 juli 2002 tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor Toerisme. Het advies van Raad van State werd gevraagd op respectievelijk 4 en 5 april 2002, beiden binnen de termijn van ten hoogste drie dagen. De Raad van State verstrekte voor de beide decreten advies op 9 april 2002.

Tijdsverloop

Deze decreten werden op 15 mei 2002 ingediend bij het Vlaams Parlement, op 9 juli 2002 gestemd in plenaire vergadering, op 19 juli 2002 bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse regering en gepubliceerd in het Belgische Staatsblad op respectievelijk 27 en 31 augustus 2002.

Besluiten

Er werden 3 besluiten van de Vlaamse regering ingediend tijdens deze legislatuur. Alle met dringend advies van de Raad van State.

1. Besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven.

Verzoek om dringend advies van de Raad van State, gegeven op 9 december 1999 met toepassing van art. 84, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Reden van dringendheid. Vanaf 1 januari 2000 dienden alle terreinen voor openlucht recreatie-

ve verblijven over een vergunning te beschikken om nog te kunnen exploiteren of gebruikt te worden. Bij de toepassing van voornoemd besluit in de praktijk werd vastgesteld dat bepaalde opgenomen definities dringend dienden verduidelijkt of vervolledigd te worden. Om de verdere uitvoering van het kampeerdecreet niet in gedrang te brengen dienden deze veranderingen doorgevoerd te worden. De kampeersector in Vlaanderen is een belangrijke toeristische verblijfsector waar de continuïteit van verzekerd diende te worden.

Dit besluit van 17 december 1999 werd in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd op 1 maart 2000.

2. Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven moeten voldoen. Verzoek om dringend advies van de Raad van State, gegeven op 16 mei 2000 met toepassing van art. 84, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Reden van dringendheid : vanaf 1 januari 2000 dienden alle terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven over een vergunning te beschikken om nog te kunnen exploiteren of gebruikt te worden. Bij de toepassing van voornoemd besluit in de praktijk werd vastgesteld dat een belangrijk aantal van deze terreinen evenwel nog niet over een vergunning beschikten omdat de planologische bestemming niet in overeenstemming was met het recreatief karakter eigen aan de exploitatie van deze terreinen. Doordat deze terreinen niet in aanmerking kwamen voor exploitatie, waardoor evenwel de continuïteit van het aanbod van deze belangrijke toeristische verblijfsector in het gedrang kwam, werd er een overgangsregeling voor deze terreinen ingevoerd. Deze overgangsregeling diende duidelijkheid te geven omtrent het voortbestaan van deze terreinen en verzekerde dat hun toeristische functie zonder onderbreking zou kunnen worden uitgeoefend.

Dit besluit van 8 juni 2000 werd in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd op 22 augustus 2000.

3. In uitvoering van het decreet van 19 juli 2002 tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting

van een Vlaamse Adviesraad voor Toerisme is één reglementair besluit in opmaak. Dit besluit werd na het uitbrengen van de wettelijke vereisten adviezen (Vlaamse Raad voor het Toerisme, het Technische Comité van de Reisbureaus en de Inspectie van Financiën) op 19 november 2002 principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Op 28 november 2002 werd hiervoor een vraag om advies op drie dagen ingediend bij de Raad van State.

Reden van dringendheid. Hiervoor verwijst ik het geachte lid naar de betreffende parlementaire stukken, respectievelijk stuk nr. 1207 nr. 1 en 1208 nr. 1, inzonderheid het deel betreffende het advies van de Raad van State.

Minister Vera Dua

1. In het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur werden per kalenderjaar voor wat de ontwerpen van decreet betreft de volgende termijnen voor de adviesaanvragen aan Raad van State bepaald :

Jaar 2000

In totaal 4 ontwerpen waarvan 3 maal zonder specifieke termijn en 1 maal met bepaling van termijn op drie dagen.

Jaar 2001

In totaal 11 ontwerpen, waarvan 2 maal zonder specifieke termijn, 5 maal met bepaling van termijn op één maand en 4 maal met bepaling van termijn op 3 dagen.

Jaar 2002

In totaal 5 ontwerpen, waarvan 1 maal zonder specifieke termijn, 3 maal met bepaling van termijn op één maand en 1 maal met bepaling van termijn op 3 dagen.

Wat de tijd tussen de verzending van het advies en de indiening in het Vlaams parlement betreft kan genoteerd worden dat, voor zover de procedure tot op heden werd voortgezet (zestien ontwerpen) de termijn varieert van één maand tot 3 en 5 maanden voor zowel de adviezen gevraagd op 3 dagen als op één maand.

Wat de tijd tussen de stemming in het parlement en de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad betreft (drie ontwerpen) kan genoteerd worden dat de termijn gaat van 20 dagen tot twee en een halve maand.

Voor zover bekend werd de dringende adviesaanvraag in geen enkel geval geweigerd door de Raad van State.

- In het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur werd van bij de aanvang van de legislatuur tot op heden 86 reglementaire besluiten (principiële of definitief) aangenomen.

Per kalenderjaar en onderverdeeld naargelang de bepaalde termijn geeft dit volgend beeld :

Jaar 2000

In totaal 22 ontwerpen van besluit waarvan 2 zonder bepaling van termijn, 5 met bepaling van termijn op één maand en 15 met bepaling van termijn op drie dagen.

Jaar 2001

In totaal 41 ontwerpen van besluit waarvan 5 zonder bepaling van termijn, 15 met bepaling van termijn op één maand, 18 met bepaling van termijn op drie dagen en 3 met toepassing van artikel 3, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (geen advies gevraagd wegens dringende noodzaak).

Jaar 2002

In totaal 23 ontwerpen van besluit waarvan 12 met bepaling van termijn op één maand, 8 met bepaling van termijn op drie dagen en 3 met toepassing van artikel 3, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (geen advies gevraagd wegens dringende noodzaak).

In het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur komen meestal een viertal soorten motiveringen voor het dringend karakter van de adviesaanvraag terug.

Vooreerst is er de noodzaak om de termijnen inzake de omzetting van EU-milieurichtlijnen te halen gezien de overschrijding of de dreigende overschrijding van de termijn of gezien de noodzaak om de procedures die de Commissie tegen de lidstaat België heeft opgestart wegens nog niet omzetting of onvolledige omzetting van de richtlijnen, te counteren.

In het jaar 2001 werd ook een aantal besluiten uitgevaardigd ter omzetting van de frank naar euro. Dit noopte ook tot dringende procedures om de deadline van 31 december 2001 te halen.

Voor alle uitvoeringsbesluiten van het mestdecreet in het kader van MAP-bis werd het advies op drie dagen gevraagd. De noodzaak om de beleidswijziging in het mestbeleid snel op het terrein operationeel te maken, mede gelet op de behoorlijke toepassing van de Europese nitraatrichtlijn, werd hier ingeroepen.

Tot slot steunen sommige dringende adviesaanvragen op de continuïteit of de operationaliteit van het nieuw beleid. De spoedige afhandeling van de besluitvorming is dan nodig om de subsidiëring voor het komend begrotingsjaar of de behoorlijke administratieve afhandeling van dossiers ingevolge gewijzigde regelgeving zo snel mogelijk te garanderen.

De termijn tussen bekendmaking in het Staatsblad van de besluiten waarvoor een advies op drie dagen of geen advies werd gevraagd, telt gemiddeld 40 dagen.

Minister Dirk Van Mechelen

Wetenschapsbeleid

- Tijdens deze legislatuur werden binnen het beleidsdomein Wetenschap en Technologische Innovatie geen ontwerpen van decreet ingediend.
- Er werden tot op heden 3 reglementaire besluiten (1 in 2001, 2 in 2002) ingediend voor wat betreft het beleidsdomein Wetenschap en Technologische Innovatie, onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening :

Besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 2001 tot regeling van de steun aan projecten van technologisch onderzoek en ontwikkeling van het bedrijfsleven in Vlaanderen.

- Beslissing Vlaamse regering waarin de minister belast wordt met het vragen van het advies van de Raad van State : 8 juni 2001.
- Aanvraag advies bij de Raad van State : 15 juni 2001.
- Advies verleend op 17 juli 2001.
- Besluit van de Vlaamse regering : 5 oktober 2001.
- Publicatie in het BS : 3 januari 2002.

Besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 2002 tot regeling van de steun aan projecten van innovatiestimulering, technologisch advies en collectief onderzoek op verzoek van Vlaamse innovatie samenwerkingsverbanden.

- Beslissing Vlaamse regering waarin de minister belast wordt met het vragen van het advies van de Raad van State : 14 december 2001.
- Aanvraag advies bij de Raad van State : 27 december 2001.
- Advies verleend op 28 februari 2002.
- Besluit van de Vlaamse regering : 24 mei 2002.
- Bij dit advies werd de termijn van één maand ingeroepen op basis van art. 84, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.
- Nog niet gepubliceerd in het BS.

Besluit van de Vlaamse regering van 13 september 2002 betreffende de ondersteuning van interfaceactiviteiten van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

- Beslissing Vlaamse regering waarin de minister belast wordt met het vragen van het advies van de Raad van State : 3 mei 2002.
- Aanvraag advies bij de Raad van State : 21 mei 2002.
- Advies verleend op 16 juli 2002.
- Besluit van de Vlaamse regering : 13 september 2002.
- Bij dit advies werd de termijn van één maand ingeroepen op basis van art. 84, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.
- Publicatie in het BS : 7 november 2002.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat binnen het beleidsdomein Wetenschap en Technologische Innovatie nog een vierde ontwerp van reglementair besluit werd ingediend onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming, het betreft volgend ontwerpbesluit :

Ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende tweede aanpassing van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende regeling van de procedure en de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

- Beslissing Vlaamse regering waarin de minister belast wordt met het vragen van het advies van de Raad van State : 4 oktober 2002.
- Deze aanvraag is lopende.
- Op basis van art. 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd dit advies met een termijn van ten hoogste drie dagen aangevraagd. De motivering voor deze vraag om zeer dringend advies is dat de dringende goedkeuring van het besluit nodig is om de uitvoeringsmodaliteiten voor de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek soepeler te laten verlopen en om de betalingen van het saldo van de subsidies voor het jaar 2002 (in de beheersovereenkomsten voorzien voor 1 oktober 2002) met zo weinig mogelijk vertraging te kunnen afhandelen.

Financiën

1. Voor het antwoord op de eerste vraag i.v.m. de decreten verwijs ik naar de tabel in bijlage.
2. In totaal werden in deze legislatuur vijf reglementaire besluiten van de Vlaamse regering ingediend waarvoor advies aan de Raad van State gevraagd diende te worden. Hiervan werden in 2001 vier en in 2002 één besluit ingediend. In totaal werd éénmaal dringend advies gevraagd en tweemaal werd de termijn van één maand ingeroepen.

De ingeroepen redenen houden telkens in, ofwel dat de tekst van het besluit dringend in overeenstemming gebracht dient te worden met de tekst in het decreet/rechtsgrond van het besluit ofwel dat een bepaalde deadline in het decreet gehaald moet worden dat de publicatie van een besluit vereist.

- Besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole- en opmaak. (Verzoek om advies met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten : termijn van 1 maand).

26.01.2001 : goedkeuring in de Vlaamse regering

20.02.2001 : publicatie in Belgisch Staatsblad.

- Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2001 houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (dringend advies).

08.06.2001 : goedkeuring in de Vlaamse regering

12.07.2001 : publicatie in Belgisch Staatsblad.

- Besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 1995 betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die er onder ressorteren. (geen dringend advies).

29.06.2001 : goedkeuring in de Vlaamse regering

03.01.2002 : publicatie in Belgisch Staatsblad

- Besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 18 november 1997 betreffende het verlaagd tarief der successierechten voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen (geen dringend advies).

06.07.2001 : goedkeuring in de Vlaamse regering

20.12.2001 : publicatie in Belgisch Staatsblad.

- Besluit van de Vlaamse regering van 13 september 2002 tot bepaling van de nadere regels inzake teruggave van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen (advies binnen één maand).

13.09.02 : goedkeuring in de Vlaamse regering

31.10.02 publicatie in Belgisch staatsblad.

Bijlage : decreten – Parlementaire vraag nr. 36 dd. 8 november 2002 van mevrouw Sonja Becq

Minister : Dirk Van Mechelen

Beleidsdomein : Financiën en Begroting

Jaar	Decreet	Adviestermijn		Datum			Publicatie Belgisch Staatsblad		
		3 dagen	1 maand gewoon	Aanvraag advies aan Raad van State	Advies Raad van State	Definitieve goedkeuring Vlaamse regering		Indiening bij Vlaams Parlement	Goedkeuring door Vlaams Parlement
1999	Decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000	X		15.10.1999	29.10.1999	09.11.1999	10.11.1999	16.12.1999	30.12.1999
2000	– Decreet van 30 juni 2000 houdende begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000	X		31.03.2000	11.04.2000	07.04.2000	28.04.2000	21.06.2000	17.08.2000
	– Decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001	X		14.10.2000	24.10.2000	07.11.2000	08.11.2000	20.12.2000	30.12.2000
	– Decreet van 22 december 2000 houdende toekenning van een korting op de personenbelasting		X	26.06.2000	28.09.2000	17.11.2000	23.11.2000	21.12.2000	25.01.2001
2001	– Decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassingen van de begroting 2001	X		30.03.2001	10.04.2001	27.04.2001	27.04.2001	20.06.2001	10.10.2001
	– Decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002	X		24.09.2001	01.10.2001	19.10.2001	23.10.2001	19.12.2001	29.12.2001
	– Decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regering		X	13.04.2001	22.05.2001	06.07.2001	04.09.2001	21.11.2001	28.12.2001
2002	– Decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassingen van de begroting 2002	X		29.03.2002	11.04.2002	26.04.2002	02.05.2002	25.06.2002	19.09.2002

Jaar	Decreet	3 dagen	Adviestermijn		Datum			Publicatie Belgisch Staatsblad		
			1 maand	gewoon	Aanvraag advies aan Raad van State	Advies Raad van State	Definitieve goedkeuring Vlaamse regering		Indiening bij Vlaams Parlement	Goedkeuring door Vlaams Parlement
	- Decreet houdende bepalingen tot derde aanpassing van de begroting 2002	X			11.10.2002	22.10.2002	08.11.2002	08.11.2002	in behandeling	
	- Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003	X			11.10.2002	22.10.2002	08.11.2002	08.11.2002	in behandeling	
	- Decreet van 1 februari 2002 houdende wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten	X			03.12.2001	13.12.2001	14.12.2001	19.12.2001	16.01.2002	28.02.2002
	- Decreet van 29 maart 2002 houdende de invoering van het nultarief inzake kijk- en luistergeld		X		11.12.2001	31.01.2002	08.02.2002	20.02.2002	20.03.2002	27.04.2002
	- Decreet van 24 mei 2002 tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belasting	X			07.03.2002	12.03.2002	29.03.2002	26.04.2002	24.05.2002	09.07.2002
	- Decreet van 24 mei 2002 houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeerstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998) of de aard van de aandrijvingsbrandstof met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen	X			07.03.2002	13.03.2002	29.03.2002	26.04.2002	24.05.2002	13.06.2002

Jaar	Decreet	3 dagen	Adviesstermijn		Aanvraag advies aan Raad van State	Advies Raad van State	Datum		Publicatie Belgisch Staatsblad
			1 maand	gewoon			Definitieve goedkeuring Vlaamse regering	Indiening bij Vlaams Parlement	
	– Voorontwerp van decreet houdende de regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof (Vlaams comptabiliteitsdecreet)		X		10.10.2002				
	– Voorontwerp van decreet tot invoering van een vrijstelling van successierechten voor bossen en een vrijstelling van successierechten en van het gewestaandeel in de onroerende voorheffing voor gronden gelegen in het Vlaams Ecologisch Netwerk		X		16.10.2002				

Minister Paul Van Grembergen

1. Hoeveel ontwerpen van decreet

Drie ontwerpen van decreet, namelijk :

- 1) decreet van 21 december 2001 tot wijziging van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen
- 2) decreet van 29 maart 2002 tot bescherming van varend erfgoed
- 3) ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995

Termijn adviesvraag

- 1) zonder termijn
- 2) zonder termijn
- 3) 1 maand

Datum adviesvraag, adviesverstrekking, behandeling Vlaams Parlement en publicatie BS

- 1) Adviesaanvraag : 17 november 2002 ; adviesverstrekking : 26 juni 2001 ; indiening Vlaams Parlement : 4 november 2001 ; stemming Vlaams Parlement : 20 december 2001 ; publicatie BS 19 februari 2002.
- 2) Adviesaanvraag : 6 juni 2000 ; adviesverstrekking : 6 februari 2001 ; indiening Vlaams Parlement 14 december 2001 ; stemming Vlaams Parlement : 20 maart 2002 ; publicatie B.S. 18 mei 2002.
- 3) Adviesaanvraag : 18 juni 2002 ; tot op heden geen advies ontvangen

Hoeveel keer werden redenen voor dringend advies niet aanvaard

- 1) niet van toepassing
- 2) niet van toepassing
- 3) termijn van 1 maand werd niet gerespecteerd

2. Hoeveel reglementaire besluiten

Drie reglementaire besluiten, namelijk :

- 1) besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten
- 2) besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 2002 houdende de organisatie van de Vlaamse Monumentenprijs
- 3) besluit van de Vlaamse regering van 20 september 2002 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten

Termijn adviesvraag

- 1) advies gevraagd op 3 dagen op 29 december 2001 (art. 84, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) ; advies werd uitgebracht op 4 december 2001.
- 2) art. 3, § 1 gecoördineerde wetten – dringende noodzakelijkheid werd ingeroepen (dan geen advies Raad van State)
- 3) art. 3, § 1 gecoördineerde wetten – dringende noodzakelijkheid werd ingeroepen (dan geen advies Raad van State)

Motivering dringende adviesvraag

- 1) redenen :
 - vertraging van de uitvoering van het restauratieprogramma geeft aanleiding tot verdere beschadiging
 - aannemers gelegenheid geven zich te herorganiseren
 - aanpassingen aan het informaticasysteem van de Vlaamse Gemeenschap
 - invoering van de euro op 1 januari 2002
 - beleid van de Vlaamse regering
 - behoud van het Vlaams cultureel erfgoed
 - in gevaar brengen van projecten

Deze motivering werd door de Raad van State aanvaard.

- 2) en 3) niet van toepassing want dringende noodzakelijkheid ingeroepen (geen advies)

Welke reden werd meest ingeroepen

- 1) uitvoeren van het beleid van de Vlaamse regering en vermijden van meerkost (preventie)

- 2) en 3) niet van toepassing

Termijn tussen goedkeuren Vlaamse regering en publicatie in Belgisch Staatsblad

- 1) BVR 14 december 2001 – BS 19 januari 2002
 2) BVR 28 juni 2002 – BS 20 juli 2002
 4) BVR 20 september 2002 – BS 30 oktober 2002

Ambtenarenzaken

Binnen de administratie Ambtenarenzaken worden voornamelijk wijzigende ontwerpbesluiten aangemaakt met betrekking tot het Vlaams Personeelsstatuut (VPS), het Personeelsstatuut van de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen (PSWI) en het Stambesluit van de Vlaamse Openbare Instellingen. Daarnaast worden uitzonderlijk aparte ontwerpbesluiten en ontwerpen van decreet opgesteld die betrekking hebben op de personeelsregeling van de Vlaamse Overheid.

1. Sedert het begin van de huidige legislatuur (13 juli 1999) werden twee ontwerpen van decreet opgesteld inzake de instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van het Vlaamse Gewest en van de Vlaamse Gemeenschap afhangen. Beide decreten werden samen voor advies voorgelegd aan de Raad van State. In toepassing van artikel 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd advies gevraagd binnen één maand. De termijn waarbinnen door de Raad van State advies werd uitgebracht, bedroeg 57 kalenderdagen. De termijn tussen de ontvangst van het advies van de Raad van State en het moment van doorverwijzing door de Vlaamse regering naar het Vlaams Parlement bedroeg 73 kalenderdagen. De termijn tussen de stemming in het

parlement en de publicatie in het Belgisch Staatsblad bedroeg 68 kalenderdagen.

Voor het voorontwerp van decreet inzake openbaarheid van bestuur werd het advies van de Raad van State gevraagd op 23 juli 2002. Het advies werd op algemene wijze gevraagd, dit wil zeggen dat er geen termijn werd vooropgesteld waarbinnen het advies werd aangevraagd. Intussen is er al meermaals contact geweest met de referendaris en de auditeur bij de Raad van State en daaruit kon worden afgeleid dat het advies van de Raad van State mocht verwacht worden tegen het einde van dit jaar of begin volgend jaar.

2. Sedert het begin van de huidige legislatuur werden twee wijzigende besluiten aan het Vlaams personeelsstatuut van 1993 opgesteld, waarvoor krachtens artikel 84, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dringend advies (binnen de drie dagen) werd gevraagd.

Voor de andere ontwerpbesluiten werd telkens advies gevraagd binnen één maand. Het betreft :

- 21 wijzigende besluiten aan het VPS van 1993 ;
- 8 wijzigende besluiten aan het PSWI van 28 januari 1997 ;
- het Stambesluit van 30 juni 2000 en 8 wijzigende besluiten eraan ;
- de gedereguleerde versie van het VPS van 15 juli 2002 ;
- een aantal aparte besluiten (uitstapregeling, raad van beroep ;

In totaal werden er aldus 45 ontwerpbesluiten opgemaakt, waarbij slechts voor twee ervan dringend advies werd gevraagd.

De spoedbehandelingen hadden betrekking enerzijds op het verlof voor opdracht en anderzijds op de contractuele betrekking van ICT-manager. De hoogdringende wijziging aan het verlof voor opdracht moest toelaten om de nodige medewerkers ter beschikking te kunnen stellen van de ministeriële kabinetten en erkende politieke groepen. De hoogdringende wijziging inzake de contractuele recrutering van een ICT-manager moest toelaten om op een snelle

manier in de opvolging te kunnen voorzien van de ambtenaar die voordien belast was met deze functie.

De adviezen die binnen de drie dagen aan de Raad van State werden gevraagd, werden telkens verschaft de vierde werkdag na het vragen van het advies. De redenen van de dringendheid werden dus steeds aanvaard door de Raad van State. De termijn tussen de goedkeuring van het besluit inzake het verlof voor opdracht en de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad bedroeg 24 kalenderdagen. Voor het besluit inzake de contractuele aanwerving van de ICT-manager bedroeg deze termijn 9 dagen.

De adviezen die aan de Raad van State werden gevraagd binnen één maand, werden gemiddeld na 91 kalenderdagen verschaft. Voor de besluiten waarvoor het advies binnen één maand werd gevraagd, bedroeg de gemiddelde termijn tussen de definitieve goedkeuring in de Vlaamse regering en de publicatie in het Belgisch Staatsblad 83 kalenderdagen.

Minister Jaak Gabriëls

1. Beleidsdomein economie :

In 2002 werd 1 decreet ingediend nl. decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Er werd advies gevraagd binnen een termijn van 1 maand. Het advies werd verstrekt na 2,5 maanden. Er heeft nog geen stemming plaatsgevonden in het Vlaams Parlement.

Beleidsdomein natuurlijke rijkdommen :

In 2002 werd 1 decreet ingediend nl. het oppervlaktedelstoffendecreet. Er werd advies gevraagd binnen een termijn van 1 maand. Het advies werd verstrekt na 2 maanden. Tussen het verzenden van het advies en de indiening in het Vlaams Parlement verliep 5 maanden. Er heeft nog geen stemming plaatsgevonden in het Vlaams Parlement.

2. Beleidsdomein Economie :

In 2001 werden 3 reglementaire besluiten ingediend met vraag om binnen de maand een advies te krijgen :

- besluit van de Vlaamse regering van 14/12/2001 houdende de richtlijnen voor de toepassing van de wet van 30/12/70 betreffende de economische expansie ;

advies aangevraagd bij brief van 19 juni 2001
advies werd gegeven op 6 september 2001

- besluit van de Vlaamse regering van 14/12/2001 houdende de richtlijnen betreffende de richtlijnen voor zachte steun voor advies-, opleidings- en studieprojecten ; cfr voorgaande ;
- besluit van de Vlaamse regering van 14/12/2001 betreffende de opleidingscheques ;

advies aangevraagd bij brief van 27/7/2001
advies werd gegeven op 18 oktober 2001

In 2002 werden 4 reglementaire besluiten ingediend waarvan 1 vraag om binnen de maand een te verkrijgen :

- besluit van de Vlaamse regering van 28/6/2002 betreffende de steun voor de binnenvaart in de economische expansiewet van 4/8/78

advies aangevraagd bij brief van 9 januari 2002

advies werd gegeven op 18 april 2002

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de aanpassing aan de euro van sommige bepalingen inzake de vorming en begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen ;

advies aangevraagd op 14 maart 2002 binnen een termijn van ten hoogste 3 dagen (art. artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State)

motivatie : De dringende noodzakelijkheid was ingegeven door de rechtszekerheid. De betaling van de salarissen en van de vergoedingen moet na 1 januari 2002 zonder onderbreking verzekerd worden.

advies RvS ontvangen op 19 maart 2002

definitieve goedkeuring VLAR : 3 mei 2002

publicatiedatum in BS : 05-07-2002

Voor twee BVR's werd de dringende noodzakelijkheid ingeroepen :

- besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 tot wijziging van het besluit van de

Vlaamse regering van 14 december 2001 betreffende de opleidingscheques

zou zijn op de tonnages die ontgonnen werden vanaf 2002.

- besluit van de Vlaamse regering van 11 januari 2002 betreffende de steun voor ecologie-investeringen

Het dringend karakter van de adviezen werd aanvaard door de Raad van State. Eén uitvoeringsbesluit trad onmiddellijk in werking na goedkeuring door de Vlaamse Regering, het andere werd 5 weken na goedkeuring gepubliceerd.

Beleidsdomein natuurlijke rijkdommen :

Er werden 2 ontwerpen van reglementaire besluiten voorgelegd en goedgekeurd. De adviezen werden gevraagd binnen een termijn van 3 dagen. De dringende inwerkingtreding van de besluiten was nodig om tijdig de nieuwe grindheffingen te kunnen toepassen. De afspraken en berekeningen die waren gemaakt, gingen ervan uit dat de nieuwe grindheffing van toepassing

Buitenlands beleid

Gedurende de huidige legislatuur werden 47 ontwerpen van decreet houdende instemming met internationale verdragen ingediend bij het Vlaams Parlement. Per jaar en per minister betekent dat :

Jaar	Minister-president	Minister Van Grembergen	Minister Gabriëls	Totaal
1999	0	-	-	0
2000	14	-	-	14
2001	6	6	-	12
2002	-	16	5	21
Totaal	20	22	5	47

In één geval (EU-Israël) werd het advies bij hoogdringendheid (binnen de 3 dagen) aangevraagd. 41 maal werd gevraagd het advies te verstrekken binnen één maand. Daarbij werd geargumenteed dat het ging om standaardadviezen (bv. BLEU-overeenkomsten) of werd verwezen naar adviezen die

de Raad van State op vraag van andere overheden reeds had gegeven. 5 maal werd geen termijn opgegeven.

De vraag voor dringend advies werd geen enkele keer geweigerd.

In volgende tabel wordt aangegeven hoeveel tijd verliep tussen de verschillende stappen in de procedure.

Jaar	Minister-president	Minister Van Grembergen	Minister Gabriëls	Totaal
Principiële goedkeuring door VR en aanvragen advies RvS	2 weken	3 weken	-	2,5 weken
Aanvraag en verstrekken van advies RvS	4 weken	4,5 weken	2 weken	4 weken
Advies RvS en indiening ontwerp van decreet in VP	7 maanden 3 weken 6 maanden 1 week (1)	5 maanden	8 maanden 3 weken	6,5 maanden 6 maanden (1)

Jaar	Minister-president	Minister Van Grembergen	Minister Gabriëls	Totaal
Goedkeuring VP en publicatie decreet in Belgisch Staatsblad	1 maand 2 weken	1 maand 1,5 weken	-	1 maand 2,5 weken

(1) De indiening van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de EU en Israël werd om politieke redenen uitgesteld door de vorige Vlaamse regering.

In de tabel staan de termijnen met en zonder de overeenkomst tussen de EU en Israël.

Huisvesting

1. Voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode :

Op voorstel van Johan Sauwens

Advies van de Raad van State werd gevraagd op 3 mei 2001 (termijn drie dagen) en verstrekt op 8 mei 2001 (nr. 31.613/3).

2. Besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999 tot intrekking van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 tot reglementering van het sociale huurstelsel voor de woningen die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of door sociale huisvestingsmaatschappijen, erkend door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, worden verhuurd in toepassing van titel VII van de Vlaamse Wooncode.

Op voorstel van Bert Anciaux

Advies van de Raad van State niet gevraagd wegens dringende noodzakelijkheid BS 18 september 1999.

3. Besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 2000 tot wijziging van de besluiten van de Vlaamse regering van 19 december 1996, met betrekking tot de subsidies van het Vlaamse Gewest voor sociale huisvestingsprojecten :

Op voorstel van Johan Sauwens

Advies van de Raad van State niet gevraagd wegens dringende noodzakelijkheid B.S. 30 september 2000.

4. Besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociale huurstelsel voor sociale huurwoningen die worden verhuurd of onderverhuurd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of een sociale huis-

vestingsmaatschappij met toepassing van titel VII van de Vlaamse wooncode :

Op voorstel van Johan Sauwens

Advies van de Raad van State werd gevraagd op 26 september 2000 (termijn drie dagen) en verstrekt op 29 september 2000 (nr. 30725/3) BS 13 december 2000.

5. Besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 houdende de voorwaarden waaronder kredietvennootschappen voor sociaal woonkrediet erkend kunnen worden door de Vlaamse regering :

Op voorstel van Johan Sauwens

Advies van de Raad van State niet gevraagd wegens dringende noodzakelijkheid BS 21 december 2000.

6. Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers :

Op voorstel van Johan Sauwens

Principiële goedkeuring op 23 maart 2001.

Advies van de Raad van State gevraagd op 11 april 2001 (geen termijn gesteld) en verstrekt op 28 mei 2002 (nr. 31.533/3).

7. Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 tot instelling van een tegemoetkoming bij het bouwen van een nieuwe woning of bij het uitvoeren van werken aan een woning :

Op voorstel van Johan Sauwens

Advies van de Raad van State niet gevraagd wegens dringende noodzakelijkheid BS 14 maart 2001.

8. Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2001 houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 houdende de voorwaarden waaronder kredietvennootschappen voor sociaal woonkrediet erkend kunnen worden door de Vlaamse regering :

Op voorstel van Paul Van Grembergen

Advies van de Raad van State niet gevraagd wegens dringende noodzakelijkheid BS 22 juni 2001.

Verdrag	Principiële goedkeuring	Aanvragen advies RvS	Gevraagde termijn	Datum advies RvS	Definitieve goedkeuring VR	Indienen ontwerp in VP	Goedkeuring plenaire vergadering VP	Publicatie decreet in BS
EU-Israël	4/3/97	27/3/97	3 dagen	1/4/97	10/12/99	18/1/00	23/2/00	15/4/00
EU-Mexico	25/5/99	4/6/99	1 maand	24/6/99	3/12/99	18/1/00	23/2/00	15/4/00
BLEU-Oekraïne	19/1/99	20/1/99	1 maand	18/3/99	10/11/99	25/1/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-Roemenië	19/1/99	20/1/99	1 maand	18/3/99	10/11/99	25/1/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-Zuid Afrika	2/2/99	10/2/99	1 maand	18/3/99	3/12/99	25/1/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-Hongkong	2/2/99	10/2/99	1 maand	18/3/99	3/12/99	25/1/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-India	2/2/99	10/2/99	1 maand	18/3/99	3/12/99	25/1/00	5/7/00	11/8/00
Vlaanderen-Slovenië	15/12/98	28/12/98	1 maand	18/3/99	17/12/99	27/1/00	26/4/00	3/6/00
BLEU-Kazachstan	14/1/00	15/2/00	1 maand	24/2/00	12/5/00	12/5/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-Oezbekistan	14/1/00	14/2/00	1 maand	24/2/00	12/5/00	12/5/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-Slovenië	14/1/00	15/2/00	1 maand	24/2/00	12/5/00	12/5/00	5/7/00	17/8/00
Samenwerking Oekraïne	7/4/00	30/4/00	1 maand	4/5/00	19/5/00	21/6/00	5/7/00	11/8/00
BLEU-Moldavië	12/5/00	6/6/00	1 maand	22/6/00	15/9/00	5/10/00	24/1/01	14/3/01
EU-San Marino (protocol)	1/12/98	10/12/98	1 maand	11/3/99	17/3/00	23/10/00	24/1/01	14/03/01
BLEU-Albanië	12/5/00	7/8/00	1 maand	31/8/00	26/1/01	21/5/01	21/11/01	18/1/02
Vlaanderen-Frankrijk	26/1/01	2/2/01	1 maand	1/3/01	8/6/01	21/6/01	6/3/02	19/4/02
BLEU-Filippijnen	26/1/01	2/2/01	1 maand	22/2/01	1/6/01	21/6/01	21/11/01	18/1/02
EU-Jordanië	20/4/01	2/5/01	geen	10/5/01	1/6/01	21/6/01	21/12/01	29/1/02
EU-Turkmenistan	9/3/01	15/3/01	geen	22/3/01	11/5/01	21/6/01	12/12/01	29/1/02
BLEU-Macedonië	15/9/00	20/9/00	1 maand	12/10/00	20/4/01	8/8/01	21/11/01	23/1/02
EU-Zwitserland	19/1/01	24/1/01	geen	22/5/01	24/9/01	5/11/01	20/12/01	24/1/02
BLEU-Algerije	20/4/01	27/4/01	1 maand	31/5/01	24/9/01	7/11/01	27/2/02	27/4/02
BLEU-Egypte	20/4/01	27/4/01	1 maand	31/5/01	24/9/01	7/11/01	27/2/02	27/4/02
BLEU-Marokko	20/4/01	27/4/01	1 maand	31/5/01	24/9/01	7/11/01	27/2/02	27/4/02
BLEU-Tunesië	20/4/01	27/4/01	1 maand	31/5/01	24/9/01	7/11/01	27/2/02	27/4/02

Verdrag	Principiële goedkeuring	Aanvragen advies RvS	Gevraagde termijn	Datum advies RvS	Definitieve goedkeuring VR	Indienen ontwerp in VP	Goedkeuring plenaire vergadering VP	Publicatie decreet in BS
EU-Zuid Afrika	9/3/01	16/3/01	geen	22/5/01	19/10/01	4/12/01	17/4/02	18/6/02
Vlaanderen-Bulgarije	13/7/01	20/7/01	1 maand	6/9/01	23/11/01	23/1/02	17/4/02	4/6/02
BLEU-Armenië	19/10/01	24/10/01	1 maand	13/11/01	1/2/02	19/2/02	9/7/02	20/8/02
BLEU-Cuba	19/10/01	24/10/01	1 maand	13/11/01	1/2/02	19/2/02	8/5/02	2/7/02
BLEU-El Salvador	19/10/01	24/10/01	1 maand	13/11/01	1/2/02	19/2/02	8/5/02	2/7/02
BLEU-Mexico	19/10/01	24/10/01	1 maand	13/11/01	1/2/02	19/2/02	8/5/02	2/7/02
Vlaanderen-Luxemburg	20/4/01	2/5/01	geen	10/5/01	7/9/01	26/3/02	9/7/02	25/9/02
Verdrag van Nice	28/9/01	23/11/01	1 maand	13/12/01	18/1/02	28/3/02	19/6/02	1/8/02
BLEU-Gabon	20/4/01	28/5/01	1 maand	7/6/01	15/3/02	9/4/02	9/7/02	31/8/02
BLEU-Ivoorkust	20/4/01	28/05/01	1 maand	7/6/01	15/3/02	9/4/02	9/7/02	31/8/02
BLEU-Bolivia	7/12/01	17/12/01	1 maand	24/01/02	19/4/02	15/5/02	27/11/02	
BLEU-Brazilië	7/12/01	17/12/01	1 maand	24/01/02	19/4/02	15/5/02	27/11/02	
BLEU-Paraguay	7/12/01	17/12/01	1 maand	24/01/02	19/4/02	15/5/02	27/11/02	
BLEU-Venezuela	7/12/01	17/12/01	1 maand	24/01/02	19/4/02	15/5/02	27/11/02	
EU-ACS	22/2/02	11/3/02	1 maand	14/3/02	24/5/02	11/6/02		
Intern akkoord EG-ACS	22/2/02	11/3/02	1 maand	14/3/02	24/5/02	11/6/02		
Vlaanderen-Tsjechië	15/3/02	22/3/02	1 maand	14/5/02	28/6/02	20/9/02		
BLEU-Benin	14/12/01	8/2/02	1 maand	21/2/02	7/6/02	28/11/02		
BLEU-Burkina Faso	14/12/01	8/2/02	1 maand	21/2/02	7/6/02	28/11/02		
BLEU-Comoren	14/12/01	8/2/02	1 maand	21/2/02	7/6/02	28/11/02		
BLEU-Zambia	22/2/02	6/3/02	1 maand	21/2/02	7/6/02	28/11/02		
BLEU-Kroatië	1/3/02	15/3/02	1 maand	28/3/02	28/6/02	28/11/02		

Minister Guy Vanhengel**Medisch verantwoord sporten**

Ontwerpen van decreet :

1. Het voorontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 19 juni 2001 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening :

- voor advies voorgelegd aan de Raad van State op 6 mei 2002
- advies werd op 12 september 2002 verleend
- de Vlaamse regering besliste op 22 november 2002 voornoemd ontwerpdecreet in te dienen bij het Vlaams Parlement.

2. Het Vlaamse decreet houdende instemming met de overeenkomst ter bestrijding van doping van de Raad van Europa van 17 juli 2000 :

- voor advies voorgelegd aan de Raad van State op 28 december 1998
- advies werd op 26 januari 1999 verleend
- gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 augustus 2000

De reglementaire besluiten van de Vlaamse regering :

1. Het besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven van 8 september 2000 :

- voor advies voorgelegd en gevraagd binnen een termijn van ten hoogste één maand aan de Raad van State op 5 juni 2000
- advies werd op 27 juni 2000 verleend
- gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 oktober 2000.

2. Het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 houdende uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening :

- advies voorgelegd en gevraagd binnen een termijn van ten hoogste één maand aan de Raad van State op 24 juli 2001

- advies werd op 25 september 2001 verleend

- gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 december 2001.

3. Het besluit van de Vlaamse regering tot verlenging van de erkenningstermijn van de bestaande erkende keuringscentra van 1 juni 2001 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 26 juli 2001 : waarbij de dringende noodzakelijkheid werd ingeroepen om het advies van de Raad van State niet te vragen. De redenen voor de inroeping van deze dringende noodzakelijkheid werden uitvoerig gemotiveerd in de aanhef van het besluit van de Vlaamse regering, namelijk :

- dat de erkenning van de vier nog bestaande keuringscentra dus afloopt op 30 april 2001 en dat momenteel een besluit van de Vlaamse regering in voorbereiding is dat zonder meer een wijziging zal inhouden van de erkenningsvoorwaarden en subsidiëringsvoorwaarden voor keuringscentra ;

- dat het aangewezen is dat de erkenningsperiode van de bestaande keuringscentra afloopt op het moment dat het nieuwe reglementaire besluit met de nieuwe erkenningsvoorwaarden en subsidiëringsvoorwaarden in werking treedt ;

- dat het nieuwe besluit onmogelijk al in werking kan treden op 30 april 2001, gelet op de duurtijd van de voorbereidende werkzaamheden die inherent zijn aan een belangrijke wijziging van het uitvoeringsbesluit inzake medisch verantwoorde sportbeoefening ;

- dat het in het kader van de rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel dan ook noodzakelijk is om dringend de erkenning van de vier bestaande keuringscentra te verlengen tot wanneer de nieuwe erkenningsvoorwaarden en subsidiëringsvoorwaarden voor de keuringscentra in werking treden ;

- dat artikel 33 van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 enkel voorziet in een erkenningstermijn van drie jaar en nieuwe erkenningsperiode van drie jaar in de gegeven omstandigheden niet aangewezen is ;

4. Het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 2001 betreffende de wijziging van sommige bepalingen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening wat de invoering van de euro betreft :

- voor advies voorgelegd en gevraagd binnen een termijn van ten hoogste één maand aan de Raad van State op 6 april 2001
- advies werd op 10 juli 2001 verleend
- gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 3 januari 2002

Sportfederaties

Ontwerpen van decreet :

2001

Het decreet van 13 juli 2001 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties was een parlementair initiatief en er werd dan ook geen advies gevraagd aan de Raad van State.

De reglementaire besluiten van de Vlaamse regering :

2000

Er werden vier reglementaire besluiten ingediend :

Voor de vier besluiten werd advies aan de Raad van State gevraagd binnen drie dagen. De aangehaalde reden is dat er verschillende bepalingen van het decreet waarop de besluiten van toepassing zijn, reeds in werking waren getreden en het voorgaande decreet intussen was opgeheven. De reden werd zonder opmerkingen door de Raad van State aanvaard. Na 10 dagen werd het advies overgezonden aan de minister. Er verliepen 60 dagen tussen de goedkeuring door de regering en de publicatie.

Het betreft de vier uitvoeringsbesluiten van 17 maart 2000 op het decreet van 13 april 1999 houdende de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties :

- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties ;
- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de

subsidies inzake de door de sportfederaties georganiseerde sportkampen ;

- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake jeugdsport ;
- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake topsport ;

Er werden vijf reglementaire besluiten ingediend.

Voor de vijf besluiten werd advies aan de Raad van State gevraagd binnen drie dagen. De aangehaalde reden is dat het vorige decreet opgeheven werd en het nieuwe decreet reeds in werking was getreden. De uitvoeringsbesluiten dienden dus zo snel mogelijk gefinaliseerd te worden teneinde de continuïteit in het erkennings- en subsidiëringsbeleid ten aanzien van de begunstigden te verzekeren. De reden werd zonder opmerkingen door de Raad van State aanvaard. Na 6 dagen werd het advies overgezonden aan de minister. Er verliepen respectievelijk 97, 90, 90, 90 en 84 dagen tussen de goedkeuring door de regering en de publicatie.

Het betreft de vijf uitvoeringsbesluiten van 31 mei 2002 op het decreet van 13 juli 2001 op de sportfederaties :

- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding ;
- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake de door de sportfederaties georganiseerde sportkampen ;
- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake jeugdsport ;
- besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake topsport ;
- besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van het prioriteitenbeleid zoals gesteld in artikel 2, 12° van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding en tot vaststelling van de

voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake prioriteitenbeleid ;

Brusselse Aangelegenheden

Tijdens deze legislatuur werden er geen ontwerpen van decreet en geen reglementaire besluiten ingediend inzake Brusselse Aangelegenheden.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 28
van 31 oktober 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Aangepast vervoer gehandicapten – Onderzoek

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag "Aangepast vervoer gehandicapten – Onderzoek" (nr. 254, van 24 juli 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 426), verklaarde de minister dat er een wetenschappelijk onderzoek loopt, dat zal peilen naar de behoefte aan aangepast vervoer.

Dit onderzoek heeft twee doelstellingen : enerzijds het in kaart brengen van het aantal potentiële klanten en anderzijds de evaluatie van de huidige organisatie en van de wijze van financiering van deze vorm van vervoer.

Uit het antwoord van de minister blijkt nog dat de eindresultaten van het wetenschappelijk onderzoek werden verwacht in de loop van april jongstleden.

1. Is voornoemd onderzoek afgerond ?
2. Wat zijn de vaststellingen ?
3. Wat zijn de conclusies ?
4. Welk gevolg wordt eraan gegeven ?
5. Welke invloed heeft één en ander op de hernieuwing van de gratis abonnementen van De Lijn voor mensen met een handicap ?

Uit een bericht van infowelzijn.net blijkt immers dat de gratis abonnementen voor perso-

nen met een handicap op 1 januari 2003 verval- len, en dat alle ingeschrevenen bij het Vlaams Fonds opnieuw recht hebben op een gratis abonnement.

6. Kunnen ook de mensen met een handicap die een tegemoetkoming genieten via het Ministerie van Sociale Zaken, het Riziv, ... hun gratis abonnement vernieuwen ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. Het betreft twee verschillende onderzoeken.

Een behoefteonderzoek naar aangepast vervoer enerzijds en – daarop aansluitend – een kosten-batenanalyse op de verschillende bestaande aangepaste vervoersopties in Vlaanderen anderzijds. Beide onderzoeken werden echter – conform de wet op de overheidsopdrachten – toegewezen aan éénzelfde onderzoeksbureau, wat maakt dat de resultaten ervan in één geheel naar voor zullen worden gebracht.

Er is een officieel voorstellingsmoment gepland in januari 2003.

4. In de loop van 2003 wordt het huidige, voorlopige, subsidiereglement inzake aangepast vervoer grondig geëvalueerd en bijgestuurd, zodat vanaf 2004 een definitieve regeling kan ingaan.

De resultaten van beide onderzoeken zullen in deze evaluatie worden meegenomen.

5. De beslissing tot het gratis maken van de diensten van De Lijn voor personen met een handicap (en dus ook eventuele bijstellingen op deze beslissing) valt onder de bevoegdheid van de Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, de heer Steve Stevaert. De resultaten van beide onderzoeken kunnen door deze laatste worden geconsulteerd.
6. Ook voor de praktische uitwerking van de beslissing tot het gratis maken van het openbaar vervoer moet worden verwezen naar de heer Steve Stevaert.

Vraag nr. 35
van 8 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 5
 van 8 november 2002
 van mevrouw Sonja Becq
 Blz. 1380

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 39
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – Actoren

Uit de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat bij het inburgeringsproces verschillende actoren betrokken zijn, met name de nieuwkomers zelf, de burgers waarmee zij in contact komen, de organisaties die zich met inburgering bezighouden en externe experts.

Over de betrokkenheid van "burgers" waarmee zij in contact komen in het inburgeringsproces is blijkbaar nog weinig bekend. Nochtans is dit een zeer belangrijke groep, zeker bij het informele onthaal van de nieuwkomers.

1. Werden er reeds onderzoeken opgestart om dit aspect op te volgen ?
2. Welke partners werden betrokken bij het uitzetten van het beleid namens "de burgers" ?

Antwoord

De wereld, en dus ook Europa, België, Vlaanderen, steden en gemeenten, wijken en buurten zijn voortdurend in beweging. Nieuwe mensen komen toe en andere vertrekken. Een groeiende culturele diversiteit is hier het feitelijk gevolg van. Met als uitgangspunt een positieve houding tegenover etnisch-culturele diversiteit, wederzijds respect op grond van gemeenschappelijkheid en gelijkwaardigheid en respect voor de menselijke waardigheid en de grondrechten, wil het Vlaamse minderhedenbeleid het gemeenschappelijk samenleven in diversiteit en de volwaardige participatie van etnisch-culturele minderheden aan onze samenle-

ving bevorderen. Het realiseren hiervan is een gedeelde verantwoordelijkheid van overheid, middenveld, etnisch-culturele minderheden en autochtone bevolking.

Vertaald naar het inburgeringsbeleid betekent dit dat inburgering opgevat wordt als een interactief proces waarbij de overheid aan vreemdelingen een specifiek programma aanbiedt, dat hun enerzijds de mogelijkheid biedt om zich eigen te maken met hun nieuwe sociale omgeving en anderzijds ertoe bijdraagt dat de samenleving deze nieuwkomers als volwaardige burgers gaat erkennen, met als doel een volwaardige participatie van die personen in de samenleving. Deze visie op inburgering stelt de wederkerigheid in het voetlicht en de noodzaak om permanent in interactie te leren. Nieuwkomers moeten leren omgaan met de Vlaamse (Brusselse, Belgische, Europese) context, de samenleving moet leren omgaan met nieuwe burgers en met diversiteit.

Bovenstaande visie op het minderhedenbeleid en inburgeringsbeleid, geeft duidelijk aan dat "oude" burgers mede verantwoordelijk zijn voor en betrokken zijn bij het inburgerings- en integratieproces van "nieuwe" burgers. Die betrokkenheid heeft in de eerste plaats te maken met het onderkennen van diversiteit en het leren omgaan met verschillen, het intercultureel competent worden. Het minderhedenbeleid kan hier een bijdrage toe leveren, maar kan dit niet alleen. Met name de instituties betrokken bij de formele en de niet-formele educatie spelen hierbij een belangrijke rol.

De betrokkenheid van burgers bij het inburgerings- en integratieproces kan zich ook vertalen in actief burgerschap, daadwerkelijk engagement via lidmaatschap aan één of meerdere verenigingen, clubs, buurtwerken, onthaalgroepen, vrijwilligerswerk en noem maar op. Deze informele participatie van burgers en de evoluties hierin, is geregeld voorwerp van onderzoek. Anderzijds situeert informele participatie zich in de individuele levenssfeer, een terrein waar overheidsinmenging enkel faciliterend maar niet sturend kan zijn. Wat het faciliteren betreft, moet bovendien rekening worden gehouden met de afspraken in het kader van het kerntakendebat, met name dat lokale besturen het eerstelijnsbestuur vormen, de provincies vooral bovenlokale, streekgerichte taken opnemen en ondersteunend werken voor de lokale besturen, en de Vlaamse Gemeenschap in essentie een sturingsniveau is dat instaat voor de algemene regelgeving en de basisorganisatie van het binnenlands bestuur, het beleid bepaalt en stuurt op hoofdlijnen, minder op uitvoering.

De actieradius van de Vlaamse overheid m.b.t. het stimuleren van informele participatie is derhalve beperkt. Dit geldt ook op het vlak van inburgering. Faciliteren van actief burgerschap gebeurt o.m. via het project "Kleurrijk Vlaanderen", waarmee de Vlaamse regering zoveel mogelijk burgers wil bereiken en laten meedenken over de toekomst van een kleurrijk, open en verdraagzaam Vlaanderen. Faciliteren gebeurt ook via het sociaal-cultureel volwassenenwerk, dat een hefboom is om de competentie van burgers te verhogen en het maatschappelijk functioneren te optimaliseren en te activeren en waarvoor de regering op 22 november jl. een ontwerpdecreet goedkeurde.

Faciliteren kan ook door het vrijwilligerswerk te stimuleren, te ondersteunen en te waarderen. Als coördinerend minister voor het vrijwilligersbeleid, heb ik tijdens deze legislatuur al verschillende concrete maatregelen genomen om het actief burgerschap via het vrijwilligerswerk te bevorderen. Faciliteren kan ook via de integratiesector. Als coördinerend minister voor het minderhedenbeleid wil ik de aangekondigde fusie van de particuliere minderhedensector en het maatschappelijk opbouwwerk ook benutten om de betrokkenheid van de bevolking bij het inburgerings- en integratieproces nog sterker als kernopdracht naar voor te schuiven.

Gegeven het bovenstaande, is het antwoord op de eerste vraag negatief. Het antwoord op de tweede vraag zit vervat in bovenvermeld antwoord.

Vraag nr. 40
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – Stimuli

Het is nu bijna één jaar geleden dat de Vlaamse regering haar inburgeringscursussen opstartte. Het opvolgen van deze inburgeringstrajecten is niet alleen belangrijk voor de hele maatschappij en de doelgroep, maar ook voor de regering.

Welke extra stimuli/positieve acties werden ontwikkeld voor personen die een inburgeringscursus NT2 (Nederlands Tweede Taal), maatschappelijke oriëntering, en trajectbegeleiding VDAB volgden ?

Antwoord

Inburgering biedt anderstalige nieuwkomers een opstapje naar volwaardige participatie aan. Het

volgen van een inburgeringsprogramma op maat moet er toe bijdragen dat de nieuwkomer in elke levensfase en op elk domein aan het maatschappelijk leven kan deelnemen. Dit veronderstelt een integrale benadering, met aandacht voor zowel tewerkstelling, opleiding, welzijn, vrije tijd, en noem maar op. Het is een taak van de onthaalbureaus om voor al deze aspecten aandacht te hebben.

Deze visie op inburgering veronderstelt enerzijds een inspanning vanwege de nieuwkomer om het inburgeringsprogramma te volgen. Het vraagt anderzijds ook een inspanning van de samenleving om discriminatie en uitsluiting op de arbeidsmarkt, binnen onderwijs, huisvesting, welzijns- en vrijetijd domeinen, enzovoort tegen te gaan. Door deze wederzijdse inspanningsverbintenis te expliciteren en te beklemtonen, levert het inburgeringsbeleid een bijdrage tot het benoemen en structureel wegwerken van processen van achterstelling en uitsluiting. In die zin is inburgering op zich als het ware een maatregel van positieve actie, zij het in langetermijnperspectief, wat maakt dat de baten voor de nieuwkomer hic et nunc niet onmiddellijk aantoonbaar en voelbaar zijn.

Een tweede meerwaarde inherent aan onze visie op inburgering is de aandacht voor de nieuwkomer als mens en voor zijn/haar levensloopbaan. Inburgering is met andere woorden méér dan het volgen van een lessenreeks Nederlands, maatschappelijke oriëntatie en loopbaanoriëntatie. Tijdens het inburgeringstraject bekijken nieuwkomer, en trajectbegeleider samen de aspiraties, mogelijkheden en competenties van de nieuwkomer, evenals de mogelijke strategieën om zo vlug mogelijk deel te kunnen nemen aan het volle maatschappelijk leven. De inspanning die van de nieuwkomer gevraagd wordt om in een inburgeringstraject in te stappen, heeft met andere woorden een positieve return doordat de nieuwkomer waar nodig ondersteund, begeleid, geadviseerd en/of toegeleid wordt, hetgeen zijn/haar deelname aan de samenleving ten goede komt.

Een derde positief effect dat hier kan worden aangestipt, betreft de "warme overdracht" van nieuwkomers aan reguliere voorzieningen voor een vervolgtraject. Door nauw samen te werken met VDAB kan het onthaalbureau de nieuwkomer die het primair inburgeringstraject afgerond heeft, gestructureerd en begeleid overdragen naar VDAB voor een vervolgtraject richting arbeidsmarkt. Het streven om deze overdracht zo naadloos mogelijk te laten verlopen en het gestructureerde karakter van deze overdracht, betekenen ongetwijfeld een belangrijke meerwaarde voor elke nieuwkomer die

de inspanning geleverd heeft om een primair inburgeringstraject te volgen en die een loopbaan richting arbeidsmarkt ambieert. Voor nieuwkomers die aangeven in eerste instantie een studieloopbaan te willen opbouwen, moet zo vlug als mogelijk een even warme overdracht gerealiseerd worden.

Een ander aspect dat niet uit het oog mag worden verloren, is dat het volgen van een inburgeringscursus de nieuwkomer de kans biedt om (nieuwe) contacten te leggen en een sociaal netwerk uit te bouwen. Uit onderzoek blijkt dat nieuwkomers deze sociale dimensie sterk waarderen. Naast de cursussen en trajectbegeleiding dragen zaken zoals uitstapjes, feestjes, diploma-uitreiking op het einde van een cursus MO immers aanzienlijk bij tot meer en kwaliteitsvolle relaties.

Besluitend kan ik stellen dat het concept inburgering en de concrete uitwerking ervan ertoe bijdragen dat het volgen van een inburgeringscursus voor de nieuwkomer niet alleen een educatieve meerwaarde heeft, maar voor de nieuwkomer in kwestie ook een aantal positieve effecten / stimuli genereert. Specifieke bijkomende stimuli voor nieuwkomers die een inburgeringscursus gevolgd hebben, zijn op dit ogenblik niet gepland.

Vraag nr. 41
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – Valorisatie NT2

Op mijn schriftelijke vraag nr. 282 van 20 september 2002 antwoordde de minister op twee onderdelen van het inburgeringsdecreet. De vraag was welke valorisatie – in het kader van levenslang leren – aan de onderdelen van de bestaande inburgeringstrajecten kan gegeven worden.

Het belangrijkste onderdeel – het aanleren van het Nederlands als Tweede Taal (NT2) – werd niet behandeld door de minister.

Welke tastbare valorisatie, te gebruiken in het kader van levenslang leren, is er nu verbonden aan het tot een goed einde brengen van het onderdeel NT2 van een inburgeringstraject ?

Zijn er reeds concrete stappen gedaan om dit nog te verbeteren ?

Antwoord

Het onderdeel NT2 van een inburgeringstraject wordt gerealiseerd via het reguliere volwassenenonderwijs, met name de centra voor volwassenenonderwijs (CVO) en basiseducatie (CBE) en heel sporadisch het BIS-programma NT2. Binnen het volwassenenonderwijs leidt enkel het traject binnen CVO tot een diploma of brevet met civiel effect. Volledigheidshalve dient ook nog vermeld te worden dat onthaalbureaus af en toe hooggeschoolde nieuwkomers toeleiden naar een taalopleiding NT2 in door de Vlaamse overheid gefinancierde onderwijsinstelling voor hoger onderwijs.

In antwoord op de vraag naar tastbare valorisatie van het tot een goed einde brengen van het onderdeel NT2 van een inburgeringstraject stel ik er prijs op te verwijzen naar het voorstel dat de heer Kris Van den Brande, directeur van het Steunpunt NT2 / Centrum voor Taal en Migratie van de K.U. Leuven formuleerde tijdens de hoorzitting die de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen in het kader van de bespreking van het ontwerp van inburgeringsdecreet op 7 november 2002 organiseerde. Ik citeer : "(...) Ik zou de cursisten een certificaat uitreiken waarin wij bevestigen dat hij een inspanning heeft geleverd en opsommen welke vaardigheden hij heeft verworven". Dat zal de cursist helpen het goede vervoltraject uit te tekenen. Het lijkt mij aangewezen om dit voorstel nader te onderzoeken.

Het tastbaar valoriseren van het genoten pakket NT2 is evenwel een aangelegenheid die door de functioneel bevoegde instanties moet geregeld worden. Voor meer informatie hierover verwijs ik graag naar mijn collega, minister Marleen Vanderpoorten.

Vraag nr. 42
van 21 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rusthuizen – Dienstenpakket en supplementen

Ik verneem dat rustoorden (RO), zowel private als van het OCMW, een aantal opdrachten/kosten zoals het incontinentiemateriaal niet meer in het basispakket willen houden nu de zorgverzekering er aankomt. Men redeneert dat deze kosten door de zorgverzekering zullen worden betaald. Natuurlijk heeft dit te maken met de onvolkomen subsidiëring van de rustoorden nu.

Een aangeboden dienstenpakket in een rustoord kan niet willekeurig gewijzigd worden : dit zou de erkenning in het gedrang kunnen brengen, antwoordde de minister mij vroeger.

Anderzijds stel ik vast dat de federale overheid via het Riziv bestaande supplementen wil dekken.

1. Kent de minister deze mogelijke doorschuifoperatie van bestaand, niet door het Riziv terugbetaald zorgmateriaal, nu vervat in het basispakket van een rustoord/RVT, naar de supplementenregeling ?
2. Welke kosten van een individuele RO-RVT-bewoner worden gedekt door de huidig Riziv-regeling (RVT : rust- en verzorgingstehuis) ?

Zijn hier veranderingen aangekondigd ?
Welke ?

3. Hoe worden bewoners en familieleden op de hoogte gebracht van deze veranderingen ?

Antwoord

Met betrekking tot de specifieke problematiek van de kosten van de dienstverlening in de rusthuizen en hun relatie tot de Vlaamse zorgverzekering wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in eerste instantie te verwijzen naar het antwoord dat ik gaf op respectievelijk de vraag om uitleg nr. 167 van 30 oktober 2002 uitgaande van mevrouw Sonja Becq, Vlaams volksvertegenwoordiger, en de vraag om uitleg nr. 173 van 4 november 2002, uitgaande van de heer Koen Helsen, Vlaams volksvertegenwoordiger.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen hebben anderzijds specifiek betrekking op de impact op de dagprijzen en de gehanteerde supplementen in de rusthuizen van een aantal federale maatregelen met betrekking tot de gezondheidszorg.

1. Uit lezing van het persbericht d.d. 2 oktober 2002 van de heer Frank Vandenbroucke, federaal minister van Sociale Zaken, blijkt dat sinds 1 oktober 2002 er in België voor alle betrokken partijen – bewoners, voorzieningen en overheid – duidelijkheid is met betrekking tot welke verzorgingsproducten precies opgenomen zijn in de door het RIZIV uitgekeerde zorgforfaits. De lijst met deze verzorgingsproducten- en materialen werd goedgekeurd door het Verzekeringscomité van het RIZIV en geldt sinds 1 oktober 2002. Producten die op deze lijst staan,

mogen niet als supplement aan de bewoner worden aangerekend.

Zoals mijn federale collega terecht stelt, is deze maatregel een eerste concrete stap in het transparanter maken van de dagprijs in de rusthuizen. Tot 1 oktober 2002 bestond er immers wel een officieuze lijst, maar toch bleef er onduidelijkheid over wat al dan niet opgenomen was in het forfait. De huidige lijst zorgt voor duidelijkheid over de inhoud van het forfait en hij garandeert dat bewoners maar één keer voor een materiaal of product moeten betalen.

De materialen die niet vermeld staan op deze lijst, worden niet opgenomen in het forfait en moeten dus door de bewoners zelf betaald worden, momenteel nog hetzij als onderdeel van de dagprijs, hetzij als supplement. Dit is bijvoorbeeld het geval voor alle terugbetaalbare producten, waarvoor de rusthuisbewoners enkel het remgeld betalen. Dit remgeld wordt tevens verrekend in de maximumfactuur, waardoor de kosten beperkt blijven.

Vanuit de federale overheid is dit een eerste, beperkte stap in het kader van het creëren van duidelijkheid met betrekking tot de aan de bewoner aangerekende kosten. Enerzijds zou de dagprijs die rusthuizen aanrekenen aan hun bewoners in de mate van het mogelijke een "all-in"-dagprijs moeten zijn waarin alle normale kosten van een rusthuisverblijf begrepen zijn ; anderzijds moet er duidelijkheid komen dat de kosten van bepaalde aspecten van de verzorging in het rusthuis door het RIZIV vergoed worden en deze kosten noch in de dagprijs noch naast de dagprijs als supplement mogen aangerekend worden.

Als Vlaams minister bevoegd voor het ouderenbeleid deel ik deze beleids optie volledig.

In deze optiek heb ik dan ook mijn raadgever Ouderen- en Thuiszorg en leden van mijn administratie afgevaardigd om te participeren in de nieuwe interkabinettenwerkgroep met betrekking tot de dagprijsproblematiek in de rusthuizen. Deze werkgroep wordt gecoördineerd door mijn federaal collega van Sociale Zaken en komt sinds 18 november 2002 om de twee weken samen.

Op dit overleg zijn naast de kabinetten van de federale ministers van Sociale Zaken en van Economische Zaken ook een vertegenwoordiging van alle betrokken kabinetten van de gemeenschappen en gewesten aanwezig. Het doel

van deze werkgroep is om in eerste instantie te komen tot een voor alle betrokken partijen (gebruiker, voorzieningen en overheid) transparante prijszetting. Dit betreft zowel de dagprijs en zijn componenten, als de supplementen die daar bovenop kunnen aangerekend worden aan de gebruiker. In tweede rangorde wenst men met alle betrokken partijen te komen tot een beheersing van de thans geldende dagprijzen in het licht van de betaalbaarheid van een rusthuisopname. Hierbij zal de financiële impact op de kostprijs van het rusthuisverblijf van de maatregelen die door de diverse overheden uitgevaardigd worden, een belangrijk element van de discussie zijn. Aangezien deze werkgroep met de federale overheid nog zeer recentelijk van start is gegaan, is het momenteel nog niet mogelijk om al een aantal conclusies naar voor te brengen.

Naargelang de werkzaamheden van bovenvermelde werkgroep vorderen, zal ook duidelijk worden welke initiatieven de participerende partijen gelet op hun respectieve bevoegdheden dienen te nemen teneinde de vooropgezette doelen te halen.

Vanuit ook mijn bekommernis om de rusthuisfactuur voor de bewoners transparanter te maken en de betaalbaarheid van een rusthuisverblijf te garanderen, zal ik dan ook binnen mijn bevoegdheid in de loop van 2003 een aantal wetgevende initiatieven nemen. De subsidiëring van de animatiewerking in de rusthuizen is hier één van.

2. Met betrekking tot de effectieve kosten van een individuele RO-RVT-bewoner die gedekt worden door de huidige RIZIV-reglementering, dien ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger door te verwijzen naar mijn federale collega van Sociale Zaken, Frank Vandenbroucke, aangezien dit kadert in zijn bevoegdheid.

Onder punt 1 van mijn antwoord kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds een eerste punt van verandering vinden.

3. Ik wens toch te benadrukken dat elke verhoging van de dagprijs onderworpen is aan de goedkeuring van de Algemene Inspectie van de Prijzen en de Mededinging van het Ministerie van Economische Zaken.

Deze dient, naar analogie van een wijziging aan het reglement van orde in een voorziening, individueel aan de bejaarde en/of zijn gevolmachtigde betekend te worden. Een prijsverhoging

kan slechts ingaan ten vroegste 30 dagen na betekening ervan.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 24 van 21 november 2002 van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Uittredingen

Na de begrotingsbesprekingen in september 2001 kondigde de Vlaamse regering aan dat ze de uitstapleeftijd voor de personeelsleden van het onderwijs van 55 jaar op 58 jaar zou brengen.

De daaropvolgende weken bestond omtrent de beslissing van de Vlaamse regering heel wat verwarring. De personeelsleden ouder dan 55 wisten immers niet wanneer deze maatregel zou ingaan. Sommigen namen dan ook het zekere voor het onzekere en verlieten het onderwijs, alhoewel ze dat eerst niet van plan waren.

1. Hoeveel personeelsleden, uitgesplitst per onderwijsniveau, zijn in de maanden september 2001, oktober 2001, ..., tot augustus 2002 voltijds uitgetreden (maandelijks) ?
2. Hoeveel personeelsleden, uitgesplitst per onderwijsniveau, zijn in de maanden september 2000, oktober 2000, ..., tot augustus 2001 voltijds uitgetreden (maandelijks) ?
3. Hoeveel personeelsleden, uitgesplitst per onderwijsniveau, ontvingen in augustus 2002 een wachtgeld omdat ze in het stelsel TBS55+ zaten ?

Wat is de totale som aan wachtgeld dat in dezelfde maand werd betaald ?

Antwoord

- 1 en 2. In bijgaande tabel werd het aantal personeelsleden per onderwijsniveau opgenomen die elke maand in het stelsel van voltijdse of deeltijdse TBS55+ gestapt zijn.

Aantal stamms.

Jaar	Maand	Basis	Secundair	DKO	OSP	Eindtotaal
2000	9	609	886	17	9	1.521
	10	90	130	3	2	225
	11	85	70	2		157
	12	50	61			111
2001	1	159	159	2	4	324
	2	83	87	1		171
	3	101	65	1		167
	4	64	54	2		120
	5	60	30			90
	6	42	38			80
	7	39	28		1	68
	8	22	75		1	98
	9	682	836	13	10	1.541
	10	137	193	7	6	343
	11	119	103		3	225
	12	157	248	7		412
2002	1	153	188	7	1	349
	2	98	70	2		170
	3	85	76	2	2	165
	4	81	82	2	1	166
	5	57	34			91
	6	34	22	1		57
	7	43	48			91
	8	29	21			50
	9	691	793	20	10	1.514

3. In onderstaande tabel is het aantal personeelsleden opgenomen die in augustus 2002 in het stelsel van voltijdse of deeltijdse TBS55+ zaten, alsook de totale geraamde som van hun wachtgeld. In de berekening van het wachtgeld werd geen rekening gehouden met eindejaarstoelage of vakantiegeld.

	Basis	Secundair	DKO	OSP	Eindtotaal
Aantal stamms.	5.194	6.033	89	70	11.386
wachtgeld (euro)	10.806.913	12.045.520	159.790	72.893	23.085.117

Vraag nr. 25
van 21 november 2002
van de heer JOS DE MEYER

Tijdelijk onderwijspersoneel – Terbeschikkingstelling

In de vierde Vlaamse onderwijs-CAO is bepaald dat tijdelijke personeelsleden, mits ze voldoen aan bepaalde voorwaarden, een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden kunnen krijgen. Deze CAO-bepaling is op dit ogenblik echter nog niet vertaald in een besluit van de Vlaamse regering.

1. Kunnen tijdelijke personeelsleden op dit ogenblik inderdaad zo'n terbeschikkingstelling krijgen ?

Zo ja, heeft de Vlaamse regering terzake dan reeds een initiatief genomen en werden de scholen hiervan op de hoogte gebracht ? Als de scholen hiervan nog niet op de hoogte werden gebracht, hoe weten ze dan aan welke voorwaarden tijdelijke personeelsleden moeten voldoen ?

Zo neen, wanneer wordt deze CAO-bepaling uitgevoerd ?

2. Zal het besluit dat de Vlaamse regering ongetwijfeld nog moet nemen, in werking treden met terugwerkende kracht ? Zo ja, tot wanneer ?

Antwoord

Tijdelijk onderwijspersoneel – Terbeschikkingstelling

1. Volgens het protocol van 1 april 1999 afgesloten voor de sector "Onderwijs" van de Vlaamse Gemeenschap, de zgn. CAO IV – Onderwijs, kan inderdaad aan de tijdelijk aangestelde personeelsleden, met ingang van 1 september 1999, onder bepaalde voorwaarden, de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden worden toegekend.

De tekst van dit protocol werd bij omzendbrief van 30 april 1999 meegedeeld aan de inrichtende machten en de hoofden van de onderwijsinstellingen. In de praktijk wordt reeds aan tijdelijk aangestelde personeelsleden een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden toegestaan.

Informele gesprekken worden thans gevoerd om tot één globaal, overzichtelijk, vereenvoudigd en vooral doorzichtig terbeschikkingstellings- en verlofsysteem te komen. Vanzelfsprekend wordt in deze harmonisering de toekenning van de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden aan tijdelijk aangestelde personeelsleden opgenomen.

2. Om de toestand te regulariseren van de tijdelijk aangestelde personeelsleden aan wie reeds een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden werd verleend, zal het nog te bekrachtigen besluit van de Vlaamse regering uitwerking hebben met ingang van 1 september 1999, zoals bepaald in voornoemd protocol.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 9
van 8 november 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Jeugdhôtel Mesen – Stand van zaken

Tijdens de Vredeswandeling in Mesen kondigde de minister aan dat op kosten van de Vlaamse Gemeenschap een jeugdhôtel van tachtig bedden zou worden gebouwd in Mesen. Volgens recente informatie beschikt de gemeente niet over gronden om het hôtel te bouwen.

De gemeente Heuvelland deelde recentelijk mee met de Kosmos in Westouter een beter alternatief te hebben. Er is vlakbij een speelbos en er liggen voetbalterreinen en een zwembad. Wachten op een goede locatie in Mesen zou veel tijdverlies met zich meebrengen.

De kredieten voor de bouw van het hôtel in Mesen zouden al ingeschreven zijn in de begroting van 2003.

1. Voor welk bedrag werden er kredieten ingeschreven op de begroting van 2003 voor de bouw van het jeugdhôtel in Mesen ?

2. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Wat is de exacte timing voor de realisatie ?

Wat is de geraamde kostprijs van de geplande werken ?

3. Blijft de minister opteren voor een locatie in Mesen ?

Zo ja, waar zal het jeugdhotel precies komen ?

Zo neen, komt de locatie van de gemeente Heuveland hiervoor in aanmerking ?

Antwoord

1. Op 2 december besliste de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen om 225.173,50 euro uit te trekken op de begroting van 2002.

De verdere voortgang van het project wordt later opnieuw voorgelegd aan de Raad van Bestuur in 2003. De exacte timing is hiervan dan ook afhankelijk.

2. Voor het jeugdverblijfcentrum in Mesen kreeg een architect opdracht om een ontwerp op te maken. Dit ontwerp wordt verder besproken met de vertegenwoordigers van de Ierse en Noord-Ierse regering.

Het aankoopcomité heeft een schatting gemaakt voor de verwerving van gronden. Dit bedrag (225.173,50 euro) werd nu gereserveerd in de begroting 2002. Afhankelijk van de verdere onderhandelingen met de diverse projectpartners wordt de komende maanden een definitief plan voorgelegd. De bouwkosten van het project worden geraamd op 3.368.989,45 euro. Momenteel zijn onderhandelingen lopende in verband met de aankoop door Toerisme Vlaanderen van het betrokken perceel grond, dat voorlopig nog eigendom is van de sociale bouwmaatschappij "De Leie" uit Wervik.

3. Minister Renaat Landuyt beschouwt Mesen als de meest geschikte locatie voor het project. Ook de Ierse initiatiefnemers en overheid drongen sterk aan op deze locatie, gezien de grote symbolische betekenis van Mesen in het vredesproject.

Vraag nr. 10
van 8 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 5

van 8 november 2002

van mevrouw Sonja Becq

Blz. 1380

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 17
van 8 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Erkende vennootschappen – Financiële situatie

Het debat over de financiële situatie van de erkende vennootschappen (EV) wordt geregeld gevoerd. Daarnaast wil de minister nieuwe middelen verschaffen aan de grote EV's in Gent en Antwerpen.

1. Kan de minister m.b.t. de EV's een overzicht geven, opgesplitst per provincie, van de evolutie en de balans van de winst-verliesverhoudingen, en dit van de laatste vijf jaar ?
2. Welke maatregelen worden genomen wanneer een EV verlieslatend blijkt ? Welke instructies worden daartoe gegeven vanuit de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ?
3. Wat is de evolutie van de rekening-courant (RC), de huuropbrengsten, en dit van de laatste vijf jaar, opgesplitst per EV en per provincie ?
4. Welke maatregelen worden genomen om de RC op peil te houden ?

Wat is de maatregel wanneer deze rekeningen een negatief saldo vertonen ?

5. In welke mate kan men controleren of de financiële situatie van een EV afhankelijk is van het beheer door het personeel, zoals bijvoorbeeld

onkostenbeheer ? Kan de minister hiervan een overzicht geven per provincie en per EV ?

Antwoord

Vragen 1 en 3

De cijfergegevens die werden gevraagd over de periode 1997-2001 inzake winst- en verliesrekening, de evolutie van de eigen middelen en de huurbrengsten werden in één document samengevat, dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** vindt.

Deze gegevens zijn afkomstig uit de respectieve balansen van de SHM's, dus ook de saldi van de eigen middelen op 31/12 ; wat betekent dat hierin, naast hun middelen bij de VHM, ook de middelen zijn vervat die de SHM's op dat ogenblik op hun eigen financiële rekeningen hadden staan.

Vraag 2

Bij het hiernavolgende antwoord wordt ervan uitgegaan dat met "verlieslatend" bedoeld wordt dat de SHM een boekhoudkundig verlies heeft. Wanneer dit het geval is, dient er nagegaan te worden waaraan dit verlies te wijten is. Hierbij dient er een duidelijk onderscheid gemaakt te worden tussen verliezen welke te wijten zijn aan uitzonderlijke verrichtingen en deze welke het gevolg zijn van de normale bedrijfsuitoefening. In de huidige werkwijze is de evolutie van het resultaat uit de gewone bedrijfsuitoefening een knipperlicht dat verder onderzoek op het vlak van de liquiditeitspositie vraagt.

In de eerste helft van 2002 werden de financiële situatie van alle SHM's onderzocht aan de hand van zowel het boekhoudkundig resultaat (winst uit de gewone bedrijfsuitoefening) als aan de hand van de liquiditeitssituatie (operationele cashflow en stand van de totale liquide middelen). Een eerste doel hiervan was om de SHM's met een weinig florissante financiële situatie bijkomend te adviseren in verband met de financiering van hun investeringen in nieuwbouw, renovatie en groot onderhoud en herstel. Daarnaast werden maatregelen uitgewerkt om te trachten de precaire financiële situatie van een aantal SHM's te buigen. In vraag 4 wordt hierop verder ingegaan.

Vraag 4

Het moet uiteraard de zorg van iedere SHM zijn om een op zijn minst evenwichtige uitbating te be-

reiken via het op elkaar afstemmen van de inkomsten en de uitgaven. De belangrijkste krachtlijnen waarop binnen de geldende reglementering kan worden gewerkt om de liquiditeitspositie positief te houden, zijn : een (geleidelijke) verhoging van de huurprijzen met oog uiteraard voor de sociale aspecten, het binnen de perken houden van de huurachterstallen via een goede opvolgingsprocedure, het systematisch en correct aanrekenen van de diensten aan de huurders en een maximale inschakeling van noodzakelijke renovaties in de bestaande financierings- en subsidiëeringsmechanismen met aandacht voor een grotere planmatigheid van het onderhoud en herstel.

Het is alleszins omtrent deze beheersaspecten dat de raad van bestuur van de VHM een aantal SHM's met een precaire financiële situatie verzocht heeft de nodige maatregelen te nemen. Een betekenisvolle verbetering van de situatie kan niet van vandaag op morgen worden gerealiseerd en is normaal enkel op een langere termijn mogelijk ; los van het feit dat sommige kosten nu eenmaal niet samendrukbaar zijn. In dit verband mag wel onderstreept worden dat de SHM's dit jaar een inhaalbeweging van drie aanslagjaren inzake de betaling onroerende voorheffing dienen te verwerken, met inbegrip van een soms betekenisvolle verhoging van de gemeentelijke opcentiemen.

Naast het streven naar een verbetering binnen de huidige budgettaire context worden eventuele nieuwe initiatieven onderzocht : een maatregel die een gunstige invloed zou kunnen hebben op de liquiditeiten van de SHM's is het voorzien van een enveloppe op het jaarlijks VHM-investeringsprogramma voor onvoorzienbare renovaties bij verhuisbewegingen, terwijl tot nog toe zij die investeringen met hun eigen middelen dienen te financieren.

Niettemin kan men niet om de vaststelling heen dat meer en meer SHM's geconfronteerd worden met structurele tekorten wegens dalende huurinkomsten en toenemende lasten en dat daarvoor bijkomende financiële inspanningen van de overheid noodzakelijk zijn. Daarom heb ik op de begroting 2003 een bedrag van 6.150.000 euro laten inschrijven om aan een aantal SHM's verhuursubsidies toe te kennen.

Vraag 5

Op dit ogenblik zijn geen standaardgegevens beschikbaar die het oorzakelijk verband zouden aantonen tussen de financiële situatie en het onkostenbeleid van elke individuele SHM.

Algemeen beschouwd kan men stellen dat de beheerskosten van een SHM een relatieve factor uitmaken van het globale kostenplaatje, waarin vooral de kosten voor het onderhoud en herstel van het patrimonium een gewichtig aandeel opeisen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

* datum van afsluiting : 16/1

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
5	08.11.2002	S. Becq	<i>Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State</i>	1380
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
95	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Belbussen – Kostendekkingsgraad</i>	1271
96	21.11.2002	J. Verfaillie	<i>Haven Zeebrugge – Ontsluiting</i>	1272
97	21.11.2002	J. Loones	<i>De Lijn-NMBS – Gecombineerde abonnementen</i>	1275
98	21.11.2002	E. Matthijs	<i>Haven Zeebrugge – Ontsluiting</i>	1276
99	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Personenvervoer te water – Project Schelde</i>	1277
△ 100	21.11.2002	J. Demeyer	<i>Doel – Sloopvergunningen</i>	1278
101	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Gentseweg Desselgem – Geplande afbraakwerken</i>	1280
102	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Verkeersveiligheid – Wegenwerken, bruggen en viaducten</i>	1280
103	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Snelheidsgedrag – Maatregelen</i>	1281
104	21.11.2002	E. Glorieux	<i>Woluwelaan Diegem – Verkeersveiligheid</i>	1282
105	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Windturbineprojecten – Procedureverloop</i>	1282
106	21.11.2002	J. Verfaillie	<i>Spookbruggen Varsenare – Oplossing</i>	1283
107	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gratis openbaar vervoer gehandicapten – Voortzetting</i>	1284
108	21.11.2002	C. Van Eyken	<i>Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – MIVB-lijn 55</i>	1285
109	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Hogebrug St.-Eloois-Vijve – Herstellingswerken</i>	1285
110	21.11.2002	M. Van den Eynde	<i>Subregionaal overlegorgaan havengebied Gent – Opzet</i>	1286
111	29.11.2002	J. Maes	<i>N321 doortocht Westvleteren – Heraanleg</i>	1287
112	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Missing links – Stand van zaken</i>	1287
113	29.11.2002	F. Vermeiren	<i>Binnenvaart – Onderhoud waterwegen</i>	1290
114	29.11.2002	F. Vermeiren	<i>Watertoerisme – Ontwikkeling</i>	1292
115	29.11.2002	F. Vermeiren	<i>Viaduct Vilvoorde – Herstellingswerken</i>	1293
116	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Zuidoostelijke randweg Tielt – Stand van zaken</i>	1294
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
28	31.10.2002	S. Becq	<i>Aangepast vervoer gehandicapten – Onderzoek</i>	1410
29	08.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kind en Gezin – Inhaaloperatie hepatitis B-vaccinaties</i>	1295

32	08.11.2002	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Rusthuisprijzen</i>	1296
33	08.11.2002	I. van Kessel	<i>Passief roken – Preventie</i>	1297
34	08.11.2002	A. Moreau	<i>Vrijwilligerswerk – Initiatieven</i>	1301
35	08.11.2002	S. Becq	<i>Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State</i>	1410
36	08.11.2002	S. Becq	<i>Voorzieningen bijzondere jeugdzorg – Stand van zaken</i>	1303
38	20.11.2002	S. Becq	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Spreiding</i>	1306
39	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – Actoren</i>	1411
40	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – Stimuli</i>	1412
41	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – Valorisatie NT2</i>	1413
42	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rusthuizen – Dienstenpakket en supplementen</i>	1413
43	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Social-profitsector – Extra banen</i>	1309
44	29.11.2002	A.-E. Bogaert	<i>Griep epidemie – Preventie</i>	1316
57	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1317

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

19	08.11.2002	J. De Meyer	<i>Stichting Vlaamse Schoolsport – Gesco's</i>	1318
21	08.11.2002	G. Vanleenhove	<i>Basisonderwijs – Administratieve medewerkers</i>	1318
24	21.11.2002	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Uittredingen</i>	1415
25	21.11.2002	J. De Meyer	<i>Tijdelijk onderwijspersoneel – Terbeschikkingstelling</i>	1417
26	21.11.2002	A. Moreau	<i>Onderwijs en arbeidsmarkt – Evaluatie</i>	1319
27	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pesten op school – Ombudsdienst</i>	1321
28	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenschapsonderwijs – Administratieve rechtszaken</i>	1321
29	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrikareis – Pers</i>	1322
30	06.12.2002	B. Grouwels	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel en Rand – Overleg</i>	1322
32	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1323

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

9	08.11.2002	J. Verfaillie	<i>Jeugdhotel Mesen – Stand van zaken</i>	1417
10	08.11.2002	S. Becq	<i>Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State</i>	1418
11	21.11.2002	V. Declercq	<i>Campings – Omvorming tot weekendverblijf</i>	1324
12	21.11.2002	A. Moreau	<i>Werkwinkels – Resultaten</i>	1325
13	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – VDAB</i>	1327
14	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – VDAB (2)</i>	1327
15	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – VDAB (3)</i>	1331
16	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – VDAB (4)</i>	1332
17	21.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanmoedigingspremies loopbaanonderbreking – Social-profitsector</i> ...	1333

18	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik bedrijfsleven – Brochure</i>	1335
20	29.11.2002	J. Verfaillie	<i>Kringloopcentra Westkust-Westhoek – Sociale werkplaatsen</i>	1335

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

40	21.11.2002	J. De Meyer	<i>Doel – Sloopvergunningen</i>	1336
42	21.11.2002	M. Van den Eynde	<i>Afbakening VEN-gebieden – Visputten Niel</i>	1336
43	21.11.2002	M. Van den Eynde	<i>Wateroverlast Veurne – Oorzaken en maatregelen</i>	1337
44	21.11.2002	M. Van den Eynde	<i>Bekkenbeheersplan regio Kontich – Stand van zaken</i>	1338
45	21.11.2002	S. Becq	<i>Luchthaven Zaventem – Geluidsmeetpunten</i>	1339
46	21.11.2002	S. Becq	<i>Luchthaven Zaventem – Aantal gehinderden</i>	1342
49	29.11.2002	K. Van Dijck	<i>Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen – Stand van zaken</i>	1344
51	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Vlaams Ecologisch Netwerk</i>	1345

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

37	08.11.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Contradicties</i>	1345
40	21.11.2002	C. Van Eyken	<i>Onroerende voorheffing – Faciliteitengemeenten</i>	1347
41	21.11.2002	J. De Meyer	<i>Doel – Sloopvergunningen</i>	1347
42	21.11.2002	J. Sauwens	<i>Begroting – Impliciete schuld</i>	1348
43	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Windturbineprojecten – RSV-toetsing</i>	1352
45	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>LAR II Kortrijk – Ruimtelijke ordening</i>	1353

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

23	21.11.2002	J. Sauwens	<i>Nederlandse Taalunie – Woordenboek Hollands-Deens</i>	1353
24	21.11.2002	S. Becq	<i>Lokale adviescommissies – Presentiegeld</i>	1354
25	21.11.2002	D. Holemans	<i>Stedelijk beleid – Armoedecijfers</i>	1355
26	21.11.2002	D. Holemans	<i>Stedelijk beleid – Stadsvlucht</i>	1360
27	21.11.2002	P. Van Malderen	<i>Gemeenteraadsvergaderingen – Audiovisuele middelen</i>	1362

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

17	08.11.2002	C. Decaluwe	<i>Erkende vennootschappen – Financiële situatie</i>	1418
18	21.11.2002	C. Decaluwe	<i>Verkoop sociale huurwoningen – Evaluatie</i>	1364
19	21.11.2002	J. Maes	<i>SHM De Mandelbeek Kortrijk – Bouwproject</i>	1370
21	21.11.2002	D. Ramoudt	<i>Vormingsinstituten voor KMO – Voedingsvergunning</i>	1371
22	21.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gesprekken met ambassadeurs – Stand van zaken</i>	1371
23	21.11.2002	J. Loones	<i>Sociale huisvesting – Doelgroep</i>	1372

27	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Wetenschapsparken – Stand van zaken</i>	1373
28	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>LAR II Kortrijk – Subsidiëring</i>	1375
30	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VIZO – Engelstalige uitnodigingen</i>	1376
44	10.01.2002	K. Van Overmeire	<i>Handelsrelaties – Irak</i>	1377

Guy VANHENGEL, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

6	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale culturele instellingen – Gezamenlijk beheer</i>	1379
7	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1379